ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

ஸ்ரீமகாபாரதத்தில்

சொர்க்காரோகணப்பர்வசம்பிரதாயமான

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்தஅம்மானை.

—(*)—

இஃது

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாசஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை-ஆச்சாரப்பன்தெரு - 84-வது-நெ.

1902.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

மகாவிந்தமென்னும்

வைகுந்த அம்மானை.

விநாயகர் துதி.

நேரிசைவெண்பா.

தக்கப்புகழ்செறியுந் தருமரவர்வைகுந்தம்
புக்கபெருங்காதை புகலவே மிக்க
வியமுகத்தாண்பாரகத்தை மேலிடுகூத்தாடுங்
கயமுகத்தாண்பங்கயத்தாள் காப்பு.

வெண்செந்துறை.

கரிமுகப்பிள்ளையரோ கணபதியேமுன்னடவாய்
அரியதவத்துதித்த ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
ஏடுதவராமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமம்மா
பரவிவழுவாமல் பரிந்தெனக்குமுன்னடவாய்
குரலில்குடியிருந்து குரலோசைதாருமம்மா
மரலியணுகாமல் வரமீய்ந்துகாருமம்மா
வெட்பாலைக்கீழிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையரே
சப்பாணிபிள்ளையரே பொற்பாதம்யான்மறவேன்
பொற்பாதம்யான்மறவேன் பொன்னின்கணபதியே
தப்பாமலிக்கதைக்குத் தக்கோனேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை யட்சமுடன்யான்படிக்க
செஞ்சொல்சிவனுடைய தேவிதிருமகனே
குற்றங்கள்வாராமல் குறையொன்றும்நேராமல்
கற்றமட்டும்யான்படிக்க கணபதியேமுன்னடவாய்

சுப்பிரமணியர் துதி.

தேவரெல்லாம்வணங்கும் தேவர்சேனாதிபதியே
மூவரெல்லாம்புகழும் முருகோனேமுன்னடவாய்
புள்ளிமயிலேறும் புனிதவடிவேலா
வள்ளிமணவாளா வந்தெனக்குமுன்னடவாய்
திருத்தணிவேலரேயுன் சீர்பாதம்யான்மறவேன்
கருத்துடனேபாடக் கட்டழகர்ஐவாகதை
பஞ்சவர்கள்தன்கதையைப் பற்பலருந்தான்படிக்க
அஞ்சலொன்றில்லாமல் அடியேனும்யான்படிக்க

எம்பிரான்முன்னடக்க என்கதையும்பின்னடக்க
தம்பிரானான சிவ சண்முகனேமுன்னடவாய்

சரஸ்வதி துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரோ
பூவிற்பிறந்தவளே பூலோகாட்சகியே
மாசற்றதீபமே மன்னர்புகழ்விளக்கே
நேசத்துடனெனக்கு நெஞ்சிற்குடியிருப்பாய்
பஞ்சவர்களைவரும் பட்சமுடன்வைகுந்தம்
தஞ்சமுடனெல்லோரும் தட்சணமேசேர்ந்தகதை
அல்லல்மிகநீங்கி ஐவர்களுஞ்சேர்ந்தகதை
புல்லனென்வாயில் புகழ்ச்சியாய்ப்பாடுதற்கு
வல்லகாமாட்சி வாக்கிற்குடியிருந்து
நல்லவரந்தருவாய் நாவிற்சரஸ்வதியே
நித்தமுமெந்தன் நினைவிற்குடியிருந்து
பத்தினியாள்யான்பாடப் பார்வதியேமுன்னடவாய்

ஈஸ்வரர் துதி.

ஆதிபரஞ்சுடரோ அரியசிவனாரோ
சோதிமணிவிளக்கே தூயவருட்கடலே
கற்கண்டேசற்கரையே கனிவுள்ளமுக்கனியே
சொர்க்கபதியரசே தூண்டாச்சுடரொளியே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எங்கும்நிறைபொருளே
துள்ளுமெருதேறும் தோன்றாதமெய்ப்பொருளே
மாலுமயனறியா வண்ணப்பரஞ்சுடரோ
ஆலவிடமுண்ட ஐயனேமெய்ப்பொருளே
பாண்டவர்கள் தன்கதையைபகவானேயான்பாட
ஆண்டவனேதீருமெந்தன் அடியேனிடனாவில்
இடறுகள்வாராமல் இன்பமாயான்பாட
அடைவாகயென்னாவில் ஐயனேநீவருவாய்
இகழ்ச்சிகள்வாராமல் இடும்பொன்றுநேராமல்
மகிழ்ச்சியாயெந்தனுக்கு மகாதேவர்முன்னடவாய்

மகாவிஷ்ணு துதி.

அண்டமளந்தவரே ஆதிநாராயணரோ
கொண்டல்நிலமுள்ள கோபாலமாயவரே
கஞ்சன்வலமழித்த கார்மேகமுன்னடவாய்
செஞ்சொலசோதையுடன் தேவிதன்பாலகனே
எல்லையளந்தவனே இரணியனைக்கொன்றவனே
கல்லைப்பெண்ணாக்கிவைத்த கர்த்தாவேமுன்னடவாய்
வெண்ணெய்திருடியே மிகவிடைச்சிகையாலே
வண்ணமுடனடியுண்ட மாயவனேமுன்னடவாய்
பாண்டவர்க்குதூதுபோன பகவானேமுன்னடவாய்

ஆண்டவனேயிக்கதைக்கு அருள்புரியவேண்டுமையா

கதையின்வரலாறு·

காரானைமாமுகனே கணபதியேகாப்பாக
சீரானமாமுகனே செல்வனேமுன்னடவாய்
எந்தன்குருவாழ்க ஏகாம்பராமுன்னடவாய்
தந்திமுகத்தோனே தற்பரனேமுன்னூடவாய்
ஆத்திமதிசூடும் அரனார்திருமகனே
வந்துதவிசெய்வாய் மாபாரதக்கதைக்கு
முந்துபரமேசுரனார் மொழிந்தவசனமிது
இப்புவியிலுள்ளோ ரெழுதிப்படிப்பதற்கு
செப்புகிறேன்லட்சுமியாள் சீதேவியுமாக
ஞானமதில்மெஞ்ஞானம் நாளும்பரமபதம்
வாலச்சரஸ்வதியே வந்திருந்துகூத்தாட
மாபாரதக்கதையை வகுத்துரைத்தசாஸ்திரத்தில்
ஆகாதசேடன் அனியாயனிஷ்டூரன்
மாபாவிசெய்த வஞ்சகமெல்லாம்பொறுத்து
பூபாலரைவர் பொருந்துதுரியோதிரனும
வென்றுபுவியாண்டு விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்தகதை
ஒன்றுமறியாதான் உரைத்தேன்புவிமீதில்
பெரியோர்பொறுத்தருளும் பிள்ளையிவனெனவே
தெரியாதான்சொன்னமொழி செந்தமிழோர்தான்பொறுப்பீர்
பாவாணர்பாதம் பணிந்துநமஸ்கரித்து
சொல்லுகிறேனம்மானை துதிக்கத்துணையாக
சொல்லுகிறேன்ஞானமெனச் செப்புகிறேனம்மானை
வெல்லுகிறகாலமென்ன வேந்தன்துணையாயிருந்து
சீரார்புவிவாழ்க திசைகளெட்டுந்தான்வாழ்க
பார்புகழ்தமிழ்நேசர் பாவாணர்தான்வாழ்க
திங்கள்மும்மாரி சிறந்துமிகப்பொழிய
பொங்குபுகழ்காவேரி பொய்யாமலெந்நாளும்
தேசஞ்செழித்துவரச் செங்கோல்தழைத்தோங்க
ராசன்புவியாள நற்றவங்களுண்டாக
தேவாலயமவிளங்க திருப்பணிகளுண்டாக
மூவர்முதலாக முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமவாழ்க செங்கதிரோனும்வாழ்க
நாராயணன்வாழ்க நான்மறையுந்தான்வாழ்க
தாராதலத்தோர் தபோதனருந்தான்வாழ்க
பஞ்சாட்சரமும் பசுமோரெட்டெழுத்தும்
தஞ்சாமலெந்நாளுந் துதிபபோர்மிகவாழி
வீறுதிருநாமமுடன் வெண்ணீறுமுண்டாக

நல்லோரும்இப்புவியில் நாட்டில்மிகவாழி
எல்லோருமுள்ளோரு மெளியோர்வழியோரும்
எண்ணரியஸ்ரீரங்க ராமரிடதன்சீஷன்
மண்ணுலகில்வெகுகியருள் வடவான்மனமகிழ்ந்து
அல்லலறவே அருவினைகள் தானறவே
சொல்லியவைகுந்தகதை சொல்லுறவேயான்பாட
தண்ணளிசேர்வீதியிலே தனழுத்தாலின்கீழிருக்கும்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
தோராதசூரனையுந் தொலைவாக்கிவஞ்சமதை
வேரோடறுத்தெறியும் வேலவனேமுன்னடவாய்
துள்ளுமிடையாளே சொற்கலைக்கும்வல்லவளே
தவளநிறத்தாளே சரஸ்வதியேவாக்கருள்வாய்
தெரியுமகலைபகருஞ் செந்தமிழோர்கள்முன்னே
அரியவைகுந்த வம்மானைசொல்லுதற்கு
வரிசைபெறும்வையகத்தில் மாரிபொழிவதுபோல்
பேசசரியாபபிள்ளை புலப்புகிறேன்வாய்திறந்து
காவிற்குயில்கூவக் கண்டேயதற்கிணையாய்
கூவிக்குளருமந்த கூகையொக்குமம்மானை
ஆகரவாயானுரைத்த வம்மானைதன்னிலொரு
ஏதுபிழைவந்தாலும என்னைநிபஞ்சொல்லாமல்
வாசமுளளபாடலென்று மாநிலத்தோர்கொண்டாட
நேசமுடன்பெரியோர் நிந்தைமிகச்சொல்லாமல்
சிந்தைமகிழ்ந்துகொள்வீர் சிறியோனுரைத்ததமிழ்
சந்தேகங்கள்சொல்லாமல் தாரணியிலுள்ளோர்கள்
விண்ணவர்கள்போற்றும் விநாயகனேமுன்னடவாய்
ஆசையுடன்படித்து அன்புவைத்துகேட்டவர்கள்
ஓசையுடன்வாழ்ந்து உகந்திருப்பீர்கண்டீரே
ஆறுமுசன்றுணையாய் அவையடக்கம்பாடுகிறேன்
பூருவமுள்ள புலனாய்வெளியாகி
வையகத்தோர்கேட்க வாழ்த்துகிறேனிக்கதையை
சர்ப்பணைகள்செய்தறியா தருமருந்தம்பியரும்
அத்திபுராககாம் ஆளுகிறநாளையிலே
பத்தியுள்ளபஞ்சவரும பாரளந்தமாயவரும
நீதிமறவாமல் நெடுநாட்புவியாண்டு
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேசேர்ந்தகதை
காலதுவாபரம்போய் கலியுகமும்வந்ததினலை
சாலவேகோபாலர் சங்கையல்லவென்றுசொல்லி
உள்ளத்துக்குநல்ல வுபாயமனதிலெண்ணி
சிருடனைவைகுந்தஞ் சேரவென்றுசம்மதித்து
நாருடனே பூவும நனருகச்சேர்ந்ததுபோல
பஞ்சவர்களைவரையும பார்த்தார்களப்போது

தஞ்சமுடன்மாயவரும் தரணிதனிலெண்ணிச்
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமால்மனமகிழ்ந்து
விந்தையாயிக்கதையை மேதினியோர்தான் துதிக்க
அம்மானையென்று அரியவைகுந்தகதை
இம்மாநிலத்தோ ரெழுதிப்படிப்பதற்கு
வாக்கருளிச்செய்த வட்வான்மொழிந்தகதை
பார்க்கவிருத்தமென்று பாடவேயிக்கதையை
சுருக்காகபாடினதை தோற்றமுடனேதெரிந்து
பெருக்கவிரிவுசெய்து பெருமாள்பதம்போற்றி
ஒன்றுபத்துநூறு யொன்றுநூறாயிரமாம்
என்றுமுந்திசித்தி யிதுவேபொருளாக
திருத்தமுடன்கதையைச் சிறப்பாகச்சீருடனே
விருத்தமுடன்சொர்க்கமும் விபரீதமாய்ப்பாடி
பூலோகமெல்லாம் புதுமையெனக்கொண்டாட
மெய்க்கண்டவேத வியாசர்மொழிந்தகதை
வைகுந்தஅம்மானை மகாபாரதமுடித்து
குருகுலத்திலுள்ள கொற்றவர்கள் நூற்றொருவர்
போர்க்களத்தில்மாண்டு போனபின்பாண்டவர்கள்
தருமதுரையுந் தம்பியருந்தானிருந்து
வாழ்ந்தகதையு மற்றுமுள்ளோர் தன்கதையை
தாழ்ந்தகலிவருகுமுன் தங்களிலேதான்தெரிந்து
காளைமுகில்வண்ணன் கண்ணரருளாலே
வாளபிமகீன்ற மன்னன்பரிச்சித்துவுக்கு
பட்டந்தரித்துப் பாராளவைத்ததுவும்
நடந்தசெங்கோல் நடத்துந்திறமறிந்து

விருத்தம்.

ஓங்குருவாழ்கவென்று வுலகெலாமகலநீங்கி
பாங்குடனேந்துபேரும் பத்தினிதுரோபதையும்
ஈங்குள்ளகருமமெல்லா மெள்ளளவாசையற்று
தீங்குறுசெகமென்றெண்ணித் திரலிலேநடந்தஞாயம்

மண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மற்றுமுள்ளதேவர்மூவர்
விண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று மேதினிமுனிவர்ஞானம்
அண்ணுள்ளோர்திருமால்பாத மைவருஞ்சேரவென்று
கண்ணுள்ளோர்வாழ்கவென்று கலைமகள்காப்பதாமே

சொல்லுகிறேனல்ல சோபலிங்கத்தாள்போற்றி
வெல்லுகின்றகாலம் வெகுளியின் தன்மையினால்
வைகைநதியாள் வாழ்வீரையம்பதியாள்
மெய்க்கமலர்பூத்த விபூதிபஞ்சாட்சரந்தான்
எளியோர்வலியோர்க் கேழையிவனெனவே
தெளிவோர்க்கடிபணிந்து சிஷரில்சிஷனுமாய்
வணங்கிநமஸ்கரித்து வாழ்த்துகின்றாரம்மானை
அணங்கினுடன்சீர்பாதம் ஆறுமலிப்போது
கூறுந்தமிழுடைய குருகுலத்தில்பஞ்சவர்கள்
பேருந்தவமும் பெருமைகளுமுண்டாக
சொன்ன தமிழ்பொருதச் சொன்னதுவேயம்மானை
அன்னமெனுமீனாட்சி யம்மாள் துணையெனவே
விரித்துநான்சொல்லுகிறேன் மேதினியோர்தான்கேட்க
சிரித்துப்பழியால் சித்தமேதான்பார்த்து
ஆளும்பெரியோ ரடியேனுரைத்ததமிழ்
கேட்பாய்வைகுந்தகதை கிருபையுடனேயிருந்து

பஞ்சவர்க ளத்திபுரத்தையரசுசெய்தல்.

இந்நாளளவும் இடத்திலிருந்தபடி
முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூர்க்கமுடனேயிருந்து
வேதமறவாமல் வேதியருமபூசுரரும்
நாதமணிகீதம் நற்சங்குவிதானமுடன்
வேள்விசமோமம் மிகுந்தபுராணமதை
கேள்விசிலகலைகள் கீர்த்தனங்கள் தான்முழங்க
நீதிநியாயம் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
ஆதிமகாவிஷ்ணுபதம் ஐவருமேபோற்றிசெய்து
மந்திரிமார்சூழ்ந்திருக்க மகுடமுடிவேந்தருடன்
தந்திரிமார்வந்திருக்க சார்வேந்தர்காத்திருக்க
அந்தருணம்வேதியரு மானதபோதனரும்
செந்தமிழ்சேர்வாணர்களும் தேவரிஷிமாதர்களும்
அன்னசொர்னதானம் அறமேபெரிதாகி
மன்னர்தங்கள்செங்கோல் வாழமனுநீதி
வழுவாதசெல்வ மனுநீதிதப்பாமல்
நழுவாதசொல்லும் நான்தோறுந்தப்பாமல்
பூமிசெழித்துவர புவிராசன்வாழ்ந்திருக்க
சாமிதிருமால் சகாயமனதிலெண்ணி
சேனாதஜெனங்கள் திக்செங்குஞ்சூழ்ந்துவர
ஆனையின்மேல்முரசு அதிரப்பரிவாரம்
சங்கீதராகம் சகலகலைமுழங்க
இங்கிதமாய்நாளு மிடைபூறுவாராமல்

கோத்திரங்களெல்லாம் குபேரனைப்போல்வாழ்ந்திருக்க
பார்த்திருந்தருமர் பஞ்சவர்கள்தன்னுடனே
மக்கள்மனைவிசுற்ற மகிழ்ந்துசிலகாலம்
இங்கெங்கும்போற்றித் திசைகளெட்டுந்தானிர
ஆளுகின்றஅத்திபுர வகையாய்மணிதரித்து

அபிமன்னனுக்கு பிள்ளைபிறந்தது.

வாழ்கின்றநாளில் வாளபிமன்தன்தேவி
சுந்தரியுங்கெற்பமுடன் தோற்றமுடனேயிருந்து
மைந்தனையுமீன்றாள் மாணிக்கம்போலவேதான்
குழந்தைபிறந்ததென்று கொற்றவர்கள்தான்மகிழ்ந்து
வாழ்ந்தார்மனமகிழ்ந்து வாய்த்ததென்றைவருமே
இகைகொன்றுமாகித் தேமாங்கனிபோல
பூரித்துநாள்தோறும் பெண்போல்வளர்க்கலுற்றார்
பார்த்துமேபுத்திரனும் பருவமாய்த்தான்றேறி
அன்னைமுகம்பார்த்து ஆஊவெனக்குளறி
தத்திவிளையாடித் தாவித்தவிழ்ந்திடுமாம்
வெற்றிவிஜயன் மிகமகிழ்ந்தபேரனுக்கு
பூண்டைசிலம்பு சதங்கையுடன்தான்பூட்டி
வண்டையமும்வச்ரமணி விதம்விதமாய்த்தான்பூட்டி
தஷணமும்பூட்டிப் பொன்னாலலங்கரித்து
வாசமுள்ளவாளபிமன் மைந்தனுக்குபூஷணங்கள்
தேடறியவில்விஜயன் சிந்தையகமிழ்ந்திருந்தான்
தம்பியழுதிடுமாஞ் சொல்லும்பயின்றிடுமாம்
அம்புலியையவாவென்று ஆனியசைந்தாண்டி
செங்கீரையாடிச் சிலகாலந்தானடி
வங்காரமுத்தமொரு மருமியதோசப்பாணி
சிற்றில்விளையாடி சிறுதேருந்தானுருட்டி
மூத்தியொருவயது முழுதும்பருவமதாய்
தத்தடியுமிட்டுத் தமபியிவனுமெனவே
பத்தடியுமிட்டு பருவமொருவயதால்
தெரிந்துமிகப்பஞ்சவர்கள் சிந்தைமகிழ்ந்திருந்தார்
மூன்றுவயதாகி முலைமறந்துவீதிசுற்றி
ஊன்றுஞ்சிறுதோலும் உண்டைவில்லுந்தான்பிடித்து
நாலுவயதாகி நடையுடையும்பாவனையும்
ஐந்துவயதாகி ஆனைரதமேறி
கொஞ்சுமபரியேறிக் கொற்றவனும்வித்தைகற்று
ஆறுவயதாகி ஆடைவெகுபூஷணமும
நீருமபுனைந்து கெடியோனைநெஞ்சில்வைத்து
ஆசானடிபணிந்து அரியசிலம்பணிந்து

ராசாதிராசனென்று சாற்றிசையுங்கொண்டாட
வில்வித்தைகசாஸ்திரமும் விதம்விதமாய்த்தான்படித்து
கல்வித்தமிழறியக் கட்டழகன்வேணுமென்று
ஏழாம்வயதில் எழுத்தறிந்துஓதுதற்கு
வாளபிமன்னன் மகனும்படிக்கிடவே
ஆதிகுருவிடத்தில் ஐவரிடசேதிசொல்லி

அபிமனனன்பிள்ளையை ஐவர்கூட்டி பள்ளியில்வைத்தது.

ஓதுவிக்கவேணுமென்று ஒப்புவித்தாரம்மானை
அரிவோமெனறட்சரத்தை அரியோன்றன்பேரனுக்கு
தெரியப்படுத்திச் சிற்றறியும்பேரறியும்
எழுத்தினிட அட்சரமு மெல்லாமபடித்தெழுதி
அழுத்தமுடனின்ற அம்பத்தோரட்சரமும்
படித்துவிரைவில் பழநூலுந்தானறிந்து
வகுத்ததமிழால் வகையாகத்தானறிந்து
ஆசுமதுரமுதல் அவையடக்கமுள்ளதெல்லாம்
பேசுதமிழ்பலவும் பிரியமுடன்தான்படித்து
நுலங்தமகிழ்நாகரமுஞ் சொல்லவேதான்படித்து
நால்வேதசாஸ்திரமும் நயனசூரியபாஷைகளும்
மால்பேரன்தான்படித்து வயதுமேரெண்டாகி
தனுசாஸ்திரம்படித்து தரணியெல்லாமகிழ
மனுவுக்கியானம்நீதி மனுவத்திவித்தைகளும்
பாஷைபதினெட்டும பரிசித்துதான்படித்து
ஓசைபெறத்தேசம உலகமெங்குந்தான்மகிழ
நல்வித்தைகற்றிருந்தான் நாராயணன்பேரன
செல்வவித்தைகற்று சிறுவருடன்கூடி

பரிட்சித்து வேட்டையாடப்போகிறது.

தான்வேட்டையாடவென்று தாரணியிற்பிள்ளையுடன
வனவேட்டையாடிக் கையிற்சிலையெடுத்து
காளைகளாய்கூடி வனம்புகுந்துநாவிடமும்
சோலைகளுங்காவுகளும் சுனையும்மலைபலவும்
ஓடிவிளையாடி உயர்ந்தமலைதானேற
தேடிக்கரடிபுலி சிங்கங்களாளியுடன்
நான்மறைகள்புலிகள் வராகந்தான்வதைத்ததுவும்
மேன்மையுள்ளதேனும் விஷந்தரும்நற்கனியும்
வாழைப்பழமும் வருக்கைபலாக்கனியும்
விளையாடிப்பாலர் வெகுளிமிகவாகி
இளைவாமற்சற்றும இன்னதென்றும்பாராமல்
காடுகலைத்துக் கடுகமலையேறி
ஓடுகிறபாமபை உயிரைவதைசெய்து
ஆடிவிளையாடி அலக்கழித்துநாகமதை

கோட்டிமிகப்பண்ணி கொன்றானுயிர்தனையும்
நாகமதுசெத்ததையும் நலமாகவேகிடந்து
வேகமுடனவ்வனத்தில் விளையாடிப்பாலர்களும்
அங்கேசடைமுனியும் ஆனதவமுனியும்
எங்கேசிவன்பாதம் என்றைக்குகாண்பேனென்று
இருகைவிரித்து யிருந்தார்சிவயோகி
அருகேசிறுவர் அவர்செயலைப்பாராமல்
சுடரில்விழுமவிட்டிலைப்போல் துன்பமிகவினைந்து
இடர்வருமென்று யெண்ணமதுதோன்றாமல்
கையாண்டிபண்ணி நகைத்துவிளையாடி
ஐயாண்டிமாறுமென்று அரவையெடுத்துவந்து
கேடுவரும்போது கெடுமதிகள்தோன்றுமல்
பாடுவருமென்று பரிசித்தறியாமல்
ஏதுவருமென்று யெண்ணியவன்பாராமல்
தீதுவினைதன்னைச் சிறுவனறியாமல்
சர்ப்பத்தைதானெடுத்து சன்னியாசிதன்கழுத்தில்
உற்பத்திதானுனக்கு உடமையிதுவென்றணிந்தார்
கண்டந்தமாமுனியுங் கண்கள்பொறிபறக்க
விண்டந்தக்கோபம் வெளியிலேகோரமதால்
ஏண்டாசிறுபயலே என்மீதிற்பாம்புதனை
வேண்டாதார்போல விடவரவைப்போட்டாயே
தீண்டாதோயுன்னைச் சிறும்பெரியரவம்
ஆனாலுனக்கு அரவால்மரணமென்று
ஞானபரனான ஞானமுனிசாபமிட்டார்
சொன்னமுனிசாபந் துடைக்கஅறியாமல்
என்னமோவென்று யேகினர்காணம்மானை
தன்னகரில்லாதொரு தனஞ்செயனாரென்பேர்
சென்னிகவிழ்ந்து சிறுவனுடன்தான்கூடி
அத்திபுரம்நோக்கி ஆரணியம்விட்டகன்று
வெற்றிமிகப்பேசி விளையாடிக்கொக்கரித்து
பட்டணமும்சேர்ந்து பரிச்சித்துவந்திருந்தான்
அட்டதிசைபுகழும ஐவர்மிகமகிழ்ந்து
வில்லெடுத்துக்கானில் வேட்டைபோய்வந்ததுவும்
தொல்லெடுத்தான்பேரன் சூரனிவனெனவே
அங்கங்குளிர்ந்து அன்புமிகப்பேசி
சாபந்தெளிந்துஐயர் தங்களிலேசம்மதித்து
நன்மைசெய்தஞாயம் நமக்கேபலித்ததென்று

பரிசித்துவுக்குக் கலியாணம் செய்கிறது.

சிந்தைமகிழ்ந்து சிறுவன்மேலன்புவைத்து
கன்னிகலியாணங் காசினியோர்தாமறிய
சீராகஐவர் சிறப்பாகப்பேரனுக்கு

நேராகநாள்முகூர்த்தம் நிட்சயதாம்பூலமிட
வேதியனைத்தானழைத்து வேண்டுமுகூர்த்தமிட
ஆதிநாராயணரை ஐவரும்போய்த்தெண்டனிட்டார்
சுந்தரிதன்மைந்தனுக்கு சோபனமுந்தான்முடித்து
தந்திரமுமின்னதென்று சாத்துவீரெம்பெருமானே
அழகுதிருமேனியனே அபிமன்னன்மைந்தனுக்கு
களபமுகில்மேனியனே கல்யாணந்தான்முடிய
வகையேதெனக்கு மாயோனேசெய்யுமென்றார்
தொகைவகையும்ஐவர்க்கு தோற்றமுடனேநினைந்து
நால்வகையும்பார்த்து நாராயணர்தாமும்
பால்போலும்வங்கிஷத்தால் பண்பானகோத்திரத்தில்
இன்னபடியென்று இதமாகச்சம்மதித்து
சொன்னதொருமாயோனை தொழுதுமிகப்பணிந்து
சாத்தகியாழ்வார் தானீன்றமைந்தனெனும்
வத்ததுளசி மகாராசனீன்றெடுத்த
செல்வியெனும்பூமடந்தை சிறியாளைமாலையிட
நல்லவிஷயமென்று நாராயணரைப்பெண்கேட்க
நாடிநடந்தவர்கள் நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
தேடித்துவாரகா புரிதனிலேசென்றுபுக்கி
கண்டார்கள்மாயவன் கமலமலர்பாதமதில்
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்துச் செப்பினாரம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுகோபாலர்
சந்தோஷமாகச் சாத்தகியைவாவெனவே
உன்னுடையமைந்தன் உற்றதுளசியவன்
தன்னுடையதன்மகளைத் தனஞ்செயன்பேரனுக்கு
பூமடந்தையெனும் பொற்கொடியேயிப்போது
தாமனபிமன்னன் தன்னுடையமைந்தனுக்கு
மாலையிட்டுநன்றாய் மணஞ்செய்யுமென்றுசொல்லி
சேலைமஞ்சள் செலுத்துமென்றவரையும்
மாயனுரைக்க மன்னவர்களாமெனவே
தூயதொருமுகூர்த்தஞ் சொல்லுமென்றார்வேதியனை
கேட்டொருதினத்தில் கிருபையுடனெல்லோரும்
நீடுபுகழைவர் திருமாளிகைதனிலே
கொண்டுவந்துவைத்தார்கள் கூறையொடுபரியம்
கண்டுமகிழ்ந்து காயாம்பூமேனியனார்
பாக்கியமாவெனவே பச்சைமால்கொண்டாடி
வாக்கியமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துதான்பஞ்சவர்கள்
நின்றவரைப்பார்த்து நெடியோன்மனமகிழ்ந்து
நன்றெனவேயிப்போது நாட்டுமரசாணியென்றார்
ஆயன்திருமால் அருளினர்காணம்மானை
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுபஞ்சவர்கள்

விந்தைமலர்ப்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
வந்தார்களத்திபுரம் வண்ணமணிமண்டபத்தில்
சந்தோஷமாகச் சகலரையுந்தானழைத்து
அத்திபுரத்திலுள்ள அன்னசுத்தவங்கிஷமும்
சித்திவிநாயகனை தெரிசித்தடிபணிந்து
மூலப்பொருளே மூர்க்கமுள்ளஐயாவே
ஞாலப்பொருளே நமஸ்கரித்துதான்தொழுது
பாலனெங்கள்மைந்தன் பரிசித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமாயிருந்து கலியாணந்தான்முடித்து
முன்னிற்கவேண்டுமையா முக்கண்ணாபுத்திரனே
சென்னிக்குள்நின்ற சிரோன்மணியேமுன்னடவாய்
என்றுதுதிசெய்து இறையோனைத்தோத்தரித்து
சென்றுநகரில் சிறப்பானபட்டணத்தில்
வான்கமுகுநாட்டி வாழைமிகப்பந்தலிட்டு
தேங்காயிளநீர் தேன்கரும்புதானிரப்பி
வாழைக்கனியுடனே பலாக்கனியுந்தானூன்றி
தாழைமடமல்லிகைப்பூச் சரமாரியாய்நிறைத்து
பட்டாலலங்கரித்து பட்டுமேல்சுட்டிகட்டி
வட்டாரஞ்சூழ மாணிக்கமாலையிட்டு
கூடமலங்கரித்துக் கோபுரம்பாவினையும்
தெருவீதியெல்லாஞ் சித்திரங்கள்தானெழுதி
சாந்துபுனுகுநல்ல சவ்வாதுகஸ்தூரி
ஏந்தும்பரிமளங்கள் யெங்கும்கமகமென
வாசமுள்ளதெல்லாம் வகைவகையாய்தானிரைத்து
தேசம்புகழதெய்வலோகம்போலே
வைகுந்தம்போலே வயிரவயிடூரியத்தால்
செய்கின்றாரைவர் திருமால்மனமகிழ
மருவுமலரும் மருக்கொழுந்துவாசனையும்
நாளும்முகூர்த்தம் நல்முகூர்த்தவேளையிலே
வாழுமரசாணியது மாணிக்கத்தூணட்டி
அன்னசுற்றமெல்லாம் அலங்காரமாய்க்கூடி
தென்னவர்கள்மன்னவர்கள் தேசத்திலுள்ளவருந்
திக்குள்ளகோத்திரமும் சிறப்பாகத்தான்கூடி
முக்கியமாய்க்கல்யாண முடிக்கவேவந்தார்கள்
வந்ததொருமன்னர் மகுடமுடிவேந்தரையும்
பந்திபந்தியாக பாவாணர்சீலமுடன்
ஆனையொருகோடி அசுவமொருகோடி
சேனையொருகோடி தேருமிருகோடி
சங்கீதவீணை தவிண்முரசுமல்லாரி
ஏங்குமுழங்க எக்காளம்பூரிகையும்
பேரிகைமத்தளமும் பேசுங்கிடிமுடியும்

வாரிபொழிவிட்டதுபோல் வானமுழக்கமுடன்
தித்திகவுரி திருசசின்னந்தாரையுடன்
சத்திக்குமேகமென்ன தமபுருவுங்கின்னரியும்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்கள்மாதர்களும் செயசோபனமுழங்க
மங்களமும்பாடி மறையோர்கள்தான்துதிக்க
சிங்காசனத்தில் திருமாலுமங்கிருக்க
மாப்பிள்ளைக்கோலமிட்டு மாளிகையுந்தான்புகுந்து
மூப்பிமார்தாதியர்கள் மொய்குழற்குபட்டுடுத்தி
ஆடையுடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
வாடைபரிமளங்கள் வாசனையாய்த்தான்பூசி
காலுக்குப்பிஞ்சியிட்டுக் கடுக்கன்சவளியிட்டு
கோலச்சரப்பளியுங் கொத்துமுத்துதாழ்வடமும்
வேடிக்கையாக விசையணிடபேரனுக்கு
சோடித்தார்வேணதெல்லாம் சொர்ணமயமாக
நாராயணன்போன் ராசாதிராசனுக்கு
சீராகநல்வளையுந் தெரிந்துநல்லபூஷணங்கள்
அரிசித்தமேமகிழ்ந்து அளபானபேரனுக்கு
பரிசித்துவேந்தனுக்குப் பலமணியுந்தான்பூட்டி
துளசிமகாராசன் துய்யபொருபெண்கொடிக்கு
வளையல்தரித்து வர்ணமிகப்பட்டுடுத்தி
பொன்னாலலங்கரித்து பிறைபோலமையெழுதி
தேனாரும்சின்னமுல்லை செண்பகப்பூவாசமிட்டு
மரப்பினையும்பெண்ணும் மதனும்ரதிபோல
சிப்பிட்டுமையெழுதி சித்திரம்போல்பொட்டுமிட்டு
வைத்துமகிழ்ந்து வந்துசொன்னார்மாயரிடம்
மாயவனும்ஐவருமே வந்துமேபந்தலின்கீழ்
தாயானகுந்தியம்மாள் தேவிதனையழைத்து
உன்பேரன்னம்மா உந்தனபிமனிட
தன்பாலன்விர சுமர்த்தன்பரிசித்துவுக்கு
சுபசோபனமுடித்துத் தோகையரைநீபார்க்க
வேணுமிருமென்று விளம்பினார்பஞ்சவர்கள்
பூணுமெனவேயிருந்து பொற்கொடியாள்தான்மகிழ்ந்து
புகழ்பெரியதாயார் பொற்கோவில்சென்றுபுத்தி
திகழும்நவாசமே திவ்வியமேமாதாவே
கற்புடையமாதாவே காந்தாரித்தாயாரே
மைப்புடையோனைவாளபிமன் மைந்தன்பரிசித்துவுக்கு
அகலாதிருந்து ஆபிமனிடபுத்திரர்க்கு
செகலோகமெய்க்கச் செய்யுங்கலியாணம்
மகாதேவர்தன்னருளால் வருந்திமுடிப்பதற்கு
தாயாரேநீயுந் தருமருடனிருந்து

செல்வக்கலியாணஞ் செய்விக்கவேண்டுமென்றார்
சொன்னவுடன்காந்தாரி தோகையரும்ஆமெனவே
அன்னம்போல்தானடந்து ஐவருடன்கூடி
நல்லதென்றுபந்தலின் நடுவேதான்வந்துநின்றாள்
செல்வக்கலியாணம் திருமால்தன்பேரனுக்கு
மணமுடிக்கவேணுமென்று மாயோனெழுந்தருளி
மணவரையிற்சென்று/மாப்பிள்ளையைக்கைபிடித்து
கெண்டிநீர்வாங்கிக் கெம்பீரமாய்த்தான்வாங்கி
வண்டானமார்பேரன் மாயோன்மனமகிழ்ந்து
பணையவலமாய்வந்து மகிழ்ந்துமணையேற்றி
இணையாசப்பெண்களையும் இப்படியேகூட்டிவந்து
நேரேமணையேற்றி நினையமாயுள்ளதெல்வாம்
செய்துமுடித்துச் சிறப்பாகபந்தலின்கீழ்
பைங்கொடிக்கும்மாப்பிளளைக்கும் பாங்குடனேநற்சடங்கு
சாத்திரத்திலுள்ள சடங்குமுடிந்தபின்பு
சோத்திரங்கள்சூழக் குறவைமுழக்கமிட்டு
ஆனைரதமேறி அலங்காரமாய்வரவே
சேனைதளத்துடனே தெருவீதிசுற்றிவந்து
மங்கிலியந்தான்றரிக்க வரவேணுமென்றுசொல்லி
இங்கிதமாயானையின்மேல் ஏற்றினார்மாப்பிள்ளையை
கன்னியுந்தேரேறிக் கணவனுடன்தான்வரவே
இரவுபகலாகி இந்திரன்பட்டணம்போல
அரவுயர்த்தான்பட்டணத்தான் அடங்கலுஞ்செல்வேனும்
வானமெரிய வாணத்தின்மீன்போல
காணவந்திற்பாருங் கண்டுமகிழ்வாரும்
இந்திரனோவென்பாரும் இறையவனோவென்பாரும்
சந்திரனோவென்பாருஞ் சரணங்கனென்பாரும்
மன்மதனோவென்பாரும் மார்க்கண்டனென்பாரும்
தருமர்குலத்துதித்தார் தார்வேந்தனென்பாரும்
பூவர்னமெங்கும் பூமலர்போல்தாவெறிய
பாவாணராகம் படித்துவரசங்கீதம்
பட்டணத்திலுள்ள பலபேருந்தான்பார்த்து
கட்டழகன்தான்வார கட்டழகைப்பாருமென்ன
வீதிசுத்திதான்வாரான வீமனுடதன்பேரன்
கோட்டையும்பட்டணம் குதிரைதளத்துடனே
நாட்டையுஞ்சுத்தி நகரவலமாக
வந்துமணப்பந்தலின்கீழ் மாப்பிள்ளையும்பெண்ணுடனே
மாயனருளாலே வந்தார்மணவரையில்
ஆயனுடனேவர் அதிலிருந்துவேதியரை
ஜாமத்துக்குள்ளாக தாலிகட்டவேண்டுமென்று

ஓமம்வளர்த்தவென்று உத்தாரம்பண்ணினார்காண்
கும்பமுடன்மாவிலையுங் குசப்புல்லு நூலுடனே
இன்பமுடன்சோடித்து இருந்தார்கள்வேதியர்கள்
அக்கினியும்நெய்யும் ஆற்பரித்துமேற்புகைய
மூக்கியமாயெங்கும் மூலமுதற்பொருளாம்
வைகுந்தமூர்த்தி யவர்காண் துணையெனவே
தேங்காயுடைத்து சித்திவிநாயகர்முன்

பரிட்சித்து மங்கிலியந்தரித்ததும்.

பாங்குடனேவைத்துப் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
கங்கணங்கட்டி கன்னிக்குகாப்புமிட்டு
லக்கினமாய்பெண்கழுத்தில் மங்கிலியந்தான்றரிக்க
சந்தனம்பூசித் தானிருந்தாரம்மானை
தெய்வப்பிராமணரும் தேவர்களுஞ்சாட்சியதாய்
ஐவருமேதொட்டு அபிமருடபுத்திரற்கு
கண்ணர்திருக்கரத்தால் கற்பித்தார்மங்கிலியம்
விண்ணர்கள்வாழிசொல்ல விரைவாகத்தான்வணங்கி
தரித்தானேமங்கிலியம் தையனல்லாள்தன்கழுத்தில்
பரிதேருடைய பரிச்சித்துமன்னவனும்
வேதமுழங்க வெண்கவரிதான்வீச
நாதமுழங்கிவர நாகசுரமிகமுழங்க
செயஞ்செயமென்று சேனைகளுந்தானிரைக்க
ஆயனுடமாமுனிவர் அட்சதையுந்தான்கொடுக்க
மங்களமும்பாடி வாழ்த்திச்சரச்சோதி
திங்கள்முகவாணர் செயசோபனமுழங்க
சோபனமுஞ்சொல்லி துடியிடையுமாப்பிள்ளையுந்
தாமமுடனைகைகோர்த்துக் தங்களன்னசுத்தமுடன்
பண்ணினார்கோபாலர் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
கண்ணினார்கண்ணர் நடவுமென்றுகைபிடித்து
மணவருடன்பொற்கொடியைக் கைகோர்த்துதான்கொடுத்து
மணவறையிற்போமென்று மாயோனுதவிசெய்ய
அந்நாள்சென்று அலர்கதிரோன்வந்துதித்தான்
நந்தகேதாரவா நரசிங்கபாமூர்த்தி
மறுநாள்சாமி மஞ்சாநீராடுமென்றார்
அத்தனார்சொற்படிக்கு மஞ்சாநீராடி
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வாழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மூப்பிலுள்ளவங்கிஷமு முன்னோரும்பின்னோரும்
அல்லியுந்தாமரைப்போல் அன்னசுத்தமுள்ளதெல்லாம்
நல்லியமாய்வாழ்ந்து சுகமாயிருந்தார்கள்
தர்மருந்தம்பியரும் தாரணியை ஆண்டிருந்தார்
நன்மைவளர நாற்றிசையுந்தான்வாழ்க

தன்மையகலத் தேசந்தழைத்தோங்க
தர்மமகலக் காவேரிபொங்கிவர
கன்னல்விளைந்து கனகமணிதான்விளைந்து
கதலிபழுத்து கனிந்துடைந்துஆறோட
மதுரைபல்பழுத்து வந்தொழுகியேயோட
கமுகுகுலைசாய்ந்து கனிந்துபழமுதிர
தெங்குடனேயா தளையும் சேர்ந்துகலங்கிநிற்க
ஓங்குபகழ்செல்வம் ஒருநாளுங்குன்றாமல
நடுநீதிஞாயம் நாளுந்தவறாமல்
வாசமுடனேவர் மநுநீதிதப்பாமல்
தாரணியெல்லாமகிழ தாரணியோர்போற்றிசெய்ய

விருத்தம். ஐவருமிருந்துபாரி லனேககாள்சீமையாண்டு
செல்வதுகருமஞாயம் தராசுபோல்நிறையாய்நின்று
கைவருங்கருமமெல்லாம் காரியமரியபின்பு
மெய்வருமபுதுமைகண்டு மேதினியாளும்நாளில். ௧

சித்சுரூபமான தீரன்வாளபிமன்மைந்தன்
பத்தனார்தமதுபேரன் பரிசித்துமனேவியாளும்
எத்திசைபுகழவேதா னேந்திழைகர்ப்பமாகி
வெற்றிசெய்மாதம்பத்தும விளங்கவேசுமந்தாள்மாது. ௨

(கதை) பார்த்தனிடபேரன் பரிச்சித்துவேந்தனுக்கு
நாற்றிசையுங்கொண்டாட நாயகியாள்கெர்ப்பமதாய்
மாதமுந்திங்களுமே வந்ததிட்டந்தானறிந்து
நீதமுடன்சகுநேசமதுதப்பாமல்
இதமானபூமடந்தைக் கெல்லாருங்காமிருந்து
முதுகுநீர்வார்க்க மொய்குழலாள்பூமடந்தை
இங்கவொருபத்தாகிச் செனமேசெயன்தான்பிறந்தான்
கங்குளிரவுதனில் கதிரோனுதித்தாப்போல்
வயிரமுடன்முத்து வகையாககோத்தாற்போல்
ஆணிக்கனகமுமாய் அழகுஜெனமேஜயனுந்தான்
சீலமுடன்பாலன் செனமேசெயன்வாழ்ந்திடவே
காலந்துவாபரமபோய் கலியுகமும்வாராததினால்
வருகுதென்றுலோகம் வழங்குதுகாணிவ்வசனம்
பெருகுபுகழ்தருமருக்குப் பேரன்பிறந்ததினால்
வாளபிமன்றன்பேரன் வந்தாரெனவேதான்
காளமுகில்மேனியனார் கண்ணாரவர்தானறிந்து
ராசிகளும்நல்ல நட்சத்திரமபார்க்க
வாசியெனும்வேதியரை யனபாவரவழைத்து
பாலன்பிறந்தான் பரீச்சித்துவேந்தனுக்கு
காலபலமென்ன கருத்தென்னபாருமென்று
மாயனிதுசொல்ல மாமறையோனேதுசொல்வான்

தூயவரே இப்போது சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
செனமேசெயனபிறந்தான் சீறும்பலாபலனும்
கேளுநெரிய கொடுமைகலியுகமும்
வருதுகையாவென்று மறையோனெடுத்துரைக்க
பருகுங்கனிவாயன் பச்சைமால்தானிருந்து
ஆனதுவாபரமும் ஆசகுதெளறுதானினைந்து
கானகமேசெல்லக கரியமேகவர்ணர்
ஐவர்களுக்குதூதாக அனுப்பினார்மாயவனார்
விருத்தம். காசினியளந்தமாயன் கலியுகம்வரமுன்னாகப்
பேசியேகொள்வோமென்று பிரபஞ்சவிபரமெல்லாம்
ரகசியமாகதூதாள் நாழிகைதனிற்சென்று
தேசிகரைவர்தன்னைச சீக்கிரங்கொண்டுவாவென்றார். ௫
உய்த்தொருவசனங்கேட்டு ஒருநொடியதனில்தூதன்
அத்தினாபுரியிற்சென்று ஐவரைவணங்கிக்கொண்டு
கர்த்தனாருளிப்பாடல் கருதியேயுரைத்தபோது
சித்தமேமகிழ்ந்துதர்மர் சீக்கிரம்பயணமென்றார். ௬
தம்பிமார்நால்வர்தன்னைத் தாநமரும்வருகவென்று
உம்பர்கோன்றம்பிரானு லுலகினையளந்தமாயன்
நம்பியேயுண்மையாக ரகசியமருளிச்செய்த
இன்பமாய்வருகவென்றே ரேதெனத்தெரியவேணும்; ௭
ஆயனார்தூதன்வந்தா னருளினதெல்லாஞ்சொன்னான்
மாயனாருண்மைகண்டு வணங்கிநாம்மாத்தைசொல்லி
நேயமாய்வருவோம்நீங்கள் நிமிஷத்தில்வருவோமென்று
தூயதோர்தருமராசன தூரகதம்நில்லானார். ௮
வீமன்விஜயனகுலனுமாய் வேதராசன்சகாதேவன்
தாமோதரனார்தமைக்காணத் தருமருடனேபின்சொல்வார்
ராமாமுகுந்தாகேசவா ஸ்ரீராமா அரியென்று
சோமவாரத்திலந்நாள் துவாரசாபுரிவிட்டகன்றாரே. ௯
(கதை) வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள் மாயன்வரச்சொல்லியொரு
நேசமுள்ளதூதனைப்போய் நிமிஷத்தில்வாவெனவே
சொல்லியனுப்பிவைத்த தூதனவனோடிவந்து
நல்லதொருதாமரையும் நமஸ்கரித்துதான்வணங்கி
கண்ணன்திருமால் காயாம்புமேனியனார்
அண்ணல்வரச்சொல்லி யருளினாருங்களையும்
அந்தமொழிகேட்டு அடியேனுமோடிவந்து
விந்தமயராமல் விரவில்வரவேணுமென்று
தூதனுரைத்தமொழி தூயதருமர்தான்கேட்டு
போதமனமகிழ்ந்து பூரித்திருபுஜமும்
குந்திமாதேவிமுன்போய்த் தெண்டனிட்டாரைவருமே
துய்யபுசழ்மாதாவே தூதுவனுமோடிவந்து
மாயவனாரைவரையும் வரச்சொன்னாரென்றுசொல்லி

ஞாயமொருசேதிசொல்ல நாங்கள்வந்தோமாதாலே
மறுத்துநான்செய்ய வகையேதுசொல்லுமென்றார்
தேடும்புகழ்குந்தியம்மன் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
நாடும்புகழ்மாயன் நமக்குத்துணையாமெனவே
மைந்தர்களேநீங்கள் மனதிலொன்றுமெண்ணமல்
செந்திருவாழ்மாயனபக்கல் செல்லுமென்றுதானுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தவர் கிருபையுடனமஸ்கரித்து
பூட்டுமதவாளபிமன் புறப்பட்டாரைவருமே
பட்டவர்த்தனர்கோடி பார்த்திபர்கள்தான்கோடி
வட்டமதிக்குலத்தில் மகுடவர்த்தனர்கோடி
மந்திரிகளொருகோடி மற்றுமுள்ளோர்தான்கூடி
மத்தகசங்கலணி வர்த்தகமுமொருகோடி
மெத்தமகாசேனையுடன் வேந்தரைந்துபேர்களுடன்
அத்திபுரந்தன்னைவிட்டு அகன்றாகாணம்மானை
மரகதமேதரென்றும் மகாமேருக்கொட்பான
துரகதங்கள்தான்பூட்டி துருசில்வந்தான்தேர்ப்பாகன்
ஏறிபதிதேர்மீதில் ஏறினார்தருமருமே
நாற்றிசையும்தம்பியர்கள் நால்வருமேநன்றாக
ஏறியேதேர்மீதில இருபுரமுஞ்சூழ்ந்துவர
எண்ணவொண்ணாச்சேனையர்க ளெங்கும்நிறைந்துவர
மன்னர்மகுடர் மறுவேந்தர்சூழ்ந்துவர
வட்டக்குடையும் வைடூரியக்குடையும்
கட்டுமரக்கிளமணி கவரிகுஞ்சம்வீசிவர
கூறுகின்றசித்திரத்தால் குடைகள்பலசூழ
ஏறுகின்றயானையின்மேல் எங்குமில்லாவாத்தியமும்
வீரானைஒட்டகமேல் விந்தையாளமாடதுவும்
சேரவேயோசையுடன் திசைகளெட்டுதானதிர
வெள்ளியாலதம்பட்டம் வெண்கலத்தாலதம்பட்டம்
முடுக்கானமேளம் முரசுடனேதானுடுக்கை
எடுக்கவொண்ணாபேரிகையு மிராசக்கிரீடமுடியும்
வட்டமுடிதாள மத்தளமுமல்லாரி
ஒட்டியமேளம் உலகமெங்குந்தானதிர
கஞ்சகொம்புகள்சின்னம் காளமுடனெக்காளம்
பஞ்சைக்கருவி பலதிசையுந்தானமுழங்க
மண்ணதிரவிண்ணதிர மலைகளெங்குந்தானதிர
விண்ணதிரமேலே மிகுந்துகாமமல்தான்மூட
குருகுலத்திலைவர் கோபாலர்தன்னருளால்
மன்னவர்கள்மன்னவன்தான் வாழ்பாண்டிமைந்தன்வந்தான்
அன்னபரிபாலன்வந்தான் அத்திபுரிவேந்தன்வந்தான்
செய்யநெடுமால்பதத்தைச் சிந்தைதனில்கொண்டிருக்கும்
வையகந்தன்னில் தருமர்வந்தாரெனவே

நீடுதிரைகள் நிலைகள் சூழ்ந்திடவே
மூடுபசும்பொற்களம் முழங்குதுகாணம்மானை,
தருமருடன் தம்பியரும் சதுரங்கசேனையுடன்
ஒருகோடிகட்டியங்கள் ஒன்றாகப்பாடிவர
பாடும்புலவர் பரிசாரர்முன்னடக்க
கடும்பரிமின்மேலிருந்து சைலாக்கிகொண்டுவர
வங்காளராவுத்தர் மல்லகசிட்டியுடன்
சிங்காளராவுத்தர் சீனராவுத்தருடன்
ஆரியராவுத்தருடன் அதோவென்றார்ப்பரிக்க
பாறியசிங்காளர் பறியேறிதானடக்க
வீரமணியோசையுட வீரானமானவர்க்கம்
மூர்க்கமதயானையுடன் முன்னணியாய்தானடக்க
அங்குமுரசக்கொடியும் அனுமக்கொடிதன்னுடனே
சிங்கக்கொடியுந் திசைகளெட்டுஞ்சூழ்ந்துவர
விண்ணதிரமண்ணதிர விண்ணிலுள்ளோர்தானடுங்க
எண்ணரியநீடுதிசை எட்டுந்திடுக்கிடவே
நாடியநீள்தம்மர் நடந்தாராகாணம்மானை
அத்திபுரத்திலுள்ளோர் அங்கேவந்தவாதாமும்
மெத்தவேதான்பட்டணத்தில் வீடுதி விற்போயிருந்தார்
தெரிந்தபுகழ்தருமர் சேனைபவுந்தடனே
பரிந்துதுவாரகாபுரி பதிவந்தாரைவருமே
மன்னனுந் துவாரகாபுரி பதியைவலமாய்வந்து
மன்னர்தருமர் மகிழ்ந்துதந்தாரம்மானை
மாதாக்கள்தானிங்கே மன்னர்தனக்கெதிராய்
ஆதரவாய்க்கற்பூரம் ஆலாத்திகொண்டுவந்து
முரசக்கொடியோனை முன்பாட்டணிந்தவர்கள்
கைவளையல்தான்விழவுங் காலில்சிலம்புவிழ
மெய்யிலணிகற்பணிகள் வெவ்வேறாய்த்தான்விழவும்
கூறையவிழ்ந்துவிழக் கூந்தல்குதிக்காலில்விழ
நாறுமலர்கள் நடுத்தெருவிலேதான்விழவும்
மன்னவனேநாங்க ளடிமையாவோமெனவே
பொன்னையார்பிடித்துப் போனார்களெல்லாரும்
மாதர்களெல்லா மன்னவனைதான்தொடாக்து
ஆதரவாய்த்தங்களிட ஆசைபலகூறலுற்றார்
தேசமெல்லாஞ்செங்கோல் செலுத்துந்திகிரிமன்னு
ஆசைகொண்டார்புமூ மருளுமைந்துமாகாகேகா
தேரும்பரியுடைய தேர்வேந்தயெங்கள் துரை
பரிவுடனேநீ திரும்பிப் பார்த்தாலாகாதோ
அன்புடையீரநல்ல அறிவுடையீரெங்கள்துரை
பின்திரும்பிப்பார்த்தால் பிழைகள்வருமோதான்
பொங்குநெறியுடைய புண்ணியவானென்பார்கள்

இங்கெமையெதிர் திரும்பிப் பார்த்தாளிளப்பமுண்டோ
அடங்காமையிலாய் அறிவழிந்தோமெங்களையும்
இடக்கண்ணால்நீதிரும்பிப் பாருமென்றேரைந்திழையே
கொங்கையலைசயநல்லக் கூந்தல்குலைந்தசைய
அங்கணனுந்தான்சிரிப்பா யவர்தொடர்ந்தாரம்மானை
அறிவழிந்துபின்தொடர்ந்த அறிவையர்கள்தன்துயரம்
பார்வுடனேதானோக்கிப் பார்த்திபனுநின்றமன்
சேர்ந்தமேகமயல்தீரச் சேயிழையார் தங்களுக்கு
பூந்துகில்தாமளித்துப் போனார்காணம்மானை
கொற்றவனுந்தானெருங்கிக் கோடரவாசலதனில்
மற்றுமுள்ளமாசேனை மனைவாயுங்காணிருத்தி
கூரறியவேந்தருங்கான் கோயில்தனிற்புகுந்தார்
சீரறியமால்பதத்தில் தெண்டனிட்டாரம்மானை
கண்ணன்தருமனையும் காசனுடனேயழைத்து
வண்ணமணிமார்பின் மகிழ்ந்தணைத்தாரம்மானை
அந்தார்கோன்மைந்தருடன் ஐவரையுங்கொண்டுவந்து
மந்திரச்சாலையிலே மாயோனும்போயிருந்தான்
செய்யுண்டமாலே நெடியோனேயெங்களைத்தான்
வைகுந்தமூர்த்தி வரவழைத்தகாரியமேன்
என்றுதர்மர்கேட்க எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
மன்னுபுவியாளும் மன்னவர்க்குச்சொல்லுகிறேன்
மன்னன்தருமனைத்தான் மாயன்முகநோக்கி
உற்றவிசனம உரைக்கலுற்றாரம்மானை
மண்டலத்தையாண்டு மனுநீதிதப்பாமல்
விண்டலத்தோர்கொண்டாட மேதினியில்தானிருந்து
நீதிகவராமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிவரம்பு தவறிலைகள்சேராமல
வாழ்ந்தீரிதுவரையில் மன்னவரேயிப்போது
நான்தானொருசேதி நடத்துகிறேன்கேளுமென்றார்
நல்லதொருபஞ்சவர்கள் நாரணரேசொல்லுமென்றார்
வல்லதொருமாயன் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வார்
சொல்லுந்துவாபரமும் தொலைகையுஞ்சரியாச்சு
வெல்லுங்கலியுகமும் விபரீதமாய்த்தான்வரவே
பாகமுடன்பூமி பாரமதுதான்தீர்த்தோம்
ஆசையுடனிங்கிருக்க அடைவல்லவென்றுசொல்லி
மற்றுமுனிநாமுமிந்த வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போற்றுமிங்கபாதகரை விட்டுமிகப்போகிறோம்
ஆகையினால்மிகுந்த அவனியிடர்தீர்ப்பதற்கு
பேசினிராநாளில் என்னுடனேநீங்களுங்கான
நமதுபயில்வோதே வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
போவீரேயென்று புகழ்ந்தனர்காணம்மானை
ஏசிலாமன்னனே இன்னமொன்றுநீகேளு.

காசினிதானுந்தனுக்கு கைவசமுந்தானாகி
மற்றுமினியுங்களுக்கு வலுமையுடன்வீரியங்கள்
உற்றுமிகமுன்னாட்போல் உதவாதுமன்னவனே
சத்தியமுமில்லாது தருமநெறியில்லாது
அத்திருவுமில்லாள் அசத்தியமும்வந்துவிடும்
தாய்தனையும்பேணார் தந்தைதனைநினையார்
ஆயன்குருவின் அருளுமவர்நினையார்
அம்புவிதனிலேதான் அநியாயமேலாகும்
மாதவங்கள்தானழியும் வரமுமழிந்துவிடும்
வேதங்கள்தான்பலவும் பேதங்களாகிவிடும்
சாதிநிலைகுலைந்து சத்துருக்கள்மேலாவர்
நீதியழிந்துவிடும் நெஞ்சகமேவஞ்சகமாம்
மாசில்லாபூவுலகில் மாரிமறுத்துவிடும்
காசினியிலநாரியர்கள் கற்புமழிந்துவிடும்
விடுத்தசிலகாலம் விசேஷமதுகண்டாயே
கடுத்தகலிகாலமென்று கட்டுரைத்தாரம்மானை
ஆதலாலுங்களுக்கு அரசேதானுகாது
போதுவீரர்கமமுடனே போந்தாமலிப்புவியை
ஆளல்லவோநூற்றுவரை அனறுவதைத்தீரே
மீளவுமப்படியே மேதினியைக்காப்பீரோ
உங்களுக்குந்தான்றினதை உண்மையாய்ச்சொல்லுமென்றார்
செங்கண்திருநெடுமால் செப்பினர்காணம்மானை
போற்றியேமாயனையும் புகலலுற்றாரம்மானை
சோதியேவேதச் சுருதிக்கதிபதியே
ஆதிவராகா அரிகேசவாமுகுந்தா
அச்சுதாபஞ்சவர்கள் ஐவருக்குநாயகமே
சச்சிதானந்தமெனும் சாரூபவாகமுள்ள
கற்பூரவாசகனே காயாம்பூமேனியனே
பொற்பூவும்வாசமுள்ள பூலோகமீதில்வந்து
தங்களுயிர்போலத் தற்காத்தீசிந்நாளும்
எங்களைத்தான்காக்க இவ்வளவுதானெடுத்து
சீருஞ்சிறப்புஞ் செலுத்திமிகுசெல்வமெல்லாம்
பேருஞ்செலுத்திப் பிரபலமாய்தானிருக்க
வைத்திரிதுவரையில் வாழ்ந்தோம்சிலகாலம்
மைத்துனர்போலெங்களுக்கு வராகமாய்த்தானிருந்து
ஆபாதகநெஞ்சன் அநியாயநிஷ்டூரன்
மாபாவியான வணங்காமுடிவேந்தன்
வாரிதனிற்கழுவை வைத்ததுவும்போதாமல்
ரஜாதில்நஞ்சசப் பரிசேதயளித்ததுவும்
ஏராக்குமாளிகையில் வன்னிவளர்த்ததுவும்

முத்துமங்கவாரிதனில் மூழ்கிவரத்தானினைந்து
பொய்சூதாமலங்கள் புவியவர்வாங்கினதும்
துற்சாதனன் சபையில் துகிலையுரிந்ததுவும்
பிறந்ததுக்குப்பொய்கை புதுசாய்சமைந்ததுவும்
துறந்துசபிக்கவென்று துருவாசர்வந்ததுவும்
மற்றுமவர்செய்த வன்கொடுமையாலேயும்
சற்றுந்தளராமல் தற்காத்துபசரித்தீர்
தந்தையருமநீயேகாண் சற்குருவுமநீயேகாண்
குந்தியருநீயேகாண் கொண்டலவண்ணாங்களுக்கு
நாலுதிக்குந்தான்பார்த்து நடப்பீரிருப்பீர்காண்
மேலுமிருப்பீர் மேதினியிற்றுணிநட்பீர
ஆறுமறியாமல் ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள்வீர்
பாருலகையுண்டு படைப்பீருலகளப்பீர்
கோலமெல்லாம்நீயெடுத்த கோலமேயல்லாது
ஞாலமதிலுன்னையல்லால் நடப்பதுவும்வேறுமுண்டோ
ஏதோதிருக்கூத்து எத்தனையோவிஸ்தாரம்
சூதோஅவருடைய சூஸ்திரத்தையாரறிவார்
கண்ணுக்குள்பாவைபோல் கலந்திருந்தகாரணரே
நித்தமேயும்மைவிட்டு நிமிஷமிருப்போமோ
என்னமொழிபேசினீ ரெம்பெருமாளென்றுதர்மர்
பன்னகமேற்றுயின்ற பச்சைமுகில்மேனியரே
அட்டதிக்குங்காணறிய ஐவர்களையெப்போதும்
விட்டுப்பிரியாத மேகவண்ணர்தன்னைவிட்டு
மண்ணாசையாலே மறந்தார்களென்றுசொல்லி
விண்ணோரும்வானவரும் மேதினியுந்தானகைக்க
விருப்பமுடனுங்கள் மேதினியையுண்டெனவே
இருப்பதுவுமில்லையினி எந்தவிதமானாலும்
திருவுந்திபூத்தோனே திவ்வியமலர்பதத்தை
கண்டுவணங்கிஐவர் கைகட்டிவாய்புதைத்து
தொண்டுபண்ணிநாங்கள் தொழுதுவைகுந்தமதில்
காத்திருந்துஏவல்செய்யக கற்பிக்கவேணுமையா
வீற்றிருப்போமும்மிடத்தில் மேதினியேவேண்டாங்காண்
அன்றுஅஸ்வத்தாமாவை ஆச்சமரில்வைத்தாயே
வென்றுகதிர்மறைத்து விஜயனையுங்காத்தாயே
பாருலகிற்கஞ்சன்றனை ழிக்காத்தநீர்தானும்
வீரன்சயிந்தனையும் வீமனால்கொன்றாயே
சிந்துவதிசாபஞ் சிதையவழித்தாயே
எந்தவகையானாலும் ஈரொன்பதுநாளில்
பார்த்தீபா நூற்றுவரும் பதினெண்ணக்குரோணிபடை
நாற்றிசையோர்மன்னரையும் நற்படையோர்தங்களையும்
நீயேவதைத்தாயே நின்னையல்லால்வேறுமுண்டோ

நாராயணர்பாதம் நாள்தோறுங்கார்த்திருக்க
மாண்டுவைகுந்தம வாழ்பதிக்குஐவரையுங்
கொண்டுசெல்லுமென்று கூறினர்கருமருமே
பின்னுந்திருமால் பேசலுற்றாரம்மானை
நாடுதனில்செய்கருற்றம் நன்றாகங்களுக்கு
தெரியாதபடியெங்கள செய்தபிழைதீர்த்திடவும்
பிரியாதுலகில் பேராசையற்றிடவும
நண்ணும்பரகதியை நாங்களடைவதற்கு
அண்ணலேநீகிருபை அளித்திடவேணுமம்மானை
மாயவனார்மன மகிழ்ந்து வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
நேயமுடனே நீங்கள் செல்லும்போது
மன்னவனே தூது வரவிம்வேனுங்களுக்கு
பின்னும்பார்த்தனுடன் பேரான பரிசித்துவையும்
போற்றுமெய்த்தி புரக்குக்கதிபதியாய்
சாற்றும்புவிக்குத் தலைவனென வுரைக்க
வைத்துமகா ரத்தினம மகுடமுடி சூட்டி
அத்திபுரந்தன்னில் அங்கவரைநிறுத்தி
விறல்புகழுருகநுமையும் வேந்தனைநீயழைத்து
கூறும்பரிசித்துவின்றன் கொலுவிருமென்றுசொல்லி
கலியாணமவருவதுமுன் காவலர்நீர்தாமும்
மெலியாமலேவருமே மெல்லிநல்லாள் தம்முடனே
டந்தமணிவைகுந்தம் பரகதியைப்பார்க்கவென்றார்
மற்றுமகாவிந்தமோ வாருமென்றாரவரையும்
மன்னவர்கள் தானபணிந்து மாயோனைத்தானோக்கி
உன்னருளால்வேறே ஒருதுனைகளுண்டோதான்
தீதாலேங்கள் செய்தபிழையுள்ளதெல்லாம்
ஏதாகிலும்பொருத்து இரட்சிக்கவேண்டுமையா
ஐயாசுவாமி ஆகிகேசவாமுகுந்தா
மெய்யாய்வைகுந்தபதம் வேண்டியேவாறோங்காண்
என்றுபணிந்து இயலானஐவர்களும்

விருத்தம்.

எங்குமாகின்றமூர்த்தி ஈரேழுலகமெங்கும்
அங்குமாயிருக்குமாகியாருயிர்களெல்லாந்தானாய்
பொங்குபூரணமாய்நின்ற பொன்னலங்காராபோற்றி
தங்குவதில்லைநாங்கள் தரணியிலும்மைவிட்டு
ஆவதோர்காலமெல்லா மச்சுதன்செயலினாலே
போவதோர்காலம்வந்தால் புத்தியுமலைக்கலாமோ
சாவதோர்காலம்வந்தால் சற்றுங்கதரிப்போமோதான்
நாவதுரெண்டுஞ்சொல்வோம் நாராயணாபோற்றிபோற்றி
(கதை)என்றுதாமராயரவ ரிருதாளைபூண்டுகொண்டு
சென்றுமகாசேனையுடன் திரும்பினாரம்மானை

மற்றுமகாசேனையுடன் வேந்தருடனப்போது
சாற்றும்புகழ்தருமர் தான்திரும்பிப்போனதின்பின்
ஏற்றுந்துவாரகா பதிதனிலேமாயவனும்
வீற்றிருந்துசெங்கோல விசாரிக்குமந்நாளில்
சாத்திரங்கள்சொல்லுஞ் சலமுனிவரந்தனைரும்
காலங்கலியுகங்கள் கற்றனையும்வந்ததினால்
கோலங்குறுகிக் குணபேதமுமாகி
பொய்யுங்கொலையும் புனைசுருட்டுமேகளவும்
செய்யும்பரிகாசஞ் சின்னமுகாசனமும்
குணடுணியுங்கோளும் குடிகேடுவஞ்சனையும்
தெண்டம்பறும்பிடியும் தெண்டனையுங்கண்டிதமும்
மானபரமழிந்து வரம்புதப்பிப்போவதுவும்
ஞானதவங்குலைந்து சத்தியமுமபொய்யாகி
மேல்குலமேகீழ்குலமாய்க் கீழ்குலமேமேல்குலமாய்
கால்மேலுந்தலைகீழாய்க் கலியன்பிறக்குமென்றுன்
நால்வேதஞ்சொல்ல நாராயணனுந்தான்கேட்டு
பால்பொறுக்கும்வாயாற் படைத்தலைவர்மந்திரியார்
சாத்தகியான்வர் சகலரையுந்தானழைத்து
ஏத்தவிசாரமென்று இனியேதுசொல்லுமென்றார்
தேவர்செயலாலே திக்கறியோநாமடியார்
ஏவல்செய்யுங்கொண்டர் ஏதென்றெடுத்துரைப்பார்
சொற்புத்திகேட்குந் தொண்டருக்குநீர்தாமும
கற்பித்தருளியசொல் கர்த்தனேசித்தமையா
கேட்குமடியார்க்குக் கிருபையின்னதென் றுரைப்பீர்
தீர்க்கமுடனூழியர்கள் செப்புகிறோமென்றுரைத்தார்
ஆகரவாய்மாலும் அவர்கள்தனையறிந்து
நீதமிக்கநாமும் நீணிலத்திலேயிருக்க
சோசியான்சொன்ன சொற்படியேநாமும்
வாதனைக்குள்ளாகாமல் வனத்தில்தவசிருக்க
நன்றாகத்தோணுதப்பா நம்முடையயோசனைக்கு
குன்றாமல்நீங்கள் குவலயத்திலேயிருந்து
எப்போதும்போல யிருப்பீர்சுகமாக
அப்போதிருந்தவர்கள் அகமுமிகவுருகி
இருக்குந்தருணத்தில் இன்னமொருசற்பனைதான்
பொருக்கும்பொருளே பிள்ளைகள்தான்செய்தபிழை
பச்சைமாலீன்ற பதினாயிரம்புதல்வர்
இச்சையுடன்கூடி யிசைந்துவிளையாடுகையில்
வீதிதனில்நின்று விளையாடுநேரமதில்
மாதுபால்துர்வாச மாமுனிதான்வரவே
சந்நாசிவேடமுமாய்த் தான்வரவேகண்டார்கள்
மின்னார்போலவேட மிகுந்தொருகெற்பமதாய்

ஒருகுமாரர் தன்னி லொருவனுக்குப்பெண் ணுடையாம்
சீதில்லா தவமூர்த்தி செய்கஉகாரமதில்
பார்த்திரையைவைத்துநல்ல பட்டாடையுமுடுத்தி
ஏற்றமுக்காடிட்டு எதிர்சென்றாரம்மானை
கோலஞ்சிறந்து குழாங்களுடன் தான்கூடி
காலஞ்சிறந்துமவர் காரணங்களைமுடிய
குருமுனிசாலில் குமாரர்களும்போய்ப் பணிந்தார்
பெருமையுடனிவள்தான் பெண்பெருமோ ஆண்பெறுமோ
திருமுனியேசெப்புமென்று தெண்டனிட்டாரம்மானை
குருமுனியுந்தானகைத்து குமாரர்களைநோக்கி
வீறுகின்றவுங்கள் தவம் மெய்யாயழிந்திடவே
இந்தப்பெண்தன்வயிற்றில் இருப்புலக்கைதானுமொன்று
மூந்திப்பெறுவாளெனவே மொழிந்தனர்காணம்மானை
அச்சாபமிட்டு அறன்முனிவன்போனபின்பு
இச்சாபம்போகாமல் இருப்புலக்கைத்தானுமொன்று
மாயன்குமாரர் வயிற்றில்விழுந்திடவே
ஐவர்குமாரரெல்லாம் கண்டுதுயரமதாய்
இருப்புலக்கைதன்னை எடுத்தங்கேபோயினர்காண்
கொண்டல்வண்ணன்முன்புவைத்து கும்பிட்டாரம்மானை
கண்டுதிருமால் சருத்தில துயரமதாய்
மீண்டுசொல்லவரவழைத்து மேன்மையுள்ளவாளரத்தால்
சல்லிப்பொடியாகக் கவிடுபொடிசெய்யுமென்றார்
அந்தப்படியாக அரத்தால்பொடியாக்கி
சிந்துபொடியுஞ் சிறுமணல்போலானபின்பு
அரத்திட்டுராவி அதிதறுகப்பொடியாய்
உதிர்ந்தசிறுகணுவா யுச்சிதமாயமைக்கதென்றார்
கணுவையெடுத்துக் கடலிலேபோடுமென்றார்
அணுவாயுதிர்ந்ததெல்லாம் அணைவோரந்தூவுமென்றார்
ஆமென்றறிந்துவிட்டார் ஆயனார்சொற்படியே
விரைத்தபொடியெல்லாம் மெல்லியுங்கோரையதாய்
உருத்திமுளைத்துமகா வுன்னதமாய்முளைத்து
நின்றதுகாணங்கே நெடியோனருளாலே
ஒன்றுமிச்சமான உருண்டகணுவதனை
மச்சம்விழுங்கி வலையில்வந்துசிக்கினதே
அச்சமில்லாவேட னந்தமச்சந்தான்வாங்கி
கிறிக்கிழிக்கில் கிடந்தெடுத்தானிக்கணுவை
மீறிச்சுரந்தனிலே விருப்பமுடன்தானசேர்ந்து
வைத்திருந்தான்வேடன் வகையாகஅம்புதனை
புத்திரருமபார்த்து பூரித்துகொக்கரித்து
ஆற்றிலேசென்று அணிவகுத்தாரம்மானை
அடித்துவிளையாட அணைவோருஞ்சமமதித்து
வருங்காரியமறியாமல் மதலைகளும்மாண்டுவிட்டார்।

விளையாட வந்திடத்தில் விதிவசமுந் தான்சூழ்ந்து
இளையோ டிருந்து கிடக்கிறா ரென்றுசொல்லி
கண்டபேரோடிக் கணணரிடந்தா முரைத்தார்
வந்தவொரு நாறுவா சன் மாமுனிவன்சாபத்தால்
ஆறாகவே னுமென்று அரியமுனி தானுரைத்தார்
பாராகவேயெமக்குப் பலித்ததேயச்சாபம்
அண்டர்பிரானும் அ வமொழிந்ததென்று
செய்யுஞ்சடங்கு சீக்கிரமாய்தான்முடித்து
வைகுந்தஞ்சேர மனமுற்றாரம்மானை

விருத்தம்.

தம்பிமகுடமன்னர் சகலரும்வாருமென்று
எம்பிரானருளிச்செய்ய ஏவல்கட்டாதோவென்று
நம்பிநாராயணரே வந்தோம் நாதனே சரணமென்று
தம்பிமாரதியப்போற்றி சாத்தகியாழ்வார்வந்தார். க௨

நின்றதோர்மன்னர்தம்பி நிருபர்தன்முகத்தைநோக்கி
நன்றலார்நந்தகோபர் கானிலம்விட்டுகாணப்
பொன்றிடவேணுமென்று புவிதனையாண்டுநீங்கள்
தென்றலங்காரம்போலச் செகந்தனில்வாழுமென்றார். க௩

கரியமாலருளிச்செய்த காரணமேதோவென்று
தெரியவேவிவரங்கேட்கத் தேசிகரறிந்துநன்றாய்
அரியதோர்கலியன்வாரா னதால்வனத்திற்போறோம்
பெரியதோர்புவனமெந்தன் பேரனைச்சொல்லிவாழும். க௪

இப்படி இறையோன்சொலல ஏங்கியேமுகமும்வாடி
அப்படி சொன்னாரா லடியரும்வாறோமென்று
செப்பிடத்திருமால்தானும் தெரியவேவுண்மையாக
வைப்பினிலிருங்களென்று வனமபுகநடந்தாரையா. க௫

கதை.

வனத்தில் தவசிருக்க மாயவனார் தான்மகிழ்ந்து
கனத்துக்கிதமான தன்மைகளும்புத்திகளும்
சொல்லியுபசரித்துத் துயரமெல்லாந்தானகற்றி
மெல்லியதோர்கானகமே விரும்பிமனை இலெண்ணி
சாத்தகியாழ்வார்க்குத் தனிமுடியுந்தான்தரித்து
நாற்றிசையும்போற்றும் நம்மைப்போல்தானிரென்று
முடிமகுடந்தானதரித்து முறைமையாநீயிருந்து
வினமில்லாதபடி மேதினியிலெல்லோர்க்கும
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுவணங்கிநிற்கும்
அன்னசுற்றமெல்லா மச்சமின்றிதானிருங்கள்
காலங்கலியுகமாய்க் காரணமுந்தோன்றுகையில
ஞானங்கள் தானறியும் நம்முடையரூபமெல்லாம்
பொசியாதபட்டுப் பொருமைதுபாரில்நின்று

சிறுமைவருமெங்களுக்கு தேவரீர்போவதினால்
என்றுமயங்கி எழுந்துமன்னவர்தாமும்
நின்றுதகழ்ந்து நெடியோனைபின்றொடர்ந்தார்
தொடர்ந்தழுந்தம்பியையும் துரைமகள்தங்களையும்
அடர்ந்துவாராதபடி அமர்த்தியேயச்சுதனார்
வானம்புவியளந்த மால்பதந்தானோக்கி
கானகமேநோக்கிக் கடுகநடந்தாரும்
நாடுவிட்டுத்தேசம் நன்னகரிதானும
கூடுவிட்டுத்தேன்குழவி கொட்டாதபாவனைபோல்
காடுகரைகண்டார் கண்ணானகண்ணாலே
தேடுந்தலமீதில் சிவயோகம்நாட்டமதாய்
பேரழிவுகொண்டு புறப்பட்டாரம்மானே
ஊராருகாய்நின்ற உயர்ந்தமரங்களெல்லாம்
பூத்துச்சொரியும் புவனமிழந்ததையும்
காய்த்துவிசிறியதாய் காலாஞ்சிபூமியதாய்
மயில்கள்தொடர்ந்தாட வானரங்கள்கூத்தாட
குயில்களிசைந்தாடக் கொஞ்சுங்கிளிபேசிவர
புலிகளடிபணியாய்ப் பூதங்களாடிவர
கிளிகள்மிரண்டோட கீர்த்தனங்கள் தான்முழங்க
அரிகளடிபணிய அரியோனுந்தானடந்தார்
கரிகளடிபணிய கரியோனுந்தானடக்க
கஸ்தூரிவாசனென்று கஸ்தூரிவந்துசொழ
வஸ்துவிற்குள்வேண்டினதோர் வஸ்தெல்லாம்வந்துதொழ
கற்பூரவாசனென்றுங் கற்பூரஞ்சூழ்ந்துவர
கற்பூரமலர்களெல்லாம் நாற்றிசையும்பூத்துநிற்க
அரவியதோனறன்பாத மரவுபணிந்தாட
இரவுபகலாதி யெம்பெருமாள்வந்தவிடம்
மேகநிறமேனியற்கு மேகம்பணிமாற
ஆகங்குளிர்ந்து அனேகநெடுந்தூரம்
வந்துநெடுமால் வனமெல்லாமாராய்ந்து
கொத்துலவுசண்பகஞ்சேர் குளிர்ந்தவர்னச்சோலைகளும்
கந்தமலர்க்காவுங் கடம்பவனச்சிறப்பும்
ஆதவனுமாடாத ஆரணியமானதிலே
மாதவனுஞ்சம்மதியாய் மனதுமிகமகிழ்ந்து
நாலுதிக்குப்பார்க்க நடுவேஒருவிருட்சம்
ஆலுதித்துநின்ற அடவிதனைப்பார்த்து
இந்தவிருட்சம்நா மெங்கேயுங்கண்டதில்லை
நிற்போந்தவசு நிறைவேற்றவேணுமென்று
கற்பூரவாசம் கனையரசன்விரித்து
பொற்பூவுமவாசமும்போல் பொருந்திமனமொன்றாகி
அட்டாட்சரத்தி லமர்ந்திருந்தார்மாயவனார்

கட்டாற்றிலன்று நடுக்கடலிற்போட்டதொரு
இருப்புக்கணுப்பதித்த எய்த அம்பு தானெடுத்து
செருமாச்செடிதாங்கி சீராவுந்தானெடுத்து
சிலையெடுத்தவேடன் சிற்றரிவாள்கைபிடித்து
கலைமான கணைந்துக் கறம்வேடன் காடுசுற்றி
மான்மறைகள்தேடி வனத்துடன்சொல்லலுற்றான்
தேன்மருவுந்தாரன் திருவேங்கடப்பெருமாள்
ஆரணியந்தன்னில் ஆலமரத்தடியில்
தாரணியைவிட்டு தவசிருந்தகோலமதை
வேடனதுகண்ணுக்கு விளைந்துவஞ்சமானதுபோல்
அண்டர்பிரானருபம் அவன்தனக்குமான்போலே
கண்டான்முடுக்கிக் கடுகச்சரந்தொடுத்தான்
விண்டான்சரத்தை வேடனவனுமானெனவே
மார்புளவாங்கி வல்வேடனெய்துவிட்டான்
சீர்மருவுமாயனிட சீர்பாதந்தன்னில்வந்து
பட்டுருவிஅம்பு பரிந்துமறுபுறமும்
தட்டுருவியோடத் தண்டாமரைமதத்தில்
மண்ணையுண்டமாரன் மயக்கம்வந்துபூமியிலே
வெண்ணையுண்டமேனி விசனம்பொறுக்காமல
மூச்சறறுமேனி முகமும்வெளுப்பேறி
பேச்சயர்ந்துகாலயர்ந்து பிறக்கினையுந்தோற்றமல்
மாயோனசைந்து மதனிகிடக்கையிலே
மானெய்தோமென்று மகிழ்ந்துசிலைவேடன்
பதையாதமர்ந்துதென்று பாக்குடனே ஓடிவந்து
வதைப்பட்டமர்ந்துதென்று வனவேடனபார்ப்பளவில்
கெதையும்மடடுருவிக் கோபாலன்தானிடைந்தார்
இதைவந்துபார்த்து ஏமாந்துவல்வேடன்
கதையோகதைப்பயனோ காலத்தின்வல்வினையோ
விதியோவிதிப்பயனோ பிர்மாவின்கற்பனையோ
மதியோமதிமயக்கோ மகாதேவர்கற்பனையோ
ஏதோவிதிப்பயனோ எம்பெருமாள்தன்மீதில்
திதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையையா
தரனென்றுலகளந்த தம்பிரான்வாமனனே
பொய்மானம்போல்வந்த புதுமையறியாமல்
மெய்மானென்றெண்ணி விரும்பநானெய்துவிட்டேன்
என்னெஞ்சோஎன்செயலோ ஏதென்றறியாமல்
முன்செய்ததீவினையோ முகுந்தர்மேலம்புபட
வஞ்சனைகளலல மனதறியவந்ததல்ல
கஞ்சனைமுன்வென்ற காரணனென்றறியேன
பாவியானேனே பச்சைமால்நாரணற்கு
தீவினைகள்செய்தேனே சென்மமென்னசென்மமினி
என்றுசிலைவேடன் ஏங்கிவிழுந்தலறி

குன்றுதவறிக் குவலயத்தில்வீழ்ந்தார்ப்போல்
அல்லை அபயமிட்டு ஐயோசிவனேயென்று
தலையிலேதானணைந்து தானழுதான்வில்வேடன்
வில்வேடன்றானழுக மெய்மகிழ்ந்துகோபாலர்
அழுதவனைத்தேற்றி அரவணைத்துவாவென்றே
தொழுதவனும்வந்து தூரவந்துதெண்டனிட்டு
எந்தனபிரானே எளியார்க்கெளியவனே
உந்தன்மலர்ப்பாதமதில் ஊடுருவி அம்புதைக்க
எய்தேனேபாவி எழுநரகில்வீழ்வேனே
மையழகுமேனியிலே வடுவரவெய்தசொரு
வம்புபடாமேனியிலே வடுவரவெய்தகொரு
அம்புதொட்டகையை அறுத்தமேமுன்னேவைப்பேன்
அன்றுலகையெல்லாம் அளந்தபாதமல்லோதான்
சென்றுதிசைநான்முகனார் தேடும்பதமல்லவோ
அகலிகைக்குமோட்சம் அளித்தபாதமல்லோதான்
புல்லரியகங்கை புரிந்தபாதமல்லவோதான்
பேசுமூறுவசியாள் பிறந்தபாதமல்லவோதான்
பூசுரருந்தேவர்களும் போற்றும்பாதமல்லவோ
வேடனிவைசொல்லி வெகுண்டழவேமாயவனும்
தோஷமில்லையுன்பேரில் சும்மாமலையாதே
முன்னாளில்நீயும பலமிகுந்தவாலியல்லோ
அந்நாளிலேநீயிருந்தாய் அப்போதுஎய்துகொன்றேன்
முன்னாட்பழிவாங்க எய்துகொன்றாய்வில்வேடா
இந்தப்புவியில் இப்போதுவந்தோனும்
நமக்குமுடிவிதுகாண் நல்வேடாசொல்லுகிறோம்
சுமக்குங்கலியுகத்தில் துன்பங்கூறுமென்றுசொல்லி
வைகுந்தம்சேரவென்று வந்தோம்வனத்திலேதான்
கைகொண்டெறிந்தது கணுக்காலில்தைத்ததுகாண்
முடிவுஞ்சரியாக முடிந்துவிதிப்பயனால்
மடியஉயிரிழந்து வைகுந்தம்போய்சேர
போவதறியாமல்புலம்புவரோநீவேடா
வாரவிதிவந்தால் மாட்டேனென்றால்விடுமோ
உந்தன்மயக்கமதை யிப்போதேவிட்டுவிடு
உன்செய்திபார்க்கில் உன்மீதில்குற்றமில்லை
என்சேதிசொல்லுகிறேன் இதவாயுதவிசெய்வாய்
நல்லதென்றுவேடன் காரணரைத்தான்பணிந்து
சொல்லுமென்றுவாய்புதைத்துச் சோம்பிமுகம்வாடி
வாட்டமுடனின்று வல்வேடனதான்கேட்க
நாட்டமுடன்மாயன் நம்பெருமாளேதுசொல்லு
வாராய்நீவேடா மன்னுபுகழ்பஞ்சவர்கள்
தாராரும்அத்திபுரம் தர்மருந்தம்பியரும்

சீராகவாழும் சிறந்தநகர்தனிலே
நேராகப்போய் நிமிஷத்திலுண்மையதாய்
தர்மர்நகுலன் சகாதேவன்கேளாமல்
மவுனமவெளிதனிலே வாராமல்நீகாரும்
வீமன்விசையனிடம் விளம்பிவாயென்செய்தி
தர்மரவர்சொன்னதுவாய் சாற்றுமென்றுசொல்லி
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் விபத்துவதென்றுசொல்லி
கூறவென்றுசொல்லிவிட்டார் கூர்வேடன்தன்னில்
அவ்வசனங்கேட்டு அசந்துசிலைவேடன்
இவ்வசனங்கேட்டு இராகவனைத்தெண்டனிடு
வழிகூடத்தானடந்தான் மனஇடைஞ்சுநான்வேடன்
பழிபாவம்வந்ததென்று பயந்துதிசைநோக்கி
காடுகடந்து கருமலையுந்தான்கடந்து
நாடுநகரிசென்று நண்ணகிரிஉள்ளேபோய்
நாலுத்தெருவும் நடுத்தெருவுந்தான்கடந்து
கொலுவும்மாண்மனையுங் கொற்றவர்கள்தானிருக்கும்
கோட்டைதனில்சென்று குருகுலத்தோர்தங்களுடன்
வீட்டையுங்கண்டு வீமன்விசையனிடம்
அச்சுதனார்சொன்னதொரு ஆந்தரியமுள்ளதெல்லாம்
உச்சிதமாய்வேடன் உகந்தான்காண்மன்னவர்க்கு
அந்தமொழிதருமர் அநியாயமென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்க என்செய்வோமென்றிவர்கள்
வேடனைத்தான்போமெனவே வீமன்விஜயனுந்தான
தாடலந்தருமரிரு தாள்தனிலேபணிந்து
விதியோவிதிமயக்கோ மேகவண்ணரிப்போது
அதிசயமாயெங்களுக்கு ஆளனுப்பிவைத்தகதை
ஏதோதெரியாது இதுபுதுமைதான்கேட்போம
சூதோஅவருடைய சூட்சமோகற்பனையோ
தம்பிநகுலன் சகாதேவன்தன்னுடனே
உம்பரேயுந்தனுக்கு உரையாமலிச்சேதி
அண்ணருக்குமெங்களுக்கும் அனுப்பிவைத்தகற்பனைதான்
எண்ணமெண்ணசாமி இனிமேல்மருமமென்ன
என்றுவிசையன இவ்வசனந்தான்கேட்க
வன்றுபுகழ்தர்மர் மயங்கிமனமிடைந்து
தம்பிரானவர் சகாயந்தானிப்போது
எம்பிரான்கற்பனைக்கு யென்னவென்றுசொல்வேன்
காரணமாய்க்காணுதிந்த கார்வண்ணர்தஞ்சேதி
நாரணனார்சொற்படிகேட்டு நடந்தோமிதுவரையில்
என்னபிழைவந்தாலும் எதுவகையானாலும்
சொன்னமொழிதப்புவாரோ சோதனைகாணத்தம்பியரே
எப்படியோசித்தும் எம்பெருமாள்தானினைவு

அப்படியல்லாது அன்றுமுதலின்றளவும்
சொற்படிபோதும் தொண்டுபண்ணியேதிரிவாய்
விற்பிடித்துச்சேவகனை நீமனையுங்களைத்தான்
வலுவுடையராமையினால் வரச்சொன்னாருங்களையும்
மெலியுடையாராயிருந்து வீரியத்தைவாங்கிவைத்து
வரச்சொன்னீர் நீங்கள் வழித்துறையாய்க்கேட்பதற்கு
தரச்சொல்லுந்துவாரகையை தானசலின்றுவிடும்
அகலநின்றுகாரியங்கள் ஆசாரமாய்வணங்கி
சகலகலையறிந்த தாமோதரனிடத்தில்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்
செயம்போலிருவருமே தெண்டனிட்டாரம்மானே
நடந்தார் வனந்தனிலே நாரணரைத்தான்தேடி
தொடர்ந்தார் வனங்களெல்லாஞ் சோலையிலேவைத்துக்கண்டார்
சந்தனச்சோலையிலே தனிக்காலின்கீழதான
அந்தணருமங்கே யழுதுபரிதாபம்
தோற்றுதுகாணென்றிருவர் துளைநடந்தோடி
மாற்றவரைவெற்றிகொள்ளு மன்னரிருபேரும்
அந்தவனந்தனிலே அருச்சுனனும் வீமனுமாய்
இந்தவனமென் றிசைந்தோடிவந்துநின்று
வந்தார்களாலடியில் மன்னரிருபேரும்
செந்தாமரைக்கண்ணர் இயங்கிமுகம்வாடி
கண்ணருந்தானமண்மீதில் காயத்துடன்கிடக்க
கண்டார்விழுந்தார் கதறியபயமிட்டார்
விண்டார்மனத்துயரால் விண்ணுமண்ணுந்தானதிர

விருத்தம்,

ஐயகோராமமாமா ஐவரைப்பிரிந்துகானில்
மெய்யதுபுழுதிசாணு மேனியுமிதழும்வேராம்
வையமும்வசமோவுந்தன் நாமமுமறந்துநாங்கள்
உய்யவேயினிமேற்பாயு ஞண்ணவும்வேணுமோதான் ௧௬
காயமும்வாறுமோவெங்கள் கண்ணுக்கண்ணான கண்ணா
ஞாயமுமிதுவோஐயா நாங்களுஞ்சகிப்போமோ
மாயமாயெய்தாரோ மாயனென்றறிந்திலாரோ
ஆயனையெய்தார்சொல்லும் ஆவலுமுயிர் கால்வோமென்றார் ௧௭

வேறு.

பார்ப்பார்விழுவாரெழுந்திருப்பார்பழியோகுலையோமுடிந்ததென்பார், கேட்பார்திருமால்முகம்பார்பாரகெடுதியோவிதியோமதியேன்பார், ஏற்பாரிதுதானசெய்கபிழைசெய்தார் சொல்லுமித் துயரங்கார்ப்பார்திருமால்தன்னைநாளுங் கயிலைக்கடவுளவர்தாமே ௧௮

கதை,

என்றுபுலம்பி இருவருமேதானெழுந்து
குன்றுமலைபோலே குதித்துவிழுந்தழுது

அழுதுபுரண்டு ஐயோ அபயமென்று
புழுதியின்மேல்விழுந்து புலம்பிப்பரதவித்து
பூமியதிர்ப் புவனமெல்லாந்தானதிர
சாமியுந்தன்மீதில சரகொடுக்கவல்லவரார்
தேவரசுரர்களோ திக்குள்ளபாலகரோ
மூவரோ அந்த முனிவரர்க்களோ
யாவரோவெய்தவர்கள் எடுத்தேயழித்திடுவோம்
தேவரீர்தப்பாமல் செப்புமென்றாரம்மானை
கூர்பகழிவிட்டவனைக் கொல்வோங்காண்சொல்லுமையா
அவன்கையிலம்பா அவனையழித்திடுவோம்
எந்தவிதஞ்சுவாமி இடையூறுவந்ததென்று
அந்தமுள்ளவீமனை அருச்சுனனுந்தான்கேட்க
சுந்திரஞ்சேர்மாயன் சொல்லுவார்நல்வசனம்
விருதுபுகழ்வெற்றியுள்ள வீராருமிருக்க
பாருலகிலுள்ளோரும் பராபரங்கள்மூவோரும்
ஆருமென்மேலேதான் அம்புதொடமாட்டார்கள்
கேளீரருச்சுனரே கிலேசமதைவிட்டுவிடு
மீளாவலுவீமா விசாரங்கள்வேண்டாங்காண்
காலங்கள்தான்முடிந்த கற்பனையுந்தோன்றாமல்
ஞாலங்கடந்து நற்றவசுதானிருக்க
சிலமுடலுங்களுக்குத் தெரியவேசேதிசொல்லி
ஏலவந்துகானகத்தில் இருப்போந்தவமதிலே
நாமொன்றுகாணினைக்க நம்விதிதான்தன்செயலால்
தாமென்றுந்தோன்றாமல் சாதகமாயகூடநின்று
இந்தவுடலுயிரும் எப்போதுஞ்சன்னதாய
சொந்தமெனப்பூவுலகில் சுமந்தலைந்தாய்காலமெல்லாம்
மெய்யென்றுகாமிருந்தோம மெதினியேயுண்டெனவே
பொய்யாய்முடிந்ததுகாண் புத்தியுள்ளோர்தான்கேளீர்
மோசம்வருவதற்கு முன்னறியநம்செயலே
பாசம்பிடித்திழுக்கதால் பார்க்கவிளக்கமுண்டோ
நாசம்வருங்காலம் நல்லறிவுபோய்விடுமோ
நேசமவிளையாட்டால் நினைவுதடுமாறிவிடும்
வல்லமையாலே வாழ்வதுண்டோபூவுலகில்
நல்லவர்கள்நீங்கள் நமக்குதவியாகவந்தீர்
பயருமேவேலியதாய்ப் பஞ்சவர்களநாள்முதலாய்
உயிருமுடலதுபோல் உறவாகித்தானிருந்தோம்
இப்பொதுவந்த இடையூறுகானகத்தில்
செப்புமுடனவேடன் சிலையெடுத்துமானதுரத்தி
ஒப்புடனவந்திடக்கே ஒடிவந்துமானதுபோல்
வன்றுகுவானம்போலே இருந்தபடியாலே
வினனுருவம்வடன் வில்பிடித்துஎய்துவிட்டான்

ளந்துவிழுந்தான் மண்ணுவிண்ணுநகரனதிர
விழுந்தழுகவேடனைத்தான் விரைவிலருகழைத்து
அங்கேயனுப்பிவைத்தேனே அந்தரங்கமாயுனக்கு
இங்கேநீர்வந்தீர் என்துயரந்தீர்த்ததிப்போ
வப்புபடாததேகம் வம்புபட்டிருக்கிறது
ஆணிநரம்பு அறுபட்டுத்தான்போச்சு
பேணியனைப்பார்த்துப் பிழைப்பிக்கவல்லீராய்
காயனைப்பார்த்துக் கனைநரம்புதான்பார்த்து
நேயத்துடனே நேராகத்தானிருத்தி
சோதித்துப்பாருமென்று சொன்னாரேமாயவனார்
ஆதிக்கன்போலே அர்ச்சுனனும்வீமனுமாய்
உள்ளமுருகியொரு உடம்பெல்லாம்புண்ணாகி
கள்ளருந்தர்மர்மொழி கடிந்துரைக்கமாட்டாமல்
கல்லாய்பரமாய்க் கருத்தசைந்துநின்றார்கள்
எல்லாவிதிவசமாய் இப்படியேநீங்களெல்லாம்
நடந்தோதகரிமெய்க்கவிருந்தகோலமென்ன
இடங்கோர்தனியே இட்டவரவேயந்தீர்
போதாதோயிவ்வளவு புதுமையதிசயங்கள்
காதாரக்கேட்டோமே கண்ணாரக்கண்டோமே
இனியார்சநமக்கு இளைப்பற்றவேளையிலே
தனியேயினிமாளச் சங்கரனார்கற்பனையோ
தடையாயிருக்குதுகாண் தம்பியரேயிங்கெனக்கு
வகையாயிருக்குதுகாண் வந்திருந்தவர்கைதாரும்
இப்படியேசொல்லயீடழிந்துமெய்சோர்ந்து
அப்படியேநின்றார்கள் அருச்சுனனும்வீமனுமாய்
போகுதடாசீவன் புண்ணாய்க்குலையுதடா
ஆகுதடாசீவன் அர்ச்சுனரேவீமர்களே
காயம்விழிக்குமுன்னே கையாயுதத்தாலே
நேயமாய்த்தூக்கி நிலத்தில்வைக்கமாட்டீரோ
ஆபத்தைதான்காக்கும் ஐவரென்றுசொல்லுவார்கள்
தாபப்படுகையிலே தான்பார்த்துநிற்பீரோ
நிமிஷம்பொறுக்காது நிர்ச்சீவனாகுதடா
சமையமடாவீமரே தம்பியருச்சுனரே
இன்றுமன்றுமாயன் இப்படியேசொல்லுகையில்
நின்றஅருச்சுனரும நெடியதொருவீமனுமாய்
தங்கள்தெண்டாயுதமுந் தனுவையுமேநீட்டலுற்றார்
அங்கேயதுவழியா யவர்கள்பலம்வாங்கிவைத்தார்
தண்டுந்தனுவும் தானெடுக்கமாட்டாமல்
மீண்டுமனமிடைந்து விள்ளாமனுள்ளடைந்து
ஒறுத்துப்பலங்குறைந்து உள்ளசைந்துமெய்சோர்ந்து
மறுத்துமொன்றுபேசாமல் வலுவிழுந்துநிற்பளவில்
கறுத்ததிருமேனி காயாம்புமேகவண்ணர்

வெறுத்துப்புவியை மெய்மறந்துகானயர்ந்து
ஏங்கெங்குந்தானுகி இருந்தாரோயெம்பெருமாள்
பொங்குபுகழ்வைந்தும் போய்புகுந்தார்மாயவனூர்

விருத்தம்.

நீலம்பரந்துவிழிசொருகி நெருப்புமபறந்துநீர்மேலாய்
கோலம்பெரியவுடல்வேர்த்துக் கோழையுடனேசிலேட்டுமமும்
ஆலம்பெரியமுடரிறுகி ஆவியொடுங்கியறிவசைந்து
சீலபெருகுமவைகுந்தஞ் சேர்ந்தாருயர்ந்தார்செகத்தைவிட்டு. ௧௯

விட்டுப்பிரிந்ததிருமாலை வீமன்விஜயன்றனெடுத்து
தொட்டுப்புவியிலுள்ளடக்கித் துயரத்துடனேவிழுந்தழுது
கட்டுப்பிரிந்தாரெனவேங்கிக் கானந்தனையேவிட்டகன்று
பட்டுப்பறந்துஆயுதத்தைப் பகையாவெடுத்தார்தலைமீதில். ௨௰

மாயனையிழந்தோமென்று மனமெல்லாமிடைந்துபுண்ணாய்
தூயதோர்தருமர்கேட்கச் சொல்லுவோம்வாருமென்று
ஆயுதந்தலைமேல்வைத்து அருச்சுனன்வீமன்றானும்
நேயமாய்க்கானம்விட்டு நிமிஷத்தில்வருவதானார். ௨௧

கதை:

சீரானவைகுந்தந் திருமாலுந்தான்பார்த்து
பேரானபார்த்தன் பெரியவனும்வீமனுமாய்
மன்னரிருபேரும் மாயவனார்தம்முடைய
பொன்னடியில்வீழ்ந்து புரண்டுபுரண்டழுது
மண்மேல்விழுந்தழுது மாயோனைக்காணுமல
விண்மேல்முகம்நோக்கி மெய்சோர்ந்துநின்றழுதார்
நின்றுநின்றுதான் துதிப்பார் நிலைதளர்ந்துதான்சோர்வார்
மன்றலருமாயோனே வாரியெடுத்தோர்விஜயன்
கச்சுதோபூமி கசந்துதோநாய்களுந்தான்
மைத்துனரோயென்று வயிற்றிலறைந்தழுதான்
மெய்ச்சுடரோரூப மெளியேவெளிமயக்கே
நச்சரவில்பள்ளிகொள்ளும் நாரணரோயிப்போது
அச்சமில்லாவெங்களுக்கு அலைச்சல்வைத்துப்போனீரே
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழந்த அன்றுமுதல்
தாயத்தார்செய்யுந் தருக்கையழித்தோனே
பாயுமபுரைக்கழுவில் பதறிதான்பாயாமல்
தொடர்ந்துவரிவண்டாகி தோயகத்தில்மாயவனே
அடர்ந்துகழுவிருந்த அடையாளங்காட்டினையே
பார்த்திபர்கள்தன்சபையில் பாஞ்சாலிதன்னையங்கே
ஏற்றதுகிலுரிய எம்பெருமாள்காத்திரோ
பாருருமென்னிடத்தோப் பாகனாய்நின்றாயே
போதகம்நூற்றுவனாப் பொருந்திழிகவென்றீரே
தனியாமலெங்களுக்காய்த் தரணிதனில்காப்பார்

இனியாரெம்மைக்காப்பா ரென்றழுதானேவிசயன்
எங்கேயினிக்காண்போ மெப்பிறப்பிலுமுமையென்றார்
ஆங்கே வரவோம்நாம் ஐவருமேயும்மிடத்தில்
இப்படியாய்நின்று இவர்கள் புலம்புகையில்
தம்பூறுவீணை சரமண்டலி முழங்க
கிம்புருவர்கின்னரரும் கீதமுதனகமுமாய்
பூங்கோதருஞ்சங்கீதமும் பூவையரு மாடல்செய்ய
வாழும்பெருமாள் வைகுந்தலோகமெல்லாம்
ஆளும்பெருமானே அச்சுதன்வாராரென்று
முழங்குதுகாண்சங்கமென்று முனிவர்மிகக்கொண்டாடி
காராருமேனியனைக் கமலமுகத்தோனை
சீராருஞ்சிங்காரத் திருவுளையுமாயோனை
வேதாவின் தந்தைதனை விண்ணவர்கள்கோமானை
சீதைக்குநாயகனைத் தெய்வசிகாமணியை
மேகவண்ணமேனியனை விடைகொள்ளவேணுமென்று
தாகமுடனேதேடிவந்து தாங்களுங்கண்டாரம்மானை
ஆரணியந்தனனில் அருந்தவத்தோர்சொல்லுமொழி
பூரணமாய்நெஞ்சில் பொருந்தியிருக்குக்கும்
காதாரவேகேட்டுக் கலகமிகத்தெளிந்து
பாதாரந்தன்னில் பதமலர்கள்தானதூவி
சேர்ந்தார்வைகுந்தஞ் செங்கண்மாலென்றறிந்து
பூந்தேனொழுகும் புட்பவனச்சோலையிலே
நல்லடக்கபபணணி நமஸ்கரித்துமுககாலும
வல்லதொருமாயவர்க்கு வருவாசுவாள் விசயன்
செய்யஞ்சடங்குஞ் செய்கருமந்தான்முடித்து
கையுங்குவிந்துக் கடுகிடப்பகம்ரு
வீமனவிசயன் வில்லுணிதாமெடுக்க
தாமும் லமில்லாமல தலையிலேதானசுமந்து
வந்தவழிநோக்கி வருகின்றவேளையிலே
அந்தவழிகடந்து அப்பாலும்போகையிலே
ஆடுகளைத்தான்மேய்த்து ஆயனுந்தான்போறான்
வேடுவர்கள கண்டு விரைந்தெடுத்தாராடுகளை
அப்போதிடைய னர்ச்சுனரேவீமனென்று
இப்போதருச்சுனரோ யிருவர்நீபோகையிலே
ஆடுகொள்ளைபோகையிலே ஐயோ அபயமென்று
கூப்புசழ் நாய நெடுங்கானகமுறைய
கொள்ளைகொண்டான்வேடன் கூகூவெனவிடையன்
துள்ளிவந்துசொன்னான் துடி வீமன்பார்த்தனிடம்
இடையனிவைசொல்ல இவர்கள்மனமிடைந்து
தகைசெய்தவேடனையுந் தான்பொருதவேணுமென்று
வீரத்துடனே வீமனவிசயனுமாய்

கோரத்துடனேவந்து கொல்லவென்றுவேடர்தனை
தாழ்ந்துபுகழ்வீமன் தான்வெகுண்டுவேடர்தன்மேல்
ஏற்றியதண்டை எடுக்கவலுமையற்று
பாரியிடும்பனையும் மகாசூரன்றனையுதைத்து
வீரங்குறைந்ததுவும் வேடர்பெலிவற்றதுவும்
கண்டுசிலைவிசையன் கனகமிகவெகுண்டு
விண்டலர்வேடர்தன்மேல் வில்லெடுத்தாரம்மானை
உடுத்தவில்லைதானிடத்தில் ஏற்றவலுமையற்று
கடுத்தசிலைவிசையன் கலங்கினார்மானை
காண்டாவனத்தை கானலுக்களித்ததுவும்
மீண்டுபொருத்தவரை முகங்கொடியானவரை
வென்றவிசையனுக்கு வேடரெதிரானதுதான்
அன்றுகலியன் அருளுருபமானதுவே
வீமன்விசையன் வேடருடன்தான்பொருத
நேமமுடனாயுதங்கள் இல்லாமல்நின்றதுதான்
வேடரறிந்து வெகுண்டுசினந்தெழுந்து
சாடவேவீமனையுந் தம்பிவிசயனையும்
போடவெகுண்டு புறங்காட்டிபோகலுற்றார்
ஊழித்துவேடர் ஒருமிக்க ஆங்கனே
பாரில்துவாபுரி பட்டணமுங்கொள்ளையிட
காரில்புனவேடர் கருதியேவார்த்தைசொல்லி
சீரில்சிறந்த சிறைபிடிக்கவேணுமென்ன
ஊரில்வருவதற்கு உச்சாகமாய்பேசி
போனார்கள்வேடரென்றும்பார்விசையன்வீமனுமாய்
கூறுமொலொன்றுங் குறுகிமனம்புண்ணாகி
வீறானஐவரென்று மேதினியிலாமிருந்தோம்
எண்ணமெல்லாமபோச்சே என்றுமனமுறுகி
கண்ணாரிடபட்டணமும் காவலழிந்ததுவும்
என்னவென்றுசெய்வோம் எம்பிரான்கற்பனைக்கு
வின்னமொன்றும்வாறாமல் வின்னமேவந்துதென்றால்
ஆதிபிரானான அச்சுதற்கும்நேராது
பாதிபிறையணிந்த பரமனுக்கும்நேராது
நமக்குவலுக்குறைந்து நாணிநின்றோமாமாகில்
சுமக்கும்பழிபாவம் தோஷமிகவுண்டாகும்
அண்ணருக்குச்சேதி அறியவுரைக்கவென்று
தருமரும்வீமன் தம்பிஅருச்சுனனும்
ஏங்கிமுகம்வாடி இடைந்துவழிகூடி
தாங்கிடந்திடுவார் தானேவிசாரமுடன்
அத்திபுரஞ்சென்று அண்ணரையுங்கைதொழுது
சத்தியுள்ளவீமன் தனஞ்சயனும்மேதுசொல்வான்
குருகுலத்தையாளுமகோபாலர்காத்தருளி
வருங்கருமஞ்சொல்லி வாரமாய்த்தானிருந்து

ஆதிநாராயணர்க்கு ஆபத்துவந்ததென்று
செய்திசெல்லக்கேட்டுச் செய்தவினையிதோ
போவென்றருளிசைந்த புண்ணியரேநீர்கேளீர்
காவெங்குந்தேடிக் கானமெல்லாந்திரிந்து
வனமும்வனாந்திரமு மலையும்பலகோடி
புவனம்புகுந்தியுந்தி பூக்கோதாளைக்காணாமல்
தேடித்திரிந்து ஒரு செண்பகப்பூங்காவனத்தில்
நாடிக்கதிருமாலை நாங்கண்டோமண்ணாவே
அம்புபட்டமேனி வாடிமெலித்துநொந்து
மெய்க்கூடிகாணமெளரி மேனியெல்லாம்புண்ணாகி
பொய்க்கூடுபோலே பூமியின்மேல்தான்கிடந்தார்
கண்டவுடனே கதறியழுந்தழுதோம்
புண்டரீகமேனியனார் போதமாய்த்தானுமூர்த்தி
என்னையெடுத்து இருத்துமென்றார்கோபாலர்
பின்னைநினைவுகொண்டு பேசாமல்நாங்கள்நின்றோம்
நின்றதையும்பார்த்து நெடியோனும்ஆருவத்தில்
நன்றிசெய்தபேச்சும் நடத்துகின்றசொல்லுமுறை
உடம்புருகச்சொன்ன உத்தாரங்கள்தான்கேட்டு
குடங்கவிழ்ந்துநீர்புரிந்த கும்பமதுபோலாகி
தேவரீர்சொன்னமொழி செய்திதனைமீறாமல்
நாவலர்ந்துநின்றோம் நாரணரைநம்பாமல்
உருத்தரிக்குமாயன் கைதரவுஞ்சொன்னார்கள்
உருத்தறிந்துநாங்கள் ஒன்றுமுறையாமல்
நின்றோம்எம்பெருமான் நினைவுதனைநம்பாமல்
குணறுமனைதா குன்றிமனம்புண்ணாகி
ஆந்தவினையறிந்து ஆயுதத்தைநீட்டவென்றார்
எந்தவிதமென்று எண்ணிஎங்களாயுதத்தை
நீட்டியிருப்போம நின்றோமதுவழியாய்
வாட்டிவலுவை வாங்கிவைத்தார்மாயவரும்
பிலன்குறைந்துநாங்கள் போதிருக்கையிலே
கலங்கிவிழிபுரட்டி கண்ணீருந்தான்மெய்சோர்ந்து
பாசங்கலங்கி பதறிஉடல்வேர்த்து
வாசங்கமலமண்ணில் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தனர்காண்
சென்றுமலர்ப்பாதம் தீண்டியெடுத்தவ்வனத்தில்
அடங்கிச்சடங்கனைத்தும் முடித்துவந்தோமண்ணாவே
வந்தோம்வழிகூடி வாடிமனமிடைந்து
அந்தவழியிலொரு ஆயனுந்தான்ஆடுவிட்டு
மேய்த்துவருகையிலே வேடர்புகுந்தாவெடுக்க
பார்த்துநீர்போறீரோ பார்த்தீரேவீமரேநீர்
அபயமபயமென்று ஆயனுந்தான்கூவெனவே
உபயமெனக்கென்று ஓடிவந்துவேந்தருடன்

திண்டிப்பெருந்தோளன் தாடாளர்வேடருடன்
மிண்டிப்பொருத வேகியேவந்தார்காண்
தரிப்பட்டுநிற்கத் தத்துவங்களில்லாமல்
ஆரிட்டசாபமென்று அறிந்துலலுக்குறைந்து
முரிபட்டுவந்தோம் முதுகுப்புறங்காட்டி
தெரிப்பட்டுவந்துநமக்கு செய்தியெல்லாந்தானறிய
என்றிவர்சொல்ல ஏங்கியேதருமருந்தான்
குன்றுதிர்ந்துவிழுந்தாற்போல் குதித்துவிழுந்தது
முகத்திலறைந்தழுது முடிகுலையத்தான்விழ்ந்து
வயற்றிலறைந்துகொண்டு மண்மேலேவிழுந்தழுதார்
வாழ்வேயவரும் மதியாமணிவிளக்கே
தாழ்வேதுயெங்களை தான்தாமறுப்பரோதான்
வாழ்ந்தார்தருந்தவமே வர்ணமணிவிளக்கே
பிரிந்தேகாணிங்கிருக்க பிரபலமேநாயகமே
பூலோகநாயகனே புவனமளந்தோனே
சாலோகசாமீப சாரூபதேசிகனே
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போல் எவ்வுயிர்க்குந்தானானை
வள்ளலையும்மைவிட்டு மறந்திருக்ககூடுமோதான்
அழகுதிருமேனியனே ஆபத்துக்காத்தோனே
களபமணிமேனியனே கண்ணனேயென்றழுதார்
துளபமணிமார்பழகா சுகந்தமணிதிண்புயனே
புளகமதகோமானே பூபாலர்கோபாலா
தூதுசென்றஎங்களுக்கு சூதனிடமாக
தீதுகொண்டநெஞ்சன் துரியோதனனையும்
பாங்குடனேகொல்லப் படைமுடித்துங்களுடன்
சாங்கமாய்நின்று தளமூவனசேனையெல்லாம்
கர்னன்சகுனிமுதல் காவலர்கள் நூற்றுவரும்
மன்னவர்களெல்லாம் இறந்தங்களந்தனிலே
மடிந்துவிழுமட்டும் வராகமாய்நின்றீரே
முடிந்துதேகாலம் முகில்வண்ணாஉந்தனுக்கு
மாறுகொண்டஐயாநீர் வைகுந்தமபோகும்போது
கூடுகின்றவெங்களையும் கொண்டுசென்றாலாகாதோ
வாலிதனைக்கொன்ற மாயவனேயுமதுடைய
கோலத்திருவழகை குறித்ததென்றுகாண்பேனோ
சிரைந்துசென்னி இராவணனைவெஞ்சமரில்
போரஞ்சாவீரனை பொருந்திமிகக்கொன்றாயே
வாய்த்தஅரக்கர்குல மாளவேதான்பொருந்து
எய்ததிருக்கோலம் என்றுதானகாண்பேனோ
தொடர்ந்துஇரணியனைத் தூணிலுதைத்தாயே
அடர்ந்துகொன்றகோலமென்று ஐயாநான்காண்பேனோ

எங்கேயினிக் காண்போம் இவ்வுலகிலும்மைதான்
அங்கேகவைகுந்தம் அருகிருந்துகாண்போமோ
என்றுசொல்லிக்கருமமிருந்தார் மனமிடைந்து
நின்றுகருகுலன் நெடுமாலைத்தானினைந்து
குன்றிவிழுந்தது கோவென்றபயமிட்டு
புத்திமலங்கி பதறிஉடல்வேர்த்து
விழுந்துபுரண்டழுது மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து
செழுந்திருவாய்மாயவரே சினேகம்புரிந்தோமே
விற்கமலர்பாகமதில் மேதினியில்காண்போமோ
அந்தமுள்ளமாலே அவனியளந்தோனே
அரிகேசவாமுகுந்தா ஐயாஉனைப்பிரிந்து
சிரியாரோபூவுலகில் தேசத்திலுள்ளோர்கள்
பரிபாசம்பண்ணுமட்டும் பஞ்சவர்கள்நாங்களிரும்
திரியம்தாணியிலே யித்தான்உம்மைவிட்டு
வருவோம்வைகுந்தமென்று வலங்குலன்சொல்லியபின்
தருமனநூல்வேந்தன் சகாதேவன்தான்சிரித்து
பொய்வாழ்வைமெய்யென்று போதமனகிழ்ந்து
மெய்வாழ்வுபோல விரும்பினீர்மன்னவனே
தேசம்பொருளோ செகம்பொருளோஉங்களுக்கு
தாகம்பதியினைப்புஞ்சஞ்சலங்கள் தான்பொருளோ
தேடுந்திரவியங்கள் செல்வமது தான்பொருளோ
நாடுநகருமிக்க நற்பணிகள் தான்பொருளோ
தந்தைதாய்சுற்ற தமைக்கிளைபொருளோ
மைந்தரும்வீறு மனையாட்டிதன்பொருளோ
ஆனைகுதிரை அலங்காரந்தான்பொருளோ
என்னபொருளென்று இடைகீரெல்லோரும்
தென்னவரமாய்கை தன்னை எதிரென்றுநம்புவீரா
காகந்தரியாது கண்பொருளுநில்லாது
நேயந்தவராது நிலைநின்றோர்தங்களுக்கு
மேகங்கருநிழலை மெய்யென்றுநம்புவீரா
காகுதன்செயலைக் காணமல்கண்டுகொண்டான்
பதையாதிருப்பீர்காண் பாசத்தைதப்பாமல்
காரணங்கள்தான்முடிக்கக் கரியமால்வந்துதிக்க
நாராயணராய் நடத்துகின்றார்பாரதத்தை
உகந்துயுகம்பிறந்து ஓங்காரபேரையெல்லாம்
செகத்தோடேயொத்திருந்து செயம்பண்ணியிப்படியாய்
எத்தனைபோகோலமவர் எடுத்த அவதாரம்
கர்த்தனார்தனசெயலைக் காணபதரிதுணமே
வேதங்கள்தானும் விளங்குதசாஸ்திரமும்
ஆதலால்மாயவனும் அளவற்றசாலெல்லாம
அழிவதுமில்லையவர் ஆத்மகாமமை

தெளிவதுவேசித்துமென்று தீரன்சகாதேவன்
அப்போதுதிரௌபதையும் அடிக்குவிழுந்தலறி
மைபரவுமேனியர்க்கு வந்தவிதிமோசமென்ன
கற்புக்கலையாமலெந்தன் கற்புநிலைநிறுத்தி
அற்புதஞ்செய்தோரைச் சொல்லரியபாழ்நரகில்
வைப்பித்தபுண்ணியர்தான் பாளவந்தகாரணமேன்
மெய்ப்பித்தபஞ்சவரை மேதினியில்விட்டேகி
தப்பித்தனிவழியே தாம்போகக்காரியமேன்
தெய்வமேஞாயமிதோ செங்கணெடுமாலே
ஜீவாசகாய ஆயரேயச்சுதரே
நாயகரேபஞ்சவர்க் கென்றுநந்தலையிருந்து
சாயகமாயென்றுநீ சாக்கமாய்நின்றோனே
கணக்குப்புகழாயக் காசினியோர்தாமறிய
எனக்குப்பிழைவாராமல் ஏழைபக்கில்நின்றோனே
என்னிறக்குகாண்பேனை எங்கள்பெருமானே
குன்றைக்குடைபிடித்து கோவுகளைக்காத்தோனே
ஐயாதுணையெனக்கு ஆரினிதானிப்புவியில்
மெய்யாயெனைமறந்து விண்ணுலகில்போவீரோ
கானேதுணையிழந்தேன் நாரணரேயுமைவிட்டு
வானோர்களோ போற்றவுந்தான் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தீரோ
இனிமொழியாளிவ்வசனம் இலேசமாய்சொல்லியபின
மொய்குழறிக்குந்தியம்மாள் முகத்திலறைந்துகொண்டு
என்மருகாவென்கோவே எல்லாருக்குநாயகமே
தருமருக்குந்தம்பியற்கும் சாங்கரேயெந்நாளும
இம்மைதனிலிருந்து எங்களையுங்காத்தோனே
நன்மைசெய்யக்கர்மம் நடுக்கானகந்தனிலே
மான்மறந்துபோன மகிமையென்னகாரணமே
வேண்டிவினைசெய்த விதிவசமோயிப்படியாய்
அந்தரகதில்நீரும் அருந்தவசுபோயிருந்து
தந்திரத்தையினனதென்று தருமரறிந்திலையோ
மந்திரவேதம் வரம்புதப்பிப்போனதுவோ
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானழிந்துபோனாரோ
அண்டமளக்கும் அச்சுநிலைதான்பேர்ந்து
கொண்டாலகுவழிந்து குரைகடலுநீர்சுண்டி
ஆகாயம்பூமி யந்தரங்கள்தான்குலைந்து
வாகானநற்றவங்கள் மாசடைந்துபோனாலும்
பிறப்பேதனக்குப் பிறந்துபிறப்பதுவும்
இரண்டுவெதொழிலாய் நடத்துகின்றபுண்ணியரே
மிரண்டுவுரையோன் விளம்பிடுமொருவசனம்
என்றுகுந்திதேவி யித்தனையுந்தான்புலம்பி
சென்றுபுகுந்தாள் செய்யமணிமண்டபத்தில்

தம்பியருந்தருமருடன் தானேமனமிடைந்து
வெம்பிமுகமவாடி வேதநாராயணர்தாம்
சொல்லரியதேகமது துவாரகாபுரிதனிலே
வெல்லரியவேடர்சென்று வீரியங்கள்செய்யாமல்
இப்போதேசென்று எம்பெருமாள்பட்டணத்தை
மெய்யாகக்காருமென்று விடைகொடுத்தார்தர்மருமே
வீமன்விஜயன் மிருந்தசகாதேவன்
தர்மனகுலனுடன தத்துபரிசேனைதளம்
சிறப்பாகசேனையுடன் சீக்கிரத்திலந்நேரம்
புறப்பட்டார்பூமி பேரண்டந்தானடுங்க
நடந்தார்வெகுதூரம் நன்னகரிதானோக்கி
விரைந்துபுகுமுன்னே வேடரங்கேதான்முடுகி
நிறைந்துவளைகார் நெடுமால்தன்பட்டணத்தை
பச்சைமால்தேவி பதினாயிரவரையும்
இச்சையுடன்வேட ரெல்லாரையும்பிடிக்க
வளைத்தாரண்மனையை மாயவனார் தவியரே
நுழைந்தேபிடிக்கவென்று நோக்கினறவேளையிலே
கங்குல்வந்துமூடிக் கதிரோனுமபோய்மறைந்தான்
விடிந்தேயரணமனையில் மெல்லியர்களெல்லோருமு
திடுந்துகரைந்து எம்பெருமாளென்றழுதார்
கங்குல்விடிந்து கதிரோனும்வந்துதித்தான்

விருத்தம்,

தேவிகளழுதபோதே செங்கண்மால்தனக்குத்தேற்று
பாவியார்வேடர்தாமும் பங்கமேசெய்பாவணணம்
ஓவியமானபெண்க ளொருவெல்லாமற்றிமுனனாள்
தாவியரிஷிபோலாகித் தரணியில்வருகவென்றார் ௨௨
தப்புடன்சங்குதாளம தாதர்போலம்வஷங்கொண்டு
இப்புவிதனிலேவேட ரேங்கியசடைமயவாரும்
ஒப்புடன்தாதர்போல ஒருமித்துவரவேகண்டு
மெய்ப்புடனுவந்தார்கண்டார் வேடருமலைந்துநின்றார். ௨௩

கதை,

அழுதபொழுதேவியர்க ளாரிழைமாரெல்லோரும்
தொழுதபடிமிட்டுச் சொன்னமொருதோத்திரங்கள்
அந்தமொழிகேட்டு ஆயனார்சூத்திரமாய்
முந்தியிருந்த முனிவர்தபோதனர்போல்
ஆமென்றிசைந்தார் அப்போது ஆயிழையார்
ஓமென்று அவ்வுருவ ருருமாறியேயிருந்தார்
சடையுமுடியுடனே தானவந்தார்வீதியிலே
படைகூடிக்காத்திருந்த பார்வேடரெல்லோரும்
விதிபோலசைந்து மெய்மறந்துதானிருந்தார்
சதிருடையபட்டணத்தைத் தான்கொள்ளையாடவென்று

நெருங்கிவரும்போது நிமிஷத்தில்தர்மர்படை
கருங்கல்போலசூழ்ந்து கைகலந்தாரம்மானை
தாக்கியடித்துவிட்டுத் தன்படைமறவேதிரும்பி
அரத்தியேசாத்தகியை யாழ்வாருமுன்னடத்தி
வெற்றியுடன்சேனைதளம் மேவதருமந்திரிமார்
அத்திபுரந்தனக்கு அழைத்துவந்தாரம்மானை

விருத்தம்.

மாயவனுலகையாண்டு வனத்திலேபிறந்தாரென்று
நேயமில்வேடர்வந்து நிலமையைக்கொள்வோமென்று
தூயதோர்தருமர்தானுஞ் சொல்லியேயோர்விரலைமூக்கில்
ஞாயமோசிவனேயென்று நடந்துடனேசேர்ந்திருந்தார். உச
இப்பவுஞ்சேதியென்ன வென்றுதான்தம்பிமாரை
ஒப்புடனழைத்துமுன்னே யுண்மையேதென்றுகேட்க
அப்புரமினிமேலென்ன அண்ணரேயிருந்தஞாயம்
மெய்ப்புடனிவிடம்விட்டு விஜயவைகுந்தஞ்சேர்வோம் உரு
இளையவர்நீங்களபாரி லிருந்துதானபுவனமெல்லாம்
கிளைவழியுடனுங்கூடிக் கிள்ளையேமகுடமன்னர்
பழையவரிருந்தாயும் பாக்கியமனேகமெல்லாம்
குழைவரவிருந்துவாழ்ந்து குவலயத்திருங்களென்றார். உசா

கதை.

தருமரிவைசொல்லத் தனஞ்சயனும்வீமனுமே
சருமமோவென்று கண்ணீர்மிகச்சொரிய
நகுலன்சகாதேவன் நாட்டமற்றுவாட்டமதாய்
வேதகளையாகி விள்ளாமனுளாளுழைந்து
எங்களையும்விட்டு இனபபிரிந்தமாண்போலே
தங்குவதுயெங்கே தரிப்பதுமெவ்விடங்காண்
நாங்களேயும்மைவிட்டு நானிலத்திலேயிரோம்
நீங்கொன்றும்பேசாதே திருவுளமேயல்லாது
இருந்துமென்னகோட்டை யிருப்பதுமிங்கேகாம்
வருந்துவோமநாங்கள் வாடுவோமுமமைவிட்டு
எனளமொழிசொலலி எடுத்துரைத்திரண்ணுவே
இன்னமிதுவரையி லிணைபிரிந்திரோமா
மாய்கையிதுவாழ்வு மாயமாபோச்சுதிப்போ
சாய்கையிதுவென்று சதமென்றுநானிருந்தால்
இந்தஉயிர்தனக்கு மீடேற்றமெபபோதான
பந்தமலர்ப்பாதம பணிவோமெனவுரைத்தார்
அதுகருமமெமகளுக்கு அடைவுதானிப்போது
மதுரமொழிபயலு வாசகமேயண்ணுவே
நடக்குமவகைதெரிந்து நாயகமேஅண்ணுவே
அடக்குமுபாய மவனிதனிலுண்டுபண்ணி
விலக்குமுபாயம் வழங்குமென்றார்தம்பியர்கள்
கைபுகழ்தம்பியர்கள் வியம்புமொழிகேட்டு

தக்கப்புகழ்தருமர் தம்பியேலன்புனைத்து
சிரத்தபுகழைவர் சேவகங்களுள்ளதெல்லாம்
பிறந்துமிகஅத்தி புரத்திருக்குநாள்தனிலே
தேசமிகவாழுமொரு தெய்வப்பிராமணரில்
முன்னாளில்வேதியன்றான் புழுதக்குடியிருந்து
இன்னொருபார்ப்பான் பிரதேசம்விட்டுவந்து
இந்தப்பிராமணனை யிருக்கவிடந்தாருமென்றான்
அந்தமனையி லவனுக்கொருபுரத்தில்
விட்டிகுடியொன்று வேதியனுந்தான்கொடுக்க
கட்டிடனே வீடுமங்கே கட்டினான் வேதியனும்
பாப்பானுஞ்சம்மதித்துப் பதியில்குடியிருந்து
நேர்ப்பாகவவ்விடத்தில் நிலமபிளந்துமண்ணெடுத்து
கட்டினான் வீடு கனத்தபுதையலென்று
மண்ணினிருந்தெடுத்தான் மறையோனும்மன்னேரம்
கண்ணிலேகண்டபொருள் தருமமெனறுதானினைந்து
நமக்குத்தெரியாது நம்மிடத்திற்சிக்காது
சுமக்குமபழிநமக்கு துன்பம்வருமென்றேயான்
மனைநமக்குத்தந்த மனையாளனைத்தனதென்று
வினையொழியவேண்டி வேதியனைத்தானோக்கி
ஐயாவேவேதியரே அதிசயந்தானகேட்டீரோ
துய்யமனைகட்டத் தொடங்கினேனோமண்கிடங்கில்
கண்டதிரவிய முன் கனகமணிபெட்டகத்தில்
கொண்டேயிவர்தேனெ குடத்திற்பணந்தனையும்
உந்தனெபொருளிதுகாணு மென்றுரைகள்தான்புனைந்த
சொந்தமனைக்கென்று தோணறுதுகாணமிதில
உனமனையிற்கண்டபொருள் வுனைவிட்டுப்போகாதே
[illegible] நானுனைபொருளை ஐயரேவாங்குமெனறார்
வேதியரோர்சொலலவந்த வேதியனுமெனனசொல்வான்
ஆனறுமக்குநாமும் அன்பாகவீடுதந்தோம
இன்றுமக்குத்தநதா இவ்விடத்திற்கண்டபொருள்
கண்டவர்க்கேயின்பம காணுதிருந்தவர்க்கோ
உண்டாகுமோயின்பம வுறவினோர்க்கென்றாலும்
வேண்டாங்காண்வேதியரே வீட்டிற்கொடுப்பாவீர்
கண்டப்பொருள்தனையுந் தினமல்வோராகலேலோர்தான்
போனானுங்குமமாய்ப் பொருள்களையுமகொண்டேதான்
[illegible]ங்கமெறுநாளும் வதிமயனமனாக்கனிலும்
எனறுமனைமயானை இவ்வசனஞ்சொல்லுவதை
நின்றுபிராமணனும் நீர்சொல்லுவதுஞாயமல்ல
பொருளைக்காரியத்தைப் பொருந்தும்வசொல்லுகிறீர்
வருந்தாதார்யென்று வருந்துவதுமானில [illegible]
[illegible] தனனையனக்கு உபகாரமாயகொடுத்திர்

சொந்தமெனக்கப்படியாஞ் சொல்லுங்காண்வேதியரே
அடைமனையிரத்துக் கன்னியிடங்கொடுத்தால்
எடைபொருளானெடுக்கக் கிட்டாதுவேதியரே
எந்தவிதிப்பயனோ இவ்வூரிலுமிடத்தில்
வந்தவிதிப்பயனோ வழக்குரைக்கவேணுமென்று
உன்சமர்த்துமென்சமர்த்தும் ஊரறியவேணுமென்று
பின்சமர்த்துமேபேசி புறப்பட்டாரந்நேரம்
சீறிவிழுந்து சிடிபிடியஞ்சண்டையுமாய்
செரியுடைய தருமமென்றோ நீதிவிளங்கவென்று
ஊசலிட்டுக்கொண்டு உருபூசல்தன்னுடனே
அந்தணர்கள் தருமரிடமவர்வழக்கைசொல்லலுற்றார்
வந்தவர்கள்சொல்லை வாகாகத்தான்கேட்டு
மந்திரிமாரை வாவென்றருகழைத்து
தந்திரிமாரெல்லோருஞ் சதிராகத்தான்கூடி
ஞாயம்நடுக்கண்டு நடக்குரையுமென்றுரைத்தார்
தூயதருமர்சொல்ல தூரநீர்களெல்லோரும்
அடுக்காயிருந்து அவர்வருகைகேட்கலுற்றார்
தொடுத்தமனைவேதியரே தொடர்கதவேசொல்லுமென்றார்
குடியிருக்கவந்தேன் கூறினான்தன்வழக்கை
மடியிலடிபட்டு வேறூரில்தானிருந்து
இவரிடத்தில்வந்து இருக்கவிடங்கேட்டேன்
ஆமெனக்குவீடுகட்ட ஆமென்றிடங்கொடுத்தார்
அவ்விடத்திலமண்ணெடுத்து அரைவாய்சுவரேற்றி
இவ்விடத்திலவீடு இசைவாய்முடித்திருந்தேன்
மண்ணெடுத்தகேணியிலே மறைபொருளாய்த்தானிருந்து
கண்ணிடத்திலதெரிந்து காகத்திற்பொன்னெடுத்து
எடுத்தவுடனே இவனிடத்திலகொண்டேகி
கொடுத்ததன்பொருள்கையிலே கொள்ளேனெனவுரைத்தார்
மூன்றுமிகருடைய மூதாக்கள்வைத்தபொருள்
மன்னவம்மைநானெடுத்தால் மாபாவமவந்துவிடும்
ஆதலால்மன்னவனே ஆரோருக்தார்வைத்தபொருள்
காதலுடனெஞ்சா னெடுத்துவிடுக்கையாலேடால்
எடுத்தபுதையல்தன்னை எப்போதுமென்னவரோ
அடுத்தவர்களுக்கடுமை யாழ்நரகிலவீழ்ந்திடுவார்
ஆகையாலிப்பொருளாம் ஆகாதேயெனறுசொல்லி
வேகமுடனேமறையோன வேகித்துதானுரைத்து
அந்திபரதேசி அடுத்துக்குடியிருந்தால்
பகுதபெரும்பிடியாயப் பண்ணுகிறுமென்றுரைத்தார்
மறுமந்ததருமர் மனையுடையவேதியரை
உற்றுமிகநோக்கி உன்வினைவைச்சொல்லுமென்றார்
பாராளும்கீள்தருமர் பாக்கியவானேகேளீர்
ஏதக்கடுமனையை இவர்க்குஇடங்கொடுத்தே

அந்தமனையும் அதிற்கொண்டவாழ்பொருளும்
இந்தவுலகறிய இவர்க்கென்றுநான்கொடுத்தேன்
எடுத்துரைத்துமன்னவரோ இன்னமொன்றுநீகேளாய்
கொடுத்தபொருளைமீளக் கொள்ளுவார்தாமுண்டோ
அடுத்தோர்நமக்குவினை அங்கேநினைப்பாரும்
தொடுத்தகருமமவை தொடர்ந்தேயளித்தவரும்
கெட்டுவிடுவார் கேடில்லாமன்னவரே
தட்டவருநிதியும் வாங்கேனெனவுரைத்தார்
முட்டவேவேதியனும் மொழிந்தனர்காணம்மானை
சேர்க்கபுகழ் தருமன் தெரிந்துசிலமந்திரியை
ஏற்கவேநோக்கி இவரதுமுகத்தையுமே
ஏகிபோய்மறையோர் இருபேருந்தான்வெகுண்டு
மற்றுமவர்தங்களிலே வன்மைமிகப்பேசி
உற்றுமிகமுன்னுள் உரைத்தமொழிதவறி
சொன்னபடியைந்தாநாள் தோற்றமுடன்வந்துநின்று
மன்னவர்கள் தர்மர்முன்னே வாகாகவந்துநின்று
அன்புடனேமாமறையோர் அரசுபலனுடி
இன்பமுடன்தர்மர் எடுத்துரையுமென்றுரைக்க
பெருமையுடனோக்கிப் பேர்பெரியவேந்தர்முன்னே
அருமறையோனதன்வழக்கு அற்றதோவென்றுரைக்க
திருமுனிவர்தாமுமிகச் செப்பலுற்றாரம்மானை
மன்னவனேஎம்மனையிற் கண்டதொருவான்பொருளை
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைத்தாரம்மானை
எந்தன்மனையில் இவருக்கிடங்கொடுத்தேன
சொந்தபுதையல்தனைச் சுகமுடனேகொள்ளைகொண்டும்
கொடுக்கமனஞ்சலித்து குறியாதவார்த்தைசொல்லி
பிடிக்கிறான்சண்டையிவன போகவுந்தானஞாயமுண்டோ
உன்செய்தியென்னவென்று உகந்துதர்மர்கேட்க
என்செய்தியென்னசொல்வேன் எடுத்தபுதையலைத்தான்
கொடுப்பேனோநானுங் குடித்தனத்தையெல்லாம்
குடியிருந்தேனானல் குவலயத்திலேயிவர்கள்
அடியிருப்பிற்கண்ட ஆனதொருவானபொருளை
கொடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனோகொற்றவனே
அடுத்துக்குடியிருக்க வந்தேனோஐவரிடம்
விஷ்டூரம்பண்ணுகிறீர் நீங்போமன்னவனே
எட்டுரீய இருக்கிறான்சந்தியில்லை
நீதியுடன்சொல்லுமையா நிருபனேயென்றுரைத்தார்
வேதியன்றனிவ்வசனம் விளம்புவதைத்தான்கேட்டு
இனியென்னஞாயம எடுத்துரைக்கவாயேது
அனியாயமிப்போது அந்தணர்கள் தன்வழக்கு
கண்டோமதிசயந்தான கலியினிடகீர்த்தி
விண்டோம்புவனம் வெறுத்தோங்கலியாலே

தக்கபுகழுஞ் சகாதேவன்கண்டானே
புக்காணமாகலியின் புதுமையிதுவென்று

விருத்தம்.

அந்தணர்வழக்குக்கண்டோம் மடிக்கடிபுரட்டுக்கண்டோம்
இந்தமாநிலத்திநாமு மிருப்பது தருமமல்ல
அந்தநாளரசுகால மாண்டுநாளைமுடிந்துமுற்றும்
வந்தநாள்வந்துதானால் வழக்கென்னவழக்குஞாயம் ௨௭
பஞ்சமாகாலங்கொண்டுப் பாரினிலகலியன்வந்தான்
என்செயவோம்குருபிரானே எப்படியுலககந்தனில்
முன்செய்தஞாயமபோலே முற்றுமேவினிமேல்நம்மால்
பஞ்சவரொன்றுசொன்ன பாவினைமுடியாதென்றே ௨௮
ஆண்டவர்நடந்தாரிந்த விதிசயம்வருமென்றெண்ணி
நீண்டவர்மொழிந்ததென்று நிச்சயநிசமுங்கண்டோம்
பாண்டவர்புதல்வர்நாமும பாரினிலிருந்தோமானால்
மூண்டதோர்கலிவிடாது முடிக்குதுநமக்குக்காமம் ௨௯
வாழ்ந்ததுவாபரத்திலே யனுநெறிமுறைமைநீதி
தாழ்ந்ததுகலியுகத்தில் தருமமேபெரும்போகும்
சூழ்ந்ததோர்புவியைவிட்டு சொல்லுமைவைகுந்தஞ்சேர
ஆழ்ந்ததோர்கலியைவிட்டு அகலுவோமகலுவோமே ௩௰
நாரணர்நம்மைவிட்டு நடந்ததோர்காரியந்தான்
காரணர்முடிந்தகோலங் கலியுகம்வருமென்றெண்ணி
ஆரணந்தன்னையீன்ற அச்சுதன்பச்சைமால்தான
பூரணகடாந்தமார்க்கம போவதுகருமமென்றே ௩௧
வானவரிவையோர்மற்ற மாதவர்முனிவர்தேவர்
தானவரிஷிகள்வேதத் தபோதனர்புகழ்தலஞ்செய்ய
நாமினிக்கரிகராக நல்லிசைமிகவும்பாட
மேனகைபணிகன்மாற வெகுசுகந்தருந்தானே ௩௨
வீமனேவிசையன்தம்பி மேதினிதனிலுலகள்
நேசமும்பலமுமாவாங்கி கெடியமால்போனுரைத்தே
சாமமயமேவடர்முன்போய்ச் சமரினிற்பலமுங்காட்டி
நாமினியுலகில்வாழ்க நமக்கிதுசகியாதென்றூர் ௩௪

கதை.

தன்மருந்தம்பி சகாதேவனைநோக்கி
வன்மமறவேதான் வகைவகையாய்செப்பலுற்றார்
நீதியும்பொய்த்து நெறியுந்தவறிவிடும்
வேதமும்பொய்த்து வினைகளுமேயுண்டாகும்
மற்றுமசத்தியமாய் மைந்தர்தவறிவிடும்
கொற்றவரையத்துமுன்னாட் கூறினாரெப்பெருமாள்
அப்பாதுசொன்னமொழி சதுர்மறையோர்தன்னிடம்

இப்போதுகண்டோ மெனவுரைத்தாரம்மானை
தருமர்தனைப்பணிந்து சகாதேவனப்போது
வருங்கலியன்வாசகத்தை மன்னவனேகேட்டருளீர்
அறந்தானைக்குன்றும அருவினைகள்மேலாகும்
புறந்தானமிகத்தாழ்வும் பான்மைகளும்பேதகமாம்
மெய்யுமழிந்துவிடும் வீரியமுங்குறைந்துவிடும்
பொய்யுங்கலையும் புவிதனிலேமேலாகும்
காசினியிலமாதர்களின் கற்புமழிந்துவிடும்
பூசுரர்கள்பெரியர்கள் புல்லர்களாய்த்தானுவார்
சிறியவேந்தரிட செங்கோலுங்குன்றிவிடும்
பூரியர்கள்புல்லர்களும் புவிதனிலேமேயாண்டிவர
வேந்தகலியன் விசேடமிதுவென்றுசொல்லி
சேர்ந்தசகாதேவன் தெண்டனிட்டாரம்மானை
உள்ளபடிக்கிப்போது உரைத்தாய்நீதம்பியரே
வள்ளலாரன்றுரைத்த மாற்றம்போலானதுவே
தரணிதனிலேயிருந்தால் சத்தியமுங்குறைந்துவிடும்
முரணிழந்தவேடருக்கு முதுகிட்டோதம்பியரும்
அவனிதனிலிங்கிருந்தால் அசத்தியமுமேவந்துவிடும்
புவனமுண்ணுமாலைப்பத்தனைப் போற்றிப்பஜனருமே
நன்றாய்மகாவிந்தம நடப்பதேசெய்திமென்று
குன்றாப்புகழ்தருமர் கூறினாரம்மானை
போருர்தருமநந்தன் புரோகிதனைத்தானோக்கி
போர்விஜயனிட பேனைபரிசீதனையும்
மன்னுலகையாளுகற்ற மகுடமதுசூட்டி
எண்ணுபிபல்முகூர்த்த மிதுமென்றாரம்மானை
நெறியுடனேயாக நினைத்தநினைவெல்லாம்
குறியுடனேசொல்லக் கோபாலர்சந்நிதிக்கு
பயணமென்றுசொல்லிப் பரிசனிந்துநால்வருக்கும்
கூபசனமுள்ள சுற்றத்தாரெல்லோரும்
மன்னர்மகுடமுடி மற்றவர்களெல்லாரும்
தென்னல்பயணமென்று செப்புகிறாரம்மானை
சீட்டெழுதிவிட்டார்கள் திசையுள்ளமன்னவர்க்கு
எட்டெழுத்தைவாசித்து எல்லோருமேகூடி
என்னவிதிவசமோ என்றுமன்னரெல்லோரும்
மன்னர்சமுத்திரத்தில் வந்தாண்டாரம்மானை
ஆண்டவரேநீர்தான அழைத்தபரிவிடையோன்
அப்போதுதருமர் அரசர்தனைநோக்கி
இப்போதுகொடுங்கலியன் இவ்வுலகில்வந்துவிட்டான்
இனிமேலகலியுகத்தில் இருக்கவுமாகாது
தனிமேபயணமாகஞ் சஞ்சரிக்கமெத்தநன்று
ஆணதிருநூலுங்களை அருகேவரவழைத்தோம்

மானமுடனீங்கள் வரப்புகப்பிப்போகாமல்
காலமறிந்து காணிக்குள் நீங்களுமே
காலத்துக்கேற்ற கணக்கின்படியாக
தெரிந்துநடந்துகொண்டே செங்கோல்தவறாமல்
பிரிந்தொருத்தர்போகாமல் பிள்ளைசிறுபாலரிடம்
கலந்தசெகமுழுதுங் கட்டாகவிருந்து
துலங்குபரிசித்துவுக்குத் துரந்தரிக்குதான்தரித்து
வைக்கிறோம்நாங்கள் மகுடமுடிதரித்து
நிற்கிறோமும்மை நிகழ்ந்தபரிசித்துவையும்
வைக்கிறோம்பாரில் வணங்கிறோமுள்ளபடி
நீங்களிருந்து செடுவணபுருந்தால்
நாங்களிருந்து நடப்பதென்னகாரியந்தான்
எல்லோரும்வாறோம் எந்திரபதிசேர்ந்தாலும்
பலபேருமவந்து பணிவோமேயல்லாமல்
அரைநொடியிலும்மைவிட்டு அவதரியோர்பூவுலகில்
துரையேதுரையாசே துரந்தரிகமன்னவனே
என்றுமன்னன்சொல்லி இசைந்தலறியோலமிட
அன்றுதருமராசன் அவர்களையேதானமர்த்தி
ஒன்றுக்குமஞ்சாமல் உலகளந்தோனருளால்
கன்றுக்கிரங்குகின்ற காத்தபசுபோலே
நம்மையனுதினமும் நாள்தோறுங்காத்தாப்போல்
செம்மையுடன்செங்கோல் செலுத்தும்பரிசிதனுக்கு
ஆதரவாய்த்தானிருந்து அரசுநிலைதானிருத்தி
போகரவாய்வாழ்ந்தும் புவிமீதில்தானிருப்பீர்
வெய்யோனுமண்ணும் விண்ணுமுள்ளகாலமட்டும்
ஐய்யோர்மறையோர் துதித்துப்புகழ்ந்தேற்ற
இருமென்றுதருமர் எல்லோரும்வாருமென்று
குருமின்னிலையாகக் கொற்றவனுமன்னேரம்
மாநகரஞ்சோடித்து வாழையுடனிரைத்து
தேனொழுகும்பூங்கரும்புந் தெங்குபலநிரைத்து
மரகதத்தோரணங்கள் வகைவகையாய்கட்டிவைத்தார்
உற்றபுகழ்பெற்ற உலகிலதிகமன்ன
அத்திநகரந்தனை அலங்கரித்தாரம்மானை
முத்துநிரைப்பாவிகையில் முகந்துமுளைத்தெரிந்து
எத்திசைக்கேத்தும்போக ரிஷிபிட்டமுகூர்த்தமதில்
தருமருடதம்பியருஞ் சதுர்மறையோர்தம்முடனும்
மீண்மருவுஞ்சேதி முடிவேந்தன்பார்த்திருக்க
வாழும்அபிமனிட மதலைதனையழைத்து
தாளரமேவுபூவுலகில் தருமநெறியுள்ளாக
மங்கையாகள்கற்புமந்த மாமறையோர்வேள்விகளும்
செங்கோல்முதலாய்ச் சிவநெறிமாலையமும்

சைவநெறியுந் தழைக்கவரசாளுமென்று
பொய்யில்லாநீள் தருமன் புகன்றனர்காணம்மானை
பார்வேந்தன்சொல்லி பரிசித்துத்தான்கேட்டு
தார்வேந்தன்நீயிருக்கத் தம்பிமார்தாமிருக்க
தேனேறுஞ்செங்கோல் தேசமெல்லாம்நன்றாக
நாளுமேயென்று நகைத்தான்காணம்மானை
சிங்கந்தானாளுகின்ற தேசமெல்லாமாளுதற்கு
பங்கமன்றிநாய்தனக்கு பட்டம்பொறுக்காதோ
செறிவாகவுந்தனிட தேசமெல்லாமாளுமென்றார்
அறிவாகஎன்னைதனில் ஆகாதேயென்றுரைத்தார்
பார்த்தனிடபேரன் பகருமொழிகேட்டு
வாய்த்தபுகழ்தருமர் மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
பண்ணுபுகழ்வேந்தன் பரிசித்துவேகேளாய்
உன்னினைவாலே உலகாளதேவிடுமே
பன்னகமேல் துயிலும் பராபரனார்தர்மருக்கு
முன்னாளுரைத்த மொழிதவறிபோகாமல்
எம்பெருமாள்தன்னுடைய ஏவல்தொழில்மறந்தால்
நம்பெருமாள்தன்னை நரகத்திலேவீழ்ந்தோம்
மாசில்லாவாளபிமன் மைந்தனேமன்னவனே
பாசமுள்ளநல்ல பரிசித்துநீகேளாய்
வாழ்நெடுமால்தானுரைக்க வார்த்தைமறவாமல்
தாழ்வன்றிஇந்தத் தரணிதனில்நில்லுமென்று
சூழ்ந்தபுகழ்மன்னன் சொன்னார்காணம்மானை
ஆழ்ந்தபுகழ்மன்னவன்சொல் கேட்டேமனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமுறையாமலிவன் ஒப்பியேதானிருந்தான்
தேசத்தரசரையுஞ் செழுமறையோர்தங்களையும
பாசத்துடன்தருமர் பரிந்துமிகப்பார்த்தருளி
மற்றுமந்தவாளபிமன் மதலைபரிசித்துவுக்கு
வெற்றிமுடிசூட்டுதற்கு வேள்விதனைத்தொடர்ச்சி
பத்தியாய்வேள்வியைப் பண்ணவைத்தாரம்மானை
தாரைமுரசுடனுஞ் சங்குமிகமுழங்க
பங்கமில்லாநல்ல பரிசித்துராசனுக்கு
கங்கைநதிகாட்டிக் கனகப்பட்டுகொண்சாத்தி
எல்லவன்தன்னொளிபோல் இலங்குசங்காசனத்தில்
வல்லபரிசித்துவையும் வாழ்த்ததருமருந்தான்
கொல்லைமுடியவிழ்த்து கூட்டினாரம்மானை
மன்னவர்கள்மந்திரிகள் மகுடவாத்தனர்தமையும்
இன்னஞ்சிறியோர்முதலாய் தெரிவையாகள்தங்களையும்
வழ்ச்சையன்போராளுக்கு மன்னவனுந்தானளித்து
தாழ்வின்றியிந்தத் தரணிதனையாண்டிடென்றார்
கோணிலங்காவென்று கோவிலிலேதானிருந்தான்
முத்துமுடிசூட்டி முடிமன்னனாத்திருக்க

கொத்துக்குடைநிழற்ற கோள்வேந்தர் சூழ்ந்திருக்க
சத்துக்கடல்போலே சனங்கள்நெருங்கிருக்க
கட்டிம்புரியுடைய காவலர்கள்வந்துநிற்க
வெட்டும்பரிவீரர் வீரவாள்கைப்பிடித்து
தத்தும்பரியேறித் தங்களிலேவந்துநிற்க
சுற்றும்ரதமேறித் துரைமக்கள்வந்திருக்க
ஞாறுமதராவணன்மேல் ஞாந்தறிகாரக்கிருக்க
கூறுதமிழ்வாணர் கொண்டாடிவந்திருக்க
தம்புருவீணை சாபண்டலமுழங்க
கிம்புருடகின்னரமுங் கீதங்கள்தான்முழங்க
சங்கீதராகமுடன் தாளமுடன்மத்தளமும்
இங்கிதராச்சின்னம் எக்காளம்பூரிகையும்
கவரியுடன்செயகண்டி நற்சங்குதான்முழங்க
பவரிகமாய்பேரிகைகள் பலதிக்குந்தானதிர
சேனைதளமுஞ் சிறப்பாகத்தான்சூழ
ஆனைப்பரிரதமும் அணியாகத்தான்சூழ
சிங்காதனச்சிறப்பும் சேனைமன்னரதனசிறப்பும்
எங்கள்பரிசித்துடைய துரைபோலதுசிறப்பும்
கண்கள்களிகூறக் கண்டோர்மர்தம்பெருமை
எங்கள்பதிகாக்கு மிவனெபுவிராசன்
ஆனலினிமேல் அச்சங்களொன்றுமில்லை
போனாலுநம்முடைய புவியாள்வாணிப்பாலன்
செலுத்துவான்செங்கோல் திருமாலருளாலே
ஆலித்துதானிருந்து ஆலோசனைகளெல்லாம்
இன்றைக்குதீர்ந்தோம இனிமேல்கிலேசமென்ன
குன்றைக்குடைகவிழ்த்த கோபாலன் தன்னிடத்தில்
போகலாமென்று பூரித்துபுத்திரர்கள்
ஏகலாமொன்றாய இனிமேல்மயக்காமல்
என்றுபரிசித்தவையும் இங்கேவாவென்றழைத்து
ஒன்றுபதையாமல் உலகாளுவீரென்னரசே
நாங்கள்வைகுந்தம் நடக்கவழிகாட்டி
போங்களென்றுசொல்லும புண்ணியரேநீர்தாமும்
மனதுசலியாமல் வாழ்ந்திமிகமகிழ்ந்து
என்றுமனங்குளிர்ந்து இன்பமுடனசொல்லுமென்ன
விம்மலமிகுந்து மெலிந்துபரிசித்துவுங்காண்
செம்மலமலாவிழியால் இரண்டுகண்ணீர்தானே
ஐயமார்என்னைவிட்டு ஐவருந்தான்போனக்கால்
உய்வேனொருநாளும் உடைந்திடைந்துபோகவோ
விட்டுப்பிரிந்தீரானல் விளங்குவனோநான்பாவி
பட்டிபடாச்செல்வம் வாழ்வுபலவிருந்தும்
என்னைதனியவிட்டு ஏகிரீராமாகில்
முன்னைப்பயனோ முடித்தேனோநான்பாவி

நந்தையரைப்பெற்றவர்கள் தரணியிலாண்டிருந்து
விந்தையாயிந்த மேதினியைவிட்டிறந்து
கடந்தசடத்தோடே நாம்போறோமென்றுசொன்னான்
தொடர்ந்துநான்வருவேன் தூரவழிபோனாலும்
கண்டிருக்கநானும் காவலரேபோவோமென்றால்
விண்டிருக்கப்போமோ விதககரேயென்றவில
சடத்தையிக்கேவிட்டுவிட்டு தானடந்திராமானால்
சடத்துக்குள்ளதெல்லாம் தானதர்மங்கண்முடித்து
மறந்திருப்பேன்சண்டிரோ மானிலத்தோர்புகழ்ந்சொல்லி
தேயிறேடேகாமபோறும் உலகாளுமென்றுசொல்லி
உயிரோடேபேரிந்த தன்மைபோலவேறே
ஊரிருக்காடிருக்க உற்றசனம் தன்னிலுள்ள
பேரிருக்கநீர்போற் பேச்சரிவேலையாவே
எந்தவிதமென்று எனக்குவகைசொல்லுமிப்போ
அந்தவசனம் யறிந்துதர்மாதான்கேட்டு
முந்திநடந்த முறைமைகளுந்தானுரைத்து
தந்தவராலாறும் மாயவனார்போனதுவும்
பாரதப்போர்முடியப் பண்ணிவைத்தகாரியமும்
சாரதியாய்நின்று சகாயணழிக்கதுவும்
காரணங்கள்தான்முடித்து கரியமாலபோனதுவும்
ஆரணனுமெங்களைத்தான் அப்போவரவழைத்ததுவும்
சிந்தைமகிழ்ந்து திருமாலருளினதும்
மைந்தன்மனது மலையாமல்வார்த்தைசொல்லி
கந்தமலர்கையால் கட்டியறவணைத்து
முகந்துமடியில்வைத்து முதுகுதனைத்தடவி
சுகந்துமணிந்து சோபமுந்தான்தவிர்த்து
மதலைகுழந்தை மனமகிழவார்த்தைசொல்லி
அமர்த்திருப்பென்று அறவணைத்துக்கொண்டாடி
சமர்த்தன்பரிசித்துவுந்தான் சாதகமாய்நல்லதென்று
நல்லவழிசென்று நாரணனைத்தானோக்கி
சொல்லுமென்றநல்வசனஞ் செப்பினாரம்மானை
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவேந்தருக்கு
புத்தியுடன்சொல்லி புகுந்தாரரண்மனையில்
தாயாரிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தான்
ஆயாவிருக்குமந்த ஆசனத்துமுன்னேவந்தான்
விழுந்துநமஸ்கரித்தார் வேதியருந்தம்பியரும்
அழுகைத்தழுவி ஐவரையுமுத்தமிட்டு
[illegible] அயரற்றிருக்கையிலே
[illegible] ருந்தம்பியரும்
[illegible] செப்பமொன்றுஞ்சொல்லாமல்
[illegible] அன்புடனேஇன்பதாய்

மாயோனிடந்தனிலே வைகுந்தஞ்சேர்ந்திருக்க
நீயேறுமென்று நெற்றியிலேநீரணிந்து
சந்தோஷமாக தானனுப்பவேணுமென்று
என்தாயேவேறென்றும் எண்ணுமலனுடனே
அனுப்புவீரென்று ஐவருந்தான்செழிக்க
தனுப்பெரியதாயாரும தயங்கிமுகமவாடி
என்னைப்பிரிந்துமக்கள் யென்னையுக்கானிங்குவிட்டு
நடப்பதற்கேகவந்து நன்றுயுபசரித்தீர்
நடப்பதற்குநானும் நாடியுடல்தளர்ந்து
கூனிவிழிமயங்கிக் கோலூன்றியேதுணையில்
வாசீமெழுகி வயதுஞ்சரியாகி
உடலுந்தளர்ந்து ஊணுஞ்செயல்குறைந்து
படருமிருமல் பாசத்தினைப்புடனே
முகமுஞ்சிறுத்து முழங்கால்பிடிப்பாகி
உள்ளுநடந்துமேனி யுடலும்பசையற்று
வெள்ளுடலுமாகி மெய்யுமிகத்தளர்ந்து
ஆக்கைகுலைந்து அவதிவருங்நாளையிலே
தீர்க்கடனுநீர்க்கடனுஞ் செய்துமுடியாமல்
போறமென்றபுண்ணியமோ புத்திரரேமித்திரரே
வாருமென்றமக்களுடன் மண்ணில்விழுந்தழுது
தந்தையருமில்லாமல் தனித்துநானுங்களையும்
சிந்தைமயங்காமல் சிறியோர்பெரியோராய்
ஆகமட்டுந்தான்வளர்த்த அன்னையல்லோவேந்தனையும்
சாகவிட்டுப்போகச் சம்மதியோயுங்களுக்கு
அந்தநாளெங்க ளன்னைபிதாவிடத்தில்
குந்திமாதேவியென்று குழந்தையாய்நானிருந்தேன்
சொல்லரியவேந்த துருவாசமாமுனிவர்
வெல்லரிய அத்திபுரம் வீதியிலேவந்தளவில்
எங்களையர்கண்டு யிருமென்று ஆதரித்து
அங்கேதான்வந்து அமர்ந்திருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுவயதான ஆரணங்குகையாலே
மிஞ்சுமொருசமயல் விதமாகத்தான்முடித்து
அன்னயபடைத்தால் அதுகொள்வோயாமாகில்
என்றமொழிசொன்னளவில் எங்களையனெந்தனையும்
அவர்க்குப்பணிவிடைசெய் அம்மாவெனவுரைத்தார்
அவர்க்குமனதுவரயானுமினையாயல்
அன்புடனேதான்சமைத்து அமுதுபடைத்துவந்தேன்
இன்பமுடன்சாப்பிட் டெழுந்திருக்கும்வேளையிலே
சந்தோஷமாமுனி தனித்துயென்னையழைத்து
மந்திரமுஞ்சொல்லி மகிழ்ந்துரைத்தமர்ந்தனுக்கு
வேதமுனிசொன்ன வித்தைதனைவைத்திருந்தேனை

நீதமுள்ளபாண்டியர்தாம் நித்தியதாம்பூலமிட
கலியாணஞ்செய்தார் கருத்துடனேயுண்மையதாய்
மண்ணுளநீங்கள் வருவதற்குமார்க்கமதாய்
உங்களையர்தம்மிடத்தில் உண்மைசொல்லிதான்கேட்க
அங்கேயவர்சொன்ன அன்பானமந்திரத்தை
வேண்டித்தவமிருந்து மேதினியிற்புத்திரனை
ஆண்டிடசொற்படிக்கு அன்பாகஉங்களையும்
ஈன்றுமுலைகொடுத்து இப்போதுவாழ்ந்திரென்றார்
தோன்றுமொருமந்திரமுஞ் சொல்லிமுறைமுறையாய்
அப்படியேதப்பாமல் அவர்சொல்லுமீறாமல்
தாமதிக்காரர் சதிகேடராச்சிபத்தால்
மாயாதேயுங்களைதான் மன்றெடுத்துதான்வளர்த்து
இப்படியேயுங்களைநான் யீன்றெடுத்தகாரணங்கள்
என்னைவிட்டுப்போகவெழுந்ததோவுங்கள்மனம்
அன்னையென்றுசொல்லி அருகிருந்துபோற்றாமல்
பிள்ளையில்லாத பெருமலடிபோலாக
பிள்ளையில்லாதவர்போலக் கிலேசமாய்வாடுவேனோ
குந்திமைந்தரையீன்று குவலயமெல்லாமறிய
பெற்றெடுத்தாய்வயற்றில் பெருந்தணலைத்தான்மூட்டி
வைத்துவிட்டுப்போறீரென்ன வாய்விணம்பேசுவீரோ
மக்களல்லவோவெனக்கு மாற்றுத்தான்வந்தீரோ
பக்கமுள்ளபேருதவி பண்ணுவரோவெந்தனுக்கு
தர்மமோவீமர்சகாதேவர்தம்பியரே
நன்மையிதுதானோ நகுலர் அருச்சுனரே
இன்மைதனிற்பாவ மெனக்குப்பலித்ததுவோ
செனமமெடுத்தேனே சிரிப்பார்க்குள்ளானேனே.
எனக்குவிதியானவிதி வெனமுதினது
உனக்குமைந்தரில்லையென்று உகந்தெழுதிவிட்டாரோ
அருமையுடன்பெற்றெடுத்த ஐவர்தம்பியரே
பெருமையுடன்பெற்றெடுத்தேன் பேசவுந்தான்காரியமோ
இத்தனையுஞ்சொல்லி இரந்தழுதாள்குந்தியம்மாள்
காலனையேசோகதழுதாள் கண்ணீர்களோட
கண்ணீர்துடைத்துமைவர் காலின்மேல்தான்விழுந்து
எங்களிடமாதாவே எங்களைநீ ழிக்க
வந்தான்கலியனுமே மாபாவியிப்போது
எங்களைபங்கப்பணை யியல்பாய்வந்தான்கலியன்
இங்கிருக்கநீதியல்ல வென்றுமிகமாயனுந்தான்
ஆயன்மொழிதப்பாமல் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
ஆயனுரைத்த அடைவுந்தானதப்பாமல்
சத்தியமுமங்கே நீணிலத்தில்தானிருந்து

புத்திகலங்கி பொறிகலங்கிப்பொய்யாகி
மெய்வார்த்தைசொல்லி விரதம்பிடித்தவர்கள்
பொய்வார்த்தைசொல்லிப் புலையனும்மானிடத்தில்
சிரிக்கவுடம்பெடுத்து இரியாமலெங்களுக்கு
துதிக்கும்படியாகத் தூபரமற்றுநீகாணும
விதிக்கும்படியாய் விளம்புவீர்மாதாவே
உரைக்குப்பரிசித்துவக்கானுக்குபிள்ளையெங்களைப்போல்
கணக்குத்தான்வேணுமென்ற சௌபாக்கியத்துடனே
அன்னைசுற்றமெல்லா மருகிருந்துபோற்றிசெய்ய
சொன்னபடிகேட்கத் துணைமக்கள்காதிருக்க
ஆறுனாக்கு அச்சகனார்தன்பாதம்
வாணாள்முடிந்து வரும்போதுநாரணரும்
காலசருநாகூடவந்து நடந்தெதிராய்வந்தழைத்து
பாங்குடனேவைகுந்தம பதிதனிலேகியிருக்க
முன்போய்நாங்கள் முழுதுங்கனதாக
அன்னையேநாமிருப்போ மழுவேண்டாந்தாயேநீ
தாயேதவங்குலைந்து தவங்கெட்டுபோகாமல்
நீயேதுணையாக நேசமுடன்புத்திசொல்லி
கர்மகலியுகத்தை கடந்துகரைபோற
தர்மந்தவறாமல் தாயேநீகாப்பாற்றி
அக்காலஞ்சென்று அழைக்கவருமெமன்கையில்
சிக்காமல்நீயுஞ் சிந்தைமகிழ்ச்சலறி
இறப்பதுவுமெய்யாகும் இருப்பதுவுபொய்யாகும்
சிறப்பதுகாண்மாதாவே செல்வர்தனையனுப்பும்
ஆகாசம்பூமி யந்தங்களுள்ளளவும்
போகாதுதர்மம் பொறுமைபெருத்திடாது
எனக்குமென்தம்பியற்கு மிவ்விடஞ்சகியாது
உனக்குமிருக்க உதவிசெய்பநாங்களுந்தான்
இடம்பிடித்துமங்கே இவ்விடமுந்தானழைத்து
உடம்படிக்கைபண்ணி உலகளந்தான்தன்னிடத்தில்
வீற்றிருக்கவேண்டி விரும்பியனுப்பிவிடும்
கேற்றிருந்தாலின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
சதமில்லாயிவ்வாழ்வு சதமேயவ்விடமம்மா
நிதமுஞ்சிவபூசை நீயறிவுந்தப்பாமல்
அவ்விடஞ்சதமென்று ஆகுதுமத்தைசுத்திபண்ணி
இவ்விடஞ்சதமல்ல வெங்களையுந்தானனுப்பும்
மாதாவேதாயே மனமேக்கள்சகியாமல்
நீதானனுப்புமென்று நீதியுடன்பாதமதில்
வீழ்ந்தார்சரணமென்று மெய்மகிழ்ந்துதாயாரும்
தாழ்ந்துமனமிரங்கித் தம்பிமாரேபோமெனவே
நீறுந்தரித்து நேரிழையாள்தான்மகிழ்ந்து
றுவினைவாராமல் வேதநாராயணரே

காருமெனவாழ்த்திக் கைகீழுந்தாளணிந்து
சேருமம்மாதந் திருமாலேஜவனையும்
என்று-குந்திமாதேவி யின்பமுடன் கானனுப்ப
மன்றுபுகழ்காந்தமனைமேோ ரரிக்கித்தானடந்தாள்
காந்தாரிவீற்றிருக்குங் கனகமணிமாளிகையில்
புகுந்தாரிருவர்கள் புதியமணிமண்டபத்தில்
கண்டாரடிதொழுதார் காந்தாரியம்மனுமே
கண்டாள்மைந்தனையுங் கட்டியுறவணைந்து
மைந்தருக்குநல்ல வார்த்தையுபசாரமுடன்
ஐந்தருபோற்றுனிருந்து ஐவரையுங்கொண்டாடி
இந்தைகளித்துநன்றாய்த் தேன்மொழியாள்தானிருக்கும்
என்தாயேயாதாவே யெங்களையுமிப்போது
சந்தோஷமாகத் தானனுப்பவேணுமிப்போ
கலியன்பிறந்து காரணமாயிங்குவந்தோம்
வைகுந்தஞ்சேர வாழ்கதிவிடைதாரும்
கைகொண்டுநீரணியுங் காந்தாரிநாயகமே
என்றுதர்மாசொலல ஏங்கியேகாந்தாரி
ஒன்றுமுரையாமல் உறுதியுடனபேசாமல்
என்னிடத்தில்நீங்க ளிதுகணக்கேவந்தீர்காண்
உன்னையேநாநம்பி உற்றதுணையென்றிருந்தேன்
மாபாவிவிட்டே மைந்தரொனறுவந்தீர்
பூபாலனைவர் சோறுமென்றுநானிருந்தேன்
நூற்றுவருமாண்டிறந்து நோக்கிடந்துபோனார்கள்
காத்திருந்தேநானுங் காலமுடியுமட்டும்
நீங்கள்துணையென்று நீணிலத்தில்நானிருந்தேன்
நாங்கள்பயணமென்று நன்றாகச்சொன்னீரோ
முன்செய்கதீவினையோ மூதாக்கள்பொன்னதுவோ
பின்செய்கதீவினையோ பெருமான்தனகற்பனையோ
அந்தமைந்தாநூற்றுவரு மதகழிந்துபோனாலும்
இந்தமைந்தர்போலுமினி இங்கேநமக்குதவி
ஆமென்றுநம்பி ஐவரையுமுனவெடனமேவ
நாமொன்றுதானினைக்க நடுவிலேறூர்கற்பனை தான்
தாமேமுடித்தால் தம்பியரேயென்னசொல்வேன்
நானேதுசெய்வேன் நாயகரேதம்பியரோ
நாளுஞ்சரியாச்சு நடையுடையவேறாச்சு
காருடபுவியைவிட்டு வருவதுமக்காச்சு
போங்காலமெங்கனுக்குப் புத்திரருமில்லாமல்
சாகுங்காலமெந்திருக்கத் தம்பியரேயென்னைவிட்டு
ஏகினீராமாகில் எந்தனுக்குவேறுதுணை
பெற்றும்பெறுமலடி பிறதியோபோனேனே

சற்றுமிரங்காமல் தருமரேபோவீரென்றீர்
மாளக்கொடுத்து மனச்சலிப்புநீர்தீர்ந்து
ஆழக்குழிதனிலே அழுந்தவிட்டுப்போவீரோ
பக்கத்துணையில்லை பரிந்தழுகபிள்ளையில்லை
துக்கத்துடனிருக்கச் சொல்லிவிட்டுப்போவீரோ
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
தாராருமைவரைப்போல் சகாயமெனக்குண்டோ
செய்யுங்கடனுந் தீர்க்கடனும்நீர்க்கடனும்
கையுங்கணக்குங் கடனுங்கழியாமல்
போகவுங்கேட்டீரே புத்திரரேமித்திரரே
ஏகவழிபார்த்து இருந்துபுலம்புவளே
யோசனைகள்சொல்லெனக்கு உற்றவிசேஷமப்பா
வாசனைசேர்தர்மரே மகனேயுரையுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேதருமருந்தான்
வந்தமொழிசொல்லுகிறேன் மாதாவேநீகேளும்
என்னுடையதன்பிரவி யேற்றமுள்ள நூற்றுவரும்
மன்னுகுருவாசாரி மகுடமன்னருள்ளோரும்
உற்றதுணைமைத்துனனு மூரிலுள்ளமன்னவரும்
பற்றமேகொண்டு பாராண்டேனன்பாவி
ஆண்டுமுடிந்ததுகாண் அவர்களுடன்றான்போக
வேண்டுவிதிகாலம் விழியும்விதிவசமாம
கோலஞ்சமைந்திருக்க கலியுகமுமவந்ததுகாண்
காலஞ்சமைந்திருக்க கூத்துஞ்சரியாச்சு
இனிமேல்கலியுகத்தி லிருந்தேனேயாயாகில்
அனியாயமேலாகும யகந்தைமிகவுண்டாகும்
இடும்புங்கொலைகளவு மேராளமாகிவிடும்
நெடும்புவியிலுள்ள நீதிகடவாது
அந்ததுவாபரத்தி லனேகநயவுதாண்மை
இந்தகலியுகத்தி லெய்தாதுதானகவம்
நன்றிசெய்வோமென்றால் நமக்கறிவுவேறாகும்
குன்றிவிடும்புத்தியது குறுகுங்கலிகாலம
ஆனதினால்தாயே அடியேன்பயந்துவந்தேன்
தானதவமழிந்து தர்மரென்றபேர்போகும்
பேருந்தவமும் பிரபலமும்போகாமல்
காருமென்றநாயேன் கற்புநிலைபோகாமல்
உந்தனுக்குநல்ல உதவிசெய்தபாலன்காண்
மைந்தனபிமன்னன் மகன்பரிசித்துவுடன்
வேந்தர்மகுடமன்னர் வீராபரிபாலருடன்
சேர்ந்ததுரைமக்கள் செகதலத்திலுள்ளோரும்
இருக்கிறாருந்தனுக்கு ஏவலசெய்யவேண்டியபேர்
உருக்கமாயெங்களைநீ ரொன்றுமுறையாமல்

வாக்குதரவேணுமம்மா மனதுநோகாதபடி
திக்கமுடனெங்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளி
சொல்லியனுப்பும் துரௌபதையுமெங்களையும்
மெல்லியரேதாயே விடைதாருமென்றுரைத்தார்
ஐவருந்தான்கேட்க ஆனந்தக்காரியம்மாள்
மெய்வருந்திநன்றாய் விரும்பிவிடைகொடுத்தார்
விடைவாங்கிஐவருந்தான் விழுந்துநமஸ்கரித்து
அடைவேவாங்காண்வைகுந்தம் அச்சுதனாதமிடத்தில்
வென்றுகலியுகத்தை விட்டுவெளியில்வந்தோம்
இன்றுபிழைத்தோமினிமேற்கிலேசமில்லை
நமக்குபயமில்லை நடப்போமிதுதுணிந்து
சுமக்குஞ்சுமையைவிட்டுத் துன்பமெல்லாந்தீர்ந்தது
கேட்டவரந்தருவாய் கிருஷ்ணாவுனக்கபயம்
நாட்டமுடனுங்கள் நல்லவழிபறிந்து
வாட்டமறவாரதற்கு மாயவரேநீ துணையே
தேட்டமுடன்வந்து திருவுளமேகாத்தருள்வாய்
வழிதுணையாய்நில்லுமையா மாயவரேசரணமென்று
களித்துமனமகிழ்ந்து கண்ணர்தனைநோக்கி
நாற்றிசையும்பார்த்து நமஸ்கரித்துநன்றாக
தோத்திரமுஞ்சொல்லித் துணிந்துநடக்கலுற்றார்

விருத்தம்.

யாத்திரைபொழுதானாலு மாயனைமறந்துபாரில்
கோத்திரத்துடனேகூடித் துடிப்போம்நாம்சிந்தைதன்னில்
பாத்திரமறிந்துவுன்னைப் பரகதிசேரவாரோம்
சூத்திரத்துடனேவந்து துணைசெய்வாய்கரியமாலே, ௧௪
நாடிநடந்துதான்வாரோம் நகரும்பதியைவிட்டேகி
கூடிநடந்துவழியே குறுத்துத்திசையைநாடினோக்கி
வாடியிடைந்துமருகாம மனமேதானேயன்புவைத்து
தேடித்திசைத்துதிரியாமல் செவ்வேநடத்துந்திருமாலே. ௧௫
சித்தன்போக்குஞ்சிவன்போக்குஞ் சிவனுபபோக்கிபோலாகி
மத்தன்போக்கும்மதன்போக்கும் வானந்திருந்தபனைபோக்கும்
கத்தன்போக்குங்காரணங்கள் கண்டார்விண்டுகொண்டாரோ
சத்தம்போக்கேவினிப்போசன சமயமினிவரக்கோபாலா: ௧௬
சரணஞ்சரணக்கோபாலா சாமிசரணந்தருவாயே
கரணபொறிகள்புலன்கள் காமக்குரோதமணுகாமல்
இரணமதுவேசடமாகத் திரவியமதுவேபெரிதாக
மரணமறியாதுடலாகி வந்தாட்கொள்ளவருவாயே. ௧௭
வழியில்பயங்கள்கடையிடைகள் மற்றுமுள்ளவிக்கினங்கள்
வெளிபடுத்திஅடியார்கள் திகைத்துமலைத்துநில்லாமற்
பழையவினைகளணுகாமல் பால்போலுள்ளமும்பூரணமாய்
தெளிவிலறிவும்வெளியாக்கி வெளியேவருவாய்பெருமானே. ௧௮

கருதிப்பொருளாய்த்திரப்படுத்தி கன்மக்கூட்டையுரித்தெரிந்து
இருத்தியறிவைகிலேசிறுத்தி திருப்பாம்புதனைமேவரவுத்து
குருத்திக்கொழுந்தைமுனைக்கூட்டிக் குறியுங்காணுவகைப்படுத்தி
இருத்தின்பத்தின்வருகூட்டி யிரைக்கும்பெரியபெருமாளே ௩௯
நானுவசமல்லாம விரண்டுமிதவேசொல்லறியேன்
தானோர்எனைநீயாட்கொண்டா யிருத்திலெவர்க்குந்தெரிந்திய
வானோரறியவழிகாட்டி வருவாய்பெரியபெருமாள்தான்
ஞானோரறியால்வழியை நடத்தும்பெரியதிருமாலே. ௪௰
தேசமிழந்துசெகமிழந்து சேனைதளங்கள்தானிழந்து
வாசமிழந்துமனையிழந்து மைந்தர்பெண்டீர்தனையிழந்து
பாசமொழிந்கபகையொழிந்துன் பாதமலரேபொருளாகி
நேசமிழந்தவினைவதிலே நின்றுவளர்த்தாய்பெருமானே ௪௧
ஐவருந்துணிந்துவாரோ மவிடமேகெதிகளென்று
தெய்வமேபெரிதென்றெண்ணித் தெரிசனைக்காணக்கண்கள்
மெய்வளர்திருமால்பாதம் வேண்டிவைகுந்தஞ்சேர
கைதருமாலேபோற்றி கருணையங்கடவுளாரே ௪௨
இராகவமுகுந்தாபோற்றி இராசகோபாலாபோற்றி
ஏகமாய்நின்றாய்போற்றி எம்பெருமாளேபோற்றி
லோகநாயகனேபோற்றி நான்மறைதெரிந்தாய்போற்றி
நாகமேல்துயின்றாய்போற்றி ராமனேபோற்றிபோற்றி ௪௩
மந்திரப்பொருளேயுன்னை வழுத்துநின்றுதித்துப்போற்றி
தந்திரத்துடனேயெங்கள் தம்பிமார்நாலுபேரும்
அந்தமர்க்குழலிநாளும் ஐவரோடாறுபேரும்
சந்திரபதிவைகுந்தந் தன்னையேநோககிவாரோம் ௪௪
அரிகிரிராமாராமா அச்சுதானந்தகோபா
கரியமாலுந்திபூத்தோன் கார்முகில்மேகவண்ணா
பெரியவானந்தசேஷா பிரமனைபெற்றமாயா
உரியவர்பஞ்சவர்க்கு உகந்தைவர்வாரோம்வாரோம். ௪௫

கதை.

பஞ்சவர்களைவருமாய் பத்தியுள்ளதுரோபதையும்
கஞ்சமலர்வைகுந்தங் காணவென்றுதானடந்தார்
நடந்தொருபஞ்சவரை நல்லபரிசித்துவுந்தான்
தொடர்ந்துவழிவிட்டு தொழுதுநமஸ்கரித்து
சேனைபடைத்தலைவர் செகவீரரெல்லோரும்
ஆனைபரிதேவர் ஐவரையுந்தான்தொழுது
வந்தார்களதிபுரம் மகுடமுடிமன்னரெல்லாம்
நொந்தாரிடைந்தார் நோக்கிவனம்போனவர்போல்
காசினியோரெல்லாம் கலங்கிமனம்வெருகி
வாசனைசேனைவர் வனம்போறுமென்றுசொல்லி
காவென்றபயமிட்டு கொற்றவரைக்காணாமல்

பாவமோவென்று பரதவித்துநிற்பாரும்
ஐயோசிவனேயென்று ஐவரையுந்தானினைந்து
மெய்யாய்ப்புவியை விரும்பியிருப்போமே
மன்னர்மன்னரெல்லா வணங்கவிலேதானினைந்து
தென்னவனைக்காணுமல் தேடிநினைப்பாரும்
ஆரிருந்தாலென்ன ஆனைகட்டிவாழ்ந்தாலென்ன
காராருமைவரைப்போல் காசினியில்கிட்டாது
போனவழிபார்த்து புலம்பியேநிற்பாரும்
தானவனேயென்று தலைவிரித்துநிற்பாரும்
வஞ்சனைசெய்தோமே மாபாவியானோமே
பஞ்சவரையுங்களுக்குப் பாவிகளுமானோமே
உங்களையும்விட்டு வுலகிலிருப்போமோ
எங்களையும்விட்டு எழுந்தருளிப்போனீரோ
ஊரிலிருக்கச்சேனை யுகந்தன்னாதானிருக்க
சீரிருக்கநீங்கள் தேசமிழந்தீரோ
பாரிருக்கச்செல்வம் பரிகரிகள்தானிருக்க
தேரிருக்கவாழ்ந்த தேசம்விட்டுப்போனீரோ
தாரிருக்குமாபர் தனஞ்செயனே இங்கிலுள்ள
பேரிருக்கநீரும் பிரதேசம்போனீரோ
மாடமிருக்க மனைவிமக்கள்தானிருக்க
கூடமிருக்க குடியிழந்தும்போனீரோ
தாழ்வில்லாச்செல்வஞ் சகலபொருள்தானிருக்க
வாழ்விருக்கநீயும் வனவாசம்போனீரோ
தர்மரேவீமரே தனஞ்செயரேதம்பியரே
நன்மைசெய்துநீங்கள் நாடிழந்துபோனீரோ
நூடியிடையாள்சோர துரைமக்கள்தான்சோர
குந்தியம்மாள்தானிருந்து குமாரர்களைத்தானினைந்து
அந்திசந்திதேடி யழுதகுரலகேட்டீரோ
வேதாவிதியோ விதியினபயனனவே
மாதாஅழுதகுரல் வைகுந்தங்கேட்கிலையோ
சாந்தகருமன் தங்கிளையுஞ்சுற்றமுடன்
காந்தாரிகூவென்று கதறினதுங்கேட்கிலையோ
காலங்கலியுகத்தை கடந்துவழிகூடி
கோலங்கொண்டுநீங்கள் கூட்டோடேபோனீரோ
நாளுள்ளமட்டுமிது நடக்குமென்றுபோனீரோ
மெய்கொண்டஐவரென்று மேதினியோர்கொண்டாட
வைகுந்தஞ்சேர மனந்துணிந்துபோனீரோ
ஆனாலினிமே லவர்செயலுண்டெனவே
மானுபிமானமுடன் வாழ்வேபுவிமீதில்
என்றுமன்னன்கூடி இருந்தமதிமந்திரிமார்
சென்றபரிசித்துமன்னர் தேம்பியபசரித்து

பூலோகந்தாங்கும் புரந்திரனேயிப்போது
ஆலோசனைபேசி அழவேண்டாமென்றுசொல்லி
விதிவசமாய்நாள்தோறு மனதைமிகத்தேற்றி
களிகூர்ந்திருமென்று காவலருமகாத்திருந்தார்
காத்திருந்தமன்னரையும காவலர்கள் தங்களையும்
பார்த்திருந்துசொல்வான் பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
குந்தியம்மாளபாட்டியவள் கூவெனறழுதசத்தம்
புத்திகலங்கிப் பொறுகலங்கிப்போகுதையோ
அந்தமனக்கிலேசம் அனைவரும்பாயகற்றுதற்கு
வந்துகுந்திமாதேவியிட மனச்சலிப்புதான்தீர்க்க
காந்தாரிமாளிகையில் கட்டுடனேதான்கடந்து
பூந்தார்கள்மண்டபத்தில் பொற்கொடியேயிச்சலிப்பு
வேண்டாமெனவுரைத்து வீற்றிருந்தாரம்மானை
காண்டாவனமெரித்த கணனுதலோனபுதல்வன்
பார்வேந்தர்போற்ற பரிசித்துமன்னனுந்தான்
தார்வேந்தர்கொண்டாட தாரணியையாண்டிருந்தோம்
தேசக்குறிப்புத்தெரியவெடுத்தெழுதி
வாசக்குடிதழைக்க மனுநீதிசுப்பாமல்
அரசரொடுசீமை அடங்கலுமேதானெழுந்து
வீசும்படிக்கு விபரமாய்கண்டெழுதி
மன்னரமைச்சர் மந்திரிமார்தங்களுக்கு
அன்னசொர்ணமேடை ஆபரணந்தானணிந்து
ஆனைசேனைபரியுள்ள அடங்கலுக்குமிப்படியே
சேனைரதகஜங்கள் ஜெகத்திலுள்ளமன்னவர்க்கு
வாசல்வழியுள்ள மனையாட்சியுள்ளவர்க்கும்
ரோசுபடிச்செலவு ரொக்கமாய்த்தானெழுதி
வேதியர்களந்தணர்கள் விரரைவாள்பூசருக்கு
ஆதியிலுள்ள ஐவர்கணக்குப்படியாய்
சோதிமணிமகுடர் துரைராசர்மன்னவர்க்கு
ஓதியதபோதனர்க்கு உள்ளபடிதான்கொடுத்து
நீதிதவராமல் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
சாதிமுறைமை தவங்குலைந்துபோகாமல்
அதிதிபரதேசியரும் அவதியென்றுசொல்லாமல்
பகுதியுமோ ஆறிலொன்று படியேடுதப்பாமல்
தெய்வத்தலங்கள் சிறப்புமிகப்பூசைகளும்
ஐவரிருந்ததைப்போல் அவனியெங்குமகொண்டாட
செகாலுவிலிருந்தான் குவலயங்கள்போற்றிசெய்ய
வலுவானவீமன் மகனுடையசிங்காரம்
மன்மதனுமென்று வாழ்த்திசிலபேர்கள்
தர்மாவதாமென்று சாற்றுமசிலபேர்கள்
வில்லியுடதன்பேரன் விசையன்காணென்பாரும்
சொல்லியபீமன் துரங்கரிகனென்பாரும்

நல்லசகாதேவ ராசனிவனென்பாரும
வல்லபுகழ்க்குலன் மன்னவன்காணென்பாரும்
ஐவர்குலந்தனக்கு அரசுநிலையெனபாரும்
சைவசமயந் தழைக்கவந்தானென்பாரும்
குருகுலத்தில்வந்த குலக்கொழுந்கோனென்பாரும்
இராசாதிராசனிவன் ராசசிங்கமென்பாரும்
போசனிவனென்று பூரித்துநிற்பாரும்
பாராளவந்த பார்த்திபனென்பாரும்
சீராளனெவ்வகைக்கும் சீமான்காணென்பாரும்
மீதானசெல்வம விளங்கவந்தானென்பாரும்
ஆகாரப்புவியை ஆளவந்தானென்பாரும்
வங்கிசத்தைக்காட்டும் வரமழிந்துபோகாமல்
அங்கிசங்காக்கவந்த ஆண்பிள்ளையெனபாரும்
பல்லோரும்வாழ்க்கிப் பார்த்திபன்போலவீற்றிருந்தார்
தேசமெங்குங்கொண்டாட சிங்காதனத்திருந்தார்
இராசனெனயோகம நடத்தும்படி[illegible]ளீர்
நந்தவனத்தோப்பும் நாலுதிக்குநின்றிலங்க
சந்தனச்சோலைகளும் தானெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
செண்பகச்சோலைகளும் செங்கழுநீரோடைகளும்
பண்பானதேனிளநீர் பலதிக்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
பூமரங்களெங்கும் பூத்துமிகச்சொரிய
கொங்குகமுகுபுன்னை குவிந்தெங்குஞ்சூழ்ந்துநிற்க
ஓங்குபலாமரங்கள் உலகெலாமுனபாக
கன்னல்கதலி கதிர்குலைகளின்றுநிற்க
செந்நெல்வயலுஞ் செந்தாமரைமலரும்
வில்வசனஞ்சூழ விற்றிருக்கும்லட்சுமியும்
பூங்காவனஞ்சூழ புதியமலர் பூத்துநிற்க
பாங்கானவாவிகளுப் பறியுமலர்பூத்துநிற்க
கோபாலன்பேரன் கொற்றவன்போல்வீற்றிருக்க
பாலனுமிருந்து பூலோகமாளுகையில்
மந்திரிமார்வந்து வாய்புதைத்துவார்த்தைசொல்லி
தந்திரிமார்வந்து சரணமென்றுவார்த்தைசொல்லி
மன்னரிருக்கமண்டலத்தோர்காத்திருக்க
தென்னவர்கள்வந்து சிறையிட்டுகாத்திருக்க.
அரசரொடுகாவலர்கள் ஆனைபரிரதமும்
முரசொலிகளார்ப்பரிக்க கொடிமன்னர்காத்திருக்க
இடிபிடிகளார்ப்பரிக்கக் கொடிமன்னர்காத்திருக்க
துடியதிரவீரவணம் துலங்குதோணிடம்மாரம்
காளமொடுபேரிகையுங் கனகதப்புங்கான்முழக்க
மத்தளமும்பம்பை மணிகள்மிகமுழங்க

ஜெபகண்டிகச்சையோடு துத்திகளுந்தான்முழங்க
அகண்டதலம்போல அரசனகொலுவிருந்தான்
ஆலாத்திப்பெண்கள் அலங்காரமாய்நிற்க
கோலத்திருவிளக்குஞ் சமுகதனைச்சூழ்ந்துநிற்க
மெல்லிநல்லாளெனபாரும் விசிறிகள்வீசிநிற்க
வல்லிமருங்கிடையார் மதுரகவிபாடிவர
மின்னனைப்பொற்கொடிமார் வெண்கவரிவீசிநிற்க
பொன்னணிசேர்மாதரெல்லாம் பூமலர்கள்தான்சொரிய
பாவாடைவீசப் பாவாணர்கொண்டாட
நாவாணர்கீதம் ராகங்கள்பாடிவர
கொத்துக்குடைநெருங்கச் சுப்பைசூழலுடனே
மத்தகஜமீதேறி மன்னன்பவனிவர
ஆலவட்டஞ்சூழ்ந்துவர பேரணிகள்முன்னடக்க
தாலவட்டமின்றிலங்க தாரணியர்கள்முன்னடக்க
சந்திரகாவிடால் தவத்துடனேசேர்ந்துவர
இந்திரவிமானமது இணையாய்நெருங்கிவர
சாந்துசவ்வாதுடனே சாம்பிராணிதான்வீச
வந்துமுலைமாதர் இருபுரமும்பாடிவர
கட்டியங்கள்கூறக் கனவிருதுதானடக்க
கெட்டியிவனெனவே கெம்பீரமாகவெகு
பட்டணமுஞ்சுற்றிப் பவனிவலமாகவந்து
கட்டமுகமென்று காசினியோர்கொண்டாட
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பரிசித்துமன்னவன்தான்
மாற்றலர்கள்போற்றிசெய்ய மன்னன்சிங்காதனத்தில்
வந்துகொலுவில்மகாராசன்போலிருந்தான்
சாந்துபயில்சாத்திரங்கள் தான்கேட்கவேணுமென்று
ஓதினான்தூதுவனை ஒருநொடியில்வாவெனவே
அந்தணர்கள்தன்தெருவில் ஆராய்ந்துதூதுவனும்
கொந்தலரும்வேதியனோர் குடிகளிருந்துவர
கண்டுநமஸ்கரித்துக் காவலர்கள்வேதியனை
அண்டர்பெருமாள் அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்
என்றுசொல்லவேதியரு மேதென்றெழுந்திருந்து
நின்றுடையமாதரை நிமிஷத்தில்வாவெனவே
புத்தகத்தைதானெடுத்துப் பூவையரேவாருமென்றார்
வித்தகப்பெண்புத்தகத்தை விரையுடனேகொண்டுவந்தாள்
வந்ததொருபுத்தகத்தை மறையோனுந்தான்வாங்கி
அந்தநல்லகோட்டை அசதிபுரந்தனனில்வந்து
பரிசசித்துவேந்தனையும் பாங்காகவந்துகண்டு
தெரிசித்துஅட்சதையும் சபம்பண்ணித்தான்கொடுத்து
அரசர்க்கரசனே அரசர்பெருமானே
முரசக்கொடியுடைய முடிபொறுத்தமன்னவனே
என்னைவரசொன்ன இயல்பேதெனக்கேட்டான்

முன்னைப்பயனும் முடிந்ததுராச்சியமும்
நாளும்பலனும் ராசிபலலக்கினமும்
கோளும்புகைபுகையுங் குவலயமுங்காசினியும்
ஆளும்புவியும் அரசர்க்குசெங்கோலும்
வாழும்பொருளும் மனைப்பொருத்தமுள்ளளவும்
பார்த்துரையுமென்று பரிசித்துராசனுந்தான்
வார்த்தைசொல்லக்கேட்டு மறைநூலகளாராய்ந்து
ஆராய்ந்துபார்த்து அளவிட்டுச்சாஸ்திரத்தை
நேராய்மனைகீறி நீங்காதரைகீறி
ஓரதனைப்பார்த்து உச்சிநிலைதான்பார்த்து
பெயரைவிளங்கிப் பெரிய ஆரசுநிலை
ராசிபிரித்து நட்சத்திரம்பிரித்து
ஆசுபலதாரைகள்தான் அடைவுடனேதான்பார்த்து
பலகரைகள்வைத்துப் பலசாஸ்திரம்பிரிந்து
அழகுநிலைநிறுத்தி அஷ்டதிக்குந்தானிரைந்து
திசைகள்பதினாறுந்தெரிந்துவகைபிரிந்து
இசையாகலக்கணங்கள் இதமாகத்தான்பார்த்து
சொல்லுகிறான்வேதியனுந் துரைமகனுந்தான்கேட்க
கேளுங்காணமன்னவனே கிருபையுடன்சாஸ்திரத்தை
வாழுங்குருகுலத்தில் மன்னவரேயும்முடைய
ராசிபொருத்தம் நட்சத்திரம்தானபார்த்தேன்
தேசிகுதிரையோடு சேனையொடுபூமியல்ல
உடமைமதகரிகள் உம்பத்திதானுமல்ல
இடமுடையசெம்பொன் நேடும்புதையலல்ல
மாடமொடுகூட மனையாட்டியாளுமல்ல
ஆண்டவனேயும்முடைய ஆத்துமத்திலோர்வினைதான்
சென்மச்சனியும் தேகத்தில்வல்வினையும்
கன்மச்சிறுவினையுங் காலாலன்பொல்லாது
செவ்வாயின்தோஷம் தென்னவனேபோகாது
கவ்வாவியாழன் கருபனிரண்டில்வந்தான்
மாதமொருநாளில் வருகுதுதனிதோஷம்
போகாதுனக்குப் புண்ணியரேயிப்போது
தத்துவநருதுகாண் தந்திரயாகிபிருந்து
எத்துடனேதானிருந்து இதமாகத்தானெழுந்து
தப்பியிருக்கச் சமர்த்துவடோயாமாகில்
என்றுசொல்லிவேதியனு மெழுந்துமிகப்போனான்
ஒன்றுமனம்வின்ளாம லுள்ளமடைந்துபுண்ணாகி
என்னசெய்வோமென்று இவர்க்குவகையேதெனவே
முன்செய்ததீவினைதான முடிந்ததோநம்மளவில்
பெரியோர்கள்சாபம பின்னேதொடர்ந்ததுகாண
தெரியாமல்தானினைந்த தீவினையால்வந்தகுற்றம்
போகவினைவு பொருத்தமுடன்பார்க்கவென்று

வாகனமந்திரிமார் மன்னவரைத்தானழைத்து
நமக்குவருக்கருமம் நாட்டமுடன்போதாது
அங்கசப்படியே அலைகடற்குள்மாளிகையும்
மந்திரிமார்தான்முடித்து வந்துசொன்னார்மன்னனிடம்
தென்னவர்கள்மந்திரிமார் சேரவரவழைத்து
நாம்போயிருந்து வருமளவும்ராச்சியத்தை
தாய்போலிருந்து சட்டஞ்செலுத்துமென்றார்
மைந்தன்செனமேசனுக்கு மன்னனருக்குபுத்திசொல்லி
இந்தப்பயணமென்று ஏகினாகாணம்மானை
கடலினடுவே கப்பமெல்லாஞ்சூழ்ந்துநிற்க
அடைவுடனேபார்க்கடலி லாகாசபந்தலிட்டு
படைவுடன்கருப்பும் பலதிசையுங்காவலுமாய்
இடைவிடாக்காவலெச்சரிக்கைஉச்சிதமாய்
வைத்துநடுவே வகையாகவீற்றிருந்தார்
கைத்தவிடையாவு கார்க்கோடனவனும்
மூன்றாட்பழிவாங்க முகூர்த்தம்வந்ததென்றுசொல்லி
இன்றாட்பயண மிவனெங்கேசென்றெழுதி
உமக்குத்தெரிய உரைக்கிறேன்மன்னவனே
சனிபகவான்போதாது சர்ப்பமுந்தான்தீண்டுமென்ன
இனிமேலுபாய மிருக்கும்வகைகளு
பார்க்கடலுக்குள்ளே கம்பமதுதானூன்றி
நீர்மேற்சவுக்கைகட்டி நிறுத்திமேயகாலநாட்டி
சுத்திவரக்காவல் சூழநிரைநிரையாய்
வைத்துதானிருந்து வகையாய்த்தப்புவித்து
வாலாமரைக்கொடியில் மாளிகையுண்டாக்குமென்றார்
பரமரகசியமாய் பாரிலுள்ளோர்காணாமல்
அரைநாழிக்குள்ளே ஆளனுப்பிகட்டவென்றார்
நாடுநகர்தேடி நகனகரிதானதேடி
காடுகரைதேடிக் காவலனையெங்கேயென்று
உலாவித்திரிந்து ஊரெங்குந்தான்தேடி
கலாபலத்துக்காயரசன் கடலிலிருப்பானென்
ஊரில்குடியிருக்க மூளசனங்களெல்லாம்
பாரிமலர்கூடிப் பரமரகசியமாய்
பட்டணத்திலுள்ள பலசனங்களெல்லோரும்
இட்டமுடனெல்லோருஞ் செப்புமொழிகேட்டு
உறைகின்றவார்த்தை வுலகத்தில்கேட்டிருந்து
துரைகடலைநோக்கிச் சீராவுந்தானினைந்து
வருகுதுகாணுகம் வந்துகோபந்தன்னுடனே
பெருகுகடலருகே பெருநாகம்வந்ததுகாண்
நீடிதுரைய நிலையறிச்சமுத்திரத்தில்
ஓடியொளித்திருந்து முத்தமனைதீண்டுதற்கு

உபாயமென்னசெய்வோம் ஒருவழியுங்காணோமே
சாபமிட்டகப்பலுக்குப் கார்க்கோடன்கார்க்கடலின்
தோணிபலவுஞ் சரிப்புடையதன்கோலம்
வாணிபங்கள்செய்யும் வளம்போலெடுப்போமோ
சப்பாணிரூபஞ் சாதித்தெடுப்போமோ
கம்பமாய்மிகந்து கார்க்கடலில்போவோமோ
பட்சியாய்ச்சென்று பறந்துவிழுவோமோ
கச்சிக்கரியக் காகப்போல்போவோமோ
பாம்பாய்மிகந்து பழுதைபோல்சேர்வோமோ
நாம்போசதினைவு நால்வரையுங்காணோமே
வேருருவுங்கொள்ளா விபாமென்றுங்காணாமல்
மற்றுருவங்கொண்டு மன்னவனை நீண்டுதற்கு
என்னவடிவெடுத்து எஞ்சபதநீர்ப்போமோ
மன்னவனைக்கொல்ல வகையொன்றுங்காணோமே
தனதுபோல்நாமும் சற்பனையாய்கொல்வதற்கு
முகந்துமனங்கொண்டு முகத்தோடறவனைத்து
மிருந்தகனியேதெனவே விசாரித்துபார்ப்பளவில்
இன்றூர்புலித்திருக்கும் இன்னவென்றல்பல்கூசும்
கண்டார்களிகூறும் கண்மலரில்தானணையும்
தெய்வீகமானதொரு தேவகனிதானுரும
இவ்வியமாமென்று தோற்றினைவுகொண்டு
எழுமிச்சம்நற்கனிதா னின்பமெனத்தோற்றுகையில்
வலுமிச்சமென்று வடிவெடுத்தான்கார்கோடன்
கனிரூபங்கொண்டு கடலிற்குதித்திறங்கி
தனியேமிதந்து தடையறவேபோகலுற்றான்
கப்பல்விட்டுச்சுத்திக் காத்திருந்தகாவலர்கள்
தெப்பமெனஓர்கனிதான் தெரியுதுகாணென்பாரும்
அந்தர்வருகுதுகாண் அதிசயங்காணென்பாரும்
வந்தாலெனக்கென்று மறுகட்டிநிற்பாரும்
எனக்கென்றுசொல்லி இச்சித்துநிற்பாரும்
உனக்கேனகிடைக்குமென்று உபாயமிட்டுநிற்பாரும்
ஆர்கண்டாலென்ன அமையாதொருவருக்கு
பாரகொண்டராசன் பரிட்சித்துவேந்தனுக்கு
தக்குமேயல்லாது தாக்கமிட்டுநின்றாலும்
சிக்குமோஉங்களுக்குத தெய்வகனியென்பாரும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இசைவாய்வெகுசனங்கள்
நிறபலவிலகமபமதாய் நிலையாச்சமுத்திரததில
அடியிலடிபட்டு அசைந்தசைந்துதான்குதித்தார்
குலைசெய்யவாரதொரு குருமாங்கனியதுதான்
ஓதுங்கிவழிவிலக்கி ஓருமிடமும்போகாமல்
பிதுங்கிநெகிழாமல் பிடித்தார்பழந்தனையும
எடுத்துக்கனிபதனை இன்பமுற்றெல்லோரும

அடுத்தகனிதன்னை அனைவோரும்சான்பார்த்து
யோசனைகள்பண்ணி ஒருமித்தெல்லோரும்
இராஜனுக்காகுமென்று நடந்தார்சமுகமதில்
மன்னன்பரிட்சித்து மகாராசன்தன்கொலுவில்
தென்னவர்கள்காரியப்பேர் சென்றுதொழுதேற்றி
ஆண்டவனேயெங்கள் அரசர்பெருமானே
நீண்டவனேநாங்கள் நீனிலத்திற்கண்டதில்லை
கண்டரியகாட்சியெங்கள் கையில்வந்துசிக்கியதே
புண்டரிகர்மார்பா புவியாரேயுன்யோகம்
அதிசயமாய்க்கண்டெடுத்தோம் ஐயாபுதுமையிது
மதிசேருபுண்ணியனே மகாயோகமுங்களுக்கு
வந்ததுகாணென்று வாழ்த்தியேயெல்லோரும்
சந்துபயில்மன்னன் தார்வேந்தன்தன்னிடத்தில்
கொண்டாடிக்கொண்டு கொடுத்தார்களெல்லோரும்
கண்டான்துரைராசன் கனபிரியமாய்மகிழ்ந்து
நாலகனியென்று நகைத்துமுகமலர்ந்து
செல்வம்கண்வாங்கிச் செந்தாமரைமுகத்தில்
ஒத்தினான்கண்ணில் ஊடுருவநாகமது
கொத்தினான்சீறிக குதித்தான்கடல்தனிலே
பழிநமக்குவந்ததென்று படவரவந்தானினைந்து
வழிகூடியேநடந்து மறைந்ததுவேவாளரவம
மதியுடனேவங்கொலித்த மன்னவனும்பட்டுவிட்டான்

விருத்தம்,

விதியின்பயனைவிலக்கவென விரும்பியொருவன்முன்னாளில்
அதியத்தலையைத்தான்சிரைத்து அகன்றுபிழைத்துவருவமென்று
சதியேவருவதறியாமல் தாலநிழற்போயிருக்க
விதிதான்மொட்டைதலைதனிலே விழுமரம்பனிதானே
தலையில்விதித்தவிதிகணக்குத் தலையைத்திரைதோன்பட்டதுபோல்
அலையிலொளித்தபரிசித்தும அமர்ந்தானவேவிஷத்தாலே
குலையேசெய்தபழிபாவங் குலையாய்முடிந்ததெனவேங்கி
மலையாதிருந்தமன்னரெல்லா மலைந்துகுலைந்துஉலைந்தாரே
ஏகினார்முகங்கள்வாடி என்செய்வோமென்றுசொல்லி
தூங்கினார்தலைகவிழ்ந்து துயரமுமெத்தவாகி
வாங்கினார்கடலைவிட்டு வருகிறோமென்றுசொல்லி
ஏகினார்சனமங்கேட்க உத்தரமெழுதுமென்றார்

கதை

பட்டுகிடக்கின்ற பரிச்சித்துவேந்தனையும்
கட்டிலுக்குள்வைத்து கனகபட்டினார்போர்த்து
சாந்துபுனுகு சவ்வாதுசந்தனமும்
கமகமென்றிருக்கின்ற களபமெல்லாந்தான்பூசி
போமெனவேநல்ல பொட்டமதிற்றானிருந்து
முன்னேயெழுதிவிட்டார் முடிபொருந்தமன்னனுக்கு

பின்னே பயனமென்று பெருக்கடலை விட்டகன்று
ஓலைதனைக்கொண்டு ஒருநாடியிற்றாதுவனும்
சேனைதலைதலைப்பச் சென்மேசெயராசன் வந்தான்
தெண்டனிட்டதூதன் சென்னிகவிழ்ந்துரைப்பான்
தொண்டனுக்குவாய்த்தான் துணியுமேனென்றுரையே
என்றேத்தவனை எடுத்தழுன்னேவைக்கலுற்றார்
நின்றோலைவாசித்து நிலையில்விழுந்து
மண்ணைதிரவிண்ணதிர வயிற்றிலறைந்தழுதான்
கண்ணீர்களாறோடக் கதறிவலுக்கழுது
வந்ததொருதூதுவனை வகையேதெனக்கேட்க
அந்தவிவரமெல்லாமவன் வகைவகையாய்ச்சொல்லியபின்
கேட்டுசெனமேசெயன் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டும்புகழ்மன்னனையும் நாழியிசையிலிங்கேதான்
கொண்டுவரவேணுமென்று கொற்றவனுந்தானுரைத்தார்
சென்றுசிவிகையின்மேல் தென்னவனைக்கொண்டுவந்தார்
வந்தார்களத்திபுரம் மன்னவனைக்கொண்டேகி
சந்தானமான சனங்கள்விழுந்தலறி
கொல்லென்றசத்தங் கூக்குரலைதானமர்த்தி
நில்லென்றமர்த்தி நினையாதெல்லாநினைந்து
அழுதவுலம்பியதாலாவதொன்றுமில்லை
பழுதுசெய்துபோனதொரு பாம்புதனையழைந்து
எங்கன்பிதாவை எழுப்புவேகல்லது
அங்கவிஷங்கொள்வதற்கு யாகாதுமக்குள்ளசெல்லாம்
எழிப்பினோர்பிள்ளை எழுபாகாலெனைப்பிள்ளை
மழுப்பியதால் வருமோஉயிர்தானும்
தந்தையரைவைத்து சமத்தாகமானிறுத்தி
விந்தையுடன்வேள்வி விதமாய்வளர்க்கலுற்றான்
சாத்திரத்திலுள்ள சகலகலைகளுமே
சூத்திரமாய்சேகரித்துக் சூழத்திரைவளைத்து
வேதியரைத்தானழைத்து வேணதெல்லாங்கொடுத்து
ஓதியவேதமதி லொன்றுங்குறையாமல
சொல்லிமுயர்திருப்பக் கூட்டமென்றாம்வேதாந்தம்
கல்லுமுருகிவிழக் கதித்ததொருமந்திரத்தால்
உற்பத்தியாகஒரு ஓமம் அனல்வளர்த்தி
சகபத்தைவென்றுவிழத் தாக்குமென்றாம்மானை
ஆமென்றுவேதியரு மந்தனருந்தான்கூடி
ஓமென்றுவேள்விசெய்ய ஒருத்தீமூட்டினரே
யாகத்தீமூண்டுதான் அண்டகடமகமட்டும்
சாகந்தானசர்ப்பங் தவிடுபொடியாக
நீறாகிவெந்து நெருப்புதனலாகி
வேறாக்கிச்சாபம் வெந்துநீறுவதற்கு
எங்கயெனத்தேடி எழுந்ததுகாணக்கினியும்

அங்கேயாவம் அக்கினிக்குள்ளாற்றாமல்
ஈரேழுலோகமெல்லாம் வெங்கெங்குந்தான்தேடி
பாரெங்குந்தான்தேடி படஅரவுஆற்றாமல்
மேலைசிந்துநாகம் வெருளிப்பயந்தேக
காலசைந்துதானோடிக் கனலிலகப்பட்டிடைந்து
பார்த்தவிடமெல்லாம் பயந்தெழுந்த அக்கினியும்
ஆற்றமுடியாமல் ஐயிராவதத்தினியும்
ஓடிச்சிங்காசனத்தில ஊடேநுழைத்துக்கொண்டு
நாடியசீர்பாதம் நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
அபயமுனக்கப்ப மடைக்கலங்காணென்றுசொல்லி
தேவேந்திரன்சபையில் சென்றுவிழுந்தமையால்
ஐவருடபேரன் ஆனபரிசித்துவையும்
முப்பழிசெய்கானெனவே முயன்றனைநான்தேடி
பிற்பழிநான்கேட்டு பிராணனையேவாங்கிவிட்டேன்
அந்தப்பழிகேட்டு அடியேனையேதொடர்ந்து
இந்தசனமேசெயன் என்மீதிலக்கினியை
ஏவிவிட்டான்தாங்க எம்மால்முடியாமல்
தாவியேவந்தடைந்தேன் சரணெனைக்காரும்
என்றரவஞ்சொல்ல இந்திரனுமப்போது
மன்றலருந்திணைபுயத்த மன்னன்செனமேசனுக்கும்
இந்திரனுஞ்சீட்டெழுதி ஏவினான்தூதுவனை
அந்தரத்துத்தூதுவனும அரைநொடியிலோடிவந்து
சீட்டுகொடுத்துச் சேதிசொன்னான்தூதுவனும்
நம்மிடத்தில்வந்தவனை நாமேவதைகள்செய்தால்
தம்மிடத்தில்வந்தவனை தான்கொல்லுவாருமுண்டோ
முன்னாலதவசிருந்த முனிவன்மேல்நாகமதை
மன்னாள உன்தகப்பனா மாதவர்மேற்றானணிந்தார்
கோபமடக்காமரிஷி கூறினார்சாபமதை
பூபனைசாவுக்குப் போய்வரலாமென்றுசொல்லி
அந்தமுனிசாப மருகேகுடியிருந்து
வந்தவிதிவசந்தான் வருமளவும்காண்பார்த்து
எழுத்துமுடிவிதுகாண இம்மட்டேயல்லாமல்
கொழுந்துமரலிவர்ந்து கூடுகின்றகாலமதில
சமையமிதுவென்று சர்ப்பமுந்தான்தீண்டினது
அமையுமோஉன்னாலே ஆமையாதெவராலும்
யாகத்தைதானமர்த்தியகன்றுமென்றார்கோபமதை
வாகாகயாகம் வளர்த்தாயேயாமாகில்
ஏகமாய்ப்பற்றி எரியும்புவனமெல்லாம்
நாகத்துமட்டு நடவாது அக்கினியும
அண்டமனைத்துமுதல் அகண்டமுதலக்கினியும்
விண்டலமும்வெந்து வெளியாய்முடிந்துவிடும்
உனக்குநிலையில்லை உலகத்திலெவ்வுயிர்க்கும்

ஞாலக்குடையுமில்லை இந்திரனென்பாருமில்லை
செகத்தார்பிழைப்புமுண்டோ தேசத்திலுள்ளோர்கள்
மற்றொருஞ்சொல்லார் மயக்கத்தைவிட்டுவிடு
துக்கத்தைதனையடக்கிச் சாத்திரங்கள்தான்முடித்து
விக்கையாய்ப்பிருந்து மேதினியையாளுமென்றார்
மாசவன்தன்னைவிட்டு வாசகத்தைமீறாமல்
இராசன்செனமெசெயன் நல்லதென்றுசம்மதித்து
ஆதியமர்ந்த ஆனைவோருந்தான்கூடி
தேறித்தெளிந்து தெய்வமேயென்றுசொல்லி
மந்திரிமாரும் மகுடமுடிவேந்தர்களும்
தந்திரமாய்க்கூடிச் சடங்குகளைமுடித்து
மாதானம்பூதானம் வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமீய்ந்தான் கொற்றவன்கையாலே
சடங்குமுடித்தான்வண் சாத்திரத்திலுள்ளபடி
அடங்காவிலேசமெல்லா மாறித்தெளிந்தபின்பு
மன்னரமைச்சர் மகுடமுடிவேந்தருடன்
தென்னவர்களெல்லோரும் செனமேசெயராசனுக்கு
பட்டங்கரித்துப் பாராளுமென்றுசொல்லி
திட்டப்படுத்திச் செகம்வந்தராசதிரிந்தார்
இருக்குந்தருவாயில் ஏலவேசாபமிட
வருக்கமுள்ளமாமுனிவன் மன்னன்பரிசித்துவையும்
நாகமதுதீண்டுகையில் ராசன்மடிந்திடுவானெ
சாகுமுன்னேயென்று சர்பத்தின்கனவிஷத்தை
இறப்பிவிஷந்தைக தென்னவனைநாமெழுப்பி
விருப்பமுடன்வைப்போ மேதினியையாளுமென்று
தன்சாபந்தீர்க்கத் தவசுவருகையிலே
வெம்பாணசர்ப்பம வழியிலெதிர்வருமாம்
எதிராகவந்தொரு ஏற்றதவசிதன்னை
சதிராகவந்தொரு ஏற்றதவசிதன்னை
நாகமதுகேட்கநற்றவசியேதுசொல்வான்
லோகமுழுதாளுரூபமன்றன்னையொப்பாய்
இருக்கும்பரிசித்துவுக்கு எனனுடையசாபமதால்
பெருக்கவிஷந்தீண்டிப் பிடிக்கவருகுதென்று
தீர்த்துவிஷந்தன்னைத் திருப்பிவிடவேணுமென்று
ஏத்துந்திசைநோக்கி ஏகிவந்தோங்கண்டீரோ
நின்றுமயங்கி நெடுமூச்சுக்கொண்டேகி
படவரவுதீண்டிப் பரிசித்துவேந்தனுந்தான்
சடமொழிந்துபாரில் தீய்க்கொளுத்திவிட்டார்
சாம்பல்குவித்துச் சடங்குமுதல்சொல்லியபின்
என்போநீரென்றரவம் எதிராச்சுசொல்லியபின்
மெய்யோவென்சாபம் விளையாய்முடிந்ததுவோ
ஐய்யோ அரசழிக்க ஆமோபுவிமீதில்

நம்மாலரசனுக்கு நாசம்வந்ததாகையினால்
சும்மாவிடலாமோ தோஷம்நமக்குவரும்
அஸ்தியடக்கி அதுசாம்பலானாலும்
சுத்தமாய்நானும் துரைமகனையுண்டுபண்ணி
திக்கெல்லாம்போற்றுந் தேசத்தையாளுமென்று
வைக்கலாமென்று மனதுகந்துவைத்தேன்காண்
இல்லாதேபோனால் ஈடேற்றமெந்தனுக்கு
பொல்லாதசாபம் பொருந்தவுரைத்துவிட்டேன்

விருத்தம்.

வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்செய்தபாவம்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்றீரவேணும்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினாற்றீர்விட்டால்
வாக்கினாற்கண்ணாற்கையால் மனத்தினால்வழியுந்தானே

நடை.

தீராதேபோனால் திருவுளத்துக்கேறாது
வாராதசிவனையும் வரவழைத்துக்கப்பலையும
உருவாய்வகுத்து உலகையுடல்பொருத்து
குருவினிடமந்திரத்தால் கொள்ளலாங்காரியமும்
என்றுமுனிசொல்ல ஏற்றருளநாகமது
நன்றாமென்றுசொவோம நமக்குச்செயநீர்தாமும்
ஆமென்றுகேளும் அதிசயமாயொன்றுசொல்வேன்
மாமரம்பூத்து வடிவுடனேமாங்கனியும்
பூமரமாய்நிற்கிறதைப புகைந்தெரியத்தீண்டுகிறேன்
பங்கமாய்ப்போகும் பச்சைமரமானதுவும்
உற்பத்தியாக உயிர்மரம்போலாக்கிவைத்தால்
செத்தவனுந்தானபிழைப்பார் செகத்திலுள்ளோர்கொண்டாட
வித்தகனேமாமுனியே மெய்யென்றுநானறிவேன்
சர்ப்பமிதைச்சொல்ல சன்னாசியாமென்றே
கம்பகமரத்தைக் கடியுமெனவுரைத்தார்
உரைத்தவுரைகேட்டு ஒருமித்துநாகமது
இரைந்தரவஞ்சீறி எழுந்துமிகக்கோபமதாய்
வாய்பிளந்துநாகம மாமரத்தைக்கவ்வியதே
காய்கனிகளோதாறுங் கப்புக்கிளைதானும்
வெந்துநீறானதொரு விருட்சமெனுமாமரத்தைச்
சந்துபழஸ்மாமுனிதான் தழைமரம்போலாக்கிவைத்தான்
அப்பொழுதுமாமுனியை அரவமதுகொண்டாடி
இப்போதுஉன்டமக்கு ஈடாகப்பண்ணிவைத்தேனே
அஷ்டமாநாகமதிலநானொருத்தன்தானாகும்
இஷ்டமுடநீரும் எழுப்புவீர்மாமுனியே
எங்களதிகாரமெல்லாந்தான்போய்விடுங்காண்
திங்களொளிபோல் சிரசிலிருந்தெடுத்து

பெரியவராமென்றுசொல்லிப் பேரவந்தான்கொடுத்து
அரியமணிவாங்கி அருந்தசுயேகிவிட்டார்
ஏகமகிழ்ந்து நடந்ததுகாணம்மானே
சென்றரவம்போனபின்பு செனமேசயராசனுந்தான்
அன்றலருந்தாமரைபோல் ஆதித்தன் தன்வடிவாய்
இருந்துசிலகாலம் இந்திரனைப்போலாகி
திருந்துபுகழ்கொண்டாட செயவிஜயனவன்பேரன்
தேசமொருகுடைக்கீழ் செங்கோல்மனுநீதி
வாசமிகுபூவுலகில் மன்னவர்கள்போற்றிசெய்ய
தாசருடன்மன்னவனுஞ் சகலபரிவாரமுடன்
ஏகசிங்காதனத்தில் இருந்தார்காணம்மானே

விருத்தம்.

பஞ்சவர்பேரனென்னும் பரிச்சித்தைவிஷங்கள்தீண்டி
துஞ்சினதாகைபாலே சுத்தசெனமேசெயன்றன்னை
மிஞ்சுசிங்காதனத்தில்வைத்து வேந்தனமைச்சர்தானும்
அஞ்சலென்றடிகள்போற்றி யவனியிலிருந்தாரன்றே
இப்படியனேககால மிருந்தனர்செங்கோல்செய்து
சொற்படிதவறுவண்மை சோர்வரடைத்திச்செய்து
முற்படிமுயரமபோல முன்னவனிவனுமென்ன
அப்படியிருந்துபாரி லவனியையாளுநாளில்
ஆகமவேதஞான மருந்தமிழ்க்கவிதைநூல்கள்
பாகமாயிருந்துகேட்டுப் பத்தியாய்பெரியோர்தன்பால்
போகமேபொதித்தனீமை புகழுதுமறறுமோங்க
ஏகசிங்காதனத்தி லிருந்துடன்வாழுநாளில்

கண்ணி

பார்த்தனுடன்வாளபிமன் பாலன்பரிசித்துவுடன்
எற்றதொருபாலன் இராசனசெனமேசயனுந்
தோற்றமுள்ளநீதி துலங்குமாமராச்சியத்தில்
சுத்துங்கடலருழக் காசினியெல்லாம்விளங்க
மூத்துநவமணிப்பால் மூளைத்தெழுந்தரத்தினம்போல்
வந்தமகாராஜன் மன்னன்செனமேசனவன்
விந்தைமலர்போல விதம்விதமாஞ்சிங்காரம்
தந்திவிருக்குந் தவளமணிமார்பன்
பொங்கியப்பூரணமாய் பூலோகந்தாயகமாய்
நிரைமுறையாலொன்று எவ்வளவுமீறுமல்
புரையுடையதருமரெனப் பூலோகமாளுங்கையில்
அத்திபுரமுற்றும் அரசாளும்நாளையிலே
சத்தியவாக்கியர் தவறாதேவேதமுனி
நாற்றிசையுங்கொண்டாடும் நன்னகரிதன்னில்வந்தார்
வாழ்த்தியடிபணிந்து மகுடமுடிவேந்தரெல்லாம்
தோத்திரமுஞ்செய்து தொழுதுவணங்கியபின

இருக்குந்தருவாயி லிளவாகுதான்விளங்கி
உருக்கமுடன்கண்டு ஒழுங்காய்த்தெண்டனிட்டு
போற்றிச்செனமேசெயன் பூரிக்கமகிழ்ந்து
ஏற்றிச்சிங்காதனத்தி லிருத்தியேகைதொழுது
கனிவகைகள்சர்க்கரைதேன் கற்கண்டுசீனிமுதல்
வாழைக்கனியுஞ் சகலக்கனியுள்ளதெல்லாம்
வாழைப்பழமும் வருக்கைபலாக்கனியும்
கொண்டுவந்துவைத்து குருவேசரணமென்று
தொண்டுபண்ணிநின்று தொழுதுமிகவணங்கி
நல்லதொருவேதமுனி ராசனையுங்கொண்டாட
வல்லதொருமாங்கனிதேன் வாரியமுதுசெய்து
தாகமுந்தீர்த்து தபோதனரும்வீற்றிருந்தார்
நாகரீகமானதொரு ராசன்சனமேசனுந்தான்
தாகமுடன்வேதமுனி தன்னிடத்தில்வந்துநின்று

விருத்தம்.

பாரதமுடியுமன்னாட் பயின்றமேகோர்வேதமெல்லாம்
வீரியனருதியாகி விநாயகன்கோடிகொண்டு
சீரதுசிறந்தகீர்த்திச் செகத்தினிலுதித்தவேங்கன்
போரதுமுடியவென்று புகன்றதுதேவராமே.
குருகுலத்தோர்களெல்லாம் குருவெனவந்துதோன்றி
கருவுருவதுக்குக்காட்டிக் காசினியாளுமென்று
அருகுகாணிருத்தியந்த வறிவுடன்வெளிவுசொல்லி
பெருகுசீர்புவனந்தன்னாற் பெரும்பகைமுடிந்தாய்போற்றி
பஞ்சவர்நூற்றுவற்கு பகையதுவருவதுண்டோ
அஞ்சலென்றமர்த்தினீதா னறிவினாலிவருஞ்சொன்னால்
மிஞ்சரும்பகைசெய்வாரோ வேதமாமுனியேயுந்தன்
வஞ்சமேவஞ்சமல்லாமல் மற்றொன்றால்முடியுமோதான்

கதை

எத்திசைகள்கொண்டாட எங்கள்குலத்தரசே
சத்தியவண்மை தவறாதமாமுனியே
சீராளஐவருடன் சிறந்ததிரியோதிரனும்
பாருளாளுங்காலில் பகைகளொன்றும்வாராமல்
தாராளமாகத் தண்மையென்றுசேகரமாய்
பேராளர்பூசலத்திற் பேதமொன்றும்வாராமல்
மார்க்கப்படுத்திவைக்க வாறுண்டோதேவருக்கு
தீர்க்கமுண்டானால் இருக்கரத்திலுள்ளபடி
இன்னபடியென்று ஈசர்முனிவோதானுரைத்தீர்
எழுதுமவிநாயகனே என்றிறைவர்தான்கூற
தொழுதும்விநாயகனார் சொன்னதொன்றுதப்பாமல்
ஓங்கிகொம்பெடுத்து ஊணிவைத்தார்மேருவதில்
நிகரில்லாவேதம் நிலைகண்டுகொண்டானே

பகருமொழிகேளாதார் பாருதனிலுண்டாமோ
குருகுலத்துக்கெல்லாம் குலக்கொழுந்தேநீயிருந்து
அருகிருந்துபுத்திசொல்லி அரசனுமாய்நீயிருந்து
வின்னம்வராதபடி வேதியரேசொன்னீரானால்
மன்னவருமாளாமல் வையகத்தில்தானிருப்பார்
எவ்விதமோகிருபை ஏதொன்றறியேனே
உந்தன்வினைதமொருவருக்குந்தோன்றாமல்
வஞ்சனைகள்செய்தீரே மாமுனியேயிப்படிதான்
உன்செயலேயல்லாது உலகத்தில்வேறுமுண்டோ
மற்றுமுள்ளமன்னர் மகுடமுடிவர்த்தகரும்
சுற்றமொடிராசர் துரைமக்களுள்ளோரும்
எண்ணவொண்ணாச்சேனை ஏழக்குரோணியத்தனையும்
மண்ணாசையற்று மாண்டிறந்துபோனதெல்லாம்
உன்னாலேயல்லோ ஒருவர்மேற்குற்றமில்லை
அன்னாளிலேயவர்க்கு ஆமென்றகாரியந்தான்
தெரியவகைசொல்லிச் செப்பினீராமாகில்
பிரியாதிருந்து பேதமற்றுவாழாரோ
இறந்தாரேநூற்றுவர்கள் இருந்தாரேபஞ்சவர்கள்
சிறந்திருந்தபஞ்சவர்தான் சடத்தோடேயிப்போது
விந்தகிரிவைகுந்தம் விரும்பிபவர்சேர்ந்தாரே
அந்தவகையெனக்கு அறிபவேசொல்லுமையா
சொல்லுமென்றுகேட்ட துரைமகனேசெனமேசெயா
சொல்லுகிறேன்கேளும் கோற்றமுடனுள்ளதெல்லாம்
முன்னாலேகிள்ள முன்னாள்விதிப்படியோ
மீண்டொருவராலே விலக்கவல்லாருண்டோதான
ஆகையினாலே அவர்கள்செய்ததீவினையால
மாய்கையாய்வந்து வளைந்ததுதான்செய்தவினை
என்றுமுனிதானு மெடுத்துரைக்கசெய்தியெல்லாம்
நின்றுசெனமேசெயன நினைவாகத்தானகேட்டு
நினையாதெல்லாநினைந்து நெடுமூச்சுவிட்டேங்கி
இனையைப்பயநேக்கித் திரணபகையோறுக்கி
கைக்குகதையில்லாமல் கால்வேறுகலைவேறாய்
மெய்க்குமெய்யில்லாமல் விசனங்கள்தான்மூட்டி
ஆட்டுவித்துபாவைதனை ஆட்டிவிட்டுபார்த்திருந்து
மூட்டிவினைசெய்த முனியேயினிகேளும்
தருமமென்றுபேரெடுத்துத் தாரணியிலில்லாமல்
கருமமேசெய்தவரைக் காசினியில்தருமரென்றால்
என்னவென்றுசொல்லி எடுத்துரைப்பேன்மாமுனியே
தன்னையுமற்றுச் சனமுமினமுமற்று
இம்மைதனிருன்வாழ எல்லோருமாண்டிறந்து
வனம்பிடித்து வதைசெய்தபாவி

இருந்தரசையாளாமலின்னதென்றுபாராமல்
வருந்தாமல்வைகுந்தம் வானேறிபோனதென்ன
சொல்லுமையாஎந்தனுக்குத் தோற்றமெல்லாநீயாகி
வெல்லும்விதியாகி விதிப்படனுந்தானாகி
ஏற்றுமொருவிபரம் இறையோனேநான்காணேன்
தோற்றுதுகாணெந்தனுக்குத் தோஷமெல்லாநீரெனவே
புரையுடையதர்மரென்றும் பொய்சொல்லாமெய்யரென்றும்
நிரையுடையராளும் நீருரைத்தபுத்திதனை
கேளாரேசற்றும் கிரியொன்றும்பாரரே
வாழாரோபாரில் மைந்தரொடுசெல்வமதாய்
துன்மைசெய்தோர்மாண்டு தேசமதையிழந்தால்
நன்மைசெய்தோர்பாராண்டு நாளுமிருக்காமல்
ஏன்காணும்பாரிழந்து எகினார்வைகுந்தமதில்
நான்தான்புவியாள ஞாயமோஎந்தனுக்கு
பாரதப்போருண்டுபண்ணி பகைமுடித்துமுன்னாளில்
மேருதனில்தானெழுதி வைத்தவரும்நீர்தானே
நினைத்தபடிமுடிக்க நீர்நினைத்ததல்லாது
மனங்கனையேபுண்ணாக்கி வகுத்துரைக்கநாமேது
புத்திதனைச்சொல்லப் பொருந்தவுரையாமல்
சத்துருவாய்மாமுனியே சற்பனைகள்செய்தீரே
தாறுரும்வேந்தர் சமர்முடிந்ததெல்லாமுன
பாராய்முனியேகேள் பாவமெல்லாமுந்தனுக்கு
சாருமற்சாந்ததுகாண் தப்பாமற்சொன்னனென்பார்
தீராதபாவமிது செய்தீரோமாமுனியே
என்றுசெனமேசெயன் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
நன்றுகாணென்று நகைத்தமுனியேதுசொல்வான்
தம்பியரேயிப்படிநீர் சமர்த்தாகப்பேசியதால்
வெம்பியெனையுரைத்தீர் விடடகுறைபாராமல்
நம்பியுயிர்க்கலையும் நமன்றனையும்பாராமல்
தலையிலெழுதிவைத்த சதுர்முகனைப்பாராமல்
குலைசெய்யும்ருத்திரனைக் கூறாநீர்சொல்லாமல்
மாய்கைபலசெய்யு மாயனையுஞ்சொல்லாமல்
தாயகமாம்நம்மைச் சலித்துமிகச்சொன்னீரே
உள்ளவிதியெனவே ஓருயித்துசொல்லாமல்
காளிபெலிகொண்ட கதையையுற்றுப்பாராமல்
பத்தியாய்நம்தலைமேல் பருஞ்சுமையைதானேற்றி
முத்துஞ்சுமைதலையாய் மொழிந்தீர்வகைமேலும்
சுத்திவிளைந்து சூழ்ந்ததையுஞ்சொல்லுகிறேம
கொற்றவனேகேளுமென்று கூறினார்மாமுனியும்
மன்னுகேள்நூற்றுவர்க்கும் வாய்த்ததர்மராசருக்கும்
முன்னாளிற்புத்தி மொழிந்தினையோவென்றுரைத்தாய்

நூற்றுவர்க்குபுத்தி சொன்னேனோசொல்லிலேயோ
ஏற்றாழுது மீடேறப்பஞ்சரை
காட்டிலிருந்து கடனுக்குவேளைவரில்
நாட்டிகமாய்புவியில் தங்காதிவன்றனையும்
மீட்டெனைக்கொண்டு வெளியேற்றிவிட்டாலும்
நாட்டில்வாராமேயென்று நடுங்கமொழிந்திடுவார்
தீதுசெய்தாண்பாவி திரியோதனனவனும்
ஏதுமறியாம லிருப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
பொருத்தாரசாண்டார் பொங்கினார்காடுறைந்தார்
பொறுத்தார்கள்பஞ்சவர்கள் உரைத்தார்கள்நூற்றுவர்கள்
அகந்தையழித்ததுகாண் ஐவர்மேற்குற்றமில்லை
இகந்தனிலேகூது பண்ணி செகந்தனிலேமாண்டார்கள்
சொற்படியேகேட்டிருந்தும் துற்புத்திவிட்டாரோ
தம்பிசெனமேஜெயர் தார்வேந்தேநீதானாய்
வெம்பிமனமிடைந்து வெடுமென்றுசொன்னீரே
கேட்டீரோஞாயம் கேடுகெட்டார்தன்விசனம்
போட்டாரேபுத்தி புலையாட்டேனபேசுகிறீர்
இவ்வசனம்மாமுனிதான் எடுத்துரைக்குஞ்ஞாயமதை
அவ்வசனங்கேட்டரசன் செனமேசயனுந்தான்
வாரீர்முனியேயுன் மந்திரமுந்தந்திரமும்
பாரீர்புவியோர்பல பஞ்சவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும்
வின்னமதுபாராமல் விற்பனமாயுட்புகுந்து
தன்மைகள்பாராட்டித் தாக்கியேசொன்னீரே
இத்தனைக்குவின்னங்க ளின்னதென்றுமவாரதில்லை
கர்த்தனேதோற்றாமல் கணகாட்சிபார்த்துவிட்டீர்
சித்தமதிற்சாத்திரங்கள் திரணமதாகல்லாமல்
இருந்தபசியுனக் கின்பதுனபமிரண்டுமில்லை
அருந்தவசியாயிருந்து ஆர்ந்ததயவில்லாமல்
அவர்களுக்குகாலபலன் னடவுமனுச்சொல்லாமல்
இவர்களுக்குகாலபலன் இகமுடனேர்சொல்லாமல்
வருத்தினாலேதும் வாரக்கருமமுண்டோ
வேந்தனிவைசொல்ல வேதமுனிசொல்லுகிறார்
பாதம்வளர்க்கவென்று அரசனேநீநினைத்தாய்
பாகமதுயாகம் பலிக்காதுகாணுமக்கு
ஏற்றபிரமத்தி இதமாய்ப்பிடிக்குதுகாண்
மாற்றவுனக்கு வகையுண்டோயாமாகில்
எனனைச்சலிக்கதி லெள்ளளவுங்குற்றமில்லை
பின்னையுனக்குத் தெரியும்பிரமையினால்
உள்ளபடிசொன்னேன் முற்பனமாயுந்தனுக்கு
உள்ளலறியவழுத்துகின்றோமிவ்வசனம்

போறோம்புவிமீதில் பொன்னுலகந்தான்சேர
வாறோமினிமேலு மன்னவன் றன்னிடத்தில்
என்றுசொல்லிமாமுனியும் ஏகினாரம்மானை
அன்றுஜனமேஜயனுந்தான அவரைநமஸ்கரித்து
அனுப்பிச்சிலகாலம் ஆண்டிருந்தான்பூலோகம்
தனுபிடித்தகையான் தாரார்ச்சனமேசெயனுந்தான்
யாகம்வளர்க்கவென்று அவனியெல்லாந்தானறிய
சேகரமாயுள்ளதெல்லாஞ் செலுத்துங்களவாடமுதல்
வரவேணுமென்றார் மந்திரிமார்தன்னுடனே
துரைராசமன்னவனுஞ் சொல்லலுற்றாரம்மானை
திறமுடையமந்தரிமார் தேசத்திலுள்ளோரை
பரவசமதாகப் பார்வேந்தர்சொற்படிக்கு
அந்தப்படியாக அவனிதனிலேயிருந்து
வந்தகளவாட மற்றுமுள்ளகால்வரையும்
சீராகசேகரித்துத் தெய்வபிராமணரை
நேராகஆயிரம்பேர் நேர்பாகமுள்ளோராய்
வாகாகதானழைத்து வளப்பதற்குயாகமதை
யாகமுடன்செய்ய ஆவினிடநெய்பாக
நூறுகுடநெய்யும நொடிக்குள்ளே தானழைத்து
வீறுடனேயாகம வேதியரேசெய்யுமென்றார்
சாலையதுமுடித்துச் சதுரமாய்ப்பந்தலிட்டு
ஆலாயமாக்கித்தான் அத்தருணந்தானிருக்க
விசாலமாயுண்டுபண்ணி வைத்தாரொருநொடியில்
பலாவரசும்பிளந்து பலவரைசோடினையால்
அரசுபலமாவிலுப்பை ஆல்விறகும்தர்ப்பையுடன்
பரசுமுதலுள்ளதெல்லாம் பாங்குசம்வேணதெல்லாம்
சேகரித்துவைத்துச் செனமேஜயன்முழுகி
யாகத்தடியில்வந்து அந்தணரைத்தெண்டனிட்டு
வேதியர்ககெல்லாமிசைய வேணுமென்ற அஸ்திரமும்
நீதியுடன்தான்கொடுத்து நிர்வாகமபண்ணுமென்று
அக்கினியையுண்டுபண்ணி ஆபூகிதான்கொடுத்து
மெய்க்கினியமந்திரங்கள் வேதியர்கள்தான்றுதிக்க
சூழவேகானிருந்து சொல்வாகள்மந்திரங்கள்
வாளபிமன்பேரனையும் வாருமென்றுதானழைத்து
பாகைதனைப்பரப்பி பரிசிதனுமைந்தனுக்கு
இலகுவணிரத்னசன மேலிருக்கவேணுமென்றான்
பூசைசெய்யப்பண்ணுமென்று புகழ்ந்தார்கள்வேதியர்கள்
நேசமுடனிருந்து நேமமாயுள்ளதெல்லாம்
வாசனையாய்செய்யுமென்று வகுத்துரைத்தாரம்மானை
ஆசனத்திலேயிருந்து அட்சதையுந்தான்வாங்கி
யாகத்தைநோக்கி அன்பாகத்தானிருந்தான்
வாகாகதர்ப்பையது வாங்கியேதானிருந்தார்

அழுத்துமணியாகம் அக்கினியுந்தான்வளர்க்கி
புஷ்டிகமாய்தான்வளரும் பூவாணரெக்கியமும்
சகலத்துக்கேற்ற இதமானவெனைக்குடமும்
புக்கியமாய்ச்செய்து முடிந்தவளர்யாகமதில்

விருத்தம்.

முன்னான்முனிவர்சொற்படிக்கு முடிக்கயாகமதுதனிலே
இன்னாள்மயக்கமவருவதும் மெய்யமறையோன்போயிருந்து
சொன்னவேதம்யாகமதில் துக்கமிகத்துயன்றகந்து
கண்ணால்மயங்கிவிழாமல் கண்ணினைசெய்வான்தாரவேந்தன்
ஐயோமறையோனக்கினியில் வசைந்துவிழுவாரென்னவெண்ணிக்
கையால்தொர்ப்பைதன்னைக்கொண்டு கழுத்திற்பிடரியதிற்றொடவே
செய்யாப்புலிதான்பாய்ந்ததென்று வெருவிப்பயந்துவேதியனும்
தெய்யிலெரியுஞ்சுடர்தனிலே நேராய்விழுந்துமடிந்தானே.

கதை.

அருமைந்துசாத்திரங்களனுட்டிக்கும்வேதியரில்
மருகிருகதுவேதம் வகுத்துரைக்குநேரமதில்
அசதிவந்துபாப்பான் ஐந்துகண்ணைத்தான்மூடி
வசமாகவேவேதம் வழங்காமல்மெய்மறந்து
நித்திரைதான்கொண்டு நிலத்திவ்விழுவார்போல்
சித்திரமாய்தான்பாப்பானு மெய்மறந்துகொண்டலைந்து
உறங்கித்தலைசாய்ந்து உடலுமசைந்தாற்போல்
சிறந்தகுணமற்றசைந்து தேகம்விழுந்ததுபோல்
அந்தவுறக்கத்தில் ஆனதொருசொற்பனமும்
வந்தவழிதன்னில் வலியபெரும்புலியும்
எதிர்க்கவழிமறித்துஇவனைவதைசெய்ததுபோல்
அதுக்குமேழித்து அதட்டிபயமுறுத்தி
பிடிக்கிறதுபோலே பிராமணனுந்தான்பார்த்து
நடுங்கியுடல்பதறி நெஞ்சுகண்டமீனதுபோல்
இருக்குந்திருமதனை யிளவரசுதான்தரித்து
வருத்தமுள்ளயாகம வளர்க்கவென்றுவந்திருந்தோம்
அருந்துவிசாதம் அந்தணனுலிப்போது
ஏதுக்காயிருந்து இசைகேட்டுமூழிய
பார்த்திருக்கப்போகாதுபாவமென்றுசொல்லி
ஏற்றிருக்குந்தர்ப்பையினால் யிவனைசண்டைப்பண்ணவென்று
நீட்டினான்தர்ப்பையினால் நினைவுவருமென்றுசொல்லி
காட்டிற்புலிபாய்ந்ததென்று கலங்கியுடல்பதறி
மாட்டினான்தீயில் மடிந்தான்பிராமணனும்
அட்டிலகுதித்து அந்தணனுந்தீயில்விழ
கண்டுசேனைமேசெயன் கலங்கிமுகம்வாடி
கண்டுவியாசர் பரிவாய்மொழிந்தபடி
வந்ததுகாண்பாவம் விதியைவிதிவிலக்க

தந்தருயாகபலன் கலியன்பிடிக்கவென்று
வெந்துமனமிடைந்து பிரப்பையதுதான்பிடித்து
இந்தவுலவாத யிருளது போற்றன்மூடி
மாய்கைபிடித்திருக்க மனுநீதிமேலாறந்து
பேயும்பிடித்ததுபோல் பிரமைகொண்டானம்மானை
மன்னன்செனமேசெயன் மாய்கைபிடித்திருக்க
தென்னவர்களெல்லாந் தீவினையோவென்றுசொல்லி
ஆறாத்துயரம் அறாந்துயரம்வந்ததையோ
நீறாகிவெந்து நெஞ்சமெல்லாம்புண்ணாகி
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிப்பரதவித்து
முன்செய்ததீவினையோ முனியிட்டசொற்படியோ
எந்தவிதமறியோ இதையுரைத்தானெங்கு
வந்தவிதமோதான் தெரியவில்லையோ
செய்யுமருந்துகள்தான் செய்தத்திறமெல்லாம்
வையமென்னபண்டிதர்கள் வைத்தியருந்தாமும்
சற்றுங்குணமில்லாமல் தலைசுற்றிமாங்கையுமே
பித்தங்கலங்கிப் பிணத்துயிரோவென்றுசொல்லி
கலிச்சூமுறைத்து கண்ணீர்விட்டுமொன்றுமில்லை
பலிக்குமச்சியமிட்டுப் பார்த்தாலுமொன்றுமில்லை
தலையிற்கொடாரியிட்டுத் தயிலந்தனைதேய்த்து
கலைபவில்லைபித்தங் காலபலவெண்ணைபாரும்
மருள்பிடித்தசென்று யந்திரங்கள்கட்டினாலும்
செய்யவினைதமெல்லாஞ் செய்தலுத்துமொன்றுமில்லை
ஐயாசிவமேயென்று அபயமுனக்கென்றாரும்
வெய்யோனுக்குள்ளே விளங்குமெய்தவமுடித்து
அதிதிபரதேசியற்கும் அன்னமிகக்கொடுத்து
நீதியுடன்தான் தவம்நேமமுடன்கோயில்களும்
சத்திரமடங்கள்கட்டி சாலையிலந்தணர்க்கு
சித்திரமாய்ப்பூசைபண்ண தெய்வாரணுதினமும்
நால்வேதசாஸ்திரமும் நாளும்விளங்கிவர
பால்தயிர்கள்நெய்யும் பருப்புமரிசிமுதல்
வாகால்மறையோர்க்கு மாறுமல்லிக்கியமுமே
பாகாயனுதினமும் படியளந்துவேதியற்கு
தானதவஞ்செய்து தவிப்பார்பரதவிப்பார்
ஞானசிவபூசை நடத்துவார்தாதியர்கள்
தேசத்திலுள்ள செனமுஞ்செனமேசனுக்கு
வேகத்திரங்கி மெய்சோர்ந்துகைசேர்ந்து
பாருலகந்தாங்கும் பரீசித்துமைந்தனுக்கு
காருலவுமேனியரே கண்ணேயிப்போது
தீதுவரக்காரியமேன் செய்ததவக்குறையோ
ஏதுசெய்வோமென்று யிருக்குந்தருவாயில

பராசமாமுனிவன் படைநிந்கவேதியரும்
சராசரவேத சகலகலைவல்லவனாய்
வேதவியாசமுனி மேதினியிலேநடந்து
வந்தரிஷிபாத மன்னரெல்லாந்தான் வணங்கி
இந்தவிகாரம யிவர்க்குலந்தகருமவினை
தீர்க்தாநளவேணுமையா செனமேசராசனுக்கு
கார்த்த நளவேணுமையா கடவுளேநஞ்சமென்று
சிறியேனறியாத செய்தகுறையைப்பொறுத்து
வேறிபோக்ப்பாருமையா வேதவியாசரே
என்றுமன்னர்கூற யிறையோன்மனமகிழ்ந்து
ஒன்றுமறியாமல் உரைத்தீரேமன்னவரே
நாமேதுசெய்வோம் நாமோவிதிவுனக்கு
கோபமதுசெய்தாலும் போமோபிரமையது
அல்லவேசொல்லுகிறேன் அந்தபடியிவன்தான்
சொல்லவேகேட்டால் துயர்பிரமைதீர்த்துவிடும்
முன்னாளிற்பஞ்சவர்கள் மூண்டெஞ்சமர்பொருதி
மின்னாள்பாரதப்போர் வென்றுமுடிந்தகதை
சொல்லறிவன்கேட்டால் சுருதியதுவேதாந்தம்
மல்லென்றபோர்வீமன் வாகாய்ச்சமர்தனிலே
மத்தகெசந்தன்னை வாடிப்பிடித்தெரிந்து
சத்தமுகில்கடந்து தாண்டிவருவான்வெளியில்
போய்ச்சூழ்ந்ததென்று பூரித்தான்பாரதத்தில்
வாய்புக்கழிபில் வளைவெட்டமத்தகெஜம்
வாராமலங்கே மறுத்ததென்றானந்திரத்தில்
சிராய்ச்செனமேசன செவியுற்றுதான்கேட்டு
பொய்யென்றுசொன்னாள் புத்திசற்றுமில்லாமல்
மெய்யெங்குந்தாவி வெண்பொரியாய்க்கண்டாச்சு
இதற்குவகையேது என்னவென்றுகேட்டளவில்
அதற்குவகையாதும் அறிந்தேசரெடுத்துரைக்க
புத்தியென்றுகேட்கப் பொருந்துமதியுடனே
பத்தியாய்பாரதத்தைப் படிபடியாயின்றொருக்கால்
கேட்டிரோமணதைபாகில்கிலேசமெல்லாந்தீர்த்துவிடும்
நாட்டிரோமணதையதில் நடுவேவிதானமாய்
என்றுரைக்கவேதியர் விணபமாய்வந்திருந்து
அன்றுசெனமேசன் ஆடுமென்றுபாரதத்தை
முடியுமட்டுந்தான்கேட்டு முற்றிலுமே ஆராய்ந்து
வேரலையுந்திரலையோ வேந்தனிவன்றனக்கு
கொள்ளைபிரமை குறையாலேபோவதற்கு
ஐவரரசாண்டு அவனிவிட்டுத்தானேகி
வைகுந்தஞ்சேர்ந்த கதையாகதான்கேட்டால்
தீருமபிரமையது தென்னவரேயென்றுரைத்தார்
பாரும்புதுமையிது பலிக்குஞ்சலிப்பறவே

கரும்பட்டுத்தான்போர்த்தி கருத்துடனேதான்கேட்டால்
அரும்பட்டுவெண்பட்டாய் ஆகுமதுசவ்வாது
அப்போபிரமையது அகன்றுவிடுங்கண்டீரே
இப்போதுகேளும் இன்பமுற்றுத்தானிருந்து
என்றுமுனிசொல்லி ஏகினார்காணம்மானை
நன்றுதானென்று நமஸ்கரித்தாரெல்லோரும்
ஆமென்றுசம்மதித்து அரிவோமெனவேதான்
ஓமென்றுசொல்லி உற்றசனமேசனுமே
வைகுந்தஅம்மானை வாகுடனேதான்கேட்க
செய்கின்றசாத்திரங்கள் சிறப்பாகத்தான்முடித்து
அம்மானைபாடிவைத்து அந்தகதைகளையும
செம்மானைத்தான்றரித்த சிவனருளேயுண்டெனவே
கதைதுவக்கக்கேட்க கருத்திலுற்றமன்னவனும்
பதையாமல்கேட்கப் பலநினைவுயில்லாமல்
நெஞ்சுமசையாமல் நினைவுதவறாமல்
அஞ்சுபஞ்சபூதம் அடக்கிப்பொரிபுலனை
வோராறுத்துக்கர்மம் வெகுளிதனைவிட்டேகி
காருபமான கசடுதனைவிட்டொழிந்து
ஏகமனதாய் இருதயத்தைதசொப்பனிட்டு
ஆகமுடன்கேட்க அரசன்கொலுவிருந்தான்

விருத்தம்,

வேதவியாசர்முன்னாளில் விளம்பும்வசனமுள்ளபடி
தேசமுழுதுஞ்சிறப்புளதும் தெரிந்துபார்க்கச்சமரசமாய்
பூதமனந்தவுயிர்போலே புவனமிருந்துவகைமோசம்
நீதமிருந்துநெறியிறந்தும நிலையாவண்ணமெளிதாச்சே
விதித்தவிதியைபாராமல் வேதவியாசர்தனைநோக்கி
எதிர்த்துச்செய்திகேட்டபல னிப்போதமக்குப்பலித்ததென்று
மதித்துநினைவிற்செனமேசெயன் மனதுகலங்கித்தெளிந்தறிவால்
துதித்துப்புகழ்ந்துமுனிதனையுஞ் சொன்னான்மகிழ்ந்துசொன்னேன்
சொல்லியதைகேட்கச் சுருக்கமாய்மனதைத்தேற்றி
பல்லியமாகக்கேட்டுப் பலதுயர்பிரமைபோக
அல்லிருள்நீங்கவென்று ஆன்செனமேசெயனுந்தான்
மெல்லியபட்டுப்போர்த்தி வீற்றிருந்தரசன்கேட்டான்
கருநிறம்பட்டுப்போர்த்தி கதைதனையுற்றுக்கேட்டால்
மருநிறவாங்கிவெள்ளை மதித்தபெண்பட்டதானால்
வருமொருபிரமைநீங்கி மனத்துயர்தீருமென்று
குருமுனியிறைந்தநேசன் குணமெனக்கண்டான்வேந்தன்,

கதை,

வாகுடைபஞ்சவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தகதை
பாகுடையசொல்லான் பரிச்சித்துமன்னன்மகன்

சீராய்ச்சொனமேசெயன் சிந்தைமகிழ்ந்தன்பாய்
நேராகக்கேட்க நீலவண்ணர்காப்பாமே
ஓதுபுகழிக்கதையை உரைக்கவேதான்கேளீர்
மாதுசரஸ்வதியாள் எழுத்துகின்றசொற்படியால்
மேருவில்விநாயகனார் வணங்கெழுதுவேதார்தம்
பாரிலுள்ளோர்கேட்க படிக்கிறோனகாணம்மானை
ஐவர்சகாயன அரிகேசவன்முகுந்தன்
தைவசகாயன் தாமோதரனிருக்கும
அரியவைகுந்தம் அடைவோமெனவேதான்
உரியதொருஐவர் ஒருமித்தமெனவே
நடக்கிறார்தேசம்விட்டு நன்னகரிதானும்விட்டு
வடக்குமுகமாக வடமேற்கோபுரமதாய்
தருமருடன்தம்பியரும் தாரார்துரோபதையும்
கருமத்தைவிட்டகன்று கங்கைக்கரையில்வந்தார்
மங்கைதுரோபதையும் வாகானஐவருமாய்
சங்கையாய்த்தான்தொழுது சரஸ்வதியைத்தான்வணங்கி
தலையிற்புனல்தெளித்து தாயேசரணமென்று
அலையிற்றலைமுழுகி அனுட்டானந்தான்முடித்து
ஆதித்தனைபூசைபண்ணி ஐவருந்தான்முடித்து
சாதித்தார்வேறுருவஞ் சன்னியாசிவேடமுமாய்
சாந்தமாய்மூழ்கிச் சடைமுடியுந்தானுமி
பாந்தமாய்த்தடப் பருவமுடன்தான்முடித்து
பாராசைதானும்விட்டுப் பைங்கொடியாளாசையற்று
ஊராசைதானுமற்று உற்றமன்னராசையற்று
மாதாவினாசைவிட்டு மந்திரிமாராசையற்று
மீதானகானகத்தில் விரைவாகச்சென்றார்காண்
அப்போதுமாயன் அவர்மனதைத்தேற்றுதற்கு
இப்போதுயெதிரே இவர்காணவேசமியன்
தன்னுடையமாதாவின் தலையிற்சுமையேற்றி
மன்னன்மனைவிதன்னை வார்புயத்தின்மேலேற்றி
வந்தவனைகண்டு மன்னுதாமர்வாய்புதைத்து
இந்தவகைதம்பியரே ஏதோசகாதேவர்
வந்தோப்புதனையையாக் கலியுகமானதினால்
அண்டாப்பெருஞ்சுமையை அன்னைதலைமேலேற்றி
பெண்டாட்டிதன்னைத்தோளில் பெருமையென்றுவைத்துவந்தேன்
பண்டுமொழிதவரில் பழுதுவருமெனமக்கு
மாநகரைவிட்டுவந்து வனமாய்ப்பிழைத்தோமே
ஆனதம்பிமாரே அரிகேசவன்பதத்தை
நன்றாகவுச்சரித்து நம்பியேயென்பிறகே
குன்றுமனதுடனே கோபாலருண்டெனவே
நாமேவுந்தம்பியர்க்குத் தைரியமாய்வார்த்தைசொல்லி
சீரேவுங்கானகத்தி னிடம்சென்றுபுக்கையா

கல்லுமுருகிவிடுங் கடுவிஷமுந்தோன்றிவிடும்
யல்லும்புகைபாலைவனம் போய்புகுந்தாரைவருமே
மெல்லியர்கள் தன்பதமு மின்னனையாள் தன்பதமும்
பூவிடமெல்லியதால் பொருந்தாமலேதுவைப்பார்

விருத்தம்.

தேகமிழந்துவாராபற் சடத்தைமிகவேதான்சுமந்து
தாகமிகுந்துதவிப்பினையுஞ் சாராதுடலிற்றயவுசெய்து
பாகஞ்சிறந்தவுமைபாகா பாதத்தினைமிகத்தேடி
மேகஞ்சிறந்தமேனியனே விடைதாணந்தகோபாலா
ஒன்றுமறியோப்பொருளறியோ மூன்னையல்லா துணர்வறியோம்
கன்றுமறவோர்திதறியோம் கந்தாமுகுந்தாநரசிம்மா
அன்றுசகாயமிகுதிருந்து வடியார்தங்களிடர்தீர்த்தாய்
குன்றுமனங்கள்குன்றுமற் குடிசார்ந்தகோபாலா
உருவாயுருவிலாருருவே யுடலிற்புகுந்துதலைதாங்கி
வெருவாய்துள்றியுரையாமல் வேதகவனர்நினையாமல்
கருவாய்மலர்பிடியாமற் காத்தாய்கர்த்தசிறையெதிர்முன்
வருவாயடியார்வைகுந்தம வாவென்றருளாய்கோபாலா
மாசுதுயிரமைபொல்லாது மாய்கைக்காங்குபொறிபுலனைத்
தனதுதானெண்ணெண்ணைபற் றுனேதானாய்தனித்துமனம்
எனதுபயமில்லாமல் யெங்கள்தனைப்பேடேற்றும்
உனதுபதிமேலெகதியாக வுதவுந்தகோபாலா

கதை.

கலக்கமில்லாதெங்களையும் கண்ணுதலேகாத்தருளும்
மலக்கமதைவிலக்கி வழிகூட்டியெங்களையும்
கடத்துப்பெருமாளே நாங்களொன்றுந்தானறியோம்
சடத்துக்குள்ளாழ்ந்த தத்துவமேபோற்றியென்று
நடந்தார்வழிதனிலே நமோநாராயணனெனவே
மடந்தையுடனேவருமாய் மால்பதந்தானேகி
சோலைநிழலில்லாத சுடுவனங்களானதொரு
பாலைவனங்கடந்து டஞ்சவர்களப்பாலும்
அருமுனிவன்தான்வாழும் அதிசயங்கள்தான்பார்த்து
இருளிட்டுவந்து இரவியும்போய்மறைந்தான்
கார்மேவும்வல்லிருளில் காவலர்களைவருமே
பார்மீதிலோங்கும் பாதைவழிகடந்து
கொள்ளிக்குவில்லாத காரிருளில்தானலைந்து
துள்ளிவழிநடக்க சற்றுந்தெரியாமல்
மனமிடைந்துபுண்ணாகி மாயோனைத்தானினைந்து
கலைவில்மெழுகதுபோல் கானகத்திலேயுற்று
தம்பிமார்தமையனது இனியறியவேணுமென்று
பார்த்தனொடுகோல்யமைதுவும் பஞ்சாலிதன்னையுந் தான்
வற்றமெருவார்த்தைதனை இனிகூறக்கேளுமினி

தம்பியரைநோக்கித் தருமருந்தானேதுசொல்வார்
வெம்பிக்கலிப்பால் வெருண்டுபயந்துவந்தோம்
எதிர்த்துப்போர்மாட்டாமல் இளைத்தோடிபோயினர்காண்
துதித்துலகமெல்லாந் தூஷணிப்பார்கண்டீரே
இருந்துசெயங்கொண்டு எதிர்த்துத்துரத்தாமல்
இருண்டமிசபயந்து ஆரணியம்போய்புகுந்தார்
என்றுலகஞ்சொல்லி ஏசாபலிப்போது
மன்றுலகில்வாழ்விசையன் மைந்தன்மகன்பேரனுக்கு
சென்றுதவியாக திரும்பியநால்வருந்தான்
சேர்ந்துகலந்து சென்றுதவியாயிருந்து
ஜந்துசெயமேசெயனுக்கு எதிர்த்தொருவர்வாதுசெய்யில்
கலியனும்வந்து கைகலந்துதானிருக்கில்
வலியச்சனும்வந்து வளைந்துபோர்செய்தாக்கால்
சிறுவனவினையறியான் செருக்களத்திற்சென்றறியான்
உருபூசல்செய்தறியான் உற்றோரொருவரில்லை
தானே தனியாய்த் தயங்கிமலையாமல்
உற்றபரிசித்துமகன் உகந்தசெனமேசெயனுக்கு
வெற்றிசெய்துநீங்கள் பிரட்டியவனைச்செயித்து
செங்கோல்தழைத் தோங்கச் செனமேசெயன்றான் வாழ்க
அங்கேயிருந்து அவனிதனையாளுமென்று
சொருந்தர்மர் தெரிந்துணர்த்தார்நால்வருக்கும்
நோராவிருந்துசெனமேசனுக்குநீங்களுந்தான்
[illegible]னையாயிருந்து சுகமாகவாழுமென்றார்
[illegible]னுநீயெங்களைத்தான் மாநகரிற்போயிரென்றால்
[illegible]றோர்க்க ளபசாரஞ்செய்ததுண்டோ
[illegible]டசித்தன் கலங்கினதுஎங்கவிதம்
பெற்றபிதாவறியோம் பின்னையொன்றுந்தானறியோம்
வந்தவனைக்கொல்ல மறுப்படாதெங்களையும்
வளர்த்த அருமையிதோ வனந்தனில்வந்திருந்து
அழுத்தமுடனெங்களை அகலப்போமென்றுசொன்னீர்
அய்யா குருகுலமே அண்ணாவேயென்றழுதார்
மெய்யோதானீரும் விட்டுப்பிரிவீரோ
எங்களையும்விட்டு இருப்பீரோதான்தனியே
திங்கள்முகத்தோருஞ் செப்புகின்றதிவ்வாறோ
சித்தத்திற்கேறுகத் தீவினைகள்செய்தோமோ
குற்றமதுசெய்தபிழைக் கொண்டுபொறுத்தருள்வாய்
செங்கோல்செலுத்துமென்று தேவரிடவாக்கதினால்
எங்கள்முகம்பார்த்துரைக்க எழுந்துகோசித்தமது
கணப்பொழுதுமைவிட்டுக் காலந்தவறிப்போமோ
க்ஷணப்பொழுதுங்காணாமல் தரிக்குமோவெங்களுயிர்
அண்ணாவேயெங்களைத்தா னவனிதனிற்போமெனவே

எண்ணிமனந்துணிந்து இப்போதுரைத்திரே
தம்பியருமீதுரைக்கத் தருமருந்தானேதுசொல்வார்
அன்புடையதம்பியரே ஆளுகின்றதேசம்விட்டு
என்பிறகேவந்தால் யிளவரசுக்காருமில்லை
தம்பிமுகம்வாடிச் சலித்துமனம்புண்ணாகி
வெம்பியிருப்பான் வேந்தன்சனமேசெயனுந்தான்
அரசுநிலைநிறுத்தி அவனிதனிலேயிருந்து
விரசுடையவத்திபுரம் மேதினியைதாண்டு
குருகுலத்துமன்னரிட கோத்திரத்திற்றான்கூடி
மருவியிருந்து வாழுமென்றுதானுரைத்தான்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதம்பிநால்வருந்தான்
இந்தமொழியுரைத்தீர் எங்கோவேயண்ணாவே
மண்ணாசைபெண்ணாசை மற்றுமுள்ளபொன்னாசை
எல்லாமவெறுத்து யிப்போதுவும்முடனே
எல்லாருமவைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாம்நினைந்து
வந்தோம்புவியைவிட்டு வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாய்வரவே சஞ்சலங்கள்சொல்வதென்ன
ஆண்டவனேயிப்போது அடியேனுஞ்செய்தபிழை
நீண்டபுரையுடைய நெறிசேருமண்ணாவே
சரணஞ்சரணமென்று தாளிணையைப்பூண்டுகொண்டு
அடிகள்மிகசுடவும ஆவிதளர்ந்திடவும
கட்டியபாணற்சுடவும் காலசைந்துநின்றிடவும்
மாய்கையிருள்வழியே வழிஇளைத்துநின்றிடவும்
சாய்கைதட்டுவந்து தட்டழிந்துநின்றிடவும்
பதியிழந்துகானகத்தில் பரதேசியாய்வரவும்
அதிகபவுசிழந்து அரும்பதிகொண்டேவரவும்
நீங்களபடும்பாடுகண்டு நெஞ்சம்பொறுக்காமல்
தாங்கமுடியாமல் நானுரைத்தேன் தம்பியரே
இன்பமுடனீங்கள் என்னருகில்வந்தவரை
துன்பமதுநினைந்து சொல்வேனோநான்பாவி
நாளுந்திருமால் நமக்குதவியாயிருந்து
ஆளுங்குருசுவாமி அரியோன்பதஞ்சேர
நினைந்துவந்துதேசம் நிலைதவறுதோர்மனதாய்
மனந்துணிந்துவந்தீர்களா வைகுந்தஞ்சேரவேநாம்
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏற்றதுரௌபதையும்
நின்றுமனதுருகி நெஞ்சமுமபுண்ணாகி
கால்களடிச்சுடவும் கண்கள்சிவந்திடவும்
மெய்களயர்ந்து வெகுமெய்கைகள்சோர்ந்து
அருமைதலைகுலைய ஐவருக்குப்பின்னேதான்
பெருமைசிறுமையதாய்ப் பெண்ணரசேயிப்போது
உரிமையுடனேவரவும் உத்தமரேயெங்களுக்கு

தருமமென்றும்பேசாது தயவுசற்றுமில்லாமல்
ஆனதினால்பெண்கொடியே அன்னையர்தானுன்மாமி
தான்வாழுமாளிகையில் தனியேயிருப்பாய்கேள்
மானனையீர்நீர்போய் மாமியுடன்சேர்ந்திருந்து
ஞானசிவபூசைகள்தா னடத்திவனுதினமும்
குந்தியம்மாள்தன்னிடத்தில் கோதையரேநீர்சேர்ந்திருந்து
அந்தமொழிகேட்டு அருந்ததியுமேதுசொல்வாள்
மெய்யரேஎந்தனையும் வித்தகரேயிட்டுப்போது
பொய்சொல்லாவேந்தர் போவென்றுசொன்னதென்ன
நான்பாவியானேனோ நாயகனேயென்றழைத்தாள்
தேன்பயிலுங்கோதையே சித்தத்தில்கண்டதென்ன
வாகாதவென்னை வரவேண்டாமென்றுசொல்ல
ஆகாப்புலைச்சியழிபுலைச்சியானேனோ
சற்பனைகளான சதிகேடுசெய்தேனோ
கற்பழிந்துவேறு கண்டாரைகொண்டேனோ
ஐவர்துணையென்று அன்றுமுதலின்றளவும்
மெய்வருந்தினாலும் விட்டுபிரியாமல்
சிந்தைவரநடந்து சேவடியைப்பூண்டிருந்தேன்
கர்த்தனுக்கென்னால் கசடுவருவதுண்டோ
இனிமேலடியார்க்கு ஈடேறபுத்தியென்ன
பணியாதபொய்புலை பாவமென்றுசொல்வேனோ
வையகந்தோர்சொல்லி வம்பாய்நகையாரோ
மெய்யகத்திற்சேர்ந்து மேலும்பிரியாமல்
காத்தருளவேணும் கண்ணாடிக்கண்ணருளால்
ஏற்றசிறைதன்னை யீடேறமுத்திலுமே
சீபாதந்தன்னைத் தினமும்பணிந்தேத்தி
ஒருமனதாயிங்கேயின்று உத்தாரம்பண்ணுமையா
தர்மர்மனமகிழ்ந்து தையலேபுகழ்க்கொண்டாடி
கர்மமெல்லாம்விட்டு கரையேறினோமினிமேல்
முத்துக்கெளிந்து மோகவலைவிட்டேகி
வந்தோமினிமேல் மலைகள்தான்சற்றுமில்லை
சந்தோஷமாச்சுதென்று தர்மர்மனமகிழ்ந்து
அல்லிருளுந்தானீங்கி ஆதித்தன்வந்துதித்தான்
வல்லிருளும்போனபின்பு வாய்த்தரூபஐவருந்தான்
எழுந்திருந்துசூரியனை யிஷ்டமுடன்பஞ்சவர்கள்
விழுந்துநமஸ்கரித்து மெய்யலருந்தான்றாவி
தானமுடன்சுத்திபண்ணித் தவபணமுந்தான்முடித்து
ஞானமதுசினமும் நாரணமோதஞ்சமென்று
மெய்யேனைதெண்டனிட்டு மிக்கானஐவருந்தான்
மையிருண்டகானகத்தில் வனத்திலவழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கமதெல்லாம்யானைமுதல்
மலைவுண்டுதான்தட்டி நடந்தார்வனங்கடந்தார்

பார்த்திபனுங்காடுவிட்டுப் பரிவாய்வெளியில்வந்து
ஆற்றோரம்வந்து ஆச்ரமத்தைசுத்திபண்ணி
சேனைகாட்டினுள்ளே தீர்த்தமதுதானாடி
தாரானுமாமுனிவர் தன்னையடிபணிந்து
மாமுனியேநாங்கள் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
பூமேவுமேனியரோ பொருந்திவிடைதாருமென்றார்
நேசமுடனிப்போது நிமலர்பதம்போற்றி
ஆமென்றுமாமுனியும் அருளினார்நல்வசனம்
நல்லதென்றுபாதைவழி நடந்தார்கள்பஞ்சவர்கள்
வல்லதொருகானல் வழிந்தோடும்நீரதுபோல்
காடுதனிலோடுங் கானநிலைநீரென்றுசொல்லி
ஊடுவாரள்ளியுண்ண ஒண்டொடியும்ஐவருமாய்
பாலைவனக்கொடுமை பார்பிளந்துநீராகி
சாலையெனுமூங்கில்வனம் தானெரிந்துநீராக
விண்ணளவுமத்தீயெரிந்து மேகநீர்வாரிடுமாம்
கண்கள்விழிக்கரிதாய்க் கனலுமகோரமதாய்
கண்டுபயந்து கடவுளரோதஞ்சமென்று
விஷ்ணுவின்பாதம் மென்மேலுமுண்டெனவே
நடந்தார்பஞ்சபாமல் காரணரோதஞ்சமென்று
தொடர்ந்துமரவனந்தோமெள்ளவந்துதாம்
இருந்துகளிப்பார் எழுந்தொருமெள்ளவந்தோம்
வருந்துமவர்கானகமும் வனமுங்கடந்தேகி
மதகரிதன்னைக்காத்த மாதவாவெங்கடேசா
இதுநல்லசமயமையா எங்களைநீர்காப்பதற்கு
பச்சைமாலென்றுசொல்லப் பாவங்கள்தீர்ந்துவிடும்
அச்சுதானந்தகோபாலா ஆயனேயென்றுசொன்னான்
விக்கினங்களின்றி விலகுமேயென்றுசொல்லி
அக்கினியுமன்னேரம் மறிவுடனேதான்விலகி
மற்றுமந்த அக்கினிதான் வழிவிலகிஅப்பாலே
உத்தமருமகனுக் கொதுங்குகின்றமாமியைப்போல்
விலகிவழிவிடவும் விரைந்துஐவர்தானடந்தார்
இலகுபுகழக்கினியும் விட்டகன்றாரம்மானை
அவ்வனத்தைவிட்டு அநேகநெடுந்தூரம்
எவ்வனமுமாகி இக்கோலமாய்நடந்தார்
பாவமகலாது பார்த்தவருக்கடங்காது
செவ்வேதான்நாம்நடந்தால் திருமாலுதவிசெய்வார்
வரும்நமக்குஞானம் வழியேபுதுமையென்ன
தர்மருந்தானினைந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
காரார்புகழ்வீமர் தம்பியருச்சுனரோ
சிறுகவொருசொல் செப்புகிறேன்கேளுமென்றார்
தம்பியொன்றெண்ணுது தமையனுமென்றெண்ணுது
நம்பியதோரன்னைசுற்றம் நால்வராயுமெண்ணுது

கலங்கிமனமிடைந்து காவலர்களந்நேரம்
மயங்கியேதருமர் மாயோனைத்தானினைந்து

விருத்தம்.

ஆயனேநந்தகோபா அச்சுதாடசகைமாலே
மாயனேசமையமிப்போ வந்துநீகாக்கவேண்டும்
தூயனேநெருப்புவெள்ளஞ் சுழியெழுந்தோடக்கண்டோம்
நேயனேஅறுதாண்ட நெடியவாதுணைசெய்வாயே ௯௬
நெருப்பாறுடையவலுவேகம் நீயேயறிவாய்நானறியேன்
கருப்பாறெனவேகனலதனைக் கைபாலணைந்துதகையார்கள்
திருப்பாய்க்கனலைபுனலாக்கிச் செவ்வேவழியுந்திரந்துநல்ல
தருப்போலுதவுங்கோபாலா சரணஞ்சரணஞ்சரணுமக்கே ௯௭
அனலாய்வெந்துவருந்தீயை அடியேன்கண்டுபயந்துநொந்து
கனலைநண்ணிலிருந்தொழுக கடுகமனங்கள்வெந்திடைந்து
தணலைபுனலகக்கொண்டருளிச் சமையம்வருவாய்கண்ணுதலே
எனவாசிரங்கடியார்முன் னேஇவந்தகோபாலா. ௯௮

கதை.

மாயன்றனைநினைந்து மனதிற்றியானமதாய்
நேயமுடனவர் நின்றவொருவவ்வசனம்
அரிகரிராமராமா ஆபத்துக்காக்குமிராமா
விரிகடல்துயன்றமாயா வித்தகராமாராமா
வடமலைநந்தகோபா வந்துநீர்காக்கவேணும்
கடலைதனையடைத்தாய் யாகாவலுன்காவலைபா
ஓடிப்பதினேழு யோசனையுந்தான்கடந்து
நாடித்திசைநோக்கி நடந்துவழிகூடி
பற்றிபரந்தெங்கும் பரித்துநிழலாடும்
வெள்ளையுள்ளவெள்ளை வெளியாகவேதோன்றும்
அடுத்தோர்கைகாட்டுகிற அன்றுற்றசெய்தியது
தொடுததுவெகுதூரஞ் சுநதவெளியானவொரு
பளிங்குநல்லபாயின்மேல் பாங்குடனேமேலேறி
பொழிந்துபனிமழைபோல் பூமியின்மேல்தான்சொரிய
கண்டுபுதுமைதன்னைக் கன்னிடையதம்பியரும்
ஒண்டொடிக்குங்காட்டி உயர்கானகம்நடந்தார்
மேனியிகக்குழைய மெல்லடிகள்கொப்பளிக்க
சோனைமழைபொழியக் கொலைகானகப்புகுந்தார்
வெகுதூரந்தான்கடந்து விசாரமிகத்தீர்ந்து
சகுராயாவென்று ஏகினர்காணம்மானை
அங்கேவெகுதூரம் ஆறுமநதிகளும்
தங்காமலேநடந்து தாண்டிக்கரையேறி
ஓடும்நதிகடந்து உப்பாறுதான்கடந்து
காடும்புனல்கடந்து தகையாகநின்றனகில்
நெடுங்கானகந்தன்னில் நெருப்பாறுதான்வரவே
கடுங்கானில்வாரவொரு கடுங்கொடுமைகண்டுமவர்

பெற்றபிள்ளையானாலும் பிரியமாகையென்னாது
சுத்தமென்றேசற்றே துணைபிதாவென்றெண்ணாதே
மன்னர்மகுடமுடி வைத்தவரென்றெண்ணாது
தென்னர்குருவாசாரி தேவனையுமெண்ணாதே
தானவனுமென்ற தவசியையுமெண்ணாது
ஞானசிவயோகியொரு நாதனையுமெண்ணாது
வாதுசமர்பொருத வல்லவிக்கமிக்காமம
தீதுவருமல்லாது தெளிவுவரமாட்டாது
மூர்க்கமே வுண்டாகும் முனையெதுவாதம்
தீர்க்கமுடனுண்மையிது செய்யுந்தொழிலுண்டாகும்
ஆசாரந்தோற்றது அன்புசற்றும்வாராது
ராசாதிராசனென்னும் லக்ஷிமியுண்டாகும்
வினைதமதபயுத்தியதம் மேகமேயுண்டானால்
இத்தையெல்லாங் காணும் ஏதுவதுஞாயமல்ல
ஆயுதமாகாது அருந்தவசுவந்தவர்க்கு
வேயுதவிதப்பியமே வில்லுமெடுப்பார்களோ
வல்லமொருசிலையை வாரிதியில்போடுமென்றார்
அல்லலறநாமும அவமோதுணையெனவே
போவதுஞாயம புத்தியதுமெமக்கு
தேவரீர்சொன்னமொழி சிறியோர்கள்கேளாமோ
அண்ணமேயெங்கள்சிலை ஆழ்கடலிலேயிருந்து
எண்ணமறவாரோ எங்கோமேவியென்றுசொல்லி
தருமருரைத்தமொழி தம்பியர்கள்தான்கேட்டு
பொருதுஞ்சிலைகொண்டு போய்ப்போட்டார்கடல்தனிலே
கடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதமிழ்தனமாயாய்
கடந்தார்வெகுதூரங் காதமிருகாதவழி
அப்பாலவெகுதூர மானபிரயகிரி
யெய்ப்பாகவேகடந்து விளைவாசக்காதவழி
வந்துதவிப்பார் மனுஷனுமைவருமாய்
இந்துதிருமங்கனைநகா மீதவியுனாகமது
சருகாமல்வந்து சங்கரியைத்தான்தொழுது
இருகாமலங்கே ஏகினார்காணம்மானை
பூங்காவனம்புகுந்து போனார்களைவருமே
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேகியேயிருந்து
அந்தவனந்தனிலே அனுசாவனமாகி
சொந்தவழிகாணமல் சோர்ந்திடைந்துஐவருமாய்
மருகித்திகைத்து மாயோனைத்தஞ்சமென்று
முறையிடவேயந்திரத்தில் மொழிபிறந்தாரம்மானை
வேழமுகந்தானுடைய விக்கினங்களென்றுசொல்ல
கார்முகில்மேனியனார் கற்பித்தாரந்திரத்தில்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆனந்தமருள்மகிழ்ந்து

இவ்வசனஞ்சொல்லி இன்னமிவர்களெல்லாம்
விக்கினங்கள்தீக்கும் விநாயகனே தஞ்சமென்று
மைக்கினியமாங்கனிதேன் கடலையவலுடனே
எள்ளுபொரியுநல்ல இயல்பானசர்க்கரையும்
நெல்பொரியுமப்பளமுந் தெகிட்டா துணவுசெய்வீர்
வைப்பேன்பலாச்சுளையும் வாழைப்பழந்திருத்தி
அப்பமுடன்தேங்காய் அவல்கொழுக்கட்டையுடன்
சீனியதிரசமுஞ் சிறந்தநல்லபச்சரிசி
நானீவேந்தப்பாது நாதா துணைசெய்வாய்

விருத்தம்.

மூலப்பொருளேமுதற்பொருளேமுத்தேவித்தாய்முளைத்தெழுந்த
ஞாலப்பொருளேநடுநிலையாய் நடுவாயிருந்தநாயகமே
கோலத்துடனேயுள்ளிருந்து குருவாய்மூலக்கிழங்காகி
சாலத்திருத்தியெனையாளுந் தம்பிசமயஞ்சமயமிதே, ௬௯
வல்லபைதமக்குநேசம் வைத்தநின்னேசம்போல
நில்லையாநெஞ்சில்நேசம் நினைவுடன்கலந்துபாரில்
மெல்லவேமயக்கிவிட்டப் பிரமையேமயக்கியப்பால்
செல்லவேகடத்துமையா திருவடிசரணந்தானே, ௭௰
ஐந்துகரமுமொருமருப்பு மகண்டசெவியுஞ்சிறுகண்ணுந்
தொந்திவயிருமும்மதவாயும் தூலத்துடனேயிருமதமும்
தந்திவடியுஞ்சிறுமணியுஞ் சுகந்தமொலிப்பமத்தாளை
சிந்திப்போர்களடியார்முன் றெரியவருவாய்கணபதியே, ௭௧
(கதை) என்றுதர்மர்தானினைந்து ஏற்றகணபதிக்கு
நன்றாகச்சொல்லி நாடுதிசைநோக்கி
நெஞ்சதனில்வைத்து நேசத்தையுள்ளிருத்தி
பஞ்சமலர்நீங்கிப் பாசத்தையுள்ளிறுத்தி
அடுக்காறும்பார்த்து அகண்டவெளிபார்த்து
நடுக்கமதுதவிர்த்து நமன்விதியைத்தள்ளிவைத்து
ரட்சித்துகும்பகத்தில் நினைவாகப்பூரகத்தில்
நாசித்துவாரம் நடுவணியைத்தான்திறந்து
ஆராய்ந்துதேடி ஐம்புலனையுள்ளடக்கி
சீராய்ந்துபூர்த்துத் திருக்கைமுருக்கெடுத்து
காலக்கனலெழுப்பிக் கணபதியைப்பார்ப்பளவில்
மூலக்கிழங்காகி முத்திக்குவித்தாகி
மும்மண்டலமும் முடியடியுந்தானாகி
எம்மண்டலந்தனக்கு ஏகமுதலாகாசம்
அம்மண்டலந்தனக்கு ஆதியுமனாதியுமாய்
கம்மென்றநாதமணி கலகலெனத்தான்முழங்க
வந்தார்மரம்பிடுங்கி மலைகள்தகர்த்தெறிந்து
பந்தாடியேமலையைப் பாய்ந்துபிளந்தெறிந்து
கண்கள்சிவந்து கனலாய்ப்பொரிபறந்து
விண்களதிர்ந்திடவும் விநாயகனார்வந்துதித்தார்

விருத்தம்,

கடகடவிகடிதகட சரணங்கருமுடலரிதிருமுருகாசரணம்
வடவரையதிரடர்ந்தாசரணம்மதகளிறெனவுருகொண்டாய்சரணம்
அடவியில்விழிதருமாருசரணமடியேன்கவலையைத்தீர்ப்பாய்சரணம்
நடமிடுசிவன்தனுய்வந்தாய்சரணம்நாதாகணபதிசரணம்சரணம். ௭௨
இளைந்தேன்மனதுபுண்ணாகி யெங்கேயெவிடமென்றலைந்து
குடைந்தேனெனதுகுடர்கும்பிக் கொலையிரல்வழுவுனது
கடந்தேதொடர்ந்துமுன்சென்ற கர்த்தனே கணபதியே
புனையடைந்தேன்சரணம்வைகுந்தமடையும்படிக்குவழிகாட்டும். ௭௩

சு ளை த,

தர்மர்துதித்துச் சரணமென்றுபோற்றிசெய்து
மும்மதவேளானை முகமுமனமகிழ்ந்து
அன்பினாய்தம்பியடா இத்தூரம்நீங்களுந்தான்
தான்பிறந்தமண்ணில் தலமும்நிலமும்விட்டு
கானகத்தில்வந்தமையால் கஸ்திநமக்குண்டாகி
மானகத்தோன்தாமரிய மனதுமிகப்பதறி
நடுத்தோம்நாமுங்களையும் தன்மமோயென்றுசொன்னார்
அடுத்துமிகத்தர்மர் ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டு
நடந்தவிபரிதமும் நாரணனார்கற்பனையும்
முடிந்தரகசியமும் முழுதுமெடுத்துரைத்து
தொடர்ந்துகலிவருமுன தொல்லுலகைவிட்டெழுந்து
அடர்ந்தவனத்தூடே அடியார்வருகையிலே
வழிமடக்கிதேவர் வாட்டப்படுத்துகையால்
தெளியவழிகாட்டவென்று தேவர்தமைநினைந்தோம்
என்றுதர்மர்செல்ல ஏற்றவிநாயகரும்
நன்றுகாண்தர்மரேநீர் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
சென்றுவைகுந்தஞ் சேருதற்குநான்தாமும்
இன்றுவழிகாட்ட எழுந்தருளுமென்றுரைத்தார்
கானகத்தூடே கணபதியுந்தானடந்தார்
வானகத்துங்கெய்தி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
நல்லவழிகாட்டி நடந்தார்விநாயகனார்
வெல்லரியதர்மர் விநாயகனைத்தான்றொழுது
தம்பியருந்தர்மருமாய் தானடந்தாரம்மானை
நம்பிவெகுதூரம நடுக்காடுதான்கடந்து
காடுமலைசெடிகள் கல்லடந்தபூமியுமாய்
இடுகிறதற்காடா மிக்கட்டாமகாதவழி
அலுத்துக்கடந்து அப்பாலும்போகையிலே
வலுத்துவெகுவுன்னிதமாய் மலைதெரியக்கண்டார்கள்
கண்டவுடன்தர்மர் கண்ணனைதம்பியரோ
கொண்டல்செரிகுழளால் கோதைதுரோபதையும்
அசந்தாள்கடந்துஐயோவெனவேதான்
பசந்தாள்மேதி யாதமிகநொந்துருகி

தங்கியிருந்து தவிப்பாரிப்போமென்று
மங்கிஇருள்வருமுன் மலைபடுப்போமென்றுசொல்லி
மலைத்திசைநோக்கி வந்தனர்காணம்மானை
நிலையைத்தொடுத்து நெடுகவளர்ந்தமலை
மேகம்படியும் விசாலமுள்ளதங்கமலை
மோகமுடனளவும் வளர்ந்தமலைதன்னிலே
காந்தருவனென்றொருவன் கண்டேயிரோவந்துநின்றான்
ஊர்ந்துடநுமானிடரோ உயிரெவறுக்காவந்ததென்ன
மேகநாதனெனப்பேர் விற்வதில்லையுங்களையும்
சாகமுடன்பேருர் சாற்றுமென்றான்காந்தருவன்
அப்போதுதர்மர் அவனைமிகநோக்கி
எப்போதுநாங்கள் ஏற்றகுருகுலத்தில்
சந்தனுமகாராசன் தன்னுடையவங்கிசத்தில்
வந்துதித்தோம்பஞ்சவராய் பார்வேடர்நீர்கேளும்
ஏகதன்பேர்தர்மர் எனக்கிளையகாலவரிவர்
வங்கேதுக்கலியதனால் வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
இந்தவனமாக ஏகிவந்தோமென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டு அவனேதுசெப்பலுற்றான்
விந்தையுடனென்குலத்தில் வேர்களையுங்கொன்றழக்கி
வந்தீர்களேகர்ர் வாய்ந்தபழியதனை
தந்துவிட்டுப்போமெனவே தானுரைத்தான்காந்தருவன்
முன்னாளிலவானவர்க்காய் மோக்சமுள்ள அர்ச்சுனனை
மனம்பொருக்கவிட்டேன் வலியவந்தீரிப்போது
இன்னாளிலென்பழிக்கு எதிராகவந்துவிட்டீர்
நின்னையுனையும் வலுவானநகுலனையும்
கொன்றுசினந்தீர்ப்பேன் கொற்றவரேயுங்களையும்
இன்றும்போவாருமென்று எதிர்க்கான்வனந்தனிலே
கலியைவிட்டுதப்பிக் காசினியைவிட்டகன்று
வலியவனந்தனிலே வைகுந்தந்தானோக்கி
போகையில்நீமறுத்துப் போருக்குவாருமென்றாய்
ஆகையினாலுன்னுடனே அடர்ந்துபோர்செய்வதில்லை
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏற்றதொருகந்தருவன்
நன்றுதான்தர்மரேநீர் நம்மோடெதிர்க்காவிட்டால்
ஆனாற்றிரும்பியுங்கள் அத்திபுரஞ்சேருமென்றான்
கேளாநந்தர்மர் சிறித்தவனைதானோக்கி
ஏனோகெடுவாய் இவ்வசனந்தானுரைத்தாய்
நானோவுன்சொற்கேட்டு நடப்பதுபோலேயுரைத்தாய்
பேய்கொண்டகந்தருவா பேசாதிருபோடா
வாய்கொண்டதட்டாதே வழிவிலகிநீபோடா
மன்னாநீர்போர்புரிய மாட்டாமேயாமானால்
என்னோடெதிர்க்கவுந்தான் இளையோனையேவுமென்று
துடியனுப்புமென்று காந்தருவன்தானுரைத்தான்

முடுகிப்பொருவனென்று மூடனவன்சொல்லுகையில்
தருமர்சினந்தெழுந்து தம்பியரைத்தானோக்கி
பொருமலுடன்மனது பொருமைமிகவாகி
வார்த்தைசொல்லுந்தம்பியர்கள் வணங்கிப்பதறாமல்
கீர்த்தியல்லசுவாமி கேடுகெட்டான்சொல்வதுதான்
என்றுசொல்லயிப்பால் இருக்கின்றநால்வரையும்
பன்றுமிகக்காந்தருவன் படைபொருதவாருமென்றான்
சாற்றும்புகழ்பார்த்தனையுஞ் சகாதேவன்வீமனையும்
ஏற்றப்பரிநகுலன் இவர்களையும்வாருமென்று
போருக்கழைத்தான் புத்திசற்றுமில்லாதான
பாருக்குளவானான் பகைக்கவுடல்வேர்த்து
இக்கணமேயுங்களையும் எமலோகமேற்றுதற்கு
ஒக்கவுடன்வாருமென்று தாலக்குதிபோட்டான்
இப்போதுநாங்களுமே யேற்கிலையானாலும்
தப்பாதசொல்லுடையார் தன்வார்த்தைதள்ளாமல்
உன்மேலேயுத்தம் ஒருநாளுஞ்செய்வதில்லை
தருமர்மொழிதப்பத் தருமமோவெங்களுக்கு
என்றாரிளையோர்கள் என்சொல்வான்காந்தருவன்
நன்றாகக்கேட்டிலையோ நமன்சேதிவிண்ணுலகில்
முன்னாளிலிந்திரன்மேல் முடிகிசமர்பொருந்தேன்
மன்னா அவன்பிறக்க மாட்டாமற்போம்பொழுது
சொன்னான்காணவர் தோற்றமுடனிவ்வசனம்
அப்படிபோநீங்கள் அனைவர்சொல்லைமீறாமல்
சொற்படியேவந்தீர் துவண்டுபுறம்வாருமென்றான்
வேண்டாமடாகாந்தருவா வைகுந்தமபோறவரை
ஏண்டாதகூடபண்ணி ஈடழிந்துபோகாதே
சொல்லக்கேளப்பா துடுக்கதனைவிட்டுவிடு
அல்லாக்காநீங்கள் அடர்ந்துபோராடாமல்
போவதறிவமென்று புத்திகெட்டகாந்தருவன்
தாவித்திரௌபதையைத் தானெடுத்துத்தோளில்வைத்து
கொண்டுசெல்லமங்கையுந்தான் கோவிந்தாவென்றழுதாள்
கண்டுமிகவீமன் கண்கள்பொறிபறக்க
ஆகாசம்பூமி அதிரவேசத்தமபண்ணி
போகாதேயென்று புறப்பட்டான்போர்வீமன்
காந்தருவன்தன்னைக் கட்டிமிகப்பிடித்து
சேர்ந்துபொருதிசினந்துரெண்டுமோர்பரித்து
காற்றுமழையுங் கலந்துபொழிவதுபோல்
ஏற்றமலையிரண்டு மெதிர்த்துப்பொருதாப்போல்
சிங்கமுடனாளி சினந்துபொருதாப்போல்
பொங்குகடலேழும் புயதுத்தலைவதுபோல்
வாலியுடன்சுக்ரீவன வந்துபொருதாப்போல்
காலிமேலமுன்னாளில் கோபாலசிங்கமுமாய்

இரணியனைக்கொன்றதுபோல் யேற்றவனுவீமன்
தரணிதனிலவனைச் சங்கரிக்கவேநினைந்தான்
தன்மருந்தாமறிந்து தம்பிடமேலானையிட்டு
பின்மயிரும்வீமா விடுவிடுதம்பியென்றார்
அண்ணனார்மொழிகேட்டு அவன்மயிரைத்தானும்விட்டு
மன்னதிரவிண்ணதிர வாரியெடுத்தெறிந்து
ஞந்தினான்வீமன் கூவெனறான்காந்தருவன்
புத்திவந்துகாந்தருவன போர்வீமனைத்தொழுது
தண்டனிட்டுஓடலுற்றான் திரும்பியேபாராமல்
சண்டையிட்டுகாந்தருவன் தப்பிப்பிழைத்தோமெனவே
பிந்நாளில்துரோபதைதான் வேந்தரைவர்தன்னுடனே
பாடுபட்டதெல்லாம்பாவியென் தன்னாலே
கேடுகெட்டேன்யானும்கிலேசமெல்லாம்விட்டுவிட்டேன்
என்றுசொல்லத்தருமர் எந்திழைக்குபுத்திசொல்லி
நன்றுதானென்று நடந்தாரவிடம்விட்டு
மலைகளபருவதங்கள் வனமும்பலதானகடந்து
கொலைசெய்யுமாளிசிங்கம் கொடியபுலிகுஞ்சரமும்
வனமிருகமவாழும் மலையும்வனாந்திரமும்
பலமிருகந்தானும் பஞ்சவர்களென்றறிந்து
விலகுமிருகமதை விந்தையென்றுபார்த்திருந்து
கலகமிடுமிருகங் கண்டோடுதங்கிப்போகுமென்று
தங்களிலேதான்பேசிச் சந்தோஷமாய்நடந்தார்
பொங்குநதியார்கடந்து பூபாலர்பொய்கையிலே
செங்கழுநீர்தாமரை சேர்ந்தநீராம்பலுடன்
திங்கள்முகங்காணச் சிறந்தவனச்சோலைகளும்
வைகைநதிபாவும வாவிதடாகங்களும்
பொய்கையதுகண்டு புனலருந்தியங்கிருந்து
செய்யும்புகழாசாரி செய்யருந்தவங்கண்டு
வெய்யபுகழ்தர்மர் விசேஷமிதுவென்றறிந்து
கண்டுபணிந்தைவர் களிகூர்ந்துதெண்டனிட்டு
தொண்டுபண்ணிநின்றார்கள் துரைராசர்மாமுனியை
பார்த்திபர்கள்முனியைப் பணிந்தேதுகேட்கலுற்றார்
போர்த்துப்புலித்தோலுடனீர் பொய்கைதானேதெனவே
ஆடுகின்றதீர்த்தமது ஐவரேயென்றுசொன்னார்
அப்போதுமாமுனியை ஐவருமேதானோக்கி
செப்பமுலைமடவார் தீர்த்தமிகவாடுதற்கு
எப்பவருவாரெனக்கேட்டாரம்மானை
தப்பாதமாமுனியும் தர்மர்க்குயேதுசொல்வார்
ஓதுகின்றநீள்பரிதி உதயமெனும்வேளையிலே
காதலாலங்கவரைக் காணலாமென்றுசொன்னார்
வாலவயாயமதில் வந்தார்மடந்தையர்கள்

மேலானபொய்கைதனில் மெல்லிநல்லாள்தான்மூழ்கி
கோதையர்கள்யாவரும் குழலாத்திதான்முடித்து
வந்தவனைக்கண்டு மங்கையர்களெல்லோரும்
இந்தவனத்தில் இவாரென்றேதான்
துங்கமுடிமன்னவரோ துடியிடையாள்தன்னுடனே
எங்குவந்தீர்நீங்கள் எவ்வூரிடமென்றார்
பாரார்புகழுகின்ற பாண்டுமன்னன்தன்புதல்வர்
காராருந்தர்மரென்பேர் தம்பியர்கள்நால்வருந்தான்
அருமையுடனிப்போது ஐவரையுங்கண்டோமே
தருமருடதம்பியரும் சார்ந்ததுரோபதையும்
வாய்ந்தகலியுகமு மண்ணுலகில்வந்ததினால்
ஆய்ந்தபுகழ்வைகுந்தம் அடையவென்றுசம்மதித்து
எங்களுக்குநற்காலம் இப்போதுநீங்களுந்தான்
உங்களுக்குநாங்கள் உகந்தடிமைதானாகும்
புரந்தரன்தம்மிடத்தில் போவோமெனவுரைத்தார்
வரந்தருவாரங்கே மகுடமுடிசூட்டிவைப்பார்
நாளைமுடிசூடி நாகலோகயானதெல்லாம்
ஆளும்படிக்கு அரசாளவைத்திடுவார்
நன்றாகவுங்களுக்கு நாங்களெல்லாமிப்போது
மன்னர்சபையறிய மனையாட்டியாயிடுவோம்
சேருவோம்தானவர்முன் செலவியுடனேவருமாய்
வாருமையாவென்று மடந்தையர்கள்தானழைக்க
பாசமுள்ளபெண்கள்நாம் பார்மீதிலாசைவிட்டு
நேசமுடனாங்கள் நெடுமால்தனைநோக்கி
போகையிலேநீங்கள்சொல்லப் புத்தியல்லமங்கையரே
தாபமுடன்சொல்லத் தகுமோதானுங்களுக்கு
என்றுதர்மர்சொல்ல ஏந்திழைமார்தான்கேட்டு
ஒன்றுமில்லைநாமிவர்க்கு உள்ளாசைபட்டதெல்லாம்
ஒத்தாசையுமில்லாமல தானுரைந்தார்பஞ்சவர்கள்
சுத்தாசைகொண்டபெண்கள் திரும்புமென்றுதான்போனார்
மனைவரைவிட்டு மடந்தையர்கள்போனபின்பு
தென்னவர்களைவருமாய்ச் சேர்ந்ததுரோபதையும்
மாமுனியைத்தான்வணங்கி வாழ்த்திவிடைதாருமென்று
பூமுனிவன்வாக்கருளிப் போமென்றுசொல்லுகையில்
தர்மரேநீங்கள் தாவும்வழிதனிலே
தென்மலைபோல்பாம்பு சீராவுந்தான்விழுங்கும்
எப்படிதான்போவீர் என்றுரைத்தார்மாமுனியும்
மெய்யுடையோர்தர்மர் விரைந்தேதுசெப்பலுற்றார்
விதிவசத்தையாராலும் விலக்கவல்லோருண்டோதான்
சதிரானமாமுனியைத் தானனுப்பியேநடந்தார்
பின்கொடியுந்தர்மருமாய் வீமனுடன்தம்பியரும்
ஹிமகுந்தயாமலையில் வந்தனர்காணம்மானை

அந்தமலைச்சாரல் அருகேயொருபுறமாய்
சந்துசிருதாரைவழி தானடந்துப்போகையிலே
சித்தடமும்பாதையுமாய் சிறியமலைபோலே
புத்தரவமானதுதான் போர்வரைகள்போலேதான்
ஓங்கிவளர்ந்து உயர்வரையாமென்றுசொல்லி
தாங்கிடவாமல் தாராளமாய்நடந்தார்
வந்தவாகளைவரையும் வனிதைதரௌபதையும்
சந்தோஷமாய்நாகந் தானேவிழுங்கியதாம்
அப்போதுவீமன் அணையில்சிறுவாளதுவும்
தப்பாமல்நாகமதைத் தான்பிளந்துருவியதால்
மெய்யானதர்மருந்தான் விதிவசமோயீதெனவே
இப்பால்வெளியில்வந்து எச்சில்பட்டோமென்றுசொல்லி
மகாதீர்த்தமாடி வருங்கரையில்நீர்தனிலே
கோதிவிழுங்குகின்ற கொடியரவம்பார்ப்பானாய்
வந்துபணிந்தான் மன்னவர்களைவரையும்
இந்தமகிமையிது ஏதென்றுதர்மருந்தான்
கேட்கும்போது கிருபையுடன்பார்ப்பானும்
தாக்குமுதல்முன்னாள் சபித்தார்களமாமுனிவன்
சீக்கிரமேபோனேன் சிறந்திருக்கும்சோலையிலே
பூங்காவனந்தேடிப் போனவிடபதியில்
மாங்குயில்போலரம்பையர்கள் வந்துமயக்கிவிட்டார்
பூசைசிவன்தனக்குப் புஷ்பம்வரவில்லையென்று
ராஜரிஷிகோபமதாய் நாட்டமுடனெந்தனையும்
பாம்பாகவேசபித்தார் பாரமுனிகோபமதாய்
அப்போதுசாபம் அகலுவதெக்காலமென்றேன்
தப்பாதசொல்லுடைய தர்மருடனைவருமாய்
வைகுந்தஞ்சேரவென்று வருவாவழிதனிலே
தைவவலுவீமன் தாழமடிவாளரத்தால்
அப்போதுசாபம் அகலுமென்றார்மாமுனியும்
இப்போதுநானும் மீட்டேறயிங்குவந்தா
தர்மருடனைவரையும் தான்கண்டபோதெனக்கு
சென்மவிமோசனமாய்த் தேவர்சபைநான்சேர
போறேனென்றுபார்ப்பான் போயினர்காணம்மானை
நீரேதரித்தருளும் நிமலர்தனைநினைந்து
மார்க்கமுடநடந்த மலைகடந்துஅப்பாலும்
தீர்க்கமுடநடந்த திருமால்தனைநினைந்து
வாரவழிதனிலே மலைகளோவாயிரமும்
ஏறியிரங்கியப்பால எண்காதமேநடந்தார்
நடந்துவரும்வழியில் நல்லதொருஅஸ்தகிரி
அடர்ந்துமோராகாயம் அந்தமட்டுந்தானவளர்ந்து
நீண்டமலைகண்டு நினைவயர்ந்துதருமருமே
ஆண்டவனேயிந்த அதிசயந்தானேதெனவே

தெண்டாயுதமெடுத்து திறல்வினைப்போது
அண்டமதிர அடித்தார்மலைநகர
சர்ந்தாமலைவேதியனைத் தானின்றான்பார்ப்பானும்
பகர்ந்ததன்மரேதென்னை பார்ப்பான்தனைநோக்கி
இந்தவிசனம் ஏதென்று தான்கேட்க
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்பலுற்றான்வேதியனும்
முன்னாளரசருடன் மூர்க்கருடன் நான்பொருத்தேன்
என்னோடவர்களெதிர்த்து போராடமாட்டாமல்
உதைப்பட்டசுரர் உயிர்குலைந்துபோகையிலே
வதைப்பட்டுமாளுகிறோம் வைகுந்தந்தாருமென்றார்
வகைதெரியாமல் வைகுந்தம்தந்தேனென்றான்
பகைவருவதறியாமல் பாவிநான்சொன்னதினால்
சொல்லிவிட்டேன்வாய்வீறாய் சொன்னதைமாலறிந்து
கல்லாயெனைச்சபித்தார் கண்ணருந்தானப்போது
பண்டுவுருமாறிப் பாரமலைதானாகி
விண்டுயரந்தான்வளர்ந்து மேதினியிற்றானின்றார்
ஆயம்பர அச்சுதரே அடியேன்விமோசனந்தான்
நேயமுடனவர் நினைத்துசும்மைதானோக்கி
மாயவரேதஞ்சமென்று வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
வருவாரிந்தவழியாய் மானனையாள்தன்னுடனே
தர்மருடதம்பியின் தார்வீமன்கண்டாலே
உறுமாறவுன்னை வுடையமேதாணடிப்பான்
பருவரையுந்தூளாய்ப் பழையவுருவாகி
வருவாய்போவென்று மாயவனார்சாபமிட்டார்
ஆனதினாலென்சாபம ஐவரெதிர்த்துவிட்டார்
கானதினாற்பிழைத்தேன் நல்லவரேயுங்கள் தர்மம்
நான்போரேனீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
தான்போங்களென்று சதுர்மறையோன்தானடந்தார்
ஆமென்றுஐவர் அநேகங்கொடுந்தூரம்
தாமோதரனே சரணம்சரணமென்று
தருமரும்தம்பியரும் தாரார்துரௌபதையும்
இம்மைதனிலெல்லாம் இங்குகழித்தோமென்று
ஆதித்தனாடாடாத அருங்கானகம்புகுந்து
பேதித்தவன்மிருகம் பெரும்பூதனதகணம
ஊறும்பலசாதி வுயிர்பறவையாளிசிங்கம்
சாறும்பலவிருட்சந் தளதளென்னச்சோலைகளும்
மன்னுயிருந்தன்னுயிர்போல் வாழுகின்றதர்மரென்று
மன்னுயிரெல்லாம்வணங்கும் பஞ்சவர்களைவரையும்
எண்பத்துநான்குயிரும் இவர்களுடனேபேசும்
பேற்றுபஞ்சவர்கள் பசிகளைப்புமில்லாமல்
நாற்றிசையுங்கானகமும் நல்லசயஜனமும்

வேற்றுமைகளின்றி விலாசமாயவ்வனத்தில்
வாறார்களைவருடன் வனிதைதுரௌபதையும்
போகக்கண்டெதிரே பெண்கொடியாளொருத்தி
அஸ்வமுகமாக ஐவர்முன்னே வந்துநின்றாள்
விஸ்வசொரூபமுடன் மேலவரே வந்துநின்றாள்
தருமருடன்தம்பி தார்வீமனுக்கிளையான்
வரும்விசையன்றோளை வந்துதழுவுகின்றாள்
புரவிமுகமானதும் பெண்போலேமுகமாகி
இரவிமதிபோலே ஏந்திழையுநின்றளவில்
தாடலருந்தர்மர் தானேயதிசயமாய்
ஈதலருங்கன்னி இவ்வசனங்கூறுமென்றார்
காளிமுனிதேவி காளியென்பேர்முன்னாளில்
வாளிலாருமுனிவன் வந்தென்னைச்சேருகையில்
அறிந்தெதங்கண்பத்தாவும் அஸ்வமுகமாகவென்றார்
பிரிந்தேன்முனியைவிட்டுப் பேச்சொன்றுமில்லாமல்
ஐயோகோ இச்சாபம் அகலுகிறதெப்போவென்றேன்
மெய்யாகநீயும் விசையனுடதன்தோளில்
சென்றுதழுவத் தீருமெயஸ்வமுகம்
என்றுமுனிசொற்படிக்கு இப்போதுதீர்ந்ததென்றாள்
பூவுலகில்வாழும் போர்வேந்தரைவருமாய்
தேவுலகில்வைகுந்தஞ் சேருவீரெனமொழிந்து
போனாள்தன்சாபம் போச்சுதென்றுதான்மகிழ்ந்து
மானாளும்போனபின்பு மன்னவர்களைவருந்தான்
மானூர்வனம்நோக்கி கடுகிநடக்கலுற்றார்
சேனாபதிவேந்தர் திருவுளமேயுண்டெனவே
நடந்தார்வெகுதூரம் நாலாறுகாதவழி
கடந்தப்பால்வந்துநின்று கண்டார்விமலமலை
அந்தமலைகடந்து அனேகநெடுந்தூரம்
சந்தணச்சோலைகளும் தடாகமதுதான்கடந்து
ஆலிலைமேற்றுயின்ற அச்சுதனைத்தானினைந்து
காலியாறென்று மாந்தியும்வந்துகண்டார்
ஆறுதனைக்கடந்து ஐவர்தானக்கரையில்
ஏறவென்றுதானும் இயல்தர்மர்தானுரைக்க
வீறிட்டுவீமன் விசயனுந்தர்மரையும்
பூரித்திரண்டு புயமீதில்வைத்ததிக
ஒருகையிற்சகாதேவன் ஒருகையில்நகுலனையும்
மருவுமலர்முழங்கில் மங்கையரைத்தானேற்றி
பிறவிப்பெருங்கடலைப் பெரியோர்கள்நீந்துதல்போல்
திரவியக்கரிய திரள்முனிவர்போலாகி
ஆறுதனைநீங்கி அந்தவைகுந்தமதில்
ஏறுகைபோலக்கரையி லேறினார்காணம்மானை
ஆகந்தமுள்ளபேராறு ஆணைக்குபோலாகி

வந்தவருந்திங்க மன்னவருந்தர்மருந்தான்
ஏதுகாண பெண்கொடியே யிவ்வேஷமுங்கனுக்கு
ஓதுவீரென்றுதர்மர் உண்மையாய்த்தான்கேட்க
நீதமுனிதேவிகாண் நித்தியகன்னியென்பேரு
சாதகமாய்ச்சித்திரையில் காண்ணந்தல்செய்துவிட்டேன்
ஆகையினாலென்னை ஆருயாரென்றுரைத்தார்
மாயனையிதுசாபம் வாங்குவதெக்காலமென்றேன்
அரியபுகழ்தருமருடன் ஐவர்மயங்கிறிப்பார்
பெரியவர்களிந்தவழி பெண்ணேவருவார்கள்
ஆரென்றுசொல்லி ஐவர்துரௌபதையும்
ஏரெணவேவீமன் யிவர்கள்தனைபிடிக்க
நீங்கிவருகையிலே நீங்குமுந்தன்சாபமென்றார்
அந்தமுனிசொற்படிக்கு அச்சாபம்நீங்கியிப்போ
பாவமகன்றதுகாண் பதிதனக்குநான்போறேன்
தேவரீர்நீங்கள் சேரும்வைகுந்தமென்றார்
கவினிளங்குயிலாள் கணவன்பதிபோய்சேர்ந்தாள்
அந்தமொழிகேட்டு அதிசயமாயுளமகிழ்ந்து
வந்தார்வெகுதூரம் மலையுவனங்கடந்தார்
வரும்வழியிலேநிமித்தம மதிமயக்கமாயுரைக்க
தருமரதுகேட்டு தானேவிசாரமதாய்த்
கன்னிதுரோபதைக்குக் காலம்பொல்லாதென்றறிந்து
இன்னிமித்தஞ்சொல்லுமென்று யிடைந்துமனமுழன்று
வருகையிலேநல்ல வாய்த்ததுரோபதையும்
இருகைவிரித்தலறி எடுத்தடியும்வையாமல்
மெய்சோர்ந்துகைசோர்ந்து மேல்மூச்சுவேர்வையுமாய்
கைகாலசந்து களைதாங்கிநின்றளவில்
ஐவர்திரும்பி ஆரணங்கைதான்பார்த்து
கைதாங்கிமெள்ள கருத்தென்னவென்றுகேட்க
தனக்குவருமயக்கந் தானுரைத்தாரம்மானை
உனக்குவருமயக்கம் உள்ளபடியின்னதென்று
சொல்லென்றுகேட்கத் துரௌபதையும்வாய்தவறி
நில்லென்றுதாதி நெடுநாடியுள்ளசைந்து
தத்துவங்களற்றுத் தன்னினைவுதான்மாறி
பித்துகலங்கிப் பேரறிவுசிற்றறிவாய்
கண்டஇல்சென்றுமாயக் காலனெனும்பாவி
அண்டத்திலநின்று ஆரணங்குதானயர்ந்து
பிண்டந்தடுக்குலைந்து பிராணனெனும்வாயுவுந்தான்
விண்டத்தைநோக்கி விடையுமிகப்பதறி
பொறிகலங்கியந்தப் புலனுமதிமயங்கி
நெறிகலங்கியெந்தன் நினைவுதடுமாறி
வாதமொடுங்கி வன்பித்தமதிகரித்து
சேதம்பறந்து சிலேட்டுமமுமேலாகி

மண்ணுந்தண்ணீரிலே வந்துமிகவொடுங்கி
தண்ணீருந்தீயில் காணுங்கிமேலாகி
வாய்விலேவக்கினியும் வந்தெட்டிபார்க்குதிப்போ
காயத்துடனே கட்டுடனே யாக்கைவிட்டு
அசதிகொடுக்குதே ஐவரேயென்றுரைத்தாள்.
அசதியென்றசத்த மைவருமேதான்கேட்டு
ஸ்ரீமன்சகாதேவன் விசையனகுலனுமாய்
தாமுமயங்கி சயங்கையிலேதருமனுந்தான்
நால்வருக்குநேசம் நடுங்காமற்புத்திசொல்லி
வேல்விழியாள் துரௌபதைக்கு மெய்யேபதறாமல்
சொல்லுகிறார் தர்மர் துரோபதைக்குநேசமுடன்
வில்லுக்குநல்ல விசையன்மனையாளே
பின்னேதுரௌபதையே விட்டுப்பிரியாதே
பொன்னேநவமணியே புத்திசொல்லக்கேளுமென்று
நெடியோனேதஞ்சமென்று நெஞ்சிற்றியானமதாய்
பிடியேதினைவாகப் பிடியுமென்றுதர்மர்சொல்ல
துடியிடையாள்நல்ல துரௌபதையுந்தான்மகிழ்ந்து
அடியளந்தமாலே பஞ்சவர்க்குதஞ்சமென்று
மகிழ்ந்ததுரௌபதையும் வாழ்த்துகின்றாள்தோத்திரங்கள்
புகழ்ந்துபுவியிலுள்ளோர் புத்தியொன்றுதான்கேட்க

விருத்தம்,

பஞ்சவர்தனக்குநானும் பாஞ்சாலிவந்துதோன்றி
பஞ்சவரைந்துபேர்க்குப் பாரியாயிருந்துபாரில்
நஞ்சவேகூதவென்று தற்சனன்துகிலைக்கொய்து
உஞ்சவென்றருளிச்செய்த அச்சுதாசரணமென்றேன்.
ஐவர்க்கும்பிரியாதிந்த வவனியிலிருந்துவாழ்ந்து
ஐவர்களுந்தேவியாகி யழியாதகன்னியாகி
ஐவர்க்குமடியாள்தானு மருங்கவுஞ்சேரவந்தோம்
ஐவர்க்குமுன்னேவாறே னரியவைகுந்தந்தாரும்
வந்தவனத்திலிடைவழியில் மரணமெனக்குச்சரியெனவே
இந்தவனத்திலுமெடுத்து யெளியாள்தன்பதஞ்சேர
விந்தைகிரிகருவழிகாட்டி வேறேதுன்பமணுகாமல்
நந்தாமுகுந்தாவைகுந்தா நாதாவரந்தந்தருளவாயே
என்னையமனணுகாமலேதிரேவந்துபதம்நல்க
பின்னைமனதுபதறாமல் பிடித்தபிடியுந்தவறாமல்
எண்ணமனதில்மறவாவ லுறைவேலைவரவுமவைகுந்தம்
முன்னேவருவாய்கோபாலா முகுந்தாசரணஞ்சரணுமக்கே.

கதை.

என்றதுரௌபதையும் மிறையோனைப்போற்றிசெய்து
ஒன்றுமறியேனிவனே உன்பாதமெந்தனுக்கு
தந்தருளவேணும தாண்டனைப்போற்றியென்று
நந்தாமுகுந்தா எனக்காட்டியெனனுடலே

இந்தாபிறிந்துயிர்தான் என்கோவேயும்மிடத்தில்
வந்தாலுமுன்னுடைய மலர்ப்பாதந்தந்தருளும்
வைகுந்தஞ்சேருமையா மாயோனேயென்றுசொன்னாள்
மெய்யென்றஉன்பாதம் வினவுமறவாமல்
தோத்திரங்கள்பண்ணித் தூடமறவாமல்
மாத்திரைப்போதானாலும் மனதுமறவாமல்
இல்லேநகர்காசி திருவருணை அவனாசி
தொல்லையகலசிந்தூநதி தோற்றமுடன்முத்திநதி
செய்யதிருக்காவேரி திரிக்குடந்தைபொன்னரம்
ஜெபனேஜெகநாதம் அனந்தசயனமுதல்
இருப்பதிசிரம் பரமும் சீர்காழிமாதவமும்
விருப்புடனுள்ள விசேஷதலமத்தனையும்
சிந்தைதனில்வைத்துத தியானித்துநிற்பளவில்
அந்தரத்திலுள்ள அரம்பையர்களெல்லோரும்
துய்யமலர்சொரியத் துந்துமிகளாடிநிற்க
வெய்யாணிபதிக்க விமானமதிலேதான்
ஆயாள்துரௌபதைதான் அரம்பையர்கள்சூழ்ந்துவர
நேயாள்வைகுந்தப் பிறைற்திருந்தாளம்மானை
மைக்கண்துரௌபதையும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தபின்பு
மிக்கதொருபஞ்சவர்கள் மெய்பதறியுள்ளசைந்து
வாடிதிடைந்து மழைகாணாப்பயிர்போல
கூடிப்பிரிபாத கொம்பிழந்தவானரம்போல்
காடுதனில்நின்று கவலைபெரிதாகி
தெய்வமேயுண்டெனவே தேறியேஐவருந்தான்
ஐவருங்கூடி அடக்கினருத்திமையை
மெய்களயராமல் மேனிபதறாமல்
செய்யுஞ்சடங்குத் திருத்தமுடனேமுடித்து
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லபுகழைவருந்தான்
கடந்தார்வெகுதூரம் கானகமூமாறுகளும்
அப்பாலுமபோகையிலே ஆனதொருவீமனுந்தான்
தப்பாதசொல்லுடைய தார்வேந்தரண்ணாவே
கற்புடையமாது கானகத்திலேமடிநத
உற்பனமேதென்று உயாவீமன்தான்கேட்க
வாசமுள்ளதர்மர் மகிழ்ந்தேதுசெப்பலுற்றார்
ஈசர்பதிவாழும் யிமையமடைந்தையவள்
மாபாரதமுடிய வந்திருந்தாளேவருடன்
தீபாவியானதொரு திரியோதிரன்மடிய
பாரதமூம்போரும் பகையறவேதான்முடித்து
பாரதனையாண்டு பரலோகஞ்சேரவென்று
கலியுகத்தைதாண்டிக் காட்டகத்தேபோய்வரவே
சலியாமல்நம்முடனே தானடந்தாளித்தூரம்

தேவர்முனிவர் திருமால்சடையறிய
பாவசரீரமதைப் பார்மீதிலேகிடத்தி
முன்னேநடந்துவிட்டாள் முகுந்தனிடதன்பதிக்கு
பின்னேதொடர்ந்து பிறகேவழிகூடி
நாமும்நடக்கவென்று நடந்தார்கள்வெகுதூரம்
தாமும்பின் தம்பியருந் தையலையுந்தான்பிரிந்து
கானகத்தினூடே நடுநடக்கையிலே
கானகத்தினுள்ளே மலைமுழைகளுக்குள்ளிருந்து
வந்துபதுங்கி வருவாரைத்தானபார்த்து
சிந்தைபசிதீரத் தின்னலாமென்றுசொல்லி
வந்துமனமகிழ்ந்து எதிரேதானுற்பரித்து
சென்றுபசியாறக் கூர்முகங்கைகளுமாய்
கண்ணுமுகமும் கனல்போல்பொரியெழும்ப
பின்னுநவப்பாய்ந்து விழுங்கவேஐவரையும்
சேர்ந்துபிடிக்கவென்று சிங்கம்வந்துதான்சீறி
பாய்ந்துபிடித்ததுகாண் பருவீமன்றன்னையுந்தான்
சிங்கத்துவாயகலத் திறல்வீமன் தான்பிடித்து
பங்கப்படுத்தி பகிர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
மனைத்தானடிவயற்றில் வருண்டோடசிங்கமது
உதைத்துத்திகைத்துப் பதறியுடல்நடுங்கி
வேதியர்போல்வந்து மெய்யுடையதர்மர்முன்னே
ந்திமறையோனும் நிற்பளவில்தர்மருந்தான்
ஏதுகாண்வேதியரே இப்படிநீவந்ததென்ன
ஓதுவிசுவமுனி தன்பூசைக்கேமலர்கள்
நானெடுக்கப்போனேன் நடுக்கானகந்தனிலே
தேனிருக்குஞ்சோலையிலே சினந்திரண்டுசிங்கமது
ஆர்ப்பரித்துரெண்டும் அவர்கள்பெரும்பேரை
நாப்பிரியமாய்ப்பார்த்துத் தாமசமாய்நின்றுவிட்டேன்
வேதித்துமாமுனியும் வேகமாயோடிவந்து
ஏகிற்றசிக்கமெனை இச்சாபமிட்டார்காண்
ஏற்றியசாபமெனக் கெப்போதுதீருமென்றேன்
போற்றியேநான் துதிக்கப் புகல்முனியுமப்போது
ஐவருங்கானகத்தில் மால்பாதந்தான்தேடி
ஐவருந்தானங்கவழி அவர்கள்வருவார்கள்
பெருமையுள்ள தருமர்தம்பி போர்வீமன்கையாலே
திருமுனிவர்சொன்னார் தீர்ந்ததுகாணிச்சாபம்
ஆனதினாலிச்சாபம் ஐவரேதீர்த்துவிட்டார்
நான்போறேநீங்கள் நாரணனார்தம்மிடத்தில்
போங்களென்றுசொல்லிப் போனார்காண்வேதியரும்
வாங்களென்றுசொல்லி மன்னவர்களைவருமாய்
இறையோனைத்தஞ்சமென்று ஏகினார்காணம்மானை
மறைமறையேனுமென்று நடுநடக்கலுற்றார்

மலைகள்பலகடந்து மாயோனைத்தானினைந்து
கலைகள்மறைகள் கரடிபுலியாளிசிங்கம்
பெரியமதவாரணங்கள் பேராறுதான்கடந்து
அரியவனக்காரணமும் அதிசயமுந்தான்பார்த்து
பிஞ்சுலவுஞ்செண்டகிரி வட்டமலைபோர்புரமும
மிஞ்சுபுகழ்பஞ்சவர்கள் விரைந்துவருகையிலே
தானதவம்பூசைசெபம் தன்னுடனேயாமாஇல்
ஏனமுனிவரிங்கே இருந்தாரவர்தனையும்
கண்டுவணங்கியிரு கையால்மலர்சொரிந்து
தொண்டுபண்ணிநிற்கையிலே தோற்றமுடன்மாமுனிவர்
மன்னவரேயெங்கிருந்து வாரீரெனக்கேட்டார்
தென்னவர்கள்போற்றுஞ் சீராகஐவருந்தான்
பாண்டுமைந்தரவர் பாருசைவிட்டகன்று
கண்டுகலிவருடன் கரிடமாம்கண்ணர்பதம்
தேடிவந்தோம்வைகுந்தஞ் சேரவென்றுநாங்களுந்தான்
நாடிவந்தோமும்முடைய நற்பாதம்தெண்டனிட்டோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இயல்முனிவரேதுசொல்வார்
நன்றுதான்பஞ்சவரே நாங்கள்சொல்லநீர்கேளும்
வேகமுடனித்தூரம் விரைந்தோடிவந்ததினால்
தாகம்பசியிளைப்பும் களையாரவேணுமென்று
ஐவரையுந்தானிருத்தி அன்புடனேவார்த்தைசொல்லி
வெய்யவருமூல பலாதிகள்தான்வேணுமென்று
போசனகும்பால்தயிரும் போகவுண்டாகுமென்று
வாசத்துடனேமுனிவர் மகிழ்ந்துரைத்துஐவரையும்
பார்த்திபரேநீங்கள் பாருமென்றுதானுரைத்தார்
சாதிநீரென்று தயவாகமாமுனிவர்
தேனுங்கனியும் தெவிட்டாதபால்பழமும்
தானுஞ்சிவமுனிவர் தன்னிடத்தில்தோற்றியதால்
அந்தக்கனிதேன்பழமும் அருந்துமென்றார்மாமுனியும்
இந்தக்கனிபலாபழமும் இப்போதழைத்தவிதம்
அதிசயந்தானென்று ஐவருந்தான்மகிழ்ந்து
நதியிற்புனலருந்தி நமஸ்கரித்தார்மாமுனியை
இருந்துபசியாறுமென்று இயல்முனிவர்தானுரைத்தார்
விருந்துண்டிளைப்பார்த்தார் வீரானஐவருந்தான்
கதிரோனும்போய்மறைந்தான் கங்குலவந்துதோன்றியதே
சதிரானமாமுனிவர் தர்மர்கதைதான்கேட்டு
வேதவிதிசாஸ்திரமும் விளக்கமாயைவருக்கும்
போதமாய்ச்சொல்லி போதித்தார்மாமுனியும்
கங்குல்லகன்று கதிரோனும்வந்துதித்தான்
பொங்குபுகழைவருந்தான் பூரித்தெழுந்திருந்து
களித்துப்பரிதியுடன் காலைசெபந்தான்முடித்து
மதித்துமகிழ்ந்தவர் மாமுனிவர்தன்னிடத்தில்

வந்துவணங்கி வைகுந்தஞ்சேர்வதற்கு
சந்துபயிலவனத்தில் தான்வழியுஞ்சொல்லுமென்றார்
மூவர்முதலான முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமச்சுதரைத் தேடிபிணங்காமல்
தள்ளுவதுஞாயமல்ல சரணஞ்சரணமையா
வேழமுகத்தோனே விக்கினங்கள்தீர்த்தோனே
காளமுகில்மேனியனார் கண்ணன்மருகோனே
கதவுதிறவுமையா கணபதியேசரணமென்று
இதமுடனேதர்மர் இருதாளசரணமையா
மகசெஜமுகனும்வாசல்வழிதிறந்தார்
வித்தகவிநாயகனை விருந்துநமஸ்கரித்து
வட்டமிதிக்குடையோன் மாநகரில்வந்து
பட்டணங்களெல்லாம் பளிங்கிநிறம்போலவேதான்
எங்குஞ்சிவாலயமும் எம்பெருமாளாலயமும்
எங்குஞ்சிவமுடையோர் பூசைபண்ணுநீதிகளும்
தவமுஞ்சிவமுஞ் சந்நியாசிவேடமுமாய்
அவமும்பவமும் அரிஞானமூலமுமாய்
தெளியும்பெரியோர்கள் சிவஞானவேதமுமாய்
வழியுமணிமுழக்க மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
மகிழ்ந்துகளிகூர்ந்து வந்தார்களனைவருந்தான்
புகழ்ந்துமுனியாதம் போற்றியடிபணிந்து
அப்பனேயெங்கள் ஆதிகுருபரனே
செப்பமுடனெங்கள் தெய்வசிகாமணியே
என்றுதர்மர்தெண்டனிட்டு இன்பமுடனேபணிய
நன்றுகாண்பஞ்சவர்கள் மன்னவர்கள்தான்பார்த்து
பாண்டுமைந்தர்தானும் பதியிழந்துவந்தவரை
வேண்டியேயிங்குவந்த விசாரமேதென்றுரைத்தார்
பொய்யானதோர்களியன் பூமியிலேவந்ததினால்
வந்தோம்புரியிறந்து வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயனுப்புந் தானுமேயென்றுரைத்தார்
தருமரிவைசொல்லத் தான்கேட்டுமாமுனியும்
இம்மைதனில்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
வேதனுடமாமுனிவர் விண்ணோருங்காணாத
சீதனமலர்விந்தபந்தம் தேடிநீகாண்பீர
ஆறுமாயன் ஐவருக்குமன்புடையோன்
தாறுனகோபாலா தன்னிடத்தில்நீங்களுந்தான்
போறுமுங்களுக்குப் புத்திகாண்சொல்லுகிறேன்
சேருதிபதிக்கதிபர் செப்புகிறேனுங்களுமினி
வேதம்வெகுளி வெகுண்டதொருகோபம்
தாகம்பசியினொப்புஞ் சஞ்சலங்களில்லாமல்
இருப்புக்குலேகளவு எதென்றுமில்லாமல்
கம்காமமம்கேங் கருத்துமறப்பாமல்

அன்றியுமோர் கதையா னருளுமென் றுதானுரைத்தார்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி ஆத்துமசுத்தைசுக்திபண்ணி
எம்பெருமாள் தன்னை இருதயத்திலேநினைந்து
மன்னுயிர் தன்னுயிர்போல் மனதுபரிபூரணமாய்
நடந்தால்தெரியும் நந்தகோபாலருடன்
இடந்தான்தெரியுமப்பா என்னுனைதப்பாது
தாரார் துளசிமணித் தாணணியுமூர்த்திதன்னை
ஆராய்ந்துதேடி யருள்பெறுவீர்கண்டீரே
செல்லும் வழிதனிலே தீதொன்றுவாராது
சொல்லுகிறேன்கேளும் துன்பமற்றபாதையிது
தீதானபேர்கள்வந்து செல்லாவழிகேளீர்
கேதாரம்போய்ச்சேர்ந்தால் கிட்டவருதூரமில்லை
பக்கவிலக்குமில்லை பலபாதைதானுமில்லை
சொர்க்கமதுபோய்ச்சேர சொல்லுகிறேன்நீர்கேளும்
கதிர்ந்தொருவாசல்வழி காவல்பத்திரகாளியென்றார்
துதித்தவளைப்போற்றித் துன்பறவேநடவும்
என்றுதுறுவாசர் இவ்வசனந்தான்கூற
நன்றென்றுபஞ்சவர்கள் நமஸ்கரித்துமாமுனியை
நடந்தார்திசைநோக்கி நல்லதொருபஞ்சவர்கள்
அடர்ந்துவழிகூடி அம்மையுடகோயில்சென்று
பணிந்தார்களைவர் பத்திரமாகாளிதன்னை
துணிந்தார்களைவர் தோத்திரமுஞ்சொல்லலுற்றார்

விருத்தம்.

வக்கிரசெந்தமுகக்கமலவிழியிலகு செஞ்சடையடிமுடியும்
உக்கிரமகோரவுமைவிழிமருட்டு மோக்குரம்காமுந்தன்குலஞ்
சக்கிரவிஜபஞ்சாமுண்டிகௌரி தும்கைமாகாளிதிரிசூலிநீலி
விக்கிரசாலிநிமலிதுதித்தே னுனையேதுணைசெய்வாயே. ௮௩
காளிபகவதிகங்காளிமாரி கரியமால்தங்கைகாரிழையாளே
எளியார்தமக்கிரங்குமபரிபூரணி யிடைவிடாவழியை
வெளியில்வந்துதவுமாதாவே என்றுவந்தோமுனபாதம்
தருவிலென்தாயேநின்பாதம் துணைசெய்வாயே ௮௪
துந்துபிடாரிசொல்லி தோதகிமாயருத்ரி
சிந்துரதிலதமாதே திரிசூலபாலமேந்தி
வந்துமுன்தோன்றவேணு மாசுற்றவடிவினளே
பந்துவைகுந்தஞ்சேரப் பதிவிடைதாருமம்மா. ௮௫
தாதுமலர்ந்தகுழலணங்கே சமயமிதுதானவழிகாட்ட
மாதுதனதுசேதாரம் மட்டுஞ்சேரமலைவுதன்னை
ஏதுவினைகளணுகாம லெளியாரிடமேநீயிருந்து
தீதுவினைகள்வாராமல் செவ்வேநடத்துநீதிரிபுரையே. ௮௬
..டக்குந்துயரமறிந்துனது நாட்டமதனால்கண்டிறங்கி
அடக்கமுடையபொருளறிய வம்மாவுனதுசெயலாலே

நடக்கவேணும்வழி துலையக் காணவேணும்வைகுந்தம்
வடக்குவாசல்மடக்கொடியே வருவாய்வந்து துணைசெய்வாய்.
துணையாயெனக்குமுன்னின்று துன்பவினைகளணுகாமல்
அணைவாய்மலைக்காதரவா யைந்துபுதல்வர்திகையாமல்
பிணைவாய்தனதுபிள்ளைகள்முன் பேசாதோடிவந்தருகே
இணைவாய்வருகவம்மாநீ யிப்போசமயமாதாவே.
வருவாய்கமலமாதாவே மார்க்கவழியேதீர்க்கமுடன்
குருவாய்நிசமும்முன்னின்று குற்றங்குறைகள்வாராமல்
திருவாய்மொழிந்துபயமரவே சிந்தைமகிழ்ந்துசெயல்பெருக
தருவாய்பெரியவைகுந்தந் தாயேசரணஞ்சரணுமக்கே.
(கதை) மாதுகவுரி மகமாயிராசகன்னி
சாதுவேமாகாளி தாயேபராபரியே
சக்கரத்திரிசூலி சாமுண்டிசங்காரியே
துற்லகபிடாரியம்மா துரியசடாட்சரியே
பஞ்சாட்சரத்தினிட பதியேபதியுரையே
அஞ்சலென்றுகாக்க அடைக்கலமேயுன்மீதில்
மாதாவேதாயே வழிகாட்டவந்தருளும்
ஆதரவுமில்லையம்மா அடிபேற்குவந்துதவும்
என்றுதர்மர்சொல்ல இறங்கிவந்துமாகாளி
சொல்லுவாளப்போது துரைராசமன்னவற்கு
நல்லதர்மரேயுனக்கு நல்லவழியிதெனவே
வழிகாட்டிமாகாளி மறைந்தனள்காணம்மானை
தெளிவாகபஞ்சவர்கள் சென்றுவழிதான்கூடி
தாராளமாய்நடந்த சத்தியபத்திரகாளிதன்னை
நேராயிருதயத்தில் நெஞ்சுநடுவேநிறுத்தி
எண்பதிங்காதவழி எய்யாமலேதான்நடந்தார்
நண்புற்றகானகத்தில் நடக்கும்வழிதனிலே
அப்பாலொருமலைதான் அளவுற்றவுன்னதமாய்
ஒப்பாருமில்லாத வுயர்ந்தமலைமீதேறி
அந்தமலைபெருமை ஐவருந்தான்பார்ப்பளவில்
கந்தமுடனரக்கன் கைலாசமென்றொருவன்
ஆகாசம்பூமி அளவாகவாய்பிளந்து
வாகாசந்தன்னுடனே வயிறுகளையெக்கிநின்று
தீயெரிந்தகண்ணுஞ் சிறந்தவிழிநாபியுமாய்
பேயிருந்தவீடதுபோல்பெருடலும்நீள்வயிறும்
காட்டானைசிங்கம் கரடிபுலிபன்றியுடன்
கூட்டமுடன்காதவழி நடந்துதிரிவதுவும்
நாசிவழிசென்று நடமாடப்பட்டதெல்லாம்
யோசனைகாதவழி யுழன்றுருண்டுதான்திரியும்
சிலேட்டித்திலீயதுபோல் சிக்கியலைந்திடவும்
வாட்டும்பெருங்காற்றால் வல்லரக்கன்தன்மூச்சு
எல்லையில்லாத்தூரம் எந்தமட்டோநாமறியோம

தொல்லையுடல்பங்குநூராம்லெகுதூரம்
கடக்கமுடியாது கடற்கரைக்குமெட்டாது
கிடக்கிறான்ராட்சதனைக் கிட்டியேசென்றாலும்
அடக்கமுடியாது ஆர்தனக்குக்கிட்டாது
டக்க வழிகாணோம ராட்சதனைதப்பியப்பால்
யேகவழிசற்றும் யேதொன்றுங்காணோமே
வேகமுடன்சென்றவன்மேல் வீரியங்கள்செய்தாலும்
எதிர்த்துப்பொருவான் ஈடல்லநாம்தாம்
மதித்தவனுங்கின்னவென்றால்வாய்தனக்கும்பத்தாமோ
கைகாலுலாவிவருங் காதமிருகாதவழி
ஐவருந்தான்பார்த்து அவன்வயிற்றுக்குப்போது
என்றுமயங்கி இதங்கிவழிபார்ப்பளவில்
நின்றுமலைத்தவரை நெடுமூச்சுதானெறிந்து
காவலர்கள்போனவழிக் காணுமலேயலைந்து
தாவியெங்குஞ்சுற்றி தவித்துவழிதிகைத்து
உற்றதொருராட்சதனை வுசுப்பினார்கிட்டவந்து
சத்தமிட்டுகுதித்துத் தட்டியெழும்புகையில்
சின்னமாய்ச்சும்மா மெய்யசைந்துகண்ணுறங்கி
ஏதுசெய்வோமென்று எண்ணிமனம்புண்ணாகி
தீதுவினையாளிவனுந் திருவுளமேயுண்டெனவே
சுற்றும்போயாராய்ந்து சூழவழிகாணமல்
மற்றுமினிப்போயாராய்ந்து வழியொன்றுமில்லாமல்
நின்றுதிகைத்தளவில நெடியதொருவல்லரக்கன்
குன்றுமலைபோலவனும் கோட்டாவிகொண்டெழுந்து
ஐவரையுங்கண்டரக்கன் ஆவிபிடிப்பளவில்
தெய்வமேயென்று சினத்தெழுந்தான்வீமனுந்தான்
மண்ணும்விண்ணுந்தானதிர மலைகள்கிடுகிடென்ன
கண்ணும்புயவீமனாடிற்சினத்தெழுந்து
ஆர்பரித்துக்குத்த அரக்கனுமேதான்சினந்து
எற்பரித்துவீமனுடன் எதிர்த்துப்பொருதலுற்றான்
மலையும்மலையுமமற்கட்டிசேர்ந்தாற்போல்
அலைகடலுங்காற்றும் அலறிவெகுசத்தமிட்டு
காடுசெடிநெருங்கிக் கற்கடலுந்தூளாகி
ஈடுசெய்யமாட்டாமல் எடுபட்டுவல்லரக்கன்
மதியழிநசாமம் வல்லரக்கன்றான்பொருதி
அதிகபிலமெல்லாம் ஆங்காரமுள்ளடக்கி
தாக்கினான்வீமன் தலைகளுருண்டோட
நோக்கிவந்தாராட்சதனும நொக்கியேபட்டுருண்டான்
பட்டஅரக்கன் பாரில்பிழைத்தெழுந்தான்
துஷ்டனவன்தேடிநம்மை துரத்திபிடிக்கவென்று
தாராருந்தார்மர் தம்பியரைவாருமென்று

சோகத்தானடந்தார் செய்வமேயென்றுசொல்லி,
வருத்தமுடநோக்கி வளர்ந்தவனக்காடுகளும்
திருத்தமுடன்கடந்து சென்றார்வழிகூடி
நடந்தார்வெகுதூரம் நாற்பதிங்காதவழி
கடந்தார்வெகுதூரம் கானகமுந்தான்கடந்து
வரும்வழியில்வீமன் வார்த்தையொன்றுதானினைந்து,
தருமரடிபணிந்து தான்தொழுதுயேதுசொல்வான்
நடக்கும்வழிதுலைய நாதனேயெங்களுக்கு
அடக்கமுள்ளமுற்கதையை அருளுமென்றான்வீமனுந்தான்,
பொருளுமுறையும் போதமுடன்முற்கதைதான்
சாற்றுகிறேன்தம்பியரே தான்கேளுமென்றுரைத்தார்,
போற்றுமுலகும் புவனம்பதினாலும்
வேதாவும்மாலும் மிக்கதொருருத்திரனும்
மீதானமூவர் விதிக்கவிதிபாரமல்
நான்படைத்தோமென்று நான்முகனுந்தான்கூற
மான்பிடித்தருத்திரனும் வகைபலவுந்தானாகி
நேயமுடன்மூவரிலே நீபெரியோன்நான்பெரியோன்,
என்றுபகையாக எதிர்த்தவழக்குரைத்து
மன்றிற்சபதமிட்டு வாய்த்தசத்தந்தானாகி
நன்றிலுவர்மூவருமே நடக்குமதிகாரம்
படைப்பிக்கதேவன் படியளக்கமாயோனும்
முடிப்பிக்கருத்திரனும் மூவருபேயல்லாது
ஒன்றையென்றைமிஞ்சாது வுண்மைபொருளாகுமிது,
மன்றில்விளங்கி வழங்குரைக்கமூவர்களும்
பார்க்கிச்சரியெனவே பரமரகசியத்தை
ஏர்க்கவேமுன்னாள் எழுதிவைத்தார்மேருவினில்
ஆர்க்கும்பெயரோ னவனல்லால்வேறுமுண்டோ,
தீர்க்கமுடர்மூவர் செய்தொழில்மிச்சமில்லை
அவனைமறந்துரைத்த அபசாரந்தீரவென்று
சிவனுமயனுந் திருமாலுந்தான்கூடி
ஒருவர்க்கொருவர் வுபர்ச்சிசொல்வதல்லவென்று
மருவித்தழுவி மகிழ்ந்தார்கள்மூவர்களும்
அண்டம்புவன மகண்டமெல்லாந்தான்படைத்து
அண்டங்கடந்துநின்றேன் ஆடுந்திருக்கூத்தை
கண்டறியமாட்டாதார் கருதியுரைத்ததெல்லாம்
கொண்டவினைப்பயனால் கூறினோமிவ்வார்த்தை,
அவ்வினைபெரியோன் அங்குமிங்குமொன்றாகி
எவனேவவனகாண் எல்லையில்லாபேரொளியை,
மறந்துரைத்தகுற்றம் வாராமலேயிருக்க
தருந்துவமாயிருந்து இருதயத்திற்றான்துதித்தார்,
இல்லைதம்பியரே இன்னமொருகதைதான்

மாயவருமிந்திரரும் வானோரும்வேதியரும்
நாதமுனிரிஷிகள் நால்வகையிலுள்ளோரும்
அன்னாளியமதேவர் அமுர்தங்கடையவென்று
பொன்னாருமேரும் பொருப்பேதான் தூணாக
நாகமதுகயிறாய் நாட்டியதோர் தூண்தனக்கு
வாகனையுமாமதியு மத்தாகத்தான்சேர்த்து
வானவர்களோர்புறமும் வாலியொருபுறமும்
ஆனவர்கள்பாற்கடலில் அமுர்தங்கடையுமன்னாள்
மலைதாங்கழன்றிடவே வாசுகியுமப்போது
நிலைதாங்கமாட்டாமல் நீள்விஷங்கள்தான்கழன்று
மீறியதோராலவிஷம் வெகுண்டுருண்டுதான்கழன்று
சீறியுலகெங்குஞ் சென்றுபுறந்தப்பாமல்
அண்டமட்டுக்கும் அகண்டமுதற்றான்பறந்து
விண்டலமுமூடுருவி விரிஞ்சனுடலோகமெல்லாம்
பொங்கவிஷம்பெருகி புகையெழுந்தகோபமுடன்
தங்கியேழுவுலகுந் தானுமுண்டுமீள்வதுபோல்
வாரவிஷந்தன்னை வானவருங்கண்டேகி
போறவழியெங்கும் போகவழிகாணாமல்
கண்டுவிஷந்தன்னைக் கலங்கியேவானவர்கள்
அண்டமிடமெல்லாம் ஆனகலைஎன்றுபுத்தி
தெண்டனிட்டுக்கண்டு சிவனையடிபணிந்து
தொண்டருக்குவந்த தோஷங்கள்தீர்த்தருளும்
பரனேபராபரனே பனிமதிவெள்ளெருக்கம்
அரவணியுஞ்செஞ்சடையான் அண்ணலேநீர்கேளும்
கடைந்தமிர்தந்தன்னில் காலவிஷந்தான்பிறந்து
அடரத்திரிலோகமெல்லாம் அந்தகாலமாமெனவே
தொடர்ந்துவருஞ்சுதனைத் துடைக்கவகைகாணாமல்
கடந்தோடிவந்தோம் காலவிஷந்தான்பிறந்து
எண்டிசையுந்தான்படைத்த இறையோனேகாவலென்று
யெண்டிசைசூழ்வையமெல்லாம் சிவனேயினிக்காரும்
என்றவர்கள்கூறி இறையோர்க்கபயமென்று
நின்றவர்களைதனை நீள்சடையோனஞ்சலென்று
சென்றுபறந்துவந்து தீதானநஞ்சுதன்னை
ஒன்றுபோல்தான்றிரட்டி உடகொண்டாரீச்சுரனார்
நஞ்சுண்டாரென்று நல்லதொருபார்ப்பதியும்
அஞ்சுவிரல்தன்னால் அநங்கினாள்பார்ப்பதியும்
எவ்வுயிருங்காக்கவென்று ஈசுரனார்நஞ்சுகின்றார்
அவ்வுயிரெல்லாப்பிழைக்கு மலர்மடிந்துபோவென்று

போலிவிஷப்பாயாமல் குறுக்கேமிராடியில்
தாலிமழுக்கவென்று தடுத்தாளகாத்தாலே
கண்டத்தில்நின்று கறுத்தகறைவிடமாய்
நின்றுகாணந்த நெற்றிமேலுச்சியிலே
அன்றுபிழைத்தார்கள் அமரர்முனிவரெல்லாம்
திரிமுனிரிஷி தேவரொடுமூவரையும்
இரவாமலீசுரனார் ரட்சித்தாரம்மானை
ஈதல்லாமல்வேறுகதை இன்னமொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆதலால்இவ்வுலகில் அரசெனுமுப்புறத்தார்
இவ்வுலகிலுள்ளதோரு எண்பத்துநான்குபிறும்
அவ்வுலகுமிவ்வுலகும் அடங்கலும்கொள்ளைகொண்டு
இடுக்கங்கள்பண்ணியிருந்தாரே அசுரருமே
துடுக்குமுபத்திரமும் துன்பத்திற்காற்றாமல்
தேவர்களுமிந்திரரும் திசைநான்குமுகத்தோனும்
மூவர்களுமொன்றாய் மூர்த்தியெனுமீசுரரை
இனறுமுதல்முப்புறத்தார் இடுக்கத்துக்காற்றாமல்
வந்தோமேபராபரனே வஸ்துவேகாருமென்று
அஞ்சலொழிகேட்டு அரனுருமேதுசொல்வார்
செங்கணசுரரெல்லாம் சிவபத்தராயிருக்கும்
அங்கவரைக்கொல்லாமல் அழிக்கவேபோகவி
சிறந்தவர்செய்யும் சிவபூசைதன்னை இப்போ
மறந்துவிடப்பண்ணிவைத்தால் வாகாயழித்திடலாம்
என்றுசிவன்சொல்ல எம்பெருமான்தன்பதியில்
கண்ணுமுகுந்தா கரிமுகில்மேனியனே
அண்ணுதுலாபமணி ஐயனே அச்சுதனே
முப்புரத்தாராலும மூவுலகம்கொள்ளைகொண்டு
இப்போதழிக்கதுகாண எனசெய்வோம்மாயவரே
வண்ணவரேசுரர்பால் வாகாகப்போயுரைத்தோம்
இன்னமுடன்முப்புரத்தார் சிவபக்தரென்றுசொல்லி
அவர்கள்செய்யும் பூசைதன்னையகற்றிருவிப்போது
சிவனாருமுப்புரத்தைச் செய்கிறேமென்றுசொன்னார்
ஆணையினாலும்மை அடியேங்கள்தேடிவந்தோம்
மாய்கைபலசெய்து வல்லோர்சிவாலயத்தை
மறந்திருக்கப்பண்ணுமையா மாபாவிமுப்புறத்தோர்
இறந்தநெருப்பெறிய எம்பெருமான்பண்ணுமிப்போ
வானவருந்தேவர்களும் மயங்கிநின்றுவார்த்தைசொல்லு

ஆனபெருமாள் யாவர்க்குங்காணிறங்கி
விண்ணவரேயுங்கள்பயம் வேண்டாமெனத்தீர்க்க
தண்ணுமுடன்மூப்புறக்கோர் தக்கருடனேவந்து
என்னமாய்நானும் இருந்தார்கள்வயதனிலே
மண்ணைபடிப்பதற்குமாயமாய்த்தானிருந்து
தழுவியவாதனையுஞ் சற்பனையேசெய்வதற்கு
வழுதாலேதான்பார்க்க வருகிறோம்போங்களென்றார்
அதமகிழ்ந்தவானவர்க ளமராபதிசேர்ந்தார்
ஜெகநாதர்வந்து திரிபுரத்தைத்தீயெரிக்க
வந்தார்தான்மூப்புறகில் மாயோனுபாயமதாய்
விந்தையாய்ப்பூசை விழுந்தாட்டமேனுமென்று
புத்தாய்ச்சமைந்து புத்தாய்வடிவுகொண்டு
வித்தகனூர்போயிருந்தார் வீரன்மூப்புறத்தில்
போயிருந்தார்புத்தர்களைப் பொலலைதாமப்புறத்தில்
தீவினைகளேதென்று சென்றார்காண்புத்தனிடம்
சிறந்தசிவபூசையிங்கே செய்யுந்தவந்தனிலே
மறந்துமொருபுத்தன் வருவானோவென்றுசொல்லி
புத்தனுடனெதிர்த்து புரத்திலுள்ளோரெல்லோரும்
தத்துவங்கள்பேசியிவர் தர்க்கித்தாரம்மானை
நிற்றநிறுநிறுத்தி நிலைநிற்கவாதுசெய்து
தற்கித்துப்புத்தரவர் தனுசாஸ்திரப்படியே
சமையமெனும்வேத சாஸ்திரத்திலுள்ளபடி
அடையும்படிக்கி அறிவுரைத்தார்புத்தரென்று
வாதாடிமூப்புறத்தார் மலைத்திருந்துதான்தேடி
சூதனும்புத்தனிட சூட்சமறிவோமெனவே
புத்தரேநீரிருக்கும் பூமரத்தைநீங்களுமே
அந்தரித்துநீராய் அதுசாம்பலாகவேதான்
பார்க்கிறோம்நீரும் பசுமரம்போலாக்கும்போ
அக்கினிநீரானால் அரனாரும்நீரெனவே
வேதமெல்லாமுமுடைய வேதமேதான்படிக்க
பாதம்பணிந்து பலகாலும்பூசைபண்ணி
ஈஸ்வரனென்று யெல்லோருந்தான்பணிந்து
வாசமுடன்நீபுரத்தார் வகுத்துரைத்தசெய்தியினால்
புத்தாசினந்து பூமரத்தைபாருமென்றார்
பத்தறவேமுப்புறத்தைப் பாருமென்றாரம்மானை
பூமரமும்வெந்து பொடிசாம்பலாகி

பூமரத்தைப்புத்தனுந்தான் பூமரம்போலாக்கிவைத்தாய்
கண்டுதான்முப்புரத்தார் காக்ஷியிதுவென்றுசொல்லி
தெண்டனிட்டுப்போற்றிச் சிறந்திருந்தாரெல்லோரும்
மாயனிடமாய்கை மனமறியாமாபுரத்தார்
நேயமுடன்முப்புறத்தார் நினைவுமிகவறிந்து
ஒருத்தர்தவங்கள் உபதேசந்தான்மறந்தார்
வருத்தமின்றிசரிட வாசனையுந்தான்மறந்தார்
பெற்றவரமிழந்தார் பெரியதவந்தான்மறந்தார்
எதிர்த்துவந்தபத்தனையும் ஈசனென்றுதான்பணிந்தார்
பூமரத்தில்முப்புரத்தார் புத்தனையேதெய்வமென்று
சேமமற்றுவீற்றிருந்தார் நெடுமாலுமப்போது
ஈசர்தனைநினைந்து இப்பொழுதுமுப்புறத்தார்
பூசைதவங்குலைந்தார் போர்பொருதமாட்டார்கள்
வேளையிதுவாகுமென்று மேகவண்ணர்தானினைந்தார்
காளைதனிலேறுங் கடவுளருந்தாமறிந்து
முக்கியமாய்மனதில் முயல்களைத்தான்வளைத்து
செங்கிமகாமேருவையுஞ் சிலைபாகத்தான்வளைத்து
வாக்கியைநாணாக மாலதானும்அம்பாக
நேசமுள்ளவேதம் நெடும்பரிதேருக
சதுமுகன்சாரதியாய்ச் சங்கரனார்தானடந்தார்
மூதுமொழிநாமெடுத்து மீறிச்சிலையேற்றி
திருமளவில்மாயனிட மாய்கைதனையறிந்து
வருமருவுமுப்புரத்தில் செனறுநின்றுதான்சிவனும்
காயாம்புமேனி கண்ணரிடசூட்சமதை
வாயாரச்சொல்லி வழுத்தமுடியாதெனவே
சித்தத்திற்கொண்டு சினந்துசிலைநாணேந்தி
சந்தவொலிநாணசைந்தார் தராதலங்கள்தானடுங்க
கர்த்தனார்முப்புறத்தைக் கண்டுநகைசெய்தளவில்
பற்றவேமுப்புறமும் பஸ்பமாய்த்தானெறிந்து
மாபாவிமுப்புத்தார் மாண்டார்களெல்லோரும்
பூபாலனை புண்ணியஞ்சேர்தர்மறுந்தான்
இக்கதையைநன்றாய் இனியோர்க்குத்தானுரைக்க
அக்கதையைச்சொல்லி அடவிகளுமாமலையும்
கடந்தமொருநூறு காதவழிதூரம்
கடந்ததைகேட்டு நல்லதென்றுபோகையிலே
வெற்றியுள்ளவீமன் விசையவுந்தானிப்போது

மன்னவரே தம்பியரே மறுக்குமொருக்கதைதான்
இன்னமொன்று சொல்லுகிறே னிப்போதுநீர் கேளும்
ஆட்கனென்றேயொருவன் அவனிதனிலேதோன்றி
நாடுதனிற்றன்பேர் நலமாய்விளங்கிடவே
முரணியசேனவன் மூவர்கணம்பிலுமே
வாழ்வன்றிவாழ்ந்திருக்க வல்லஇரணியனை
தேவர்களுமிந்திரனுந் திசைநான்முகத்தோனும்
ஏவல்செய்துநாளும் இரணியனைப்போற்றிசெய்து
ஆற்றுமலேயவர்கள்ச்சுகனைப்போற்றிசெய்து
ஏற்றுனமாபாவி கொடுமையெல்லாந்தானுரைத்து
கேசவனும்நம்முடைய கிருபையினிரணியற்கு
வாசமுடனெங்க வசையினாலானாலும்
சாபமதுதீர்க்கத் தரணிதனிற்பிறந்து
மாபாவிதன்கொடுமை மண்ணுவிண்ணுக்காமறிய
தீர்க்கிறோம்நீங்கள் சிந்தைதனிற்றுனமகிழ
கார்க்கிறோமென்று கண்ணனுந்தானுரைத்தார்
வந்துபிறந்தார்காண் மகிழ்ந்தானிரணியனும்
இந்தபிரகலாதன் றனையெடுத்தமுத்தமிட்டு
தந்தையருந்தாயுந் தானைபிரியமதாய்
காலுக்குதண்டையிட்டு கனத்தச்சதங்கையிட்டு
மேலுக்குமாராடி விதமாயப்பணிபூண்டு
அஞ்சுவயதானவளி லருமையிட்டுத்தான்போற்றி
வஞ்சனுடன்மைந்தன் மகனைமொழிகேட்டு
வாகாயவைகேளும் வந்துதென்றுதந்தையுந்தான்
பாங்காகவேபடிக்கப் பாலனையுந்தானழைத்து
முக்குமறைவேதியரே முகூர்த்தமிடுமென்றுசொன்னான்
மைந்தனுக்குநல்லவித்தை வருத்துமென்றுதான்மொழிந்தான்
அந்தமொழிகேட்டு அந்தணனுஞ்சம்மதித்து
இந்தவசனமிதுவேபிரியமென்று
தம்பிபிரகலாதன் தன்னையேயோதிவிக்க
தும்பிமதவாரணமே துணைசெய்யவேணுமென்று
ஏடுபிடித்து இரணியநமாவென்று
தேடுதமிழ்வேதியரும் செப்பினார்தம்பியற்கு
பேசாமலேயிருந்து பிரகலாததேவனுந்தான்
ஆசானைப்பார்த்து ஐயரேவேதியரே
உலகிலவளப்பம் உரையாமலிப்போது
தலைகீழாய்ச்சொன்னால் சம்மதியோஆர்தனக்கு
எப்படித்துவேதனவே மறையோனுந்தான்கேட்க
அளப்பொன்றுமில்லை அரிநமாவென்றுசொன்னால்
வேதமொழிந்தாலும் விண்ணோடேநடந்தாலும்
ஆதவனுமமபுவியி லண்டமழிந்தாலும்

காலமுமழியார் வுண்மைபொருளாகுது
மாலுநான்முகனுஞ் செப்புமொழிவேதாந்தம்
ஓ மாநாராயணா வென்றுமுபதேசம்
ஞானமிதுவுலகில் நற்றுணையாமெவ்வுயிர்க்கும்
மானபிமானமென்றும் வழங்குதுகாண் லோகமெல்லாம்
என்றுசிரியோ னெடுத்துரைக்கவேதியரும்
சென்றுமறைவேதியரும் செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
மன்னனிரணியர்முன் வந்திருந்துவேதியரும்
தென்னவனேயுன்மகனை செப்புகின்றவார்த்தைதன்னை
கேட்டிலையோவென்று கிருபையுடன்சொலலுற்றார்
தாட்டிகமாமொன்மொழியைத் தம்பியருமீறியிப்போ
இரணியநமாவென்று இன்பமுடன்சொல்லுமென்றுஞ்
சூரணியனைமுதுமையாய் மொழியேமாற்றுவதோர்
அரிநமோவென்றசத்த மண்டமெல்லாங்கேட்டிருக்கும்
சரியாயிரணியனைத் தானெதிராய்ச்சொல்லுவாரோ
என்றுரைநுண்மைமைந்தன் இரணியனேயென்றுரைத்தார்
நன்றுச்செனவே நாழிகையில்மைந்தனைத்தான்
கூட்டிவாச்சொலலி குழந்தைதனைப்பார்த்து
பூட்டிவித்தசொல்லதனைப் பொருந்தாமலேபார்த்து
யேறுமாறுரைத்தா யென்பிள்ளாய்தப்பியோ
கூறுமிரணியநமாவென்றுகூறுமென்று
அரிநமோவென்று அருளினன்பாலகனும்
எரிஎழுமேகோபம் இரணியனுந்தான்சினந்து
சொன்னபடிசொல்லென்று சுடமிகக்கொளுத்த
என்னவதைசெய்தாலு மெடுத்துரையேனந்தமொழி
முன்னமேசொன்னமொழி யல்லாமல்வேறுமுண்டோ
மன்னவனேயெட்டெழுத்தை மறப்பதுவுஞாயமதே
ஆகாதசொல்லதனை ஆமென்றுசொல்லுவாரோ
சாகாவரமுனக்குத் தந்ததிருலிங்கமதம்
வந்ததுகாணென்று மைந்தனியையுரைக்க
சென்னியசைத்துச் சினமாயிரணியனும்
சொல்லடாவென்று சுதனைபிடித்தடிக்க
மல்லடாசொல்லுகிறேன் நிரந்தரமாகவென்றும்
இருக்கிறார்கண்டாயே என்றுநெக்குளெண்ணையைப்போல்
உருக்கமுடன்காட்டென்று வுதைத்தான்மகன்தன்னை
திரும்பிமகனுந் திருமால்தனைநினைந்து
துரும்பிலுமேயிருப்பார் தூணிலுந்தானிருப்பார்
இன்றுபிரகலாதனுந்தானுரைக்க
எந்துபுகழ்ரத்ன மணிவயிரத்தூண்களிலே
இருப்பானோவென்று இரணியனுங்கோபமதாய்
நெருப்பாயெழுந்து நிலையம்போகனென்றுரைக்க
அப்போதுபாலகனதாமைச்சனைத்தானினைந்து

இப்போதுஇத்தூணி லிருக்கிறாரென் றுரைத்தார்
எண்ணமுறையிங்கே என்சேதிதானறிந்தும்
வண்ணமணித்தூணில் வந்திருப்பாரென்றுசொன்னாய்
எங்கேயடாவென்று எழுந்தறைந்தான் தூணதனை
நங்கைபல்கலன் தூணில் நரசிங்கமாயெழுந்தார்
கண்டவுடன்மைந்தன் கடவுளிவர்தாமெனவே
தெண்டனிடவேணுமென்று செப்பினான்தந்தையிடம்
அந்தமொழி கேட் டார்ந்தானிரணியனும்
வந்தநரசிங்கமுடன் வாகாய்பொருதலுற்றான்
வாய்த்ததுவேளையிது மாயன்மிகநினைந்து
சாத்தவனைப்பற்றித் தன்மடியிலேயிருத்தி
வாசற்படிதனிலே வந்திருந்துகூர்நகத்தால்
பாசக்குடல்மார்பும் பகர்ந்திரண்டுகூறாக்கி
குடல்பிடுங்கிமாலையிட்டு குடித்துதிரம்விழாமல்
அடல்கதிரோன்பாதி அஸ்தமிக்கும்வேளையிலே
கொன்றிரணியனைக் கோபாலர்கைநகத்தால்
போனானிரணியனும் புழுநரகிலம்மானை
மாயோனைவந்து வ னவர்கள்போற்றிசெய்து
நாயேங்களுக்காக நரசிங்கமாயெழுந்து
இடுக்கந்தவிர்க்கவந்த எம்பெருமான்போற்றியென்று
நடுக்கம்தவிர்க்கவந்த நாரணரேதஞ்சமென்று
போனார்கள்வானோர்கள் பொன்னகரந்தானோக்கி
ஆனாலும்பஞ்சவர்கள் அநேகநெடுந்தூரம்
பாதைதுலையவென்று பழங்கதைகள்தான்பேசி
தாதுபுகழ்நகுலன் சகாதேவன்வீமனுமாய்
பூண்டுகொண்டுசொல்லும் புகழ்பெரிய அண்ணாவே
மீண்டுமொருகதைதான் விள்ளுகிறேன்கேளுமென்றார்
கூறுமொழிசிவனார் கோயில்திருவிளக்கு
ஆறச்சுடரொளிபோ லாறுகிறவேளையிலே
நீண்டவிளக்கதனில் நெய்பருகவேநினைத்து
மூண்டோரெலிவிளக்கை முகத்தினாற்றாண்டிடவே
அவியாமலோர்விளக்கு அழகாகநின்றெறிய
உவியாமல்தூண்டுகிற வுற்றவெலிதனக்கு
பரமசிவனும் பார்வதியும்தான்மகிழ்ந்து
வரமருளவேணும் வாவென்றெலிதனையும்
அண்ணலார்தாமு மாசாட்சியாளுமென்றார்
மண்ணுலகையாளுமென்று வரங்கொடுத்தாரம்மானை
பூவுலகிலேபிறந்து புரந்தரன்லோகமெல்லாம்
தேவரடிபணியத் தேசமெல்லாமோர்குடைக்கீழ்
ஆளுகிறான்லோகமெல்லா மயிராவதத்தனைப்போல்
வாழுகிறார்மாபெலிதான் வையகமெல்லாந்தழைக்க
ஆயிரம்லிங்க மடைவுடனே பூசைபண்ணி

கோவில்குளமுங் குடிபடையுந்தான்றழைக்க
தானதவமும தன்மபரிபாலனமாய்
வானவர்க்குமெட்டாத மகாபூசைகுருபூசை
ஞானசிவயோகியென நற்குணம்விற்பனமும்
ஈனமிரக்க மிறபபோர்கலிதீர்த்து
இரப்போர்க்கொருநாளு மில்லையென்றுசொல்லாமல்
பசியாமலுண்ணப் பாக்கியமுங்கானருளி
ரிஷிகள் தபோதனர்கள் நெறிமுறைமைதப்பாமல்
பாருளும்நாளில் பச்சைமால்சோதனைக்கு
சீரார்புவியில் திருமாலறியவென்று
வந்தார்புவியில் மாவலிதன்சேதிகண்டு
சந்தோஷமாகத் தவத்தின்பெருமைகண்டு
ஒருவிளக்குத்தான்றூண்டி உலகமெல்லாந்தாண்டு
திருவிளக்குலோகமெல்லாஞ் சிறப்பாயிருக்குமென்று
இவனுடையகர்மம் ஈரேழுலகமெல்லாம்
இவனுடையரூபமதாய்த் தீபச்சுடரொளியாய்
எங்கும்விளக்கொளியா யிருக்குதுகாணதானதவம்
பொங்குதுதான்பூலோகம் பொய்யாமல்யாருக்கும்
இவன்செய்யுந்தானதவம் எள்ளளவுங்குற்றமில்லை
அவன்செய்தழிக்கவென்றால் ஆகாதெவராலும்
வள்ளல்கொடுத்தவரம் வளருதுகாண்மாவலிக்கு
உள்ளக்கருத்தி லுபாயமென்னசெய்வமென்று
கள்ளத்திருடன் காயாம்பூமேகவர்ணன்
மெள்ளமனதில் வேறேநினைவுகொண்டு
மாயோனுந்தான்கேட்க மாவலியுமப்போது
ஜேயோனுந்தவம் நீணிலத்திற்செய்வதற்கு
உகந்துகமுழுகி ஒடுங்கிறங்கிக்கரையில்
புகழ்ந்துசிவபூசை பூரணமாய்த்தான்முடித்து
மாதானம்பூமி வஸ்திரதானமுதல்
கோதானமுந்திதியில் கொடுத்தருளவெபலமாம்
கன்னிகைதானங்கள் காவலனுந்தான்கொடுத்து
உன்னிமனதில் ஒருமித்துக்கையாலும்
கொடுக்கிறேனென்று கோபாலர்தான்கேட்டு
அடுக்கவேசென்று அந்தணர்போல்தானுக
நரையுமுப்பும் நடுக்கமுடன்வாதமுமாய்
புரையிருமலாகி புகைத்திருண்டகண்களுமாய்
நாசிபொழுகியுடல் நாடித்தளர்ந்திடவும்
பாசிப்பற்றியபல்லும புருவாய்ஒழுக்கமுமாய்
பேரறும்புடைவையது கொள்ளலாமகாற்றுட
பீற்றபுடவையது பிராயணரூப்த்தானிருந்து
அன்னந்தாருமாவலியே அட்சதையுந்தாவெனவே
முன்னவனேயுன்னிடத்தில் வந்தேனெனவேதான்

ஆட்சதையுந்தான்கொடுத்து அந்தணனுந்தேகியென்றான்
பட்சமுடன்றேகியென்ற பார்ப்பானை வாருமென்று
எனக்குவேணுமென்று யின்பமுடன்மாபெலியும்
சாதுவுடன்கேழ்க்கத் தன்னாதுமாமறையோன்
இடறிவிழுவார்போல் இளைப்புமிளைப்புடனே
வடதேசமேயிருந்து வந்தேனுனும்மிடத்தில்
உன்னிடத்தில்வந்தேன் உத்தமனேயெந்தனுக்கு
நன்னிலத்திலநானிருக்க நாட்டமுடனிப்போது
இருக்கவிடந்தாரும் உன்னுடையசாகாவில்
சுறுக்காய்மூன்றடிமண் சொல்லிதத்தஞ்செய்யும்
போதுமெனக்கு புண்ணியமேசெய்யுமென்றார்
வாருமையாநீர்தாமும் மற்றதொன்றுகேளாமல்
எவ்வளவுகேட்டீர் இப்போதுநான்தாரேன்
குலவுமயமாபெலிதான் கொடுக்கவொருமனதாய்
கெண்டிதனையெடுத்துக் கெஞ்சாசலமுவந்து
தெண்டிரையில்வேதியற்கு தத்தமதுசெய்கையிலே
தக்கதொருசுக்கிரன்றான் தன்னுடையசிஷனென்று
மிக்கதொருகெட்டித் தனையில்மீன்வண்டாக
சிக்கெனவேதாடந்தான் தெரிந்துமறைவேதியனும்
தொப்பையாற்குத்திடவே இட்டியென்றுகேட்டுவிட
கிற்பளவில்சுக்கிரனை நிந்தித்தாரெல்லோரும்
நாவோர்தனைவிலக்கி இப்படியாய்கொற்றவரும்
தீவினையாய்த்தானமுடியுஞ் செய்வோரைதான்விலக்கி
என்றுசபைசொல்ல இருந்தான்தலைகவிழ்ந்து
ஒன்றுமுரைப்பசமல் ஊமையைப்போல்தானிருந்தான்
தாரையினாலதண்ணீர் தாராளமாய்விழ்ந்த
பூசையெனமாபெலியும் புகழ்ந்துதத்தஞ்செய்தானே
தோற்றமதுவாங்கித் திருமாலுமபூவுலகில்
வைத்தவொருபாதமண்ணில் வானிலொருபாத
மற்றுமொருபாதத்திற்கு வகையேதெனக்கேட்டார்
கர்த்தன்திருமால் கருணைக்கடவுளர்தாம்
யீரடிமண்ணுதான் யிவ்வுலகுமவ்வுலகும்
ஓரடிமண்ணெந்தனுக்கு உன்மேல்நிலுவையென்று
மாபெலியையவன்சிறையில் வைத்தாரகாண்வானகத்தில்
தேவலோகஞ்சிறந்து சிறையிருந்தான்மாபெலிதான்
வானவருந்தேவர்களும் மாயோனைத்தான்வணங்கி
தானவரும்வேதியரும சதுர்வேதநான்முகனும்
மாயவனைவாழ்த்தி மகிழ்ந்திருந்தரம்மானை
தூயதொருபஞ்சவருந் தலைநாரமேநடந்து
ஆயனிடசந்நிதிக்கி ஆசையுடனவனுமாய்
வேகமுடனடந்து விதமதுகாணவென்று
தாகமுடன்வீமனுந்தான் மாதவனைத்தான்தொழுது

வைகுந்தஞ்சேர வழிகலையேனுமென்று
மெய்கொண்டமூர்த்தியின்னை விளம்புமொருகதைதான்
சொல்லுகிறேன்முன்னாள் சுருதிமுதல்முக்கதைநான்
புல்லும்புவியும் புனல்முகடு ஆகாசம்
கல்லுங்கரடும் கடலித்திசைகளெட்டும்
அல்லும்பகலும் அட்டதிக்குமெண்டிசையும்
இல்லாதகாலமே இறையோனொருத்தனுமாய்
அல்லலறிவேளங்கும் அகண்டமெல்லாந்தானாகி
வெளியாகியெங்கும் விளங்கிடுமொளியாகி
அழியாதவஸ்தொருவன் ஆதியாய்நின்றமுதல்
ஏகவெளியாகி பல்லாநிரந்தரமாய்
ஆகமவேதமன்றி அசைவுலகங்காணுமன்றி
தானாகிநின்ற தருமமயாவரனாய்
ஊனாயுயிராய் உடலுயிருலோகமுமாய்
வானாய்நிலனாய் மலைகள்சராசரமாய்
பானாய்மதியாய் பலவகையாய்த்தோற்றமுமாய்
அண்டமடுச்சாய் அண்டபகிரண்டமுமாய்
பிண்டமுதலண்டமுமாய்ப் பிரமாண்டகோளகையாய்
தட்டுநிலைதற்பரமாய் தாரதரங்களூர்வலமாய்
எட்டுத்திசையும் எழிலானபகவானும்
ஆகட்டுமென்று அருளினைவுகொண்டு
மாசிட்டரூபமென்றார் வந்துமுன்னேநிற்கலுற்றார்
எல்லாமுண்டாக்குமென்று இறையோன்பறையிடத்தில்
சொல்லாமுடிந்ததுகாண் தோற்றமொடுக்கமெல்லாம்
தற்பரமாய்த்தானறிச் சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
பொற்பரத்திலேயிருக்கப் புண்ணியனார்தான்தோன்றி
பரந்தோன்றிநின்று பரத்தில்சிவந்தோன்றில்
சத்திதனிற்பூதல்ல தத்துவத்திலனாதமுமாய்
நாதத்தினின்மேலே மூலவிந்துதான்தோன்றி
விந்துதனிலேவேதம் வியனுலுசாஸ்திரமும்
தத்துவங்களெதானணுப ரூநடனேதானமைந்து
கத்துமருபத்துநாலுகலைக்கியானமுமாம்
ஆராதாரமுதலாம் ஐம்பத்தோரட்சரமும்
விடுஞ்சதாகோடி வேதமுதல்மந்திரமும்
மந்திரத்தால்வந்ததுவும் மாகவந்தசதாசிவமும்
அந்தசதாசிவத்தில் அரியமயேச்சுரனும்
இதமயேச்சுரத்தில் ஏன்றமொருருத்திரனும்
வந்தமொருருத்திரனில் வாசமுள்ளவிஷ்ணுவும்
விஷ்ணுவிலேயிருந்து விதிப்பிக்கவேதாவும்
சட்டமிநிர்வேதாவில் தரித்ததொருஆத்துமத்தில்
ஆத்துமாவிலேயிருந்து ஆகாசந்தான்தோன்றி
சாதத்துமிவாகள் தன்னிலேவாயுவுந்தன்

வாயுவிலேதேயுவுந்தான் வந்திருந்து இப்போது
தேயுவிலே அப்புவுந்தான் சிறப்பாகத்தான்தோன்றி
சிறப்பான அப்புவிலே சிறந்தொருமண்தோன்றி
அறப்பெரியமண்ணிலேதான் அருபிவித்தாயுண்டாக்கி
ஒன்றுபத்துநூறும் கோடி நூறாயிரமாம்
அன்றுவிதிக்கையிலே அனந்தநூறாயிரமாம்
வானும்புவியும் வகைபலவுந்தானாகி
ஊனுமுயிரும் ஊர்வனமுமபட்சிகளும்
திக்குதிசையும் திசைசூழ்ந்தவையகமும்
நிற்குமோர் அஸ்தகிரி மேருவான் அஷ்டசெஜம்
ஈரேழுலகமுமாய் எண்பத்துநான்குயிராய்
பாரேழுந்தானசைப் பணமுடிகளாயிரமாய்
யோனிபலவாகி உருவதுவுமெவ்வாராய்
மானிலமேற்பலபூண்டாய் மரங்கள்விருட்சமதாய்
நாலவகையுஞ்சாதியுமாய் நால்வேதசாஸ்திரமும்
நூல்வகைகளாகமுமாய்நோன்புவிரதமுமாய்
ஆண்பெண்ணிருவகையாய் ஆகாயமுமுதலாய்
காண்பதுகண்காமங் கலைக்கியானமும்பெரியதாய்
ஆசையெல்லாங்கூட்டி அடக்கிவைத்தானைபொக்கிஷமாய்
ஓசைபஞ்சரூபம் உறுசுவைநாற்றமுமாய்
வாசலோரன்பதுவாய் பலபாண்டம்வீடாக
பாசமெனுமைம்புலனும் பரும்பூதநாதகண்டம்
தத்துவங்கள்தொண்ணூற்றாறுடையசஞ்சலமும்
மற்றுஞ்சராசரங்கள் மண்டலங்கள்மூன்றுடனே
சுத்தனண்டகூடவரும் சுவருமடங்களுமாய்
பித்தகனாரட்சிக்கும் பெருஞ்சிவன்தாமுதலாம்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தாரகைநக்ஷத்திரமும்
இந்திரனும்வானவரும் இமையோர்முனிவர்களும்
தந்திரமாய்த்தான்வகுத்துச் சகலமெல்லாமுண்டாக்கி
அந்தரத்தில்பேச்சு ஆர்பெரியோனென்றறியும்
நாமேபுவியில் நால்வகையுமேபடைத்து
தாமேநமக்குச் சரியில்லையென்றிருக்க
மாலவன்தானெல்லாம் வகுப்பித்தோமென்றுசொல்லி
ஆலமரத்தேறி அவர்துயின்றாராமாகில்
வீரவிரதமுமாம் விபரிதங்கள்தான்வளர்ந்து
கார்முகில்மேனியனார் கண்ணார்தனையிப்போது
சென்றவனைநாமுஞ் சிலுக்கிட்டுப்போய்பிடித்து
வென்றவனைநாமும் வெகுபெரியோன்வேதமென
நினைத்துமனதிலெண்ணி செருப்பிருகணைதீயெறிய
மனைந்துமிதெல்லாம்பொய்பாய் வகுத்ததெல்லாமிவனேதான்
நன்றாச்சென்வே நடந்தான்வைகுந்தபதில்
அன்றிடைச்சியால் அடியுண்டமாலிடத்தில்

சென்றுனிருகநான் சொட்டுவார்த்தையதாய்
கன்றூர்கனியெறிந்த காயாம்புமேனியனே
உன்பேச்சுமென்பேச்சு உலகெரியவேண்டுமென்று
தன்பேச்சுமேலாகத் தானெண்ணிநீயிருந்தாய்
என்பேச்சுக்கீழா யிருப்பதுவுஞாயமோதான்
முன்பேச்சுமூவருட முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களுமற்ற சிவபலராசிகளும
மூவர்களுந்தாமறிய முழுதப்படைத்திருக்க
என்படைப்புக்குள்ளாக யிருந்துபிழையாமல்
தம்பிரான்தானறியச் சத்தியமாய்நான்பொருக்கேன்
எம்பிரானதானறிய இனிமேல்பொருக்கேனான்
ஈரேழுலகும் இகபரமுந்தானறிய
பாரேழுநான்படைத்தேன் பச்சைமால்நீயறி
இப்பாலென்கையால் யீரேழுலகமெல்லாம்
மெய்ப்பானசத்த மேகமுடனேழ்கடலும்
அஷ்டகுலபர்வதமும் அஷ்டமாநாகமுதல்
அஷ்டகெஜமெட்டும் அடங்கலுமேதானாக
பரிசிமுதல்சத்தரிஷி மைந்தருமென்னுடைய
அருகாகநானீன்ற அன்புடையமைந்தர்கள்தான்
குருக்களொடுதேவர் குலவுசந்திரசூரியரும்
பெருக்கவேகாசிபரும் பெரியோர்முதலாக
அஷ்டவசுக்கள் அரசரொடுராட்சதரும்
திட்டமுருகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரரும்
கிம்புருடர்கின்னரர்கள் கணநாதர்தன்னுடனே
கிம்புருசாரதரும் தோற்றமெல்லாமென்னிடத்தில்
இந்திரனுமக்கினியும இயமனுடனிருதி
வருணனுடன்வாயுவு குபேரனுமாயீசானன்
இட்டமுடனட்டதிக்குப் பாலகருமென்னாலே
திட்டமுடனகலச் சிவன்முதலென்னாலே
உண்டானதென்று உன்மனதிலெண்ணாமல்
விண்டோமிவனென்று மெதினியிலெவனுடைய
உந்திக்கமலத் துதித்தானிவனெனவே
சிந்திருந்ததெல்லாம தீர்க்கமுடன்விட்டுவிடு
எதிறொன்றாய் என்னுடையனைவினைவாய்
வாதிறேலவ்வுயிரும் வகுத்தவிடாதிருந்தால்
ஆரைநீரட்சிப்பாய் அச்சுருபமில்லாதாய்
பேந்தையறியாத பேச்சதுகாண்பேசுவாரோ
சுவரில்லாச்சித்திரமுந் தொட்டெழுதவல்லாயே
எனையுமயக்குகிறாய் இத்தொழிலைவிட்டுவிடு
நால்வரையும்நீதான் ரட்சிப்போமெனறதெல்லாம்
பெருமானேபேசாதே பறந்துவிடுமிப்போது
வுன்னைவிட்டுவேறே வுன்னைப்போலொருவனுமாய்

பின்னையுண்டாக்கிப் பிரியமுடனாட்சியென்பேன்
ஆக்கமுடன்பாற்கடலில் அங்கேநீபள்ளிகொண்டால்
ஏற்கவேயோடி இப்போகொளித்திருப்போம
என்னுடையபேரன் எல்லார்க்குமகாரிஷிநாம
உன்னுடையசெய்வினையா லுன்னைப்பேதான்சபித்தான்
பத்துச்செனனம் பாரில்பிறந்திருந்தும்
முற்றுமங்கச்சாபம் முழுதுந்தொடர்ந்துவர
விட்டதறியாயோ விதிக்கெழுமென்னகையினால்
இஷ்டமுடனந்த எணபத்துநாலுலட்சம்
எல்லாவுயிருக்கு மினபடியென்றெழுதி
கல்லாவென்னையுங் கருத்தழிவுங்காணீரோ
என்னுடையவுந்தியி லுதித்துவந்தோமென்றுசொல்லி
என்னுடையபேரை இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னீரே
முந்தவொருதூணில் முளைத்தெழுந்தசிங்கமாய்
வந்துஇரணியனை மார்பைப்பிளந்துவிட்டீர்
அந்ததூணுனக்கு அன்னையோ தந்தையோதான்
தந்தையதுதானானால் தகப்பனுநீயெங்கனுக்கு
அக்கினிதான் மூங்கிலுக்குள் அவதரித்துவந்துபின்னும்
முக்கியமாய்மூங்கிலெல்லா முழுதும்வெந்துநீறாகி
போட்டதுபோல்நான் புத்திரனாவந்துதித்தேன்
வாட்டமில்லாவுங்களுக்கு மாற்றானாய்வந்துதித்தேன்
என்றுமலரோனிவை யுரைக்கமாயவனும்
நின்றுமனதின் நினையாதெல்லாம்நினைந்து
மேலானிவைசொலல வெந்தணலின்காரசம்
காதில்வெகுதன்பங் கையால்சொருகினாப்பால்
அகோரம்பிறந்து அலையாய்ப்புகைவரமப
விகாதமுடனைக்கு வேந்தனுக்குஇத்தனதம்
வந்ததென்னவென்று மனதிலெண்ணிமாயோனும்
இந்தமகிமை யினியறியவேணுமென்று
வேதாவைப்பார்த்து விஷ்ணுவுங்கோபமதாய்
மாதாவுனக்கெந்தன் வயிறியெனறியாமல்
நீதாயுமதாய் சிறுபிள்ளையாகையினால
வேதாவுநீதான் விபரமறியாமல்
மீதாய்ச்சிறுபிள்ளாய் வெகுளியாய்த்தானுரைத்தாய்
தந்தையதுகுற்றமென்று தானெணிக்கலாகாது
எந்தவிதநம்மையுங்கா னிகழ்ச்சியாய்தானுரைத்தால்
இப்படிநீசொல்ல யெவர்பொருப்பார்கண்டீரோ
அப்படிக்கொற்றபிள்ளை ஒங்கள்தானசெய்திடத்தில்
உன்னைப்போலெங்களுக்கு உற்றபிள்ளைதானிருவா
பின்னைப்புயபலமு பராக்கிரமமுள்ளவராய்
எதுடன்முன்னாள் என்வயிற்றிலேபிறந்து

தந்தையென்றுபாராமல் தாளாண்மை தன்னுடனே
வந்தெதிர்த்துநம்முடனே மற்பொருத்தவனவரை
கொல்லமுடியாமல்மனங் குறைந்துவெகுநாள்பொருதி
வெல்லவுபாயம் வேறேநினைவுகொண்டு
சற்பனையாய்க்கொன்று தாரணியிற்போட்டுவிட்டேன்
அப்படியேயுந்தனுக்கு அரிவுபரச்செய்தாக்கால்
உற்பனமென்றெண்ணாது உன்கருத்தைநில்லாது
கற்புடையபிதசமதில் நல்வினைகளாயிருந்த
புண்ணியத்தையுங்கீறிப் புறையாவேதானூற்றி
பண்புடனே தானிருந்தால் பதராயேயாகிவிடும்
அத்தன்மைபோலே அகந்தைசெய்தபிள்ளைகளை
உந்தன்சிரசி லோர்சிரசையீசுரனார்
முந்தவேகிள்ளுகையில் முளைத்ததோவுன்சிரசு
அந்தமட்டுமுந்தனுக்கு ஆண்மையொன்றுமில்லாதான்
எந்தமட்டுமுனசெயல்தான் எவர்தனக்குந்தலைவன்
அனந்தப்பலமுடிகள் ஆயிரந்தன்னிலொரு
கனத்ததனங்கள் கனத்தசிரத்தோரறனுக்கு
பாதாளலோகம் படைத்தோமெனும்பெருமை
மீதாகப்பேசுவது வீரியமோவுந்தனுக்கு
சொல்லுமுந்தன்வேதமெல்லாஞ் சோமுகாசுரனுந்தான்
நில்லுமெனவேபரித்து நெடுங்காலன்கண்டேகி
மீனவடிவுதானெடுத்து வேதமதைநான்பரித்து
நான்மிகவுந்தந்த நன்றிமறந்தாயே
நச்சுமரமாலும் நட்டமரந்தன்னையிப்போ
அச்சமறநாமு மழிப்பதுவும்போகாதே
என்பதினால்நாமும இந்தமட்டும்தான்பொருத்தோம்
உன்பலத்துக்காட்டாமல் ஒத்திருந்தோமெண்ணாதே
உயித்தம்பண்ணிநாமு முனைமிகக்கொள்வதற்கு
சயித்தின்றென்சுற்றமதைத் தன்னியிங்கேமீறிவந்தாய்
இனிமேலுங்கும்றமில்லை என்றேநெடுமாலும்
கண்சிவந்தேமாயன் கண்கள்பொரிபரக்க
ஒத்தெழுத்துவார்த்தைசொல்ல உந்தியலரோனும்
தூரத்திவெட்டுண்டாப்போல் துணுக்கென்றெழுந்திருந்து
ஒருவர்க்கொருவர் ஒருபூசலாய்விளைந்து
இருவருமப்போது யெதிர்த்துபொருவதற்கு
மட்டுமிஞ்சுவார்த்தைகளாய் வாதுபலதானகூறி
கட்டுவிடப்பேசிக் காவலர்கள்தானடுங்க
குதித்தாரிருபேருங் கொடிமுடிகள்தானதிர
துதித்தாபெருமானும் துடைதட்டியேதுசொல்வார்
முன்னாளரக்கர்தன்னால் முறையிட்டார்நம்மிடத்தில்
மன்றுவுனக்காக வந்துநானராட்சதரை
கொன்றுங்கள்தெய்வ பதவிகொடுத்தோமே

சென்றுங்கள் தெய்வ பதவியது சேர்ந்திருந்தும்
கன்றிமறந்தென்னை யிப்போ லாண்டி பண்ணுகிறாய்
மன்றில் பொருத வாதாடிவந்தெதிர்த்தாய்
இனியறிவோமென்று எதிர்த்தாரிருபேரும்
பனிவரைகள் கொண்டும் பதைத்தெதிர்த்து நின்றாப்போல்
திக்கெட்டுந்தானதிர திசைகள் கிடுகிடென்ன
தர்க்கமிட்டு இந்தந் தரணியெல்லாந்தானடுங்க
இடசாரியாக வெடுத்தடியும் வைக்கவுந்தான்
அடைவுடனே வேதன் அடுத்து வலசாரி
கால்களொடு கால்மாறி கைகளொடு கைசேர்த்து
மேல்களொடு மேல்சேர்த்து வேகமுடன் தானிருவர்
ஊற்றுமிருத்து ஓங்காரங்கொண்டெழுந்து
ஆர்த்துச்சினந்து ஆங்காரங்கொண்டெழுந்து
நடுங்கியலைகலங்கி நட்சத்திரமுதிர
கடுங்கோபங்கொண்டு கதிரோனுந்தாமசைய
பூமியதிரப் புவனம்பதினாலும்
சாமிதிருமாயவனார் தர்க்கமது காற்றாமல்
அரவகுலமாவ அண்டங்கிடுகிடென்ன
இரவுபகலாக எம்பெருமாளந்நேரம்
இருபேருந்தான் பொருந்தார் இமையோருந்தானடுங்க
ஒருவற்கொருவ ரொத்துப்பொருகையினால்
குத்துகின்றசத்தமது கொண்டலிடிபோலாகி
எத்துகின்றகால்களினால் எடுபட்டுமாமலைகள்
தூளாய்நொருங்கி தூளாய்ப்பறந்துவிடும்
ஆளாயிருபேரும் அடைவாய்வெகுளிகொண்டு
வலசாரியாக மாயோனடிபணிந்து
மலயோனிடசாரி வருவதும் பூவுலகில்
இரவுவந்துமூடுகைபோல் எம்பெருமான் தன்மேனி
இப்படியொருகோடிக்குள் இரவுபகலாய்விடுமாம்
மற்பிடித்துசக்கரம்போல் வட்டமிட்டுச்சுற்றுகையில்
பூவுலகிலுள்ள பூல்பூண்டுசெவசெந்து
தாவுமிடமில்லாமல் தயங்குமாமந்தரத்தில்
ஆகையினாற்றேவர்கள்தான அயிராவதத்தினிடம்
இவர்களுக்குமுன்னே என்பிரான் தன்கலக்கம்
ஆனால்சிவனிடத்தில் அபயமிடவாருமென்று
போனார்கள்தேவரெல்லாம் பொன்மலையைத்தானோக்கி
பரனேயுனக்கபயம் பாருலகிலிப்போது
மாலோனும்வேதாவும் மல்லுத்தமாய்க்கையினால்
நாலாவகைச்சீவன் நாங்கள்முதலிப்போது
நிற்கநிலையில்லாமல் நீங்கிவந்தோமுன்பாதம்

தக்கதுணைநீரெனவே தானுமேகப்பிவந்தோம்
சூறாவளிகாற்றுச் சுழல்காற்றுப்போலாகி
ஈராகிலோகம நெருப்பாயெரியுதையா
அந்தரமும்வானம் அச்சழிந்துபோகுதையா
இந்திரனுமட்டதிக்கு மெல்லாமலையுதையா
சந்திரனுஞ்சூரியனும் தானொழிந்துபோனார்கள்
மந்திரங்கள்வேதமெல்லாம வரமழிந்துபோகுதையா
அடிக்குநிலைபார்ந்து அலைகடலுந்தான்சுவறி
உடுக்களுதிர்ந்து உயர்முகடுந்தான்கிழிந்து
எல்லாங்கடுமாறி ஏங்குதுகாண்மூவுலகும்
நில்லாநிலையில் நிற்கும்பராபரமே
* சனேயெங்கள் நடுக்கந்தவிர்த்தருளும்
வேதனிடபோறும் விஷ்ணுவின்தன்போரும்
பார்க்கமுடியாது பரனே பராபரனே
கார்க்கவிதுசமயங் கடைக்கண்கிருபையினால்
வரிட்டுப்பாருமையா இருவருடன்பேசை
மறையவனேயெங்கள் இடுக்கங்கள்தீருமையா
முறைபோமுறையோங்காண் முக்கண்ணனேதஞ்சமென்று
இமையோர்முறையிடவே ஈஸ்வரனுந்தானிரங்கி
அம்மையுமையுங்கள் ஆபத்துதீர்ப்போமநாம்
என்றுசிவனார் இருவருடபோர்விலக்க
குன்றுவடிவாய்க் கொழுங்கனலாய்தான்வளர்ந்து
ஒன்றுசலோகம் ஊடுருவிகாண்வளர்ந்து
இருவர்கணக்கு இடமாய்நடுவாகி
உருவன்றிஅக்கினியால் ஓங்காரக்கம்பமதாய்
ஓருருவாய்நின்றார் உருகிதகனலாகி
ஆருமறியாத அகண்டத்தெளியாகி
அந்தமட்டு அறியாமல்தானும
சிந்தைகலங்கித திகைத்துநெடுமூச்செறிந்து
அக்கினியைக்கண்டு அகண்டிருவர்தான்விலகி
நிற்கின்றார்கண்கள் நீலமதுதான்பறந்து
பக்கமெல்லாமக்கினியும் பலமனையுமக்கினியும்
இக்கலெலாமக்கினியாய்ச் சிவந்ததுகாண்லோகமெல்லாம்
என்னதிதமென்று இருவர்தான்மதிமயங்கி
வந்திவசோர்தனையை வகுத்தறியமாட்டாமல்
நொந்திடைந்துநின்றளவில் நோக்கமுடனேசிவனும்
இந்தபதிமை இவரியவென்றுசொல்லி
ஞானக்கண்கொண்டறிவர் நல்லோர்பெரியோர்கள்
ஊனக்கண்கொண்டறிய ஒவ்வாதெவராலும்
பார்க்கமுடியாது பாவிமயயென்றுசொல்லி
தீர்க்கமுடனிருவர் தெளிந்துவகைபேசி
இந்தமலைப்பெருமை யாரறியவேணுமென்று

அந்தமில்லை அடிமுடியுந்தானறிய
தஞ்சமிலேசமதித்துத் தானேயிருபேரும்
அங்கெழுந்துவேதன் அன்னவடிவாகி
முடிதேடியேபறந்தான் முகவெளியூடுருவி
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
மேலேழுலோகம் வேதனுமேபேரரிய
சீலமுடனேபரந்து தேடினான்விண்ணுடைந்து
கீழேழுலோகங் கேசவனுந்தானிடைந்து
கீழ்நுழைந்து நெடியோனுங்காணாமல்
வாடிமனதிடைந்து வந்திருந்துமாயோனும்
தேடியுங்காணாமல் திரும்பினான்மாயோனும்
வந்திருந்துமாயன் மனதிற் லநினைவாய்
இந்தவுலகம் ஈரேழுலோகமெல்லாம்
ஆராய்ந்துதேடி அரைச்சணத்திலாயிரமாம்
மார்பிளந்துங்காதவழி யாராய்ந்துங்கண்டறிவோம்
ஆதிவராகமென்னும் அதிரூபங்கொண்டெழுந்து
சோதிதனைத்தேடி தொல்லுலகமூடுருவி
கொம்புகளுந்தேய்ந்து குளம்புகளுந்தான்றேய்ந்து
சாம்பசிவன்பாதந் தான்காணமாட்டாமல்
வருஷமொருநூறு மண்ணுலகுமேழேழும்
விசிறிக்கொண்டுபாதாளமெல்லாம்போயூடுருவி
இன்னபடியென்றறியோம் ஈசுரரின்தன்பாதம
அன்னமுயர்த்தோ அவன்காண்பதென்னெ
எண்ணிமனதில் இறையோனுந்தானினைந்து
மண்ணிலிருந்து மனதிற்றியானமதாய்
ஞானக்கண்கொண்டு நாட்டத்தில்நோக்கமதாய்
மாய்கையைக்கருத்தாய் மவுனமாய்தானிருந்தார்
பட்சிவடிவுகொண்டு பறந்தொருவேதாவும்
கட்சியொருகாதங் கணப்பொழுதளாயிரமாம்
வெளிகடந்துசென்று மேலேழுலோகமெல்லாம்
தெளிவுசற்றுமில்லாமல் திகைத்துமனமிடைந்து
அப்பாலும்நூறு ஆயிரங்காதவழி
மெய்ப்பாய்வெளித்தாண்டி மெய்யசைந்துவேதாவும்
சிரசிரண்டுதான்றேய்ந்து செயல்முழுதுந்தாண்டிரைந்து
அண்டகடாகமட்டு மாராய்ந்துமின்னமும்நாம்
கண்டதில்லைநாமினி கம்பமதுதன்முடியை
இத்தூரம்வந்து இப்படியேயல்லாது
சற்றுமலேகிட்டச் சமீபமதுகாணாமல்
அளவற்றசோதனைக ளாருய்ந்துபற்றுது
களபமணிமாயனை கண்டானோவெப்படியோ
ஆரறியப்போறார்காண அளவளவாய்நின்றனே
வேறறியச்சேதியிது பேச்சுக்குமெட்டாது

அங்குமிங்குமொன்று யடிமுடி தானாகி
எங்குந்நிறைந்திருக்கும் ஈஸ்வரனேயல்லாது
வேறேயுபாயம் விடைவுசற்றுமில்லையிங்கே
கூறேனென்றுவசனம் கொண்டல்வண்ணன் தன்னுடனே
பகைமுடித்துக்கொண்டதொரு பாவந்தலைபாதெனவே
வகையாயுரவுசெய்து மகனுடனுந்தமும்
இணக்கமுடன்கூடி இருந்துவிடாமலிப்போ
பிணக்கடனுலும பிணைந்மாசமபோனேமே
என்றுமலரோன் எண்ணிமனமபுண்ணாகி
ஒன்றுமுறையாமல உள்ளமெல்லாப்புண்ணாகி
இருக்குங்கருவாயி லீசமுடிமேலிருந்து
வருக்கமுள்ள தாழ்மலர் தான்வருகிறதை
கண்டுமலரோனும் கற்பனையாய்த்தானினைந்து
உண்டுபண்ணிபொய்யை உரைக்கமனதிலெண்ணி
பொய்சொன்னேமானால் பொருந்துமேயென்றுசொல்லி
மெய்யாகச்சாட்சி விளம்புமந்தக்கேதகையை
வசப்படுத்திக்கொள்ள மனதில்நினைத்துக்கொண்டு
நிறப்படுத்தவேதான் நேரசகவாரதொரு
கேதகையேநீதான் இருபையுடனெங்கிருந்து
மாய்கையாய்வாரீர் வருத்தமென்னசொல்லுமென்றார்
அப்போதுகேதகைதான் ஐயனேஇனிகேளும்
இப்போதுஈஸ்வரனார் ஏற்றசடைமுடிமேல்
இருந்துதவறிவிழுந் தெடுபட்டுநான்வாறேன்
பொருந்தவேநான்பாவி பொல்லாதகாலமதாய்
தவறிவிழுந்து தங்குமிடமில்லாமல்
அவதிமிகப்பட்டு அந்தரத்திலேயலைந்து
வாடியிடைந்து வருகிறேனித்தூரம்
வாடியிடைந்து நடைதளர்ந்துகால்கள்நொந்து
வருகிறேனையா மகாகோடிகாலயுகம்
ஒருத்தரையுங்காணேனுன் உந்தனையெதிர்கண்டேன்
இன்னமிநிலத்தில்விழ எத்தனைநாட்செல்லுமதோ
தன்மையாய்ச்சென்று தமையாரநானிருக்க
எத்தனைநாட்செல்லுமதோ இனைபடியென்றறியேன்
கர்த்தனிடசெயலைக் கணக்கிடவுமபோகாது
எப்படியோவென்று இவ்வசனங்கேதகைதான்
செப்பமுடனசொல்ல தீர்க்கமுடனான்முகனும்
நல்லதுதான்மங்கையே நான்சொலலநீர்கேளும்
வல்லதொருமாயனுக்கு மாநிலத்திலெங்தனுக்கு
வாதுவந்துசண்டையிட்டு மற்போருதானபொருதி
இதுவந்துமூண்டிருவர் செலுத்தமுடியாமல்
நீபெரியோனானபெரியோனென்றுசிலகாலம்
வாய்பேசிக்கொண்டு முக்குளாத்துபோருடி

மார்பிடித்துரெண்டும் வலுத்தச்சினமாகி
மேற்படியாலோக மேலேழுந்தானதிர
அங்குநிலைகுலைய அண்டபகிரண்டமெல்லாம்
ஒடுக்கங்கள் தானதிர ஒலிதிரையுந்தான்கலங்க
பரிதிமதிகமலம் பருவரையுந்தானதிர
கருதிலோகமெல்லாங் கடுகிபொடியாக
தேவர்கள்வானவர்கள் திக்குதிசைசூழ
மூவர்களுமாமுனிவர் முப்பத்துமுக்கோடி
யாவர்களும்பாரில் அந்திரமுந்தான்சுழல
போராடிநின்றோம் புவனமதனிலிறங்கி
சீராடியிப்படியாய் சென்றுசிலகாலம்
ஒன்றையொன்றுமறவாமல் உறுபூசலாய்விளைந்து
நின்றோஞ்சிலகாலம் நீணிலத்தோர்போவெனவே
அந்தமொழிகேட்டு அரனோடரனிருந்து
வந்துவிலக்கவென்று மாய்கையாய்தான்தோன்றி
இருவருக்கும்நடுவே எழுந்துதேயக்கினியும்
ஒருவருக்குந்தோற்றமல ஊடேசுடர்வடிவாய்
வந்ததுகாண்சேதி மலையாய்ப்ருவதமாய்
அளந்ததுகாண்காணு ஆகாயமூடுருவி
நின்றநெருப்பெதெனவே நிலையறியமாட்டாமல்
ஒன்றையொன்றுபார்த்து உழன்றுமனம்புண்ணாகி
நின்றுமயங்கி நிலைகள்தெரியாமல்
நன்றுபதுமையிது நாமறியவேணுமென்று
தங்களிலேதாங்கள் சம்மதித்துககொண்டேதான
இங்குலந்தகாரணத்தான் யென்னென்றறிவோமென்று
அடிதேடிமாயன் ஆதிவராகமதாய்
முடிதேடநாமும் மொழிந்துவகைபேசி
கண்டார்பெரியோன் காணாதவர்சிறுவன்
பண்டோரறியாப் பழம்பொருளைக்கண்டறிந்தால்
அன்றுபெரியோர் அவருந்தானென்றுசொல்லி
என்றுவகைபேசி யிருவருமேசம்மதித்து
பாதாளஞ்சென்றார் பச்சைமால்கண்டிடரோ
மீதானவிண்ணகத்தில் வேகமுடனான்தானும்
வந்தேநினைப்பாய் வலிவுமிகக்குறைந்து
உந்தனையேகண்டேன் உள்ளமெல்லாந்தான்குளிர்ந்தேன்
கண்டபோதிப்போ கவலையெல்லாந்தான்தீர்ந்தேன்
அண்டினேனுன்னை ஆபத்துகாத்தருளும்
காரணனுந்தான்மகிழ நமக்கோர்சகாயமென்று
ஆரணனுங்கேட்க அடைவுடனேகேதகையும்
எதுதான்சொல்லுமென்று யின்பமுடன்தான்கேட்க
சாதுவால்நான்முகனுஞ் சாற்றினார்நல்வசனம்
அந்தமொழிகேட்டு அரகராவென்றுசொல்லி

விந்தையுடன்கேகதையும் மெய்சோர்ந்தங்கேதுசொல்வாள்
என்னவிதிப்பயனோ யீசர்முடிமேலிருந்து
அன்னமேகேளு மவதிவந்தயித்தூரம
தறிமேன் கண்டீரே தரிக்கவிடமெல்லாம்
குவலயத்திர்சொல்லக் கொம்பிறந்தமந்தியைப்போல்
ஆகாதபாவி யடியேனொருபொருட்டாய்
வாகாகவென்னுடனே வருத்தமாய்நீசொன்னீர்
எங்கும்பிரந்தரமாய் யெள்ளுக்குளெண்ணையைப்போல்
அங்குமிங்குமொன்றாய் அடைக்கலமேயெவ்வுயிர்க்கும்
நிற்கும்பராபரனே நீக்கியென்னசொன்னாலும்
தற்கமுடன்கேட்க தகுமோதானுன்முகனே
ஆறுலமுன்னாளில் அமரர்முதல்தேவர்களும
வானோரமிர்தம் வாரிதனில்கடைய
ஆலவிஷம்பிறந்து அகிலமெல்லாந்தான்பறந்து
காலவிஷஞ்சீறிவரக் கண்டமரர்தானோடி
ஆனுக்கபயமென்று அமரருககாயோடிவந்து
பானுக்கடிபொருட்டாய்ப் பானமாயவ்விஷத்தை
கொள்ளலையோவீசர் குவலயத்தோர்தான்பிழைக்க
தள்ளவில்லையீசர் சத்புருஷர்மீதெனவே
பெரியோரிவையெல்லாம பேசமொணாதுசொல்லார்கள்
தெரியாதார்க்கெல்லாந் தெளிந்துமனத்தேதவி
என்னபிழைவந்தாலும் ஏற்பார்பெரியோர்கள்
இனைதென்றுஞ்சொல்லார்கள் மேலானநல்லோர்கள்
அடுத்தோரைக்காப்பார்கள் அடைக்கலமாய்வந்தவரை
விடுத்தேதஞ்சொல்லார்கள் மேலானவேதியர்கள்
நமக்குமொருசெய்தி நாம்சொல்லநீர்கேளும்
உமக்குச்சரிதமுண்டு ஒருசொல்லுரைத்தாலும
ஈசர்முடிகண்டுனான் யிபபடிவெண்மாவிடத்தில்
ஓசையிட்டீர்தாம் ஓமென்றுரையுமென்றார்
ஆபத்துவேளைதனில் அஞ்சாதேயென்றொருபொய்
பாவத்தைப்பாராமல் பயின்றோரைக்கக்கிலையோ
ஆர்க்குமொருசபயம் அவரவர்க்குமிப்படியே
பாரக்கவல்லோவேணும் பாவியோநாமதாமும்
காக்கவல்லோவேணுமென்று கற்பித்தநான்முகனும்
தங்களுக்குத்தானே தக்சன்சஞ்சலப்படவும
பார்த்திரோநீநம பாருங்காண்வேதியரே
எப்போமுயக்காக யிசைவோங்காணவேதாவே
உங்களுக்குநானும உதவிநேறுபூவுலகில்
தங்களுக்குள்தானே சம்மதித்துதானுமப்போ
பொயமசொல்லக்கேதகையும பொருந்தியேசம்மதித்து
மெய்சொல்லவேயறந்து விதியோனுக்காகவேதான்
பொய்யொன்றுசொல்லப் பூமிதனில்வந்திறங்கி

ஐயமறக்கேதகையு மன்னமுந்தானென்றுகி
மேதினியில்வந்து விஷ்ணுவைத்தான்பார்த்து
ஓதியபிரமாவு முயர்வாகனம்புகுந்து
அரைநிமிஷந்தன்னி லாயிரங்காதவழி
விரையவேயிப்படியாய் வெட்டவெளியூடேபோய்
கண்டேன்முடிநான் கண்டேரோசேவடியும்
கொண்டால்வண்ணரப்போ கொதித்துமனமிடைந்து
பன்றிவடிவெடுத்துப் பாதாளலோகமெல்லாம்
வென்றியுடன்தேடி மெலிந்துவந்தேனல்லாது
காணேன்சிவபாதம் காணவுந்தான்காட்டாமல்
வீணேதிரிந்து வெளியேறிவந்தோங்காண்
முடிகண்டோமென்று மொழிந்தாயேநீபெரியோன்
அடிகண்டோமென்று லனலாயெரிந்திடுவேன்
கண்ணாரக்கண்ட காட்சிதனக்கொப்பினைதான்
விண்ணோரறிய விளம்புமென்றுதானுரைத்தார்
அப்போதுவேந்தன் சத்தியமோயெனவார்த்தை
இப்போதுநானும் யீசர்முடிமேலிருந்து
நான்கண்டபோது நமக்கிவர்சாட்சியென்றார்
ஆர்காணும்விஷ்ணுவே அப்போதுநான்கூட
என்றந்தக்கேதகையு மிவர்வார்த்தைதானுரைக்க
சென்றிந்தப்பொய்யைச் சிவனறிந்துகோபமதாய்
நெடுகவளர்ந்த நெருப்புமலைதான்கொதித்து
திடுதிடெனவேமுழங்க செந்தீயகோரமதாய்
நெறுநெறனவேருமறி நேரேமுறெனவே
இறுகிறெனச்சக்கரம்போல் கீழுமேலேழும்
லோகமெல்லாந்தானதிர நொறுங்கியிடியேறெனவே
சக்கரமுந்தான்சுவறி தரணியெல்லாஞ்செந்தூளாய்
வெடித்ததுகானைந்த வெந்தணல்போல்நின்றமலை
பிடித்ததுகாணெங்கும் பெருந்தீயகோரமதாய்
விண்ணுலகிலுள்ளோரும் மெய்ப்பதறியுள்ளடங்கி
மண்ணுலகிலுள்ளோர் மதிமயங்கிமூர்ச்சையதாய்
இறையோனேயெங்கள் யீசுரனேயென்குற்றம்
முறையோயுனக்கபயம் மூர்த்தியேகாருமென்று
சகலமெல்லாஞ்சீவ சராசரங்களுள்ளதெல்லாம்
அகலாதசோதி அரனேயுனக்கபயம்
பராபரமாய்நின்றோனே பரனேயுனக்கபயம்
தராதரமாய்நின்ற சர்வதயாபரனே
காருமிதுசமயம் காரணமாய்நின்றோனே
வாருமிது சமயம் வள்ளலேயிப்போது
நீரிதனைத்தீர்ச் சித்தம்பொருத்தருளும்
வாறதுகுற்றம் வந்தாலுமெங்களுக்கும்

வந்திப்போகாத்தருளும் வழிவேசரணமையா
சந்திப்பவர்க்குத் தரவேணுமீசனே
அபயமென்றவெங்களுக் காச்சென்றுகாத்தருளும்
சமையதிரவேகடந் தாண்டவாய்நின்றோனே
தஞ்சமுடியாது தாரகலங்களுள்ளதெல்லாம்
ஏங்கியிடைந்து யிடிக்கப்படுகுதுகாண்
ஓங்காரந்தானேங்கி உக்கிரமாய்த்தானமர்ந்து
செஞ்சுடர்போல்நின்ற சிவனுந்தயவுவந்து
அஞ்சலென்றுவந்து அரனுருமேதுசொல்வார்
ஏதுநான்முகனே எனைமுடியைக்கண்டேனென்று
வாதுசொல்மாயனுடன் மூழ்குறைத்துநின்றாயே
காணுதற்முடைய கண்டேனென்றுசாட்சியதாய்
வீணுணவார்த்தை விளம்பினையேயிப்போது
கேதகையேநீசொன்னக் கொடுமையைச்சொல்லுமென்றார்
முத்தொழில்போல்சற்ற முருகலதுசெய்தளவில்
அண்டகடாகம் அகண்டவெளிக்கப்புறமும்
கொண்டவிழி மின்போல் கொழுங்கனலுஞ்சோதியுமாய்
விண்டலங்களெல்லாம் மின்வந்துதான்மூடி
கண்ட அசுரரெல்லாம் காலோடுகால்பின்ன
வீழ்ந்துகிடப்பாரும் மெய்சசோர்ந்துநிற்பாரும்
தாழ்ந்துபணிவாரும் தர்மமேயென்பாரும்
சந்திரனுஞ்சூரியனுந் தலைகெட்டநாலதுபோல்
இந்திரனும்வானோரும் இமையோர்முனிவோரும்
இந்திரமும்வானும் அடுக்குநிலைகுலைந்து
போனதுதான்கண்டேகிப் பொருமியலரோனும்
ஆனசவுரியமும் ஆங்காரமுள்ளதெல்லாம்
நீங்கிவலுக்குரைந்து நிலத்தில்தலைகவிழ்ந்து
தூங்கிமிகவேங்கித் தூக்கித்தானான்முகனும்
அப்போதுதானசிவனும் ஆடனைமுகம்நோக்கி
இப்போதுபொய்யுரைத்தா யிந்தவுலகுதனில்
கோவில்குளம்பூசை குவலயத்திலில்லையென்று
சேவில்வருமீசா செப்பினாரப்போது
செப்பியசொல்மாயன் திருச்செவியில்கேட்டவுடன்
மெய்ப்புடையீசுவரனை விழுந்துநமஸ்கரித்து
ஆடினார்மாயன் அரனைமிகக்கொண்டாடி
பாடினார்மெய்மகிழ்ந்து பணிந்துபணிந்தவன்குருகி
ஆனந்தக்கூத்தாடி அருட்கண்ணாலேநீர்சொரிய
தானந்தமாகின்ற சதாசிவமேயுன்மகிமை
ஆரறிவாருன்கோலம் அகண்டமெல்லாமொன்றாகி
பேரறியார்வூரறியார் பெருமைதனையாரறிவார்
வேரறியார்தூரறியார் மேலறியார்கீழறியார்

ஆறிவாரெங்கும் ஊடுருவிநின்றோனே
சிறியாருந்தன் செயலறியார்பாவர்களும்
கூறறியார்வீறுசெய்வார் குணமறியமாட்டார்கள்
நானேயறிகத் தகுமோதானுன்பாதம்
பேயேன்சிறியேன் பிழையேதுசெய்தாலும்
பொறுத்தருளவேணும் புரமெரித்தோனே
சிறுத்தொண்டன்தன்மனையில் சென்றமுதுகொண்டோனே
ஐயாபொறுத்தருளும் அடியேன்றனக்காரும்
மெய்யாசரணமென்று விஷ்ணுவப்போது
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுததெல்லாங்கண்டுசிவன்
நேத்திரத்தினாலே நெடுமாலைக்கண்டழைத்து
ஏதுவரமுள்ளதெல்லாம் இப்போதேயுந்தனுக்கு
தாதுவாயதந்தோம் சந்தோஷமாச்சுதென்று
ஈசர்புகழ்ந்துரைக்க எம்பெருமாள்தானினைந்து
நேசமுடனிருந்தார் நீணிலத்திலப்போது
பொய்சாட்சிசொன்னதொரு பூவேகேதகையே
இச்சாட்சிசொன்னதினால் இனங்கருமமிடத்தில்
வேண்டாமினிமேல் விலகுமென்றுசாபமிட்டார்
தீண்டாமற்கேதகையுந் திருவுளமேயென்றுசொல்லி
ஈஸ்வரன்மேற்குற்றமில்லை யிதுநம்மால்வந்தகுற்றம்
பேசக்கணக்கில்லை யெம்பிரானெனப்போனான்
வேதன்மனமிடைந்து வேகாமல்வெந்துருகி
நாதனேநாயடியேன் நடந்ததெல்லாங்குற்றமையா
பொல்லாதான்செய்ததை பொறுத்தருளவேணுமையா
வல்லோனேயெந்தனுக்கு வருத்தங்காண்புத்திமதி
இனிமேலுமைவர் ஈடேறவேண்டியதாய்
தனியேதனிப்பொருளே தற்காக்கவேணுமையா
பாவிக்குச்சாபம் பலித்துவிட்டார்பூவுலகில்
கேள்விக்குநாயடியேன் கிருபைசெய்வதெக்காலம்
சத்தசமுத்திரந்தான் தான்கொதித்துப்பொங்கிவந்தால்
மற்றுமொருகண்ணீர் மாநிலத்திலுண்டாமோ
கற்றுக்கருணை கடலேவெளியொளியே
சற்றுஞ்சரவண பவனேபராபரனே
முப்புரத்தைதானெறித்து மூவரையுங்காப்பாற்றி
அப்புரத்தைக்காக்கிலையோ அரனேயவர்க்கிரங்கி
காமனையுந்தானெரித்தீர் கடவுளரேயிப்போது
பூமனையேதிரும்பிப் போகமுடன்காக்கிலையோ
மார்க்கண்டனுக்காக மறலிதனையுதைத்தீரே
தீர்க்கமார்க்கண்டனையுஞ் சிறப்பாகத்தான்காத்தீர்
மூன்றுமதமுள்ள மும்மதத்துயானைதன்னை
தோன்றுமொருதாருகா சூரனவனைவிட்ட
ஆனைதன்னையுரித்தே ஆடையுடனேதான்போர்த்தீர்

ஏனெரிவிடாரண்டு எக்கியத்தாலாக்கினையை
கோபமுந்தாபமாய்க் கூடியெழுச்சுடராய்
நீயுமுள்ளவக்கினியைச் சிவனென்றுபாராமல்
ஏவினனப்போ எடுத்திர்மழுவாலே
பாவினன்செய்த பகைதானொழியாதோ
மூடனுக்குள் தீமை முகனையறியாமல்
காடனும்பொல்லாத கஸ்மாலவருஞானம்
போலிருந்துகாயேன் பொசங்கியோடிவந்துவிட்டேன்
கோலியெனதன்மீதிருந்த கதிரையெல்லாந்தான்பொருத்து
காத்தருளவேணுமையா கஞ்சன்படுந்துயரம்
பார்த்திருந்தநாதன் பண்பணியவேந்தனுக்கு
அஞ்சலென்றுசொல்லி அருளினர்காணம்மானை
வஞ்சமெனும்பூவுலகில் மாமறையோர்வேதியர்கள்
செய்யும்சிவபூசையெல்லாஞ் சித்திக்கோமுநதனுக்கு
உய்யும்பலபடைப்பும் வுலகுமுதலெவ்வகைக்கும்
எப்போதும்போலே இருந்துபடையுமென்றார்
அப்போதுவேந்தனுக்கும் அச்சுதற்குமந்தவகை
ஒருவர்கொருவர் வுறவாயிருங்களென்று
இருவர்க்குநலல சிவபதமுந்தான்கொடுத்து
லோகத்திலப்போது வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
மாலுக்குமவேந்தனுககுமு வஞ்சமினிவாராமல்
நேராகயிருமென்று நீதியுடன்தான்தீர்த்து
அவரவர்கள்செய்தொழிலை அவரவரேசெய்வதென்று
வைராமுடன்தானிரண்டு வித்தகனார்தாமுரைத்து
அந்தமொழிகேட்டு அயனுமேதானிருந்து
விந்தைமலர்பாதமதில் விழுந்துநமஸ்கரித்து
எங்கள்தனைக்காக்க இவ்வடிவந்தானெடுத்து
தங்கமயமாகத் தணல்வடிவாய்த்தான்தோன்றி
ரட்சித்துக்காக்கவந்த நாதாபராபரனே
பட்சிவடிவெடுத்துப் பன்றிவடிவெடுத்துக்
தேடியுங்காணாச் சிவமேசிகைக்கொழுந்தே
காடிராநாங்கள் காட்டமதிற்கண்டிருக்க
வேணும்பராபரனே மேதினியிற்கண்டிருக்க
அணுவுக்கணுவாய் அடியேங்கள்தான்பிழைக்க
பூசையனுதினமும் புட்பமலர்தான்சாத்தி
ஆசையறுத்து அரனடியைச்சேர்வதற்கு
தற்சொரூபங்காட்டித் தரிசிக்கவேணுமையா
தற்சொரூபங்காட்டித் தயவருளுமீசுரரே
இந்தச்சொரூபம் இப்படியாய்த்தானிருந்தால்
அந்தச்சொரூப மறிந்தேதுபூசைசெய்வோம்
மேகசலமுமக்கு மேனியல்லாமநீர்சொரிய
தேகமெல்லாங்குளுங்கச் சிரசின்மேல்புட்பமலர்

பூசிக்கவீற்றிருக்கும் புண்ணியரேஉம்முடைய
ஆசித்தணலானதையும அடக்குமையாயிப்போது
வேதனுமாலும் விரும்பியிவையுறைக்க
போகமுடனீதர் பூரித்தகமகிழ்ந்து
அக்கினியாய்நின்ற அனலைமிகநிறுத்தி
மெய்க்ககவினிச்சாந்தமாய் மேதினியிலெங்காளில்
நிற்கவொருமலையாய் நேமித்தாரப்போது
தக்கதொருமலைக்குச் சாத்தினார்நாமமதை
அருணையொளிவானதினால் அருணாசலமெனவே
கருணைகடாட்சமதாய் கற்பித்தார்பொன்மலையை
அம்மலையிலீசர் அதிசயமாய்த்தானிருந்து
செம்மலையிலிங்கமதாய் சிவசொரூபமாயிருந்து
அந்தமலையில் அயனுந்திருமாலும்
சுந்தமலர்சோலைகளும் கற்பகமும்முண்டுபண்ணி
தெய்வக்கண்ணாளந்தனையுஞ் சீக்கிரமாய்வரவெனவே
ஐயர்க்குகந்த தலமாமருணையென்று
கோவிற்றிருப்பணியுங் கோபுரமுந்தான்சமைத்து
ஆவலுடன்பட்டணமும் அலங்காரமாய்முடித்து
திருப்பிவையுமென்றுந் திருமாலும்நான்முகனும்
அறப்பெரிதச்சனுக்கு அருளினார்வசனம்
அந்தட்சணமே அம்மரநொடியிலெல்லாந்தான்
அந்தட்சணமேமுடித்து ஏகினான்கண்ணாளன்
வானுலகிலுள்ள மறையோர்முனிவரையும்
தானுலகிலந் தலத்திற்குடியேற்றி
அறம்பையரைத்தானழைத்து ஆடல்செய்யகோவிலுக்கு
உரம்பெறவேதானிருத்தி உகந்துசிவபூசைசெய்து
மாலுமயனு மகிழ்ந்தார்காணம்மானை
அருணாசலந்தனிலே அயனுந்திருமாலும்
ஒருநாளும்பேதமற உகந்திருந்தாரம்மானை
என்றுதர்மர்தம்பியற்கு எடுத்துரைத்தாரிக்கதையை
சென்றுசிலனுரைஞ் செழித்துவழிதொலைய
ராமர்கதையும நானிலத்தில்முக்கதையும்
வீமனுக்குந்தம்பியர்க்கும் விபரமாய்த்தானுரைத்து
சஞ்சமலர்மாயவென்றான் கஞ்சன்றனைவதைத்து
வஞ்சமெனுஞ்சகட்டை வாநாயுதைக்கதுவும்
அலகைமுலையுண்டு அவ்வருவைக்கொண்டதுவும்
உலகுதனில்மாயன் உயர்ந்தவிளாமரத்தை
கன்றாலெறிந்து கனியுதனையுண்டதுவும்
ருத்தாறியாமல் உபாயங்கள்செய்ததுவும்
ஓசாவிலுச்சதனில் நடித்தவகைதனையும்
அச்சமறதம்பியற்கு அன்பாகத்தானுரைத்து
ச்சமுடன்தர்மர் வருகிறாரென்றுசொல்லி

நேசமுடன்மாயன் நினைவறியவேணுமென்று
ஆதிகெருடனையும் அங்கேவரவழைந்து
நீதியுடன் தாமர் நினைவாயறிந்துவாருமென்று
அன்னமெனும்வடிவாய் ஐவரெதிரத்தாமோடி
தன்மையாய்நின்று தர்க்கமிடவேவார்த்தைசொல்லி
உண்மையென்னவென்று உட்புலனையாராய்ந்து
செம்மையறனோடுத் திறமாய்ச்சோதியென்று
ஆமென்றுதான்கெருடன் அன்னவடிவெடுத்து
ஓமென்றுசம்மதித்து உவந்தார்விருட்சமதில்
வந்திருந்துதர்மர் வாறப்பெழிபிலன்பாக
இந்தக்கதைப்பயனை சொல்கென்றுகேட்கவென்று
பேசாமலேயிருந்தான் பெரியாலவிருட்சமதில்
ஆசாரமுள்ளதர்மர் ஆலமரத்தடியில்
இருந்துகதையை இளையோர்களுந்தானுரைக்க
திருந்தவேதம்பியர்கள் செவியுறத்தான்கேட்டு
விசாரமெல்லாந்தீர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதானிருந்தார்
உயரவிருந்தவொரு உற்றபுகழன்னமுந்தான்
மன்னவரேநீங்கள் வருந்தியுரைத்தகதை
இன்னவகையொன்று எனைக்குரையுமென்றுசொல்ல
சீரானதர்மர் சிறப்புடனே அன்னமதை
நேராகநோக்கி நினைந்தகதைதனையும்
சொல்லுகிறேன் அன்னமே சுமாகநீர்கேளும்
சொல்லுங்குலதெய்வங்காண செங்கண்மாலெங்களுக்கு
எம்பெருமாள் தன்பெருமை எல்லாமென் தம்பியர்க்கு
நானுரைத்தேனிப்போது நடந்தகதைதாரணியில்
காரணங்களெல்லாங் கதையாகத்தான்முடித்து
பூரணமாய்தானுரைத்தேன் புண்ணியனார்தன்மாய்கை
ஈவுயிர்க்குந்தானாய் இருந்தகலந்தமுதல்
உவ்வுயிர்க்குமீந்து அறஞ்செலுத்திநின்றமுதல்
சாரதியாயெங்களுக்குச் சாதகமாய்நின்றமுதல்
மாயவனுமாயன் வாயுபுவிராஜன்
ஆயன்சகாயன் ஐவருக்குநாயகனாய்
மெச்சும்புவிராஜன் விஷ்ணுபதந்தானேதேடி
நாயகனெங்கேயென்றுங் நந்ததிசைநோக்கி
நேயமுடன்தேடி நெடுகவுந்தோமித்தூரம்
செய்யவொருவைகுந்தஞ் சேரவெனறுவந்தோங்காண்
ஐயமில்லாதங்கள் அண்ணன்தனைத்தேடி
வாறோம்வழிதொலைய வாய்த்தகதைதம்பியர்க்கு
போதகச்சொல்லி பெரியவனத்தூடவந்தோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இன்பமுடன் அன்னமுந்தான்
ஒன்றுமுறையாயல் உரைத்தீரேமன்னவரே

மண்ணுலகிற்கிட்டாது மலைகளிலுங்காணாது
விண்ணுலகிற்காணாத வெளிகளிலுங்கிட்டாது
மெய்யுகத்துநீங்கள் வியர்த்துத்தான்தேடுகிலும்
வைகுந்தங்காண வசமோகாணுங்களுக்கு
மாயனைக்காண வலுவுண்டோஆராகிலும்
நேயனிடவஞ்சமய நிமைதெரியாதுபாவருக்கும்
சிந்தைகலங்காமல இசம்பியுஞ்சனூர்தன்லே
சிந்தையுடன்போயிருந்தால் வேணுமென்றதுண்டாகும்
மாயனையுங்காணலாம் வைகுந்தங்காணலாம்
போயிருங்காணுன்பதியில புண்ணியரேநீர்தாமும்
உங்கள்தெய்வமாயனென்றீர் யோனிக்கழு புட்டி
இக்குலகுதன்னில் இறந்துபிறந்தேதிரிவார்
மானிடர்தன்னை மாயனென்றுநீர்நினைத்து
தேனிடருஞ்சோலைகளில் தேடிவந்தீரித்தூரம்
தேவனையாமாகில சிறந்தவைகுந்தமதில்
போவதினுலென்ன போயிருந்துஎன்னபலன்
மண்ணிலுள்ளோர்தன்மரென்று வாழ்த்துவதும்பார்த்திருந்து
எண்ணறியவேந்தேநீர் இருந்துபசியாறாமல்
வந்தீரேசும்மா மறந்தீரேநற்றவங்கள்
தந்தீரேதனமெல்லாஞ் சகலமெல்லாம்விட்டீரே
நாடுதனையாண்டிருந்தால் நற்றவங்கள்செய்திடலாம்
வீடுபெறலாமெனவே கிருபையுடனோர்வசனம்
கேளாய்நீயனனமே கிருபையுடனோவசனம்
நாளாய்வெகுதூரம் நாடிமுந்துவந்துக்கதை
மண்ணாசைபொன்னாசை மற்றுமுள்ளபெண்ணாசை
பெண்ணாசைவிட்டுப் பிள்ளைமேலாசையற்று
தேடுந்திரவியமுஞ் சேனைமன்னராசையற்று
வீடுவிட்டுக்காடுரைந்து வித்தகனைத்தான்தேடி
வந்தவர்க்கு அன்ன வறுவுண்டோயிப்போது
இந்தமட்டுமில்லை யினிமேலுமெப்படியோ
உடலுமுயிரிழந்து உணர்வுசெய்யுமோராசை
அடரும்பிணிதீர்க்க அபிஷேகமோராசை
நடக்கதிருந்தால் நகைகுகியுமோராசை
கிடக்கிலுறக்கங் கேள்விசெய்யுமோராசை
காலில்முள்ளுதைத்தென்று கலங்குவதுமோராசை
மேனிலெரும்பூவிதென்று விளங்குவதுமோராசை
குளிருங்கனல்தேடி குளிர்காயுவதுமோராசை
துளிருமலரெடுத்து தொழுவதுமோராசை
மேடுபள்ளங்கண்டு விலக்குவதுமோராசை
காடுசெடியென்று கடுப்பமுமோராசை
வெயிலுக்கொருநிழலை விரும்புவதுமோராசை
துயிலுதற்குநல்லநிலஞ் சூதானமோராசை

நரகத்துக்குண்ணுமொரு தண்ணீருமோராசை
நாகத்துக்குஞ்சி நடப்பதுவுமோராசை
அரித்திட்டிடஞ்சொரிதல் அறப்பசியுமோராசை
விரித்தபலசாஸ்திரங்கள் விளம்புவதுவுமோராசை
கரடிபுலியானைகண் டஞ்சுவதுமோராசை
குரடுதடிகொண்டு வுயிர்கொல்வதுவுமோராசை
இடறுவதுமீதெனவே எண்ணுவதுமோராசை
படரும்பரபோகர் பண்ணுவதுமோராசை
எப்போதுமண்ணில் இருப்பதுவுமோராசை
ஒப்பாதபெண்களையும் உறவுசெய்யுமோராசை
கன்னல்செந்நெலிட்டுக் கருவதுமோராசை
பொன்னும்வெள்ளிக்கொடிப் புனைதப்பதுவுமோராசை
நாடாளுஞ்செங்கோல் நடத்துவதுமோராசை
மாடாடிதேவி மகிழ்ந்திருப்பதுவுமோராசை
புலைகொலைகள்செய்யப் பொருந்துவதுமோராசை
மலைகடல்களேறி வருவதுவுமோராசை
மெய்மறந்து பொய்யுரைக்க விரும்புவதுமோராசை
நெய்யால்தயிரென்று நினைப்பதுவுமோராசை
வெளிதாண்டியேகவனம் விளையாடுமோராசை
அழியாமல்கற்பகம அருந்துவதுவுமோராசை
மனைமீதாரும்பிச்சை வாங்குவதுமோராசை
புனலாடவென்று போனதுவுமோராசை
ஒடுக்கமதுகுகையில் ஒடுங்குவதுமோராசை
எடுக்கமலகோலம் எடுப்பதுவுமோராசை
இந்தமட்டுமாசை இருக்குதுகாணிவ்விடத்தில்
அந்தாசைதனனில் அதினுமொருபேராசை
தம்பியர்க்குமெந்தனுக்கும் தானேதெவிட்டாத
எம்பெருமானாசையென்றால் நாங்கள்மனதிலுந்தான்
அளவற்றஆசையது அன்னமேயெங்களுக்கு
களபமணிவாசனையே கண்டால்துயர்தீரும
ஆசையுந்தீரும் அச்சுதனைக்கண்டாக்கால்
நேசமுடன்மகிழ்ந்து நெடுமால்தனைத்தொழுவோம்
என்றுதர்மர்சொல்ல இன்பமுடன்அன்னமுந்தான்
நன்றுதானென்று நன்மையுள்ளதர்மரென்று
மனமகிழ்ந்து உச்சிமாதலைவிட்டிக்கீழிறங்கி
வனங்கடந்துநல்ல வைகுந்தந்தானேகி
சென்றுதிருமாலுடனே கண்டனிட்டங்கேதுசொல்லும்
ஒன்றுபத்துநூறு யுண்மையொருதன்மையுமாய்
மாற்றிற்பஞ்சவர்கள் மனதையெல்லாமாறாய்ந்து
எத்துயரமவந்தாலும் எதிரிழைவந்தாலும
அத்துயரந்தன்னை அறுவலவுமின்றோங்கள்
காலெதுவென்று வருகிறார்பஞ்சவர்கள்

ஆலேதுயிலுகின்ற அச்சுதனை தஞ்சமென்று
வாக்குமனமொன்றும் வருகிறார்பஞ்சவர்கள்
தீர்க்கமுடன்காக்கச் சித்தருளுமையா
காத்துசிறையைக் கடைத்தேறப்பாருமையா
ஏத்தவரைமுற்றும் மிக்கிருக்கப்பண்ணுமையா
செங்கருடன்சொல்லச் செங்கண்மாலப்போது
அங்கங்குளிர்ந்து ஐவர்மேலன்புவைத்து
செங்கைநெடுமாலுந் திருவாய்மலர்ந்தருளி
தாமருந்தம்பியருந் தடையமேநம்மிடத்தில்
சென்மமதுகொண்டுவரத் தெய்வவுலகேறுது
இம்மைதனில்சென்மம் மிகத்தில்லதான்போட்டு
நன்மைசெய்தாலே நம்மருகில்தானிருக்க
நால்வருங்கூடவிட்டு நல்லவைகுந்தமதில்
பால்போலுநம்மிடத்தில் பட்சமுடன்தானிருப்பார்
சடத்துடனேதர்மர் தருகாமல்நம்மிடத்தில்
இடத்திலேவைத்திருப்பார் நிர்த்தவைகுந்தத்தில்
என்றுதிருமா லிவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அன்றலர்ந்தபுஷ்பமென ஆள்வாராமனமகிழ்ந்து
சிக்கெனவேவான்கருடன் திருமால்தன்பாதமதில்
முக்கியமாய்தோத்திரங்கள் விழுந்துநமஸ்கரித்து
சக்கரத்தைவாருமென்று தாமழைத்துகோபாலர்
இக்கணமேசென்று உம்முடையபஞ்சவர்கள்
காணாமல்நீகலந்து காவலாய்வாருமென்று
ஊணுகளட்டெழுத்தை உபதேசமேயுரிந்து
பஞ்சவர்களவர்களில் பகருகின்றநால்வருந்தான்
துஞ்சமுடன்போட்டுத் தோற்றமுடனம்மிடத்தில்
வருவார்சுகம்பெறுவார் வைகுந்தந்தான்சேர்வார்
வருவாருந்தர்மர் வருவார்தனியாகி
வாரவழிதனிலே மறுத்துமொருவிலக்கினங்கள்
சிராகயானைபுலி சிக்காமல்நீகாரும்
பக்கமேவாருமென்று பட்சமாய்புத்திசொல்லி
சக்கரத்தைப்பாவெனவே சாற்றினார்வாயுந்தான்
மிக்கவொருவனமும் பெருமலையுந்தான்கடந்து
வண்டுளபமேனியனை வரதாகவேநினைத்து
கண்டுதொழவென்று கடுகிநடக்கலுமே
சுத்தமுடநூறு யோசனைக்காதவழி
வித்தகனார்பாதம விரைமாய்க்காணவென்று
போயிருந்துசக்கரமும் புவிராசன்மன்னனிடம்
ஐவரையுங்கண்டு அரியநபரவென்றிருந்தார்
மாயோனைத்தஞ்சமென்று மகிழ்ந்தாலின்கீழிருந்து
இருக்கிறானவ ரியல்பாய்ச்சகாத்தலவன்

இருக்கும்விதிவசத்தை நேராயறிந்துகொண்டு
தனக்குவருங்கருமம் தானறிந்தசகாதேவன்
என்கருவருங்கருமம் இன்னபடியென்றுசொல்லி
தர்மர்தனக்குந் தமயன்மார்மூவருக்கும்
வன்னமுள்ளதெல்லாம் வகையாகயின்னதென்று
தத்துவத்தைப்பார்ப் ளவில் சக்கரந்தானிந்தமட்டும்
முத்திலுமேயெந்த னுக்கு முடிவுஞ்சரியாச்சு
தன்னையறிந்த சகாதேவனீதுரைக்க
நமக்குள்ளசாஸ்திரங்கள் நன்றாய்முடிப்பித்து
சுமக்குஞ்சுமையென்று துன்பமற்றோமென்றுசொல்லி
நாராயணர்பாதம நாளுமறவாமல்
சிரானவைகுந்தஞ் சேறுமென்றுதானுரைத்து
அண்ணமார்நால்வருக்கு மங்கிருந்தநல்வசனம
எண்ணமறநிஷ்டைதனி லிருந்தான்சகாதேவன்
மாலேசரணமென்று மனதில்தியானமதாய்
சாலோகசாமீப சாரூபமுந்தெரிய
மூலத்தெழுந்தீயை மூட்டிச்சுழிமுனையை
ஞாலத்திருந்த நாராயணரைப்போற்றிசெய்தான்

விருத்தம்.

ஏதுமறியேனென்வறியே னெல்லாவுயிர்க்குங்கடையாகி
வாதுசிறியவழக்கோர மன்றிலிருந்துழக்குறைத்த
தீதுபயிலுர்நாயேனை சென்மமிழந்துவருகவென்று
தூதுவரவுமிருப்பாறோ சுதந்தரமுகுந்தானேயெங்கே
வீமன்விசையநகுலனுடன் வேதனுன்தர்மருமாய்
நேமமானவைகுந்தம நெடியேனடியே துணையாக
ராமதாசனெனவேதான் நந்தாயென்பதிதேடி
ஏமதூதனணுகாம விதமாவுதவுசெய்வாயே. அஅ
(கதை)நாட்டமுடனிருந்து நாரணனை நெஞ்சில்வைத்து
வாட்டமறச்சிந்தை மயங்காமல்வாழ்குவதை
மூட்டியனலெழுப்பி முச்சுடரையொன்றாக்கி
கூட்டித்திரட்டிக் கொழுந்துமுனைவாங்கி
நான்முகனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தப்பாலும்
மாயன்பதந்தேடி மணிபூதர்தனிலே
நின்றுவணங்கி நெடியோனைப்போற்றிசெய்து
அன்றுபுரமெரித்த ஆரணனார்தன்பதத்தை
வருந்தியேமனதில் வணங்கியடிபணிந்து
இருந்திமகேஸ்வரனை தியானமாய்த்தான்றொழுது
கண்டுமகேஸ்வரனைக் கருணைமிகவணங்கி
தொண்டுபண்ணியப்பால தொழுதுசகாதேவன்
அக்கினியிற்சென்று அடங்கியொடுங்குகையில்
தக்கபந்துசிவன் தடுமாறிமூலமிட்டு
பிருதிவியிலவந்தொடுங்கி பேசாமல்மேல்நோக்கி

அருகியென்னுமண்ணையிட்டு அப்புவிலேவந்தொடங்கி
வாய்வுசதாசிவத்தில் வந்தொடங்கிமயேசுரனை
போயடைந்துதெண்டனிட்டு பூரணமாயுள்ளடங்கி
தேடிவைகுந்தமதில் சேர்ந்ததுகாணம்மானை
ஓடிபொடிங்கியபின் உடலுமிகக்கிழிந்து
கழுத்துவிழுகதுமன்று கனத்ததலைசாய்ந்து
அழுத்தமுடன்மண்ணிலடித்துவிழுதுமுன்னே
எடுத்துச்சமமாக இருத்தியேநால்வருந்தான்
அடுத்திருந்துசாஸ்திரங்கள் ஆகமவாய்த்தான்முடித்து
நிலத்திலடங்கியபின் நீலவண்ணதஞ்சமென்று
அலத்தினார்நால்வரச்சுதர்க்குத்தான்கேட்க
வந்தேன்சகாதேவன் வைகுந்தஞ்தான்சேர்ந்தான்
நந்தாமுகுந்தா நாரணனேநீர்காரும்
மாயோனேயென்தம்பி வந்தடைந்தானுன்பாதம்
ஆயாவுனக்கபய மச்சுதரேகாத்தருளும்
தந்தைதாய்யோலாகத் தர்காத்தீரெம்பெருமான்
என்தம்பிவந்தான்காண் யினிக்காருனக்கபயம்
கண்ணரேகாத்தருளுங் காயாம்புமேனியரே
வண்ணரேநாங்கள் வருகிறோங்கண்டீரே
என்றுதர்மர்தான்காண் மிபல்யானதம்பியரும்
நன்றுசகாதேவன் நடந்தான்நமக்குமுன்னே
என்றுமனந்தேறி எழுந்திருந்தநால்வருந்தான்
வாழ்த்திமனந்தேற்றி மாயனையேதான்போற்றி
வத்திக்கொழுது இருகையால்தான்குவித்து
அஞ்செழுத்தாய்தேசம் அஞ்சுபஞ்சபூதமதாய்
அஞ்சுமுகமாயகண்டமெல்லாந்தானுடை
அஞ்சுபஞ்சலோகமதாய் அஞ்சுபஞ்சவர்ணமுமாய்
அஞ்சுதலமுமைம்யொன்மகாமேறாய்
அஞ்சுதலனுகியுள்ளே அஞ்சுபொறியாகி
அஞ்சுமலர்வேல்தனக்கு அஞ்சுபூகபாணமுமாய்
சுங்குகிறந்தராமா யிப்படியாய்த்தானிருக்க
ஐவரென்றும்பேரா யன்றளவுமின்றளவும்
தெய்வமென்றுநாங்கள் சேர்ந்திருந்தோமிப்போது
ஐவர்தனிலொருவ னங்குவந்தான்கண்டீரே
மெய்வருந்திநால்வர் விட்டகுறைதீர
எத்தனைநாடோ இப்போதேயிக்கணமோ
அத்தனையுன்பெருமை ஆரறியப்போறார்காண்
சித்தமுடனெங்களையுஞ் சீக்கிரமாயச்சருமையா
வித்தகரேவாரும் விண்ணப்பங்கேளுமையா

விருத்தம்.

கேசவாமுகுந்தாவாறோங் கிருஷ்ணதேவாவாறோம்
நேசகோபாலாவாறோம் நரசிங்கரூபாவாறோம்

நாசமில்தாசர்வாழுந் துறைகளில்லாமல்நன்றாய்
நேசமாயுன்பாதம் நெடியவா ா ங்காரும்
நாரணம்பாதந்தேடி நால்வரும்நயிவந்தோம்
வாரணம்யாளிசிங்கப் வல்லியகரடிபன்றி
கோரணங்கோழிபன்றி கோவிந்தாவுனதுபாதங்
காரணமாய்வந்து காக்கவேணுமையா

கதை.

தோத்திரங்கள்சொல்லிக் கொழுதுநமஸ்கரித்து
சாத்திரமுஞ்சொல்வேதக் சகாதேவனைநிறுத்தி
வழிதேடிசொல்வோ மாயன்றனைதேடி
தெளிவாகநால்வர் திசைநோக்கிநடந்தார்
நடந்தார்வெகுதூரம் நல்லதொருநால்வர்களும்
கடந்தார்மலைபளவுங் காடுவனாந்திரமும்
ஊடேநடந்து உகந்துவரும்வழியில்
கோடேறிவீமன் கும்பிட்டுவாய்புதைத்து
அண்ணாவேயிப்போது அடியேன்சொல்விண்ணப்பம்
கண்ணுனைதப்பி கருத்துடையசகாதேவன்
விட்டுப்பிரிந்ததென்ன மேதினியில்நம்மைவிட்டு
கட்டுதனையெந்தனுக்குக் காவலரேசொல்லுமென்று
வீமனுங்கேட்க விளம்புகிறார்தர்மருந்தான்
பூமானேமுன்னாள் பொருகின்றபாரதத்தில்
பேரிட்டுநாள்முகூர்த்தம் பேசினார்சாத்திரத்தில்
சீரிட்டுப்போர்முடியத் திருக்கமுடன்அரவானை
கட்டெலியென்றேயிவனுங் கணக்கிட்டதாகையினால்
அளப்பொன்றுமில்லை அதுக்காயிவன்தவத்தை
பழிகொடாருவென்ன பார்மீதிலேகிடத்தி
வழிநடையிற்போட்டான் வகைவேறுமில்லையென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆமென்றுவீமனுந்தான்
சிந்தைதெளிந்துச் சேகாமாய்நால்பேரும்
வைகுந்தம்நோக்கி வனத்துடேசொல்லுகையில்
மெய்கண்டதீர்த்தமென்று விளம்புவாரோர்வசனம்
சந்திரகாந்தமென்னுஞ் சாந்தமாமிந்தமது
இந்திரன்வந்தென்னாளு மிகுந்துசிவபூசைசெய்யும்
அந்தமலைமீதிருந்து அந்தமுள்ளதீர்த்தமது
விந்தைமலைசெருகும் விபரீதமாய்பூர்த்திருக்கும்
கண்டார்கள்கங்கையது காசிநதிபோலவே
கொண்டார்கள்தீர்த்தமள்ளிக் கோபாலாதன்னருளால்
அப்பெரியபொய்கைதனி லரம்பையருந்தேவர்களும்
செப்பமுடன்வந்து தீர்த்தங்களாடுகையில்
கன்னியருந்தேவர்களுங் கண்டார்கள்நால்வரையும்
மன்னியசீர்கன்னிமார்கள் வந்துகரையேறிநின்று
பார்த்தார்கள்நால்வரையும் பாதாதிகேசமுதல்

மாய்ந்தார்களென்று மனமகிழ்ந்து கன்னியர்கள்
மாலுமயனு மன்மதனும்போலாகி
மேலுமிருந்து விளையாடும்பாவனைபோல்
நால்வரையுங்கண்டு நங்கையர் தங்களிலே
மேல்விழுந்து தானழுது விள்ளாதுள்ளடைந்து
மெத்தமயலாகி மெல்லியர்கள் நால்வரிடம்
உத்தமர்போல்நேராய் வுகந்துகேட்டவர் இருந்து
மன்னவர்களே நீங்கள் வந்துமேயித்தூரம்
தென்னவரே நீங்கள் தேசமெங்கே நீங்களெங்கே
எந்தநாடெந்ததேசம் எங்குவந்தீர் சொல்லுமென்றார்
விந்தமுறுகன்னியர்கள் விளம்புமென்றுகேட்டார்கள்
அப்போதுதர்மர் அன்புடனே தானிருந்து
இப்போதுசொல்லுகிறோம் ஏந்திழையேகேளுமென்று
சீரார்குருநாடு தேசமெங்கள்தேயமென்று
தாராரும்பாண்டுமன்னன் தன்புதல்வர்நாங்களுந்தான்
ஏராளமாய்க்கலியன் இவ்வுலகில்வந்ததினால்
நேராகநாங்கள் நிலைமைவிட்டுதானகன்றோம்
மாதுதிருலட்சுமிதன் வைந்தஞ்சேரவந்தோம்
சாதுவாயுங்களையுந் தான்கண்டோமிப்போது
ஏதுவாகத்தன்மர் இவ்வசனந்தானுரைக்க
ஓதுவார்கன்னியர் உற்றதர்மர் தன்னிடத்தில்
பாரீர்காண்முன்னாள் மாதாக்கள்சொற்கேட்டு
பாரீர்புருஷமிருகமதுபாய்வாங்கி
வீமன்றனையனுப்பி மெய்ப்புடையகானகத்தில்
நேமமுடன்வீமன நிமிஷமேசென்றுபுக்கி
தந்திரத்தினாலே சம்மதமாய்ப்பாய்வாங்கி
மந்திரத்தினாலே வெலுவீமன்தன்வரவு
தொடர்ந்துமிருகமது சொன்னபடிதப்பாமல்
அடர்ந்துவருமிருகம ஆருபிடிக்கையிலே
சலுதியொருகாலும் தார்வனத்திலோர்காலும்
எதிர்வந்துபன்றி இழுக்கவேவீமனுந்தான்
தர்க்கமிட்டுக்கொண்டு சமராடிநின்றிருந்தான்
மிக்கபுகழ்தன்மரிடம் விளம்புவதுஞாயமென்று
சென்றுமிருகமுந்தான் தீர்க்கமுடன வீமனுமாய்
அன்றுதர்மர்முன்போய் ஆகமுடன்ஞாயமதை
கேளுமென்றுவல்மிருகங் கிருபையுடனவீரமுடன்
வாழுவீர்ஞாயம் வகையாகச்சொல்லுமென்று
ஒருவர்க்குச்சாங்க முண்மைசற்றுமில்லாமல்
தம்பியென்றுஞ்சற்றுந் தயவுவைத்துப்பாராமல்
தம்பியுடமேனியிலே தயவாகப்பேர்பாதி
நிறையாகவுன்னுடலே நேராகத்தான்பிளந்து
குறையாமலேருமல் கொடுத்துவிடுவீமரென்று

தச்சரிணையழைத்து சதுராசநூற்போட்டு
மெச்சவேதச்சன உளியுடன்வந்திருக்க
விருசமதுகண்டு வெகுவாய்மனமகிழ்ந்து
தருமமல்லான்போறேன் தன்மரேயுந்தனுக்கு
பொருத்தேனிதஞாயம் பூவுலகிற்கண்டதில்லை
ஒருத்தேனெனமிருகம் உயர்கானகந்தனிலே
போனதுவுங்கேட்டிருப்போம் புண்ணியவான்தன்மரென்று
ஆனதினாலுங்களைப்போல் அவனிதனிலில்லையென்றார்
பின்னையுமேவீமன் பிரபலமுங்கேட்டிருப்போம
முன்னமேபாரதப்போர் மூண்டசமர்தனிலே
வல்லிடும்பன்தன்னுடனே வலியமகாசூரனையும்
சொல்லரியகீசகனுந் துஷ்டதிரியோதிரனும்
கல்லசராசந்தனையும் நாட்டிலுள்ளவேந்தரையும்
வீரமுடன்காலனுக்கு விருந்துதனையளித்து
பாரமுள்ளவீமனுட பராக்கிரமங்கேட்டிருப்போம்
கூதெல்லாம்பார்த்தனுந்தான் ஈஸ்வரனைத்தானோக்கி
பேதமில்லாப்பாசுபதம் பெற்றதுவுமல்லாமல்
அசுரர்தனைவென்றதுவும் அமரர்சிறைமீட்டதுவும்
பசியுடையஅக்கினிக்குப் பாலமிர்தமீந்ததுவும்
பாலாலயிமனையும் பாரமற்றேத்தாசன்
சூலமதாற்கொன்ற துயரமதுவைத்திருந்து
தேற்றசன்தன்னுடனே தேருநம்பாகனையும்
மாற்றரசர்சேனையும் மன்னவரையுங்கொன்றுபுக்கி
அர்ச்சுனனுமென்றார் அப்போதுங்கேட்டிருப்போம்
விசிதானமேதினியில் விரசுடையசூரனென்று
பரிணகுலனென்று பார்க்குடனேகேட்டிருப்போம்
மற்றும்கிழ்காலம் வருகாலஞ்செல்காலம்
முற்றுஞ்சகாதேவன் மொழிவதுங்கேட்டிருப்போம்
அப்படியேநாங்கள் ஐவருடசெய்தியெல்லாம்
இப்படியாய்கேட்டிருப்போம் இன்னமூருக்கண்டதில்லை
அவரவரைப்பார்க்க ஆச்சரியமெங்களுக்கு
இவரிவர்தாமென்று எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
மங்கையர்கள்தாம்கேட்க மகிழ்ந்துதர்மராசனுந்தான்
சங்கையுள்ளபெண்கள் தர்மரென்பேர்கண்டீரோ
மெல்லியரேநல்ல வீமன்விஜயனிவன்
சொல்லும்நகுலனிவன் தோகையரேயின்னமுந்தான்
வேந்தன்சகாதேவன் மின்னார்துரோபதையும்
போதமுடன்வைகுந்தம் போய்புகுந்தாரெங்கதனைத்தான்
திருந்துமதின்கன்னியரும் தேவேந்திரன்மகளும்
இருந்துதர்மர்சொன்ன இயல்பதனைக்கேட்டிருந்து
வாருமையாஎங்களுட வானவர்கோன்தன்னிடத்தில்
சேருமையாவுங்களுக்குந் தெய்வலோகந்தானளித்து

முன்னவரோர்கள் மருவிதனையாளாய்ச்
சொன்னபடிக்கேட்டுக் கொண்டுசெய்தோம்நாங்களுந்தான்
எங்கள்பொருட்டால் இனிசேளு மன்னவனே
தங்களிலேவேள்விசெய்து தவமபண்ணிநிற்போரும்
அக்கினியிலூசியின்மேல் அணிவிரலைத்தானிருத்தி
சிக்கெனவேதவசு செய்துமுடிப்போரும்
கால்மேலுந்தலைக்கீழாய் கடுந்தவசுநிற்போரும்
பால்போலும்னக்கியங்கள் பண்ணிமுடிப்போரும்
தெய்வப்பெண்கள்ளென்று தேய்வபதியென்று
மெய்வருடியாகம் விரும்பிவளர்ப்போரும்
வேண்டியல்லோயித்தவசு வேண்டுமென்றுசெய்தார்கள்
தூண்டிதினையாமல் சொற்பனைத்திற்கேளாமல்
வகியவேதாங்கள் வரவழைத்தநீசாளுந்தான்
பொலியாகுமென்று பூரண்மேனங்களுடன்
வந்துபுரந்தானே வணங்கியனுதினமும்
மூந்துதெய்வலோகம் முழுதும்தணலாகி
இருக்கலாமென்று ஏந்திழைமார்தானுரைக்க
வருக்கமுடனின்ன வகையுமக்குசொல்லுகிறேன்
நீர்க்கமுடன்வைகுந்தம் சேரவேவேணுமென்றால்
ஆர்க்குமுடியாது அருந்தவத்தோர்க்கிடாது
இரந்தோர்க்குமேதினியில் இல்லவேயென்பதுகாண்
கேளீரோபூவுலகில் இருபையுடன்மன்னவரே
ஆளீரோதெய்வவுலகம் அன்பாகஎங்களுடன்
ஈஸ்வரனும்பெண்கள் இருவர்தனையேயருகில்
வாசமுடன்வைத்து மருவியிருக்கிலையோ
பாவிக்கலைமகளைப் பண்ணுமறைவேதியனும்
நாவில்தரித்துமவர் நடப்பாயிருக்கலையோ
சீதைதனைநெஞ்சில் திருமாலும்வைத்திருந்து
கோதையுடன்கூடிக் குலாவியிருக்கலையோ
தேவேந்திரனுஞ் சிறப்பாயிந்திராணியுடன்
கோவேந்தேகூடிக் குலாவியிருக்கிலையோ
மதனும்ரதியு மருவியிருக்கலையோ
அதனமுடன்தலசில் அறிவாயிருந்தோமே
கண்டாசைகொண்டு கலந்தாசைதீர்க்கலையோ
விண்டாசையெல்லாம் வெருத்தமுனிவர்களும்
ஒன்றுபடைதயழித்து ஈதாக்கனெல்லோரும்
ஒன்றிக்கர்த்தாவை ஊடுருவக்கண்டோரும்
பூகமோரைந்து புலன்பொடிகள்தானடக்கி
காதமொடுவிந்துமொழி நடுவணையுக்காணுத்தி
நாடுதனையறிந்து நடுவானவட்டமதில்
தேடியமிர்தம் தெவிட்டாதுண்டிருக்கும்
யோகிசளுமிட்டோது வுலகநடனிலிறக்கி

போமெனும்விந்துதனைப் புரம்போக்கிருக்கிலையோ
அறிவைவெறுத்து அவனிதனிலாசைவிட்டு
துறவாகவந்தென்ன சொல்லுமென்றார்கன்னியர்கள்
இன்பமுள்ளகன்னியர்க ளிவ்வசனந்தான்கூற
அன்புடனேதர்ம ரவர்களுடனேசொல்லுவார்
ஈதெல்லாநீங்க ளெடுத்துரைத்திரிப்போது
ஆதலாலந்த அற்பமாவாழ்வைநம்பி
ஈடழிந்துநாங்க ளெடுத்ததவக்குலைய
கூடழிந்துபொல்லாத கொடுநரகில்வீழ்வதற்கு
சொன்னீரேபெண்கள் சோதனையோவெந்தவிதம்
முன்னீர்பொழியும் முகில்வண்ணர்தன்னருளால்
இப்படியுஞ்சொல்லுவரோ எந்திழையேயெங்களுக்கு
கற்பனையுங்கேட்கக் கருமமோவெங்களுக்கு
சீராணைவைகுந் தஞ்சேரவென்றுபோகையிலே
கோராகநின்று நில்லுமென்றுசொல்விரோ
ஒன்றுமுறைபாமல் ஓவியமேநீங்களுந்தான்
நின்றுவிடுமென்று நெடுமால்தனைநினைந்து
வாகுடையதர்மருமாய்த் தம்பிமார்மூவருமாய்
ஏகுவோமென்று இதமாய்வனத்துடனே
நடந்தார்வனவாசம் நால்வருமேதான்கூடி
கடந்தார்வெகுதூரம் காடுமலைதான்கடந்து
வானேறெனப்புலியும் வாளகிரிமாமலையும்
போனார்கள்நல்ல புதுமையெல்லாங்காணறிந்து
சேர்ந்தபலநதிகள் தீர்த்தமதுதானாடி
வாத்தநல்லருத்திராட்ச மரங்களுஞ்சந்தனமும்
கற்பகக்காவுகளுங் கண்டுமிகத்தோன்றி
கற்புடையசோலையென்று நடந்தனர்கள்நால்வோரும்
அந்தமலைக்கப்பால் கடந்துமேயோசனைதான்
வந்தார்கள்முன்னே வழியில்வெகுவானரங்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்து காவலரேநீர்கேளும்
புண்டரீகமாயனிட பூமிதனில்வந்தீர்காண்
இன்னாளிலுங்களையும் இவ்வுலகில்நாம்காணோம்
என்னுடையதேசம் எங்கிருந்துஎங்குவந்தீர்
மன்னேநீர்சொல்லுமென்று வானரங்கள்தான்கேட்க
பொன்னுருந்தர்மர் புரையுடையோரேதுசொல்வார்
பன்னாகுருகுலத்திற் பாண்டுபெற்றோர்நாங்களுந்தான்
மனை[illegible] சவிட்டு வந்தோங்கலிசேவலால்
அத்திப்புரத்திலிருந்து அச்சுதனைதானோக்கி
பத்தியுடன்கானகத்தில் பரிந்துவந்தோங்கண்டீரோ
சித்தமதில்வானரங்கள் செய்தியெல்லாந்தான்கேட்டு
ஆதலாலெங்கள் அனுமார்க்கினியவன்காண்
வீமசேனனென்று விஜயனிடத்தோர்தனக்கு

கோமானை வெற்றிக் கொடியலவோ காங்களுந்தான்
உம்மானை வெங்கட் குறியோர் காணீங்களுந்தான்
எம்மானை யிங்கே யிருந்தீரே யாமாகில்
காலிங்கைவந்தகென்றால நாங்களேவெற்றிகொண்டு
நடுபணையணியுங்களுக்கு ஏவல்செய்துதானிருப்போம்
இங்கிதுநீரென்று வெயித்துறைக்கவானவர்கள்
தங்கும்புகழுமன்னன் தர்மர்தானேதுசொல்வார்
துங்கமுடிமனுக்கு தொண்டுசெய்யுநீங்களல்லோ
அடைம்புவியோர்க்கு ஆற்பறித்துநின்றவர்கள்
ஆனதினுலென்னை அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
மானமுடன்காக்க வானவர்கள்தானீரல்லோ
ரீலகந்தன்னிற்காக்க உங்கள்மேல்பாரமல்லோ
புகழ்ந்துதான்தர்மர் பூரித்துவார்த்தைசொல்ல
மகிழ்ந்துதானவானவர்கள் வைகுந்தமாளிகைக்கு
போதமுடன்தோரம் போனவழியாசெனவே
உதமுடன்காட்டில் நெடுந்தூரங்கூடவந்து
சத்துபதில்வந்தான் தாவிவழிகாட்ட
மெத்தமகிழ்ந்து விரைந்துவழிகூடி
சுற்றவந்தான்வேண்டி நடந்தார்வனத்தூடே
இயக்கர்பதியும் விராட்சதர்கள்தான்பதியும்
மயக்கும்புலைபர் வல்வேடர்தன்பதியும்
கொலைஞர்பழிக்குஞ்ஞர் குறவரிடதன்பதியும்
மலையிற்பலசாதி வாழுகின்றோர்தன்பதியும்
கானல்வெருதூரங் காவலர்கள்தன்பதியும்
நடந்துமலைகடந்து நாற்பத்தெண்காதவழி
மீதானகானகத்தில் வேகமுடன்தான்கடந்தார்
சூதாகமூவர்க் கிளையகுலனுக்கு
மெய்கலங்கியுள்ளசைந்து விதிபனுந்தான்முடிந்து
வைகமறந்துகாலசைந்து கணைறுமிகச்சுழன்று
வாக்குதமாறி மதிமயங்கிவாய்குளறி
தாக்கத்துநினைது தள்ளாடும்வேளையிலே
வீமன்விசயன் மிக்கானதர்மருந்தான்
பிமனகுலனையும் போயனைத்தார்மார்புடனே
சாரமறவித்துதுவர்கள் சுகவாவென்றுசொலி
போர்குலனைதன்னுடனே போராடிவார்த்தைசொன்னுன்
தூதுவர்கள்வந்து துக்கமிகவிரித்து
ஏதுவாகநெஞ்சில் வெட்டெழுத்தைத்தானினைந்து
வாதுதிருமால்பதத்தை மனதிறுதியாமதாய
ஐதுவான்போர்குலன் ஓதுங்கியகாவலுந்தான்
வாகாகவேநடந்து மலையிரயலைதன்னில்வந்து
ஏகாந்தமாக யிருந்துகளைதண்டு

வந்ததென்று மலைமீதிற்றூரேறி
புத்திமிகமகிழ்ந்து புகமென்றுமாமுனியே
பாதம்பரித்து பரிவுடனே தானிருந்தார்
வந்தீரிந்தவந்தி ரியப்புமென்றார்மாமுனியும்
தாங்கள்வரலாறு தன்னைக்கம்முனிதுறைக்க
வேந்தருமுநிகேட்டு வுகந்தெதுவாய்வார்த்தைசொல்லி
பேராகவெங்களுக்கு பெண்களையாமிரங்கான்
மாறாமல்நீங்கள் மணமுடிந்தாலிங்கிருந்து
காடுதனைக்கடந்து காவலரேயிப்போது
நாடுதனையாண்டு நம்மிடத்திற்றானிருந்து
பெரியவரைச்சார்ந்தால் பிறைபோலநாள்தோறும்
வரிசையாய்த்தான்வளர்ந்து வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சீர்முனியைச்சேர்ந்தால் சிறுமைபெருமைதான்
கார்முனிவன்சொல்லத் தர்மர்தானோவசனம்
பார்முனிவெங்களுக்கு பேராசையொன்றுமில்லை
கார்முனியேயெங்களைநீர் கடைத்தேற்றவேணுமென்று
எங்களுக்குவைதுக்க மிருப்பிடமேயல்லாது
தங்குவதுமில்லை தரிப்பதுதானில்லைகாண்
கஞ்சமலர்ப்பதத்தைக்காணவிடை தாருமென்று
கஞ்சமெனவே முனியைத் தரணிதனிலேபணிந்தான்
பணிந்துவிடைவாங்கிப் பாஞ்சாலமேலநடந்தான்
துணிந்துகாலமன்னர் துயரவேதானடந்தார்
அப்பாலுங்கானகத்தி லன்பதுயோசனைதாம்
மெய்பாகவேநடந்து மெல்லியர்கள்கொப்பளமாம்
வருத்தமுடனடந்து வடவாலின்கீழிருந்தார்
கருத்துடனேயங்கிருந்து கன்னியர்களுச்சியின்மேல்
பாதமறையூன்றிப் பரிக்கிழிநீள்சடையாள்
நீதமுடன்தபசு நின்றார்கன்னியர்கள்
கன்னியரைக்கண்டு காவலர்கள்தான்பணிந்தார்
மன்னரேநீர்தாமும் வந்ததுமேனதெனவே
கன்னியர்கள்தாங்கேட்க கனக்கபுகழ்தர்மருந்தான்
பன்னயசீர்மாதே பத்தினியேயுத்தமியே
சீரார்குருநாட்டில் சேர்ந்ததொருஅத்திபுரம்
பாரார்புவிராசன் பாண்டுமன்னன்தனபுதல்வர்
திருவிலையபர்க்கமென்பார் வாயக்கதம்பிமாரிருவர்
மருவிணையமாதேநீ செய்கனத்திறுவிக்குவந்தோம்
கண்டபோதெங்கள் கர்மமெல்லாந்தான்தீர்ந்தோம்
கொண்டதவமேது நீரேசொல்லுமென்றார்தர்மருமே
தர்மர்மொழிகேட்டு தபவுவந்துகன்னிகையும்
இம்மைதனில்வேணுமென்ற தெல்லாந்தருந்தரேன்
உங்களுக்குவேணுமதை யுண்மையாய்க்கேளுமென்றார்
எங்களுக்குவேண்டியது யித்தவமேபோதுமென்றார்

சொன்னவுடன் கன்னியர்கள் தோத்திரமாய்த்தான் வாழ்த்தி
மன்னர் பெருமாளும் வைகுந்தர்தான் பெருவிர்
என்றுவிடை கொடுத்து ஏந்திழைமார் தானிருந்தார்
அன்றுவனங்கடந்து ஆழியநீர்ப் பொய்கையிலே
தீர்த்தங்களாடித் திருநாமந்தான் தரித்து
கார்க்கலையிற் போது கடந்தார் வெகுதூரம்
மேகமளவாய் வளர்ந்த வீரமயேந்திரத்தில்
மாதமுயமலைமேல் வந்தார்கள் தானேறி
அங்குள்ள மாமுனிக ளடிகள் பணிந்தேற்றி
பொங்குபுனலாடிப் புண்ணியர்களப் போது
அந்தமலை கடந்து ஆடவிகளுந்தான் கடந்து
நந்திவளர் கோசலை நாட்டிலே தானேறி
பவளமணிமேனிப் பரசுடராமமாமுனியே
துவளவணங்கித் தொழுதார்க ளம்மானை
அம்மலையில் வாழு மகஸ்தியர் புலஸ்தியனை
வெம்மையில்லா மித்திராவஷிஷ்டரையும்
ஜங்கன் ஜனக்குமாரன் ஜனகமுனிதனையும்
மனவுருக்காளமுனி வாகானகோமுனியும்
சுகருடனே காசிமுனி சொற்பெரிய கிசமுனி
பகருமொருபேர் பெரிய பாராசமாமுனியும்
சென்றுவணங்கித் திருந்தாள் சரணமென்று
நின்றுபலமலையும் நேமமுடன் கண்டுசென்று
நடந்தார் வனத்தூடே நாகமலை தான் கடந்தார்
கடந்து வெகுதூரங் கடுகநடக்கலுற்றார்
அடர்ந்த தொருஆறு மருவிகளுமாமலையும்
தொடர்ந்து வருமாளிசிங்கம் தொழுதுபணிந்திடவே
மகிழ்ந்து கெருடாழ்வார் மலையதுவுந்தான் கடந்து
புகழ்ந்தெண்பதுகாதம் போனார்கள் மூவருமாய்
அவ்விடத்திலுள்ள அதிசயங்கண்பார்த்து
எவ்விடத்தில் கண்டதில்லை யிந்தவதிசயந்தான்
கண்காட்சியெல்லாங் கண்டோங்களிகூர்ந்தோம்
விண்காட்சிகாணவென்று விரைவாய்நடக்கலுற்றார்
நடக்கும் வழிகளில் நல்லமருந்துமலை
அடக்கமாய் நின்ற அதிசயமுந்தான் பார்த்து
சோதகனும் வந்து இருக்கூட்டமாயிருக்கும்
பாவமுந் தீர்க்குமந்தப் பன்னகசாலையிலே
இருந்துயிளப்பாறி எண்ணமெல்லாந்தான் தீர்த்து
அறுத்துபுனல் மூழ்கி உயிர்தபள்ளித்தானுணர்ந்து
சிறந்துவளர்ந்தோங்கிநின்ற தென்னவனந்தனில் வந்து
துறந்தோர் முனிவருக்குந் தொண்டுபண்ணியப்பாலும்
சிந்தையகமகிழ்ந்து திருமால்தனை நினைந்து
இந்திரசோபமென்னு மேகமலைமீதேறி

சொல்லுகின்றபோதே சித்தாதிசித்தரெல்லாம்
நல்லவர்களென்றறிந்து நடப்பாகவார்த்தைசொல்லி
எங்கிருந்துவந்தீர் இம்மூவர்நீங்களுந்தான்
அங்கமுடிவேந்தர்களே போமென்றசித்தர்களும்
சித்தர்களுந்தான்கேட்கச் சீரானதர்மருந்தான்
அந்தரேநாங்களத்திபுரநகரில்
பாண்டுமன்னர்புதல்வர் பஞ்சவர்கள்நாங்களுந்தான்
வேண்டுமென்பேர்தர்மர் வீமன்விசையனிவன்
ஆண்டதொருகுலன் அரியபதந்தான்சேர்ந்தான்
மாண்டுசகாதேவன் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
அஞ்சுபேர்தன்னி லடியேங்கள்மூவருந்தான்
மிஞ்சுமொருவைகுந்தம் வித்தகரேசேரவென்று
வந்தோம்வனத்தூடே மலைகடந்துஇத்தூரம்
சந்தோஷமாச்சுதுங்கள சந்நிதியைக்கண்டவுடன்
இனிமேல்துயரமது எத்தனைதானதேலும்
பனியதுபோல்நீக்குமுந்தன் பாதகரிசனையாய்
இன்பவைகுந்தமதா எத்தனைநாள்சொல்லுமையா
அன்புடனேசொல்லுமையா அடியேங்கள்போய்சேர
என்றுதர்மர்கேட்க இயலானசித்தர்கள்தான்
நன்றெனவேசொல்லுகிறோம் நன்மையானபஞ்சவரே
அந்தரத்திலேதிரிந்து ஆகாசமூடுருவி
தந்திரதிறல்குளிகை சாதமாயண்டமெல்லாம்
கெவனமாயோடியொரு கேசரிமார்க்கமதாய்
புவனமாய்நடந்திருந்தும் வைகுந்தங்கண்டதில்லை
வைகுந்தஞ்சுற்றி வருமோயமுந்தறியோம்
மெய்யன்னகனம் விளங்கிநாம்வந்ததில்லை
அந்தமட்டுங்கண்டறியோம் மச்சுநரேகாம்தானும்
இந்தமட்டுநீங்களெல்லாந்தனைவெறுத்து
நாடுவிட்டுவந்து நவநாசிசித்தரையும்
காடுதனிற்கண்டீர்காண் கருத்துடையயெங்களைத்தான்
சடுமக்குச்சோடு உயிருண்டோமன்னவனே
மாயனிடசீர்பாதம் மன்னவரேநீர்பெறுவீர்
தூயதொருகணமையென்று சொல்லுவார்செட்டிருப்போம்
கண்டோமநாமுங்களையும் கரவலரேயிப்போது
விண்டோர்நாமுங்களுடன் மெய்விட்டுவாய்திறந்து
கேதாரந்தூரமல்ல கிட்டசமீபமினி
பாதாரவிந்தமதில் பஞ்சவரேசேர்ந்திருப்பீர்
என்றுநவசித்தர்கள்தா னேகினார்காணம்மானை
அன்றுதர்மர்வீம னருச்சுனனுமந்நேரம்
செங்கமலமாது சீதைமகாலட்சுமியாள்
பங்கரேதஞ்சமென்று பாதமீதிலேகிடக்கார்
எல்லைகடந்தப்பால் ஒன்பதுயோசனைதூரம்

முல்லைபிச்சசெண்பகமும் மல்லிகைபூத்துதிர்ந்தும்
தில்லைவனங்கடந்து செந்திநதிகாண்மூழ்கி
வில்லைவனங்கடந்து வெள்ளிமலைநாட்டபோய்
குன்றுபருவதமுங் கொடுஞ்சரமுநகான்கடந்து
சென்றுதிருமலைமேல தீர்த்தங்கள் தானாடி
புட்பமலரெடுத்துப் பூசைகளுந்தான்முடித்து
சிற்றளவிலேவிசையன நீலவிழிநீர்சொரிய
நெஞ்சுலர்ந்துகண்சுழன்று நெடுமால்தனைநினைத்து
தவமோசலூழியஞ்செய் தாகமென்றுதானறிந்து
வித்தகமேயுமையையுந்தான் விட்டுமிகுந்தேதனை
நாரணரேகேளும் நான்விருத்தம்பாடுகிறேன்
காரணரேநாக்கக் கடவுளரேகேட்பாரும்

விருத்தம்.

கண்ணுக்கருத்தாமாகாருதிக் கவனிப்பொறியினுயிர்களைக்கு
எண்ணுபெருக்குமாமாம லெட்டுக்ஷேத்திரத்தைதரியாமல்
கண்ணும்பாரிலுனைமும நாராயணரேதஞ்சமென்றேன்
வினைநூறும்புவியுள்ளத்துநின்ற விசைசமலாத்தாள்தருவாயே
சடியமாளிகாநேனது கமலக்கண்ணனிங்கிருக்க
முடியும்வினைகளறுகாது முகுந்தாவெனத்துதிக்க
விடியவதிக்ககார்போல் விந்ததமலராப்வைகுந்தம
நெடியபதவியுண்டாக்கி நீயேயருள்வாய்கோபாலா.

கதை.

இரண்டிவிருத்தம் இன்பமாய்த்தான்புரிந்து
தொண்டர் திருமால் தொழுதுமனமகிழ்ந்து
வாசமுள்ள நாதுவரும வாளவருப்வந்தெதிரே
நேசமுடன்பார்த்துனையும் மேராகத்தாலழைத்து
புஷ்பவிமானத்தில் பூரணமாய்தானிருத்தி
செட்பமுடன்ரதத்தைச் சிங்காரமாய்நடத்தி
பொன்னுலகமெங்கும பூப்பந்தல்தானிறைந்து
மின்னுலகத்தோரணங்கள் வீதியெங்குந்தானிறைந்து
தோரணங்கள்நீளமுகால் ஜோடித்தார் தாழையினுல்
பூரணகும்பமெங்கும பூரித்தாரப்வைபர்கள்
ஆலாத்திகற்பூரம் அலங்கரித்தார்கன்னியர்கள்
தாலத்திருவிளக்குத் தானெடுத்தார்பூவையர்கள்
கற்பூரவாசனை கமகமென்னு மாண்மணக்க
பொற்புடையவானோர்கள் பூரித்துசூழ்ந்துவர
நாரணனார்தன்பதிக்கு நல்லவழியென்னவே
பூரணமாய்வானோர்கள் போற்றிமிகத்தேற்றி
அசுரர்தனையறுத்து அவரவர்பயந்தீர்க்க
விஜயனோவானோர்கோன் வேங்கடபத்திரனே
குஞ்சரமாமலையைக் குறித்தேயருளெல்லாகது

அந்தமனைபிறந்து அருள்முனிவரைப்பணிந்து
இந்துலவுமாமலையில் இருடிகளைத்தான்பணிந்து
சிறுலவுமூவர் சிதமெனுமாமனுக்கு
பாருலகுகன்மருடனை பங்காகவேநடக்து
நீண்டமலைபருகே கெடிபோனை தஞ்சமென்று
ஆண்டவனைப்போற்றி அனேகநெடுந்தூரம
நந்தவனமும் நல்லவருஞ்சோலைகளும்
மந்தாரைபிச்சி மல்லிகைபூங்காவனம்
அந்தமுள்ளபார்த்தனுக்கு அச்சிவந்துதோன்றி தே
கொந்துலவுமிப்போது குணங்கிவெகுதோத்திரமாம
காலனைசந்தகண்ணைப்பாந்து கண்ணுமிகச்சுழன்று
மேலனைசந்தபாசம் செய்பனைசந்தாவுலர்ந்து
அங்கங்குளிர்ந்து அக்கினியுங்காவெடுங்கி
பொங்குஞ்சுவாசம் பொறிகலங்கிமேல்நோக்கி
நாடிதளர்ந்து நரம்புமிகப்பதறி
ஓடிபொங்கும் உண்மைதனிக்கானறிந்து
பொறிகலங்கும்போது போர்விசையன்றனறிந்து
நெறிகலங்குநெஞ்சை நிறுத்தியசையாமல்
இருநாலெழுத்தை இருதயத்திலேயிருத்தி
ஒருநாலெழுத்தை உள்ளடக்கமேல்நோக்கி
ஈன்றெழுத்தைப்பார்த்து மினவெழுதிறைவறிந்து
குன்றெந்தமாலை கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அத்தனேயெங்கள் ஆதிநாராயணரே
சித்தனேபோற்றியெங்கள் நீலவர்ணாதான்போற்றி
மெய்யனேபோற்றிஐயா விண்ணோர்பெருமானே
ஐயரேபோற்றியெங்கள் அடியார்க்கெளியோனே
வேதன்றனைப்பயின்ற வித்தகனேமெய்ப்பொருளே
பாதந்தனைமறக்கேன் பச்சைமுகில்மணியனே
பேய்முலைப்பாலுண்ட பூரணனேயுனைமறக்கேன்
கண்ணனேஎந்தன் கருத்தினிலேதானிருந்து
அண்ணலேசேரும் அடியேன்சரணமையா
நேயரேயெந்தன் நெடுமால்சரணையையா
மாலைபழகா வடிவழகாமாயவனே
சேலையழகா துணையெனக்குமுன்பாதம்
நம்பினோன்காத்தருளும் நாரணரேதஞ்சமென்று
வெம்பியுயிர்மாளாமல விவரமறியுடனே
அவதாரம்பத்தும் அடியேன்பணிவிடைதான்
காண்டிபத்தாற்சூரனையும் கட்டுவதேவேறுக்கு
வேண்டியவாவரை மெய்மகிழவைத்தனே
வானவருந்தேவர்களும் வந்துமலர்சொரிய
தானவருந்தேவர்களுந் தர்மசெயமென்றுவா
அந்தணர்கள்சூழ்ந்து அரம்பையர்களாடிவர

கெந்திருவர்கணநாதர் கிம்புருடராடிவர
தேவேந்திரன்புலவர் தேர்மீதிலேறிவர
கோவேந்திரனோ குபேரனோவென்போரும்
தக்கப்புகழ்செலுத்தும் தனஞ்செயன்காமனென்பாரும்
மெய்க்கும்புகழ்ரம்பையர்கள் மெய்மலர்கள்தான்சொரிய
அந்தரத்தில்துந்துமிகள் ஆலாத்தியேந்திவர
சந்திரக்கின்னரங்கள் சங்கீதப்பாடிவர
சோபனங்கள்சொல்லித் தோகையர்களாடிவர
பூமனருக்கனனும் புட்பகவிமானத்தில்
தேவர்கள்கொண்டாட செயசோபனத்துடனே
மூவர்களுங்கண்டு முத்திபெற்றாரென்றுசொல்லி
தாமனர்ச்சுனனுஞ் சந்திரன்போல்தானிருந்தான்
ராமாவைகுந்தத்தில் நாராயணனெனவே
கொண்டுவந்துவானவர்கள் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
விண்டுவைடபதியில் வீற்றிரென்றுவைத்தார்கள்
வந்தானிருந்தான் வைகுந்தந்தான்சேர்ந்தான்
இந்தமகா விந்தபதம் விசையனுமேசேர்ந்தபின்பு
பார்த்தனுயிர்போக பார்த்திருந்தோர்யாருமே
தேற்றிருந்தாரின்றிருக்க நிச்சயமில்லாதவுடல்
காத்திருந்துகூற்று கழன்றோடிப்போனவழி
பார்த்திருந்தநேரம் பதறாமலுள்ளடக்கி
காத்திருந்துகாணிருவர் கைக்கருமந்தான்முடித்து
செய்துமுடித்துத் தீர்த்தங்கள்தானாடி
சாங்ககருமமெல்லாம் இருபேருந்தான்முடித்து
வீற்றிருந்தபார்த்தனுக்கு வேணுமென்றுசாஸ்திரமும்
சிவனேதிருமாலே சிவராமாகாருமென்று
அரனேஅரிராமா அச்சுதனேகாருமென்று
தருமருடன்வீமருமாய் தானிருந்துமாயனையும்
திருமாலேயுந்தன் சீர்பாதமெப்போது
மறவாமலேநடந்து வருவோம்பதிசேர்வோம்
இறமாகவுன்னுடைய சீர்பாதங்காருமையா
இத்தரணிமானிகள் இருவோர்க்குந்தான்துணையாய்
வித்தகமேவந்து வினையுமெந்தனையும்
மெய்கலங்கிடில்லாமல் விபரமுடனேதிவம்
ஐயரேகாருமென்று அச்சுதனேநீதுணையாய்
மெய்யுடையகாமருமாய் வீமனுடன்றானெழுந்து
வைகுந்தஞ்சேர வழியேகலுற்றார்
ஓங்குமொருபட்சிக் கொருசிறகுவீழ்ந்தாப்போல்
தாங்குமொருசிறகு தனிவீழ்ந்தாற்போலிங்கி
இருசிறகுகொண்டு எதிரில்லையெனவிருந்தேன்

சிறந்துகொண்டு உள்ளவழிகடந்து
தில்லாளர் தருமர் சென்றார்வனத்தூடே
வைதூரியவீமரை வொன்வனுமேதானுகி
அன்னவர்கள்நால்வர் அருங்கானிலேமடிந்து
மன்னரிருபேரும் வராகமலைதான்சேர்ந்து
சேர்ந்திருந்தங்கள் இயக்கந்தமொழி
பாய்ந்துபுயவீமன் மனதுமிகவுழன்று
தாருக்கார்பாடி காளிணையைத்தான்தொழுது
சிரமெல்லினைசயன் சிவித்தானிவ்வனத்தில்
ஏழையர்சொல்லும் என்ககரியவினையொ நன்று
சோனபாரதத்தில் தேர்ப்பாகனைதானுகி
மேகவண்ணரேர்கொடுத்த பிரசய உறைவிவ்வனத்தில்
கேகயதனிட்டெறிந்து இருமாவிடஞ்சேர்ந்தார்
சொரமிளிகின்டாம் விமரேயென்றுசொல்லி
சால்துணைநமக்கு உலகளந்தாருண்டெனவே
சிரஇழந்தயட்சிகைபோல துயரமெல்லாமுள்ளடக்கி
கூவிப்பசென்று குழந்தலாறுதனில்
நாடிமேயபோதை கடந்தேதவெகுதூரம்
தொடர்ந்துவனக்கடந்து தொன்னூற்றுகாதவழி
நடந்துமலைகடந்து நாற்பதுயோசனைதூரம்
உற்றகருமலையும் ஏடகிரியென்னுமந்த
அஸ்தகிரிமலையும் அவ்வனமுந்தான்கடந்து
சாகரமுமாமலையும் தாங்கள்மிகக்கடந்து
வராகமலைதன்னை வந்தடைந்தாரம்மானை
கன்றியுள்ளதர்மருமே நாடிச்சினந்தெழுந்து
பன்றியொன்றுமக்கெதிரே பகட்டியதட்டுகையில்
பரித்துவீமன் பன்றிதனைப்பிடித்து
தெரிந்துகழுத்தை இந்துமந்தவேளையிலே
வேதியன்போல்கின்றான் மிக்கதொருபன்றியுந்தான்
நீதியுள்ளதாமர் நினைவெதனைக்கேட்பார்
ஓதுவான்வேதியனும் உள்ளபடிதப்பாமல்
சாதுவுள்ளதர்மருடன் தானுரைத்தான்வேதியனும்
அருதிதவப்புரியுங் காரேயகமாமுனிவர்
பருதிக்கவசு பக்கத்திலேயிருப்போம்
தக்கதொருவேள்விக்குச் சமிதைகொடுவாவெனவே
இக்கணமேவாவென்று செப்பினார்மாமுனிவர்
சமித்தெடுத்துப்போகத்தான் மறந்துவிட்டேன்
குமுட்டிமனதிலேபங் கொண்டெழுந்துமாமுனியும்
ஆமட்டிவெயினைவேண்டி அகோரித்துசாபமிட்டார்
இச்சாபமிட்டார்கான இவ்வடிவமானேநான்
அச்சாபந்தீருமெப்போ அருளுமெனவுரைத்தான்
தர்மருடன்வீமன் நகைத்துவழியிலே

மின்மருவுந்தர்மர் தன்னை வெண்டினங்தெறிப்பாய்
வலுவீமன்கண்டு வாரிபிடித்துனையும்
தலையைத்திருகையிலே தான்றிருஞ்சாபமென்றூர்
ஆகினுல்சாப மகன்றதுகாணும்மாலே
தானவர்கள் வைகுந்தம் மன்னவரேசேருமென்று
போனான்மறையோனும்புகழ்பெரியகானகத்தில்
தேனாருந்தர்மர் சிவனே சிவனேயென்று
இந்திரகிரிசந்திரகிரி என்னுமொருமாமலையும்
அந்தகிரிவானமலை யப்பாலுந்தான்கடந்து
ஓங்கிவளர்ந்தொரு ஓமகிரி தான்கடந்து
மூங்கில்வனங்கடந்து முப்பதிங்காதவழி
பாங்குடனேபாசாள மூடுருவியப்பாலும்
தாங்குநிலைத்துவாசந் தான்கடந்து அப்பாலும்
வெளியேறிவந்து விமலனுந்தன்மருபாய்
வழிகூடியேவந்தார் மலைகள்வனங்கடந்தார்
இப்பாலிருபேரும் எண்பதுயோசனை தூரம்
மெய்ப்பானகாட்சிகளும் வேணதெல்லாந்தான்பார்த்து
சோமகிரிகண்டு தொழுது அடிபணிந்து
சேமமுடன்கானகத்தில் நெடியோனையேநினைத்து
ஆரணமானதொரு அடவிதனிலேநடந்து
பூரணமானதொரு புட்பகிரிதானுடி
கீர்த்திபெருஞ்சக்கிரகிரி கிரவுஞ்சமாமலைத்தான்
கார்த்திகைமாமலையுங் கடம்பவனந்தான்கடந்து
இப்பாலிருபேரு மெண்பதுயோசனை தூரம்
அப்பாலுந்தான்கடந்து அகண்டுவருகையிலே
அவ்வனத்திலேநிமித்தம் ஆர்பரித்துதான்கூற
இவ்வனத்திலேநிமித்தமேதென்றுபார்ப்பளவில்
தாரூரும்வீமருக்குச் சக்கரமாச்சுதென்று
நேராகவேநிமித்தம் நிஜமாயுரைத்ததென்று
தன்மர்நினைத்து தனியானோமென்றுசொல்லி
இம்மைதனிலெல்லா மிகழ்ந்தோமேயென்றுசொல்லி
விந்தையுள்ளதம்பியரே வீமரேயுந்தனுக்கு
சந்தையுமாய்க்கூத்துஞ் சரியென்றுதானுரைக்க
பாரியசொல்வீமன் பட்சமுடன் தர்மரையும்
ஆரியரே அண்ணாவே அடியேன்தானோர்வசனம்
உம்மைதனியேவிட்டு வுடல்குழைந்துதான்போக
கல்மனதுசொல்லக் கலைதலையாது
இறப்பதுவுமெய்யாகு மிருப்பதுவும்பொய்யாகும்
சிறப்புடையவைகுந்தஞ் சேர்வதேயுண்மையென்று
எமக்குப்பயமில்லை எம்முடைய அண்ணாவே
உமக்காகஎன்மனது வுழன்றதுவேயல்லாது

வேறேகவனம் விடைசற்றுமில்லையா
கூறேனொருவார்த்தை கோவிந்தாநீயறிவாய்
தனியாளுமென்று சலியாமல்நீர்தாமும்
இனியவைகுந்த மிப்போதுசேருமென்று
கண்ணர்தனைநினைந்து கருத்திற்றியானமதாய்
எண்ணமற அண்ணாவே இருமென்றுதானுரைத்தார்
சொல்லுகின்றபோது சோத்தியமும்வந்ததுவே
மல்லுபுயவீமனுக்கு மதிமயக்கம்வந்தவுடன்
ஐம்புலனையுள்ளடக்கி அறிவைமிகத்திருத்த
செம்பொன்திருநெடுமால் யிருந்தான்சரணமென்று
அரிநமாவென்று அஷ்டாட்சரந்தனையும்
பிரியாமல்நெஞ்சில் பிடித்தானிருபாதம்

விருத்தம்.

ஐவர்க்குஞ்சகாயமுன்னா ளடைக்கலங்காத்தமாலே
தெய்வர்க்குந்தெய்வமாகித் தேவனாயிருந்தமூர்த்தி
உய்வதற்கருளியென்று உள்ளத்திலன்புவைத்து
மெய்வர்க்கமாகினின்ற வேதநாரணனேபோற்றி
அருமறைப்பொருளேயுந்த னடைக்கலமைவரென்றே
திருகரையடைவார்நால்வர் திருவடிசரணஞ்சேர்ந்தோம்
தர்மரும்பிரமேகவாரூர் தனிவழிதனியாளாகி
வரும்வழிபயமில்லாமற் மாயனேவந்துகாரும்
இன்பமும்பொருளும்நீயே எஸ்பரசுகமும்நீயே
அன்பருக்கன்புநீயே அச்சுதாபச்சைமாலே
துன்பமுமிகழ்ந்துநாயேன் சுருதியேபொருளென்றெண்ணி
இன்பதிதேடிவாரேன் நெடியவாபோற்றிபோற்றி
முன்னாள்முதல்வா முகில்வண்ணாமுகுந்தாநந்தகோபாலா
உன்னாளாகியிருந்தபடியே னுடலைக்கிடத்தியுயிர்பிரிந்து
இன்னாள்வந்தபடியதனா லிப்போவந்தேன்வைகுந்தம்
தன்னாளெனவேதற்காத்து சாமிசரணந்தருவாயே
அங்குசகரனேபோற்றி அரிநமசிவாயாபோற்றி
எங்குமாய்நின்றாய்போற்றி ஏழுமபங்காளாபோற்றி
சங்குசக்கரனேபோற்றி சாரங்கதரனேபோற்றி
பொங்குபூரணனேபோற்றி பூமகள்கணவாபோற்றி

கதை.

ஆயனே அச்சுதனே அன்பர்பெருமானே
மாயனேபாண்டவர்க்கு நேத்திரமாய்நின்றோனே
விண்ணகத்துக்கெல்லா மெய்ப்பொருளாய்நின்றோனே
கண்ணனேயுன்பாதங் காக்கக்கடனுமக்கே
எனக்குமதியயக்க முறுதிமுடிவாகி
உனக்கபயமென்று மோதினேன்யான்விருத்தம்
கடைக்கணிநுளாக்கிக் காமேதாசைவேறாக்கி
உடைக்கலமுநதானிழந்து வுயிர்பிரிந்துவாறேனுக்கி

அடைக்கலமென் றுனையே அடியேன்மிகநினைந்து
வந்தவடியேர்க்கு வைகுந்தந்தானருளி
காத்தருளவேணும் சமையஞ்சமையமையா
பொய்கொண்டநெஞ்சன் புலையனுமாயென்னையிப்போ
வைகுண்டஞ்சேர்த்து வைத்தருளுமாயோனே
பஞ்சாயுதத்துடனும் பசுந்துளபமாலையுடன்
கஞ்சமலர்மாதளையும் கனத்ததிருமார்புடனும்
செம்பொன்மணிமாலையுடன் சிறந்தபசுமேனியுமாய்
அம்பொன்முடியிலங்கியழகாயடியேன்முன்
ஆடுங்கெருடன அரியதொருவாகனமேல்
நீடுந்திருக்கோலமுடன் நீநிங்கெழுந்தருளி
அடியேனுன்செய்தபிழை அடிமையெனவேநினைந்து
அடியாளும்வைகுந்தம் பதிதனிலேவைத்தருளி
கட்டழகன்வீமன் கருணைக்கடலாகி, எட்டெழுத்தையுச்சரித்து யிலஞ்சுயினமம்மானை, மேகவர்ணன்தன்பதத்தை வீமனுந்தா னுச்சரித்து
தாகமுடனிமையோர் தங்கவிமானமதில்
கொண்டுவந்துவீமனையுங் கூட்டிட்டதிலிறுத்தி
விண்டுசெங்குசின்னம் வீராணந்தான்முழங்க
பைங்கொண்டநாகமிசை படத்தின்மேற்பள்ளிகொள்ளும்
வைகுந்தமவாழ்பதியில் வைத்தனர்க ளம்மானை
தாமன்றருமன் தனியாகவுள்ளயர்ந்து
வெம்பிமனமுடைந்து வெதும்பிமனப்புண்ணாகி
தம்பியனைக்காணுத் தனிமையதாயிருந்த
கண்ணனர்தனைநினைந்து கவலையெல்லாந்தானொழிந்து
எண்ணமெல்லாம்விட்டு எம்பெருமானுண்டெனவே
இன்றைக்கிருப்பதும்பொய் என்னுடைமைஎன்பதும்பொய்
அன்றைக்கிருந்தபடி யல்லாதுவேறுமுண்டோ
பூமிதனில்வந்து பிறந்தோம்புவியாண்டோம்
சாமிதிருமால் சகாயமதுபெற்றிருந்தோம்
ஐவரென்றுபாரி லரசாகத்தானிருந்தோம்
ஐவர்தனில்நால்வராக நின்றார்களென்னைவிட்டு
ஏதுசெய்வோமென்று இடைந்துறுகிறொந்தாலும்
வாதுமலரோன் வகுத்தபடியாமிதுவும்
விட்டுப்பிரியாத வீமனருச்சுனனும்
மட்டுபடாநகுல வாய்த்தசகாதேவனுந்தான்
மாண்டுவிட்டாரென்று மயங்கியழுதாலும்
மீண்டுவருவாரோ மிக்கானதம்பியரோ
என்றுதர்மர்தேறி யிருந்துமனந்தேற்றி
அன்றுகம்பிவீமனுக்கு அறுகாகத்தானிருந்து
செய்யுங்கருமமெல்லாஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
உய்யும்பொருள்நமக்கு வுலகளந்தார்தாமெனவே
சிந்தைதனிலெண்ணித் திருமாலைத்தானினைந்து

சங்கையாம்வாழ்வீதென்று தானடந்தாரம்மனை
கடந்துவனத்தூடே ராமமோகஞ்சமென்று
கடந்துவெகுதூரங் கைவிட்டசூஸ்திரம்போல்
திகைத்துமருகித் திசையறியமாட்டாமல்
வகைக்குவகையிதனைவே வகைசொல்லுந்தப்பியரே
விடுப்பிரிந்து வெறிகொண்டபித்தரைப்போல்
முன்னைவல்செய்து முன்னைவழிகூவி
பின்னைவல்செய்யும் பிறவிகளைக்காணாமல்
வானத்தைப்பார்த்து மயங்கிவழிதிகைத்து
கானகத்தைப்பார்த்து கவலைபெரிதாகி
இரகுதிர்ந்தசசலைப்போ லேங்கிமனமுழன்று
பிரவிமயக்கப் பிரமையதுதான்முடித்து
வாசமுள்ள தன்மருக்கு மயக்கம்வந்துமுடியபின்
நேசமறந்தொரு நினைவுதடுமாறியொரு
மெய்மறந்துநாவசைந்து வேறுபட்டமானதுபோல்
கைமறந்துவாய்மறந்து கண்ணிரண்டுமாசடைந்து
நாடிழந்துநின்ற நடுக்கம்பிடியாமல்
சோடிழந்துநின்ற துயரமேதான்பிடித்து
நல்லறிவுகுன்றி ஞானமிருளடைந்து
புல்லறிவுமடைந்து புலம்புவார்தன்மருமே.

கொச்சகம்.

அந்திரமேயேகவழி யம்பரமேமங்குரங்கள்
சந்திரனே சூரியனே தம்பிமார்கால்வருந்தான்
இந்திரனேயிறையவனே எந்தவழிவந்தார்சொல்
செந்திருமால்வைகுந்தஞ் சேர்ந்தாரோசேர்கிலயோ
பரரேபருவரையே பனிமலர்கள்செண்பகஞ்சேர்
மேரோபரிமளமே மேதினியிறகானகமே
சீரோசிறந்தபொங்குஞ் சிந்துநதிவாவிகளே
நேரோயெனக்கிளைய நெடுவீமன்காணீரோ
நாகமேநீள்சாராம் நற்சுணங்குமாவிரிய
பூதகமேவானமே போற்றுஞ்சிறுபுள்ளினமே
காகசிமேகவண்ணர் கண்ணரிடவைகுந்தத்தில்
தேகமேவிமனவ ரிங்குவரக்காணீரோ
நாத்தரசேபோலே நாகவல்லிபூரவல்லி
நோக்கரியமூக்கில்காள் நூதனமாயிங்குமொரு
போர்க்கரியவில்லிபுரந் தானுகதாமருளும்
மார்க்குமிகுந்தழக னர்ச்சுனனைக்காணீரோ
காட்டுப்புரவியே கரடிபுலியாளிகளே
கோட்டுதிகிரியல குஞ்சரமேயிப்போது
காட்டுப்பரிநகுலன் நாரணனைத்தான்தேடி
மேட்டுக்கரையேறி விரைந்துவரக்காணீரோ

ஆடுமயிலன்னங்கா ளன்னெங்காள் இஞ்சுகன்காண்
யாடுகுயிலன்னங்கள் நீலவர்ணர் தாமிருக்கும்
வீடுவைகுந்தமெனும் வேதசகாதேவன்
ஓடுவதுமிங்கெனக்கு உண்மையாய்ச்சொல்வீரே
ஏதறியேன்யானும் இடமும்வலமறியேன்
தீதறியேன்பொய்யுரையேன் திருவுளமேயல்லாது
சூதறியேன்வஞ்சம் தடுக்கறியேன் நீயறிவாய்
மானனுமார்பாநின் வைகுந்தக்காருமையா.

விருத்தம்.

வழியும்திசையும்தன்றுவழிதானறியத்தெரியாமல்
விழிநீர்சொரியமெய்சோரவிட்டாயேவெட்டவெளிதனிலே
இளையோர்பிரிந்தநாள் முதலானவெளியேன்மனதுதெளியாமல்
அழியாதிருக்கும்பெரியோனே அடியேனைமலையாதருள்வாயே
காருமெனக்குச்சீர்பாதந்தனியேவனத்தில்பலபாமல்
வாருமெனக்குவழிதுணையாய்வந்தாலென்துயர்தீரும்
ஆருமெனக்குத்துணையில்லையடியேனொருத்தனுனதிருல்
காருமுனதுபதஞ்சேரக்கண்டாய்நந்தம்காபாலா.

கதை.

பொருள்மயக்கமில்லையிக்கே பூமிமயக்கமில்லை
அருள்மயக்கமானதில்லை அரியதவத்தாசையில்லை
இருள்மயக்கமாகியிப்போ யேதுந்தெரியாமல்
மருள்மயக்கங்கொண்டு மனதுமிகவுழன்றேன்
பித்தரைப்போலாகிப்பிரமைபிடித்துழன்று
அடுத்தநெடுமால் அரியவைகுந்தமதில்
நோக்கிவருகும்போது நொந்துமனம்புண்ணாகி
தாக்குவரும்வினைக்குத்தம்பிமாரில்லாமல்
தனியேவழிநடந்து தானிங்கொருவனுமாய்
இனியார்நமக்கு எம்பெருமானுண்டெனவே
கங்குதனில்ஆல்நிழலிற்கையே தலையணையாய்
தங்கியேகண்துயின்றார் தன்பாருந்தானம்மானை
சத்துருவுமன்னவனைத் தானிக்கிறையாமென்றுசொல்லி
ஐந்துதலைநாகமது அருங்காலேதான்விழுங்கி
ஆலிலைமேற்றுயிலுகின்ற அச்சுதநாராயணர்தான்
தலைகாருரைமொழிதப்பாமல்சக்கரமும்
மற்றதொருநால்வர் மடிந்தபின்புதன்மனையும்
பத்துடனேகாத்துவந்த பரிவானசக்கரமும்
வடவர்னிற்கண்துயிலும் மன்னனையேகாணாமல்
அடவாகநாகமதை அறுத்ததுவேசக்கரமும்
அறவுதனைப்பிளந்து அடிவயற்றிலுள்ளிருந்து
தர்மர்தனையெடுத்துச் சுந்தமாயால்நிழலில்
துலங்காமலையிடத்துத் தூங்கினறகம்மானை
பூத்தரவமுண்டதுவும் பூலோகசக்கரந்தான்

அந்தரவைமுண்டதுவும் அறுத்தெறிந்துபோட்டதுவும்
சற்றறியாமல் தர்மருந்தான் கண்டுயின்றார்
நித்திரையுங்கொண்டு நேரமழுந்திருந்து
ஆரறிவார்போலே அண்ணர்தமைநோக்கி
ஊழிப்பாதைதொருவருமேதானடந்து
கல்லுங்காடுங் கடியவனுந்திரமும்
அல்லும்பகலும் ஆகவழிகடந்து
இலைகத்துமலைகத்துத் திசைகெட்டுமானதுபோல்
தனித்துத்தனியே தவிப்புமிளைப்பாகி
பேச்சுத்துணையும் பின்துணையுமில்லாமல்
மூச்சிவிடச்சற்றும் முகதியுமில்லாமல்
பக்கத்துணையுமற்றுப் பரதேசிபோலாகி
துக்கஞ்சுகமிரண்டுந் தலைதூரந்தான்கடந்து
உன்னிகடந்துதர்மர் ஒன்பதுயோசனைதூரம்
கன்னிமலைகடந்து கடிபவனந்தான்கடந்து
வருணன்மலைகடந்து வாயுமலைகடந்து
தருணமதிகடந்து தவலைமலைதன்கடந்து
மிக்கதொருபொய்கை மிகுந்தபெருக்குடைய
புட்கரணிகண்டு புனலாடிபூசைபண்ணி
வீமன்விஜயனுக்கு மிக்கநகுலனுக்கும்
தர்மன்சகாதேவனுக்குத் தர்பணமுந்தான்முடித்து
சொல்லிமுடித்த சூரியனைத்தெண்டனிட்டு
நல்லதம்பிமாருக்கு நாரணரேதஞ்சமென்று
தன்துயரந்தீராமல் தனியேவனத்தூடே
என்துயரந்தீர எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
சிந்தைதனிலேயெண்ணிச்சிவனேசிவாயமென்று
விந்தையிதுபாருலகில் யேகவண்ணர்தன்கூத்து
பார்க்கும்பொழுது பலவிதமாய்கைகளாய்
தீர்க்கமுடன்தோழர் தெளிந்ததன்மரப்பாலும்
மார்க்கமுடன்செல்லும் வழிதனிலேஓர்மலைதான்
ஆர்க்கும்புகரிவாய் அண்டகடாகமட்டும்
ஓங்கிவளர்ந்துநின்ற உன்னிதத்தைக்கண்டவுடன்
ஏங்கிமலைத்துநின்று இதற்குவழியெங்கேயென்று
நாலுதிக்குமோடி நன்றாகஆராய்ந்து
காலுங்கெட்டுந்தூரமெல்லாங் கடவுள்சற்றுமில்லாமல்
வெம்பியுழன்று மெய்மறந்துதன்மருந்தான்
தம்பியாரில்லாதிப்போ தாழ்வுவந்ததென்றுசொல்லி
என்செய்வேன்கோபாலா எவ்விடத்திலேயுரைப்பேன்
முன்செய்ததீவினையோ மூதாக்கள்செய்ததுவோ
ஏதுமயக்கமினி என்செய்வேனந்திரத்தில்
வாதுமயக்கம் மதிமயக்கமால்மயக்கம்
சூதுதிருமால் யோசனையாவிதமயக்கம்

இப்படியாயென்னை இடறுபண்ணிப்பார்ப்பதுவும்
அப்படியுமானால் அடியேன்மலைப்பேனோ
கண்ணாவுனக்கபயங் கானகத்திலாருமில்லை
அண்ணாவுனக்கபயம் அருகில்ஒருவரில்லை
அனந்தசயனத்தோனே அபயமுனக்கபயம்
வனாந்தனிலேவந்து வறியமபக்கந்தான்தீர
அபயமென்றசத்தம் அச்சுதற்குகேட்கிலையோ
உபயமென்றசக்கரந்தான் ஒழிந்தேகொடிட்டோனதுவே
சங்குதொனிபண்ண சமயமுனக்கிலையோ
மங்குமதிமயக்கம் மலர்ந்துதோமாயோனே
ஆயிரநாமம் அசந்துதோவென்னாலே
பாயிராமாலிலே பள்ளிகொள்ளப்போநீரோ
உன்சித்தமென்று உன்னைநம்பிவந்திடத்தில்
என்சத்தங்கேளாமல் இருந்தென்னமாயோனே
தம்பியருமாண்டு தட்டழன்றுநான்றனும்
தம்பிமுகம்வாடித் தாவிபரதவித்து
நம்பினேனுன்னையென்று நான்வரவும்நீர்தாமும்
வம்புசெய்துஎன்னை மயக்கிவைக்கலாமோதான்
மனதுதடுமாறி மதிமயங்கியிப்போது
தனக்குக்குறிய சமர்த்தறியவேணுமென்று
சித்தமயலாது செயல்வேறுமில்லையென்று
அத்தமாயன்தர்மர் தோத்திரங்கள்பண்ணியபின்
கர்த்திருந்தசக்கரமுங் கண்ணரிடயேவலினால்
பேர்த்தெடுத்துமாமலையைப் பெருங்கடலிற்போட்டதுவே
ஏகவெளியாகி இடையூறுதானீக்கி
போதவழிகண்டு பூரித்தமகிழ்ந்து
வேகமுடன்தர்மர் விரைந்துவழிகூடி
தாகமுடனாற்காதந் தாண்டியேயப்பாலும்
அஞ்சனமாமலையும் அதிலுள்ளகூடுகளும்
கஞ்சமலர்வாவிகளுங் கண்டுபுனலாடி
மஞ்சுலவுசோலை வனமும்பலகடந்து
பஞ்சமலைநீங்கும் பாரமலைதான்கடந்து
சென்றார்வழியூடே சிராணகானகத்தில
நின்றார்இளைத்து நெடுமாலெனக்கூற
காட்டகத்தில்வாழும் கரடிபுலியாமிருகம்
கேட்டவுடனே கிருபையுடன்தர்மரையும்
ஆரவர்தானென்று அறிவுடனேதான்கேட்க
நீரேயினிகேளும் நீதியுடன்சொல்லுகிறேன்
அத்திபுரநாட்டில் ஆணதொருபாண்டமன்னர்
புத்திரனார்தர்மர் புண்ணியரேநீர்கேளும்
காசினியிற்காலங் கலியுகமும்வந்ததினால்
தோஷக்கலியன் தொடராமல்நாங்களுந்தான்

பாஞ்சாலிதானும் பஞ்சவர்களைவருமாய்
வந்தோம்வனத்துடனே வைகுந்தஞ்சேரவென்று
சந்தோஷமாயிருந்த தம்பிமார்பாஞ்சாலி
மாண்டிறந்தார்முன்னே வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
ஆண்டிபோலாகியிங்கே அரிதேசியாகிநின்று
குனிபாவிநானுந் தாமரையில்தண்ணீர்போல்
இனியொருவர்காணாமல் இங்குவரவுன்னையுந்தான்
கண்டேனென்று கவலைதெளிந்ததென்று
விண்டேன்புருஷர் மிருகந்தனக்குரைக்க
கேட்டுவருமிருகங் கிலேசமிகவுண்டாகி
நாட்டிற்புகழ்தர்மரேயுன் நாயமதுக்கொப்பாக
இப்புவியிலகாணேன் இங்குவந்தீர்நீர்தனியே
ஒப்பெரியவீமன் உயிர்துணையாமெந்தனுக்கு
வீமனிறந்ததொரு விசாரமெனக்கசித்து
கேமமுடன்நீர்தான் நீகேமமெங்களுக்கு
முன்னாள்வழக்குமொழிந்ததுவுந்நீர்தானே
இன்றைக்குநான்மறந்தால் ஈடேறமாட்டேன்
நீதியுள்ளதாமரிங்கே கெடுகலந்தாரித்தூரம்
செய்தியுடனுனுஞ் சினேகமறவாமல்
வந்தேன்துணையாக வைகுந்தஞ்சேருமட்டும்
குருவேசரணமென்று கோரியபின்னுகை
வாராமிருகமதை வகையுடனேதர்மருந்தான்
தேரவேசிந்தை தெளியவேஆதரவாய்
எந்தன்மனந்தேற்றி இத்தூரம்வந்தீரே
சந்தோஷமாச்சுதென்று காயேநீபோவெனவே
தர்மரிவையுரைக்கத் தனிமிருகமேதுசொல்லும்
இன்மையுடன்வைகுந்தம் எவர்சேர்ந்தாரிப்புவியில்
நன்மைதுன்மைரெண்டும் நாட்டிலனுபவித்து
சென்மங்கடைதேறச் செய்வார்கள்தானதர்மம்
வைகுந்தஞ்சேர்ந்து வாரிபெடுப்பதென்ன
கைகண்டதேர்பலன்காண காவலர்கள்யானதாரேன்
அகாசஇலோகம் அடங்கலுமேயுண்டாக்கி
விகாரமுடிசூடி வேந்தரைப்போலிக்குவந்து
வைக்கிறேனுமை மன்னவரேதானிரென்றார்
தக்கமிருகமது தர்மருடன்கூற
நல்லதென்றுதர்மர் நகைத்தேதுசெப்பலுற்றார்
அல்லவேயெந்தனுக்கு அன்பாகவேயுரைத்தீர்
செல்லவேவைகுந்தஞ் சேரவென்றுதான்போக
நில்லென்றுசொல்லி நிறுத்துவதுநாயமல்ல
தம்பியர்தர்மரண்டை சலிப்பென்றுபாராமல்
நம்பியென்னையரசு நாட்டுகிறேனென்றுசொன்னால்
நந்தகோபால நரசிங்கரூபனையே

எந்தவிதமானாலு மிதவாகவேநடந்து
விஷ்ணுபதஞ்சேர்ந்து மெய்மகிழ்ந்துதானினமும்
கிருஷ்ணவதாரனுடன் கிலேசமெல்லாமகலவைத்து
பாதம்பணிந்து பரிவுடனேபோற்றிசெய்து
நீதமுடனென்னை நீயனுப்பவேணுமென்று
புருஷாமிருகமுடன் போதனையாய்சொன்னவுடன்
பிரியமுடன்மகிழ்ந்து பிரியமாய்த்தர்மரையும்
பாங்காகப்பின்தொடர்ந்து பாதைவழிதான்கேட்டு
நீங்காமற்பாதை நெறியாய்வழிநடந்து
சீரானவைகுந்தஞ் சேர்ந்திருப்பீரென்றுசொல்லி
பேரானமாமிருகம் பிரியமுடனேதழுவி
போமென்றுசொல்லி போதமுடன் தானனுப்பி
தாமேவும் வைகுந்தந் தானுமேதூரமில்லை
மெத்தசமீபமது விசாரமதுவேண்டாங்காண்
கர்த்தரிடசீர்பாதங் காண்பீரெனவுரைத்து
அனுப்பியேவனமிருக மருங்கானில்வந்ததுவே
சனிப்போலுந்தன்மர்சகாயமேநடந்தார்
அரிதிருமாலே அருகாகஎன்னுடனே
பிரியாமல்நேரே பின்னேதுணையாக
வரவேணும்மாயன் வைகுந்தவாசவனே
தரவேணும்சீர்பாதந் தரணியிலேயென்றுதன்மர்
நடந்தார்திசைநோக்கி நாரணரேதஞ்சமென்று
சங்காதரனுங் காலகண்டநாதனையும்
சங்கரனுர்தான்வாழுஞ் சத்திசித்திமாமலையும்
அன்புதிரிகோணர் அருகாகவந்துநின்று

விருத்தம்

என்றுமழியாப்பொருளாகி ஏகாம்பரமுந்தானாகி
நின்றுமுதலாயின்றளவு மளவாயுத்தந்தீர்க்கமதாம்
நின்றுநெடியபுவனமெல்லாம் நீயேயிருந்தபராஞ்சுடரே
ஒன்றுமறியேனுமைபாகா வுடையாருடையபடிகாரும்
காசிதனிலேவாழ்ந்து கருமமேமிகவுஞ்செய்து
பாசினீர்போலேயானும் பாரைவிட்டகன்றுசெல்வேன்
தேசிகனாகியிந்தச் சடத்தையேசுமந்துகொண்டு
வாசனையுடனேயுந்தன் மலரடிபெறுகவாரேன்
மாயனேவாழுகின்ற வைகுந்தந்தனிலென்னை
ஆயனேவருகிருக்க வவனியேகடாட்சந்தாரும்
தூயனேநமசிவாயா சோதியேயாதிமூலம்
நாயனேதுணையதாக நடத்துவாய்நமச்சிவாயா

கதை.

தொழுதுவணங்கித் துதித்தவுடனேயரனுர்
முழுதுமனமகிழ்ந்து முன்புநின்றாரம்மானை

சாம்பசிவருத்திரனார் தன்மலையில்தீர்த்தமெல்லாம்
இன்பமுடன்தானாடி இருந்தங்கிளைப்பாறி
நன்றுமணிரத்தினகிரி சுனையின்புனலாடி
வேறுகதியில்லையென்னும் வெள்ளிமலைக்கப்பாலும்
ஆயர்தன்மலையு மாண்டார்திருப்பதியில்
சூரியதேர்வாழ்கிரியுங் கொடுமலையுந்தான்கடந்து
கால்கண்டவேகங் கடிவேகமாய்நடந்து
பால்வடிவமேனிப் பரஞ்சுடரைதானினைந்து
எண்பத்திருகாத மோயாமலேநடந்து
பண்பற்றுதேசம் பசுந்துளபமேனியெல்லாம்
ஆசைகொண்டுதர்ம ரனேகநெடுந்தூரம்
பாஷை பலபேசிப் பலமிருகப்பட்சியோடு
பேசிநடந்து பெருந்துயரந்தான்தீர்ந்து
தேசிகன்போல்வந்தவரைச் சிவலோகபட்சியோடும்
இத்துயரங்கொண்டு எங்குவந்தீராமெனவே
அத்துயரங்கேட்க அரிபட்சிதன்னுடனே
இப்புவியிலத்திபுர மியல்பானதன்மரென்பேர்
மெய்ப்புடையதம்பியரை விடடுப்பிரிந்தமையால்
வைகுந்தவாழ்பதிக்கு வழியறியமாட்டாமல்
மெய்தளர்ந்துயானும் வெகுதூரம்வந்தேன்காணும்
தாழ்ந்துமனந்தேற்றிச் சலியாதிருமெனவே
வாழ்ந்தநெடுமால்பதத்தை மனத்திலுன்னிச்சொல்லுமென்று
புள்ளதுசொல்லப் பூரணமாயுளமகிழ்ந்து
வள்ளல்திருவைகுந்தம மன்னவனேதூரமில்லை
கிட்டவதுதூரமல்ல கேதாரஞ்சத்திரங்காண்
சட்டமுடன்தன்மரேநீர் சலியாமலேநடந்து
போமென்றுசொல்லி பூரித்தகமகிழ்ந்து
காமெங்கிருந்தாலும் நமக்குநீயுண்டெனவே
எண்ணியிருப்பான்கா ணென்னுடையபுள்ளரசே
புண்ணியரேபோமெனவே போவென்றார்தன்மருமே
தன்மருந்தான்புள்ளரசைத் தானனுப்பிப்போனபின்பு
மின்மருவுஞ்சோலை யவ்வனமுந்தான்கடந்து
இப்பால்வெகுதூரம் ஓயாமலேநடந்து
அப்பாலிருக்கின்ற அந்தவனந்தனிலே
கோடகியென்னுங் கிரணபிரகாசமதாய்
நீதமுடனங்கிருந்து நீராரெனக்கேட்க
சாதுபதில்தர்மர் சாற்றுவாருள்ளதெல்லாம்
ஒதும்பயனெல்லா முன்னமையாய்க்கேட்டிருந்து
எல்லாங்கழித்துஇங்கே இத்தூரம்வந்துவிட்டீர்
பொல்லாங்கினியுமக்குப் போச்சுதுகாணப்பனே
அடுத்தீர்வைகுந்தம் அன்பானதருமரேநீர்

தொடுத்தீர்பிடித்தீர் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்தீர்
எடுத்தீர்தவமுழுது மேகுவதுவைகுந்தம்
கொடுத்தீர்முதலருந்தீர் கோபாலருண்டெனவே
தன்மம்பலித்துகாண் தன்மரேயுந்தனுக்கு
கனகமெல்லாம்போய்கன்டு கண்ணர்புறம்வந்ததுகாண்
ஜென்மமுடன்வைகுந்தஞ் சேர்வீர்தவம்பெறுவீர்
இம்மைதனிலுன்னைப்போ லிப்புவியிலாருமில்லை
என்றங்கப்பட்சி எடுத்துமிகத்தானுரைக்க
நின்றந்ததன்மர் நீயாரெனக்கேட்க
ஈசனடியார்கள் ஈஸ்வரியேதான்வளர்ந்து
வாசமுள்ளபிள்ளைதனை வதைசெய்தேனதையினால்
சோபமுடன்பாசிபுந்தான் சூழ்ந்ததுகாணல்லவென்று
அந்தகயிலைவிட்டு அகன்றுநானிப்போது
இ தப்படிவைகுந்த மிவ்விதியேகிவந்தேன்
செங்கணெடுமா லுடைய திருக்கோலமுள்ளதெல்லாம்
பொங்கமுடன்சொல்லிப் பூங்காவனந்தனிலே
இங்கிருக்கும்பொய்கைதா னென்னுதுகாண்மன்னவரே
இந்தத்தலத்தி லினியதவமிருந்தால்
எந்தப்பலனு மெய்திடுங்காணிப்போது
தாகமுடனீயிருந்து தவமுடிப்பீரித்தலத்தில்
மேகவண்ணர்தம்மை விரைந்துநானிங்கழைத்து
மவுலிதரித்து மகுடமுடிசூட்டி
பவுரியாயும்மைப் பாராளவைப்பேன்காண்
அரசர்மடந்தையரு மம்பையருமுந்தனுக்கு
முரசுடையமன்னா முடிசூடுமென்றுரைக்க
பகருமொருபட்சிதனைப்பார்த்துமிகத்தருமருந்தான்
செகதலமுமுண்டான ஈசனைநனையழைத்து
தாரணிமேலாசைவிட்டுச் சற்றுமனமில்லாமல்
காரணனார்வைகுந்தமடையவென்றுபோகையிலே
பின்னாசைவைத்துப் பேசுவாரோபுள்ளரசே
என்னாசைபாரனது மினிமேலுமெள்ளளவும்
இல்லைஇங்கேசற்றும் என்மனதுக்கேறாது
கல்லியுருவாக்குவித்த காரணனாருண்டெனவே
புகலுமொழிகேட்டுப் புள்ளரசேயதுசொல்லும்
இகலுடையவேந்தே என்மொழிகாணீர்கேளும்
ஆதிதிருமாலுடைய அன்புற்றநீர்தாமும்
நீதியுடனதம்பியரை நினைந்தால்காரியமோ
வேறுநினைவு விசாரமதுதானுமின்றி
ஒருமொருநினைவு கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
பார்த்திபரேதம்பியர்மேல் பாரமதையகற்றி
ஏத்தியேமால்பதத்தை இறைஞ்சுமென்றாம்மானை

ஒகரியமுன்னுளி லூழ்வினையுமப்மாலே
லேந்தர்விதியை விலக்குவரார்பாருலகில்
என்றுபுள்ளுஞ்சொல்ல யின்பமுடனே தர்மருமே
ஒன்றுமறியாம லுனைத்தீரோபாருலகில்
ஒக்குபஞ்சபூத மொன்றொன்று கூடாமல்
தூங்குமபக்கமென்னுந் துயர்சடலிலேவிழுந்து
அழுக்கவினையகற்றி அச்சுதனேயல்லாது
தொழுதேகமேயாற்குத் தோற்றும்புள்ளரசே
என்றுதர்மர்சொல்ல யியலானபட்சியுந்தான்
நன்றுதான்தர்மரென்று நன்றேகிப்போனதுவே
பட்சியுமப்பால் பறந்தேகிபோனபின்பு
காட்சியுள்ளதர்மர் கதிக்கவேதானெழுந்து
அந்தவிடம்விட்டு அனேகநெடுந்தூரம்
வன்றலருஞ்செணபகமும் வனமுமிகக்கடந்து
திரிகோணமாமலைமேற் சென்றங்கிதவாதி
பார்த்துமனமகிழ்ந்து பாலாறுதன்னில்வந்து
சாற்றுமொருகாலு சதுர்வேதமாமலையும்
தாராருந்தர்மர் தயவாய்மனமகிழ்ந்து
சீராரும்பாறையின்மேல் சென்றிருந்தாரம்மானை
பாரியமலைதன்னில் பன்றியொன்றுதான்வரவே
கரியதிருமாலை கண்டீரோபன்றியென்றார்
இவனெனவே யதொன்றுங்கேளாமல்
கவனமதுவேறாய் காட்டகத்திலோடியதாம்
ஓடியதோர்பன்றிகளை யுத்தமனேபோமென்றார்
நாடியொருவினைவாய் நடந்தார்வழிகூடி
புலிகரடியாளிசிங்கம் பேரானமற்றுமுள்ள
கலிவுகண்டுமண்மேல் நடக்கலுற்றாரம்மானை
சேனையுடைய செகவீரராசனுந்தான
கானையவர்வந்து கண்டார்காண தர்மருந்தான்
ஆதவனுஞ்சென்று அடைந்தானேயவ்விருளில்
போதமுடன்தர்மர் பூமியேமெத்தையகாய்
நேமமுடனகானகத்தில் நெடுமரத்தின்கீழாக
தாமிசமாய்கண்துயின்றார் தர்மருமேதானசைந்து
அங்கேபரிதி அருணனுதயமதாய்
பங்கயம்போலாகி பருதிவந்துதோன்றியபின்
வெண்மையுடனெழுந்து வேதவிதியாறுதன்னில்
செம்மையுடன்புட்கரணி தீர்த்தமயாடுதற்கு
செந்திருவையொப்பான தெய்வமடந்தையர்கள்
சீராடிகன்னியர்கள் நீர்கரையிற்றானேறி
சீராய்துகிலுடுத்தி சிகையாற்றியேமுடித்து

பூசைகளுந்தான்முடித்து புஷ்பங்கள்சாற்றி
ஓசையுடன்காவில் உலாவிவருகையிலே
நேயமுடன்தர்மர் சோலைநிழல்தனிலே
தாயமுடனிருக்கத் தான்கண்டார்கன்னியர்கள்
காவுதனில்வந்திருந்தக் காரணங்கானேதெனவே
வந்தருகில்நின்று மாதரெல்லாந்தான்கூடி
இந்தவனந்தனிலே யித்தூரம்வந்ததென்ன
என்றுசொல்லகன்னியர்கள எதுரைத்தார்தர்மருந்தான்
மன்றுலகில்காணும் வாசமுள்ள அத்திபுரம்
பாண்டுமன்னன்மைந்தர் பஞ்சவர்களைவருமாய்
மீண்டுகலியதனால் விரைந்தேகிகானகத்திலே
இருந்துசிலகாலம் எல்லாந்தான்விட்டிழந்து
திருந்துமொருவைகுந்தஞ் சேரவென்றுவந்திடத்தில்
மடிந்தார்கள்தம்பியர்கள் வனத்திலேநால்பேரும்
இடிந்துமனமுழன்று யிங்குவந்தேனானொருவன்
வழியறியேன்யானும் மற்றதிசையறியேன்
வெளியேதனியாக வெற்றுமுகமாகவந்து
களிகூறக்கண்டேன் கன்னியரேயுங்களைத்தான்
தெளிவாச்சுதெந்தனுக்கு தெள்ளமுதேயிப்போது
உங்களைநான்கண்டவுடன் உற்றதுணையெனவே
திங்களொளியதுபோல் தெரிசித்தேன்கண்டீரே
விந்தைதமலர்வைகுந்தம் வீடுபேயெந்தனுக்கு
எந்தவழியறியேன் எத்தனைநாட்செல்லுமென்று
மைந்தர்களேஎந்தனுக்கு வழிகாணுமீதெனுமே
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்புமெனறார்தர்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு அரம்பையர்களந்நேரம்
விந்தமதுகோடி விரைந்துவந்தீர்தர்மருமே
அதினம்பதின்பணங்கு அரசனேயுந்தனுக்கு
சதியும்பழியுஞ் சம்பததுமவனுக்கு
உம்மைமுடிசூட்டி உமக்கேவல்செய்துநிற்போம்
நன்மையுடனெங்களைநீர் நம்பியேபாருமென்று
கன்னியர்கள்சொல்ல கருத்துடனேதர்மருந்தான்
மன்னியதோர்பெண்ணரசே மணஞசையில்லையிளி
உண்மையாய்ச்சொல்லுகிறேன் உற்றதர்மரென்று
தண்மையாயெந்நாளுந் தற்காத்துநின்றதொரு
அச்சுதனார்பாதமல்லால் யானசைவேறில்லையென்று
நாகவிழிமாதே நடவெனறாரம்மானை
விந்தனிலைசொல்ல விரைந்து தான்கன்னியர்கள்
வேகமுடன்கானகத்தில் நடந்தார்காணம்மானை
மாதரந்தகன்னியருந் திசைநோக்கிப்போனபின்பு
மூறனுடன்தர்மர் ஏமனபதிநோக்கி

மனோன்மனிமெசாட்சியதால் வள்ளல்திருமாலே
ஆறுதிபெற்றுள்ளான ஆதிமகாமூலம்
வஞ்சிபெண்ணின்னுள் மாதுமகாலட்சுமியை
நெஞ்சிலனுதினமும் நீங்காமலேவைத்தருளும்
நீலவண்ணர்தம்மை நினைந்து வெகுதூரம்
சீலமுடன்பெருகிரிச் சிகரமதுதான்தெரிந்து
அந்துள்ளதீர்த்தமது ஆடிக்கரையேறி
துங்கமுடிவேந்தன் தொண்ணூற்றுக்காதவழி
கடந்தங்கொருவநவாய் சங்கைமலைதானேறி
அடர்ந்துமலைச்சாரில் அருகாகத்தருமனுமாய்
சென்றுகங்கைநீராடி சிவபூசைதான்முடிந்து
குன்றுமலைகடந்து கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
கேசவனைத்தேடிக் கிருபையுள்ளதர்மருந்தான்
இராசகோபாலர்திரு நாமமிதிம்பூரணமே
ஆறுதனில்வந்துநின்று ஆழமதுவென்றறிந்து
வேறுவெளியெங்கும் விசாரித்துக்காணாமல்
நின்றுதிகைத்து நெடியமாலேதானினைந்து
ஒன்றுமுறையாமல் உழன்றுமனம்புண்ணாகி
சென்றிந்ததர்மர் திருமாலேதானினைந்து
(விருத்தம்) ஆழியுங்கதியுங்கேட்டேனக்கரைகடக்கவென்றால்
நீழியவாரிதன்னை நீந்தவுமட்டேனிப்போ
வாழியேவீமனில்லை மற்றுமென்தம்பியில்லை
சூழிய துணையுமில்லை சுந்தரநந்தகோபா, ௱௯
ஆக்கமுநீயேபெற்ற தாய்தந்தையுநீயே
பக்கமுநீயேயல்லாற் பாலனைவேறுகாணேன்
திக்குமுந்திசையுநீக்கித் திரவேபுனலைத்தானே
நீக்கவோநிலத்தேதொன்று நீயருள்நந்தகோபா, ௱௰
எல்லாப்பாடுபட்டதிக்கேதனிலேயான்பிரிந்தநாள்முதலாய்
பொல்லாப்பொழியவேரில்லை பூதயவுமனக்கிலையோ
சொல்வாய்பெரியவருக்கா துணையேநாடிநான்வந்தால்
எல்லாப்பகைகளைதீர்விடுத்தா பேழையெனிபேன்கோபாலா, ௱௰௧
வருந்தியுனையேயான்தேடி வரவேவெளியில்வெகுமாய்கை
பொருந்துமபக்குவிகப்பகட்டி பொல்லாநின்றுள்வேறாகத்
திருந்தவினையிற்றுனினைந்தாற் சிறியனதற்குயிடலவே
அர்த்தியுனதுபதஞ்சேர வருவாய்நந்தகோபாலா, ௱௰௨
கல்லோமரமோ துணையெனக்கு காடோசெடியோ துணையெனக்கு
ஆல்லோபகலோ துணையெனக்கு வகண்டமேதிருமால்நீயிருந்தாற்
புல்லோபுனலோ துணையெனக்கு பூடோநிலமோ துணையெனக்கு
வல்லோர்புகழும்பெரியோனே மாயா துணைவாகோபாலா, ௱௰௩
ஆறுதுளமுமலைபதுபோல் அரியசரடிபுலிசிங்கம்
எறுங்களிறும்பூகசண பிருண்டஜெகநாதனைப்போல்

ஞாருங்கடியவிருப்போகத் தோன்றியெதிரேசோர்வுசெய்தார்
தேருங்கருமமெந்தவிதந் தெளியுந்திசமுந்தீர்தானே. ௧௧௪
கெருடாவுனதுவினையாடல் நேராயறியேன்கோதமுதம்
திருடவுனதுதிறமறியச் செவ்வாயுனதுதொருவறியேன்
வருடாய்தனையுமவருடாய்நீ மாயாமாயாவுபாயநீ
கருடாழ்வாரேயுன்செய்தி கேட்டேயிருப்பேன்கோபாலா ௧௧௫
தொடரும்வினைகளணுகாமற் றுன்பச்சடத்திலழுந்தாமல்
அடரும்பகைகளெதிராம லழியாய்ப்பொருளாயடியேற்கு
இடரும்காலத்துணைப்பதத்தை யெனதுசிறமேலனுதினமும்
படரும்படியாய்க்கிருபைபது பாராய்நந்தகோபாலா ௧௧௬
சீரியதேவாபோற்றி செந்திருமாலேபோற்றி
ஆரியராமாபோற்றி யாழியிற்றுயில்வாய்போற்றி
பாரியவாறுதாண்டப் பரிவுடன்பாதைதோன்றக்
காரியபாகவந்து கண்ணினிற்றோன்றுவாயே. ௧௧௭
மாமணிதுளபமாலை மார்பினிலிலங்கவெய்யோன்
பூரணகனபமணிப் புனிதகனிதமாக
நாமணிவயிரமுத்தும் நவமணிபத்துடெங்கன்
தாமணிசிரமேல்சிறந்த சச்சிதானந்தகோபாலா. ௧௧௮

கனந. நல்லதிருவிருத்தம் நாரணனார்தான்கேட்டு
மெல்லச்சிரித்து மெய்மகிழ்ந்துபூரணமாய்
ஆறுதனைப்பார்த்து உமருமென்றுகோபாலர்
மாறுபுனல்சுவரி வழிபாகத்தோன்றியதால்
அக்கவழிகடந்து அப்பாலும்போனையிலே
விந்தைமலர்தர்மர் மெய்பறியவேணுமென்று
நந்தகோபாலரப்போ நமனைவரவழைத்து
கந்தமருந்தன்மருட கருத்தினைச்சோதியென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருமாமலி
சிந்தைமகிழ்ந்துவருஞ் சீக்கிரமாய்த்தான்மாவி
இணக்குழடவாய்க்கண் ணெங்கும்புழுச்சொரிய
சுணங்கனெனும்வடிவாய்த் தோன்றினாம்மானை
வந்துதர்மர்முன்னே வால்தனைத்தான்குழைத்து
சோர்ந்துமனமுடைந்து நோக்கிமுகமண்ணுந்து
ஓலமெனஊளையிட்டு ஓடியோடியேதிரும்பி
காலடியில்வந்துநின்று காலனென்னும்நாய்தானும்
ஆர்ந்துடலிற்புண்ணைப் அடர்ந்துபுழுச்சொரிய
சோர்ந்துவிட்டேன்மெத்தத் துன்பமினக்கியாருமில்லை
சாருந்துணையில்லைச் சஞ்சலந்தீர்ப்பாருமில்லை
ஆருந்துணையில்லை ஆதரவுகாணுமில்லை·
என்றுபரந்திர இனியாருமில்லையையா
உத்தன்பிறகே ஓடிவந்தேன்காருமென்று
இத்தச்சுணங்கன் எடுத்துரைக்கதன்மருர்தன்

வாராய்சுணங்கோன் வகையுனக்குசெய்வதென்ன
சீராகசொல்லுமென்று செப்பினாரம்மானை
சாந்தமுள்ளதர்மரேநீர் தனிபொருவனாகவந்தீர்
நான்தான்துணையும் நம்பினேனும்பிறகே
வருகிறேனென்னை மனதுவைத்துகாப்பாற்றி
அருகேளையழைந்து ஆதரவாய்க்கொண்டுவந்து
நம்பினபேரை நட்டாற்றில்தள்ளாமல்
தம்பிரானொரு தர்மரேசாட்சியென்று
தாழ்ந்துசுணங்கன் தஞ்சமாய்வார்த்தைசொல்ல
ஆழ்ந்தசுணங்கனுக்கு அஞ்சலென்றுசம்மதித்து
மார்க்கமுடன்பிறகே வாவென்றுதானழைத்து
போகையிலேயோராறு பூமிதனிற்பெருக்கா
ஏகும்வகைகண்டு இவர்கள்மதிமயங்கி
நிற்குமளவில் நீலவார்சுணங்கனுந்தான்
அக்கரையிலென்னை ஐயரேகொண்டுசென்று
விட்டுவிடுமுந்தனுக்கு வேண்டுஞ்சுகிர்தமுண்டு
கட்டுடனேதர்மர் கருத்தில்மிகமகிழ்ந்து
பேராறுதாண்டவென்று பேணியந்தயாறுதன்னில்
தானேறுந்தர்மர் தானிறங்கியாறுதன்னில்
வாட்டமிகவேசுணங்கே வாருமெனவழைத்து
சேட்டமுடனகையாலே சேர்த்தணைத்துப்பையவொரு
மார்பிலணைத்து வயிற்றளவில்வெள்ளமது
சோர்வரிந்துதர்மர் சுணங்கனையுந்தானெடுத்து
வாய்வளவுதண்ணீர் மாயளவுந்தான்வரவே
புயத்திலேதானேந்திப் போனார்சுணங்கனையும்
கழுத்தளவுதண்ணீர் கண்டவுடன்தர்மருமே
அழுத்தமுடன்சிரசில் அன்பாய்ச்சுணங்கனையும்
வைத்துச்சுமக்க வழிந்தொழுகவேகிருமி
மிகுத்துவழிந்து முகத்துவழியாக
அருத்துகிருமி வெகுகிரளாயமானுதிர
முகத்துவழியாக முதுகிலெஞ்சுகாயுதடு
அள்ளியெறிவதுபோல் அங்கமெல்லாந்தானெறிய
தள்ளிவிடவென்று சற்றுமனமில்லாமல்
அல்லலறத்தர்மர் ஆற்றுநடுவாக
செல்லுமளவிற்சுணங்கன் செய்ததொருசேதிசொல்லும்
நான்செய்ததீவினையை நல்லவரேநீர்கேளும்
ஊன்சேருங்கோவைவை உண்ணவென்றுகொன்றுவிட்டேன்
தேவமறையோர்தம விரதமழித்துவிட்டேன்
காதலுடன்மங்கையரைக் கற்பையழித்துவிட்டேன்
நேசமுள்ளசற்குருவை நிந்தனைகள்செய்துவிட்டேன்
வாசமுள்ளவேதியரை வகைப்படுத்தியான்பிழைத்தேன்

தந்தைதாய்மாமன் தமையனுடனேமூத்தோரை
எந்தனுக்குள்ளாகி ஏவல்செய்யுமென்றுவிட்டான்
சூதுசெய்தார்தன்னுடன் துஷ்டருடன்கூடி
தீதுசெயயும்பாதகங்கள் செய்துவிட்டேனிப்போது
அழிவுவழக்குரைத்து அரியமனந்தலைந்து
பழிகுலைகளைவிரும்பிப் பாவங்கள் செய்துவிட்டேன்
செய்தநன்றிதானமறந்து தீவினைகள் செய்துவிட்டேன்
ஏதுமனைநம்பிவந்தோம் இக்கங்கள் செய்துவிட்டேன்
காமினியோர்தங்களிட கட்டையறுத்துவிட்டேன்
வீரியத்திலுள்ள வேலிபருத்துவிட்டேனே
அரையிலிருந்தோரை அரவேவதைத்துவிட்டேன்
பரையுடையபாகங்களையும் பொல்லாக்குசெய்துவிட்டேன்
எண்ணியபாவமெத்தனையோசெய்ததினால்
புண்ணியவான்மேனியெல்லாம் புழுச்சொரியவுன்றலைமேல்
வைத்துச்சுமக்க வழிதொழுகவேசலமும்
சற்றுமனங்கோணாமல் தானசுமந்துபோனதினால்
உமக்குச்சுகிர்தமுண்டு ஒப்புடனேசொர்க்கமுண்டு
எமக்குநரகமுண்டு என்னையுந்தாநீள்தலத்தில்
போட்டுவிடுமந்தனுக்கு புண்ணியமேயுண்டாகும்
நாட்டுப்புகழ்கருமரேநீர் தண்ணீரில்போட்டுவிடும்
பாவமேயான்செய்தேன் பார்நதியில்போட்டுவிடும்
சாதகமாய்வாசமுள்ள சவ்வாதுமிகப்பூசி
துற்கந்தம்போக்கிச் சுகந்தமருகேபூசி
நற்கந்தமாக நடவுமென்றாரம்மானை
தலைமேல்சுணங்கன் தானிருந்துசொன்னதெல்லாம்
மலைமேல்துரும்பதுபோல் அந்தமொழிகேளாமல்
பாதகமேசெய்தாலும் பழிதலைகள்செய்தாலும்
ஆதரவாயுனனை ஆறுகடக்கவிட்டு
போவென்றுசொல்லப் புல்லறிவுகொண்டேனோநான்
சாவென்றுசொல்ல தன்னாலேவேணோ ஆறுதன்னில்
வேறொன்றுஞ்சொல்லாமல் வெண்சுணங்காநீயொன்று
ஆறொன்றுநீந்தி அக்கரையில்தானேறி
வந்துநின்றுதர்மர் வருஞ்சுணங்கனுக்கு
நொந்ததோவுன்னுடம்பு ரோமமெல்லாம்புண்ணாச்சோ
வெந்ததோவெந்தன் வேர்க்கைபட்டுமேனியெல்லாம்
நைந்ததோசிந்தை நடுங்குதேயுன்மேனி
என்றுசுணங்கனையும் இதமாயிறக்கிவிட்டு
வென்றுதருக்கால்நாலும் செவ்வைபிடித்துருவி
ஆற்றிமிகப்போற்றி அன்பாய்வரவழைத்து
தேற்றியிளைப்பாற்றி தேகமெல்லாந்தான்தடவி

இன்பங்குளிர்ந்ததப்போ எமதருமராசனுக்கு
அன்புடையமைந்தனுக்கு அழகாகத்தான்வடிவு
கட்டிமகிழ்ந்தணைத்துக் கானகத்தைமுத்தமிட்டு
நாட்டியெந்தன்புத்திரனே நன்மைசெய்தார்தருமரென்று
கீர்த்தியன்றுபுத்திரனே கிடைத்ததுகாணுந்தனுக்கு
பார்த்திபனேவைகுந்தம் பதிதனக்குச்செல்லுமென்று
எமதருமர்தானும் யெமலோகம்போய்புகுந்தார்
நேசமுள்ள தருமர் நீயொன்றுந்தப்பாமல்
விருடனேயிப்பால் விரைந்துவெகு தூரம்
கூறுஞ்சிகரக் கொடியென்னுமாமலையும்
பார்த்துமிந்திராணி பஞ்சமிர்தம்பாரையென்னும்
ஏத்துமொருகோடான் இதலிமலைதான்கடந்து
உற்றகலமெல்லாம் உண்மையைத்தான்பார்த்து
சந்திரகேசமென்னும் சத்திசிவமாலைதன்னை
இந்திரவிமானம்போல் இருக்குமலங்காரம்
பார்த்துபரிந்து பரிவுடனே தானடந்தார்
சாத்துமொருமரல்தான் தரணிதனில்முன்னாளில்
மண்டலத்தில்மாவெலியால் மண்ணுவிண்ணுமோரடியாய்
அண்டமுழுதளந்த அரியோன்மலர்பபதத்தை
தோத்திரங்கள்பண்ணித துதித்துமிகப்பணிந்து
ஏத்தியிருகாலை இருதயத்திலேநினைந்து
நோக்கியேதருமரிடம் நால்வேதசாஸ்திரமும்
ஆடலுடன்பாடலுமாய் அரம்பையர்களாடிவர
ஏடவநந்தருமரையும் எதிராகக்காண்பதற்கு
ஓடிவருவாரும் உபகாரஞ்செய்வாரும்
பார்க்கவருவாரும் பரிமளங்கள்தூவுவாரும்
எதிர்த்துவருவாரும் இமையோர்கள்தானமுதலாய்
வானவர்கள்வந்து மார்க்கமுடன்தருமரையும்
தானவர்கள்வந்தெதிரே தழுவியுமவணைத்து
வந்தார்தருமருடன் மகிழ்ந்துமுகம்நோக்கி
முந்தியேபாரதப்போர் முடித்ததொருபாவமெல்லாம்
போகவேநீருமந்தப் பொய்கைகளில்முழுகி
பழையவுருவாகிப் பசும்பொன்னிறந்தானுகி
அழகானதருமருக்கு அாலமலர்தூவ
இந்திரரும்விமானமதில் ஏறியேதருமரையும்
அந்தரத்தேவதைகள் அமரருமங்கிருக்க
தோநடத்திவானவர்கள் சிறப்பாய்மலர்சொரிய
வாபிடித்திரணடருகில் மடந்தையர்களாடிவர
தயக்கமிகவான தருமரேதேரேறி
மறறுந்தருமன் மலையமலைச்சார்வுகளும்
நீடுயர்ந்தகாவும் நிர்தமலர்பொய்கைகளும்

காடுஞ்செடியுங் கடந்துவந்துயிப்பாலும்
மன்னன் திருக்கேதகையும் மாமலையில்வந்திருந்தார்
அன்னவனைக்காக்க அடைக்கலங்காணென்றுமொரு
சக்கரமுஞ்சொல்லிச் சார்வுமிகப்பண்ணியபின்
மிக்கதொரு சக்கரத்தால் விசனமெல்லாந்தானகேட்டு
செங்கண்மால்தான்மகிழ்ந்து சீர்தருமனுக்கெதிரே
இங்குள்ள இந்திரன்போல் எதிர்கொண்டழையுமென்றார்
அந்தமால்தானனுப்ப அமரர்கோனிந்திரனும்
முத்தவேமுப்பத்து மூக்கோடிதேவரெல்லாம்
சித்தவித்யாதராம் தேவரிடகாந்தருவர்
சத்தரிஷிமாமுனிவர் தபோதனர்கணநாதர்
கின்னரர்கிம்புருடர் கெருடகாந்தசித்தருடன்
சொர்ணமயமான துருவாசமாமுனியும்
தேவரிஷிமாகவரும் தெய்வகன்னிமாதருடன்
பாவகரும்பாடகரும் பாங்கானவேதியரும்
வாத்தியங்கள்தான்முழங்க வானவர்கள்தான்கூடி
தேம்பயிலுமந்த கேதாரமாமலையும்
ஓதுமொருபத்து யோசனைதூரமென்று
வளர்ந்திருக்குமந்த வடவாய்விருட்சமதில்
தளர்ந்துமிகத்தவித்து தருமருமேவந்திருந்தார்
இருந்துதவப்பாரில் எழுந்திருந்துதான்பார்த்து
பொருந்துமிடமும் பொருப்பிமிகக்கடந்து
செவ்வையோர்கானகமும் சீர்மலையுந்தான்கடந்து
கொவ்வேபடர்ந்தமலை கோபுரமுந்தான்கடந்து
தோற்றுந்திருக்கேதாரஞ் சோதிமலைகண்டதின்பின்
போற்றியேயிப்பதியில் போய்புகுந்தார்தருமருமே
மேடைகளுமண்டபமும் வெற்றிச்சிகரமுடன்
மாடநெடுங்கூடமுமாய் மதில்கள்தெருவீதிகளும்
நீதிதனையும் நிறைந்ததொருவாவிகளும்
ஆதிமதவேழம் ஐயரிடசன்னிதியும்
கூடுஞ்சிவாலயமும் கொண்டல்வண்ணராலயமும்
நாடுந்திருக்கோதாரம் நாகரிகமாமெனவே
ஆடுங்கொடிவேந்தன் அங்கிருந்தாரம்மானை
மிக்கவைகுந்தமதில் மேவியசககரமும்
திக்குள்ளோர்போற்றுந் திருமால்தனைப்பணிந்து
பத்தியின்மேலாசையல்லால் பார்மீதிலாசையில்லை
இயக்கர்பதிதனிலே எப்திஞரம்மானை
மன்னவனேயின்னகரில் வந்திருப்பாய்வாருமென்ன
பொன்னகரஞ்சொல்லப் போர்வேந்தன்மார்க்கமதாய்
என்னுடையதம்பியர்கள் யிருக்குந்தலந்தனிலே
ஒன்னுமறைவேதியரே பரிவுடனேகொண்டுசெல்லும்

பிருதிவிராசமது பார்த்திபரேயுச்சனுக்கு
சுருதிமுடி சூட்டுகிறோம் சுருக்குடனே நீங்காண்
அச்சுதனார்தான்வாழும் அரிவைகுந்தமதில்
அச்சுதனார்பாதத்தில் தர்மருமேசேருமென்றார்
அப்பதியைத்தான்கடந்து உதிராயர்தன்னகரில்
செப்பரியருத்திரர்கள் சிறந்திருக்குமன்னகரில்
சென்றுதருமருக்கு சிராயமரரெல்லாம்
அன்றுமுடிசூட்டவென்று அருள்பெற்றார்வானவர்கள்
இராசனேயெம்பெருமாள் யிருக்குமிடந்தனிலே
மேலேறபதியொருகால் விரும்பேபோமெனவுரைத்தார்
உடுக்கர்பதிதன்னில் உறையுமென்றுதானுரைத்தார்
இடுக்கர்வருமேவலைதன்னி லிமையோரேயுங்கள்தர்மம்
நடுக்கந்தவிர்த்து நயமாகஎந்தனையும்
அடுக்கவேகாத்தருளும அச்சுதனார்தன்பதிக்கு
போகவென்றுசொல்லிப்பொன்னுலகந்தன்னில்வந்தார்
தோகைமலர்மாதிருள் துலங்குமுடிமன்னவரே
தீதில்லாமாநகரில் சிங்காசனத்திருந்து
மாதர்கள்ரம்பையர்கள் வயிரங்கவரியிட
அந்தமுடனிந்திரன்று அமரர்கோன்தான்கூடி
இந்தவுலகாளவெனவுரைத்தார்தர்மருமே
வானோர்களந்த மறைவேதனைவந்துகண்டு
தீனோருடையதர்மதேசமெல்லாம்விட்டகன்று
கலிதானும்வந்தமையால் சநிபலைதான்கடந்து
வலியவிந்தமாநகரில் வந்தார்காண்மன்னவரும்
அழைத்தேயவன்றனக்கு அறியசலமீயுமென்று
தழைத்தோங்கவாழுமென்று சாற்றுமென்றாரப்போது
மாவியுந்தான்மகிழ்ந்து மைந்தனையுமன்னேரம
விரைவுடனேயிக்கழைப்பும் விண்ணவரேயென்றுரைத்தார்
அந்தவன்பால்தர்மரையும் அழைத்துமுன்னேவிட்டார்கள்
வந்துபணிந்தொரு மைந்தனையுந்தான்தழுவ
சிந்தைமகிழ்ந்து செப்புவார்கர்மருமே
உத்தமனேயென்பதியை உனக்கருள்வேனிப்போது
எத்திசையும்போற்றி இருமென்றார்மாபாவி
அப்போதுதர்மர் அன்புடனேதுசொல்வார்
இப்போதுவப்பதியி லிருக்குமனதாசையில்லை
உன்னருகில்வைகுந்தம் அடைவதற்குயென்னையுமே
புண்ணியரேயந்தபொன்னகர்க்கேகுமென்றார்
பாசமுடன்நீர்பொருத்தும் பாரதப்போர்தனிலே
நேசமுடன்துரோணர் நின்றுசமர்போதறவே
மாமுனிவன்கைச்சிலையில் வலிமைகண்டுமாயோனும்
ஆமுனிவரேயந்த வசுவத்தாமாயிறந்தான்

சொல்லாயென்மாயன் சொல்லேயெனநீயும்
அல்லவெனுமாயனப்போவெகுண்டுரைக்க
கோபிக்கநீபயந்து கூறுகின்றபொய்மொழியால்
தாலிக்குப்பாவமென்று தானிருந்துஎன்பேரில்
அத்தேசம்போக அருநாகங்காண்பதற்கு
வைத்தார்மணிமார்பர் மன்னவனேசொல்லுமென்றார்
இன்றேதான்பாருமென்று எழுமாயன்நாங்களுமே
சென்றவருங்காட்டித் திரும்பியேவாருமென்று
தூதுவனைத்தானனுப்பச் சொர்ப்பெரியதருமருமாய்
போகமுனிநீர்காணும் புண்ணியரேபாருமென்று
பார்த்துவரும்போதையிலே பலவிதமாய்நாகரீகம்
தோற்றுதுகாணேதெனவே சொல்லுமென்றார்தருமருமே
கற்பகபூங்காவில் கமலசிங்காசனத்தில்
சிற்பனமாய்வந்துநின்று வேண்டியதெல்லாங்கொடுக்க
சொற்கந்தனில்கன்னியர்கள் குலங்குருகுடைநிழலிற்
களித்தேயிருப்பாரைக் கண்டேபிரியமுடன்
செழித்துமுகந்தர்மர் சிந்தைகுளிர்நதிருப்பார்
இவர்செய்தகர்மம் யேதோவெனக்கேட்க
தவமுடையகிங்கிலியர் சாற்றுவார்தருமருக்கு
தக்கவரஞ்செய்து தர்மருங்கமைந்தோங்க
துக்கமெனும்பாவம் தொலைத்தோரிவர்காணும்
ஓதுகின்றநல்லுயிரும் ஒன்றாகவேபாரில்
நீதமுடனடத்தும் நிருபரிவர்காணும்
சீரிலுங்கீர்த்தி செலுத்தினோரிவர்காணும்
விளங்கவேதர்மம் மேதினியிலெந்நாளும்
களங்கமாகச்செய்து கண்டாரிவர்காணும்
பூசைமயேசுர பூசைகளுந்தான்முடித்து
ஈசுதமிழ்வேதியற்கு ஈந்தோர்முகமபார்த்து
ஏற்போர்தமக்கு ஈந்தோரிவர்காணும்
அடைந்தோர்கள்தம்மை ஆதரித்தோர்காணுமிவர்
இடைந்தவரைத்தாங்கி இளைப்பாட்டிவந்தவர்கள்
மிகுந்ததவமுனிவர் வேள்விகளைக்கார்த்தோர்காண்
பகுத்தறிவாய்நால்வரையும் பட்சம்வைத்துகாத்தவர்
மறையோர்க்குநல்ல மாதானஞ்செய்தார்காண்
குறையேதுசெய்தாலும் குற்றம்பொருந்தார்காண்
கசித்ததுயர்தீர்த்துக் கனத்தனங்கள்செய்தோர்காண்
கோதானபூதானங் குருபூசைசிவபூசை
பூதானமீய்ந்து புண்ணியரேசெய்தார்காண்
கன்னிகைதானமது காசினியில்செய்தோர்காண்
மன்னியதானமெலலாம் வாகாய்முடித்தோர்காண்
இத்தனையுஞ்செய்து இங்குவந்தீர்கண்டீரே

மூத்தரிவர்தர்மமூர்த்தியேயென்றார்காண்
தருமமதுசெய்து தார்வேந்தாசொர்க்கமது
இம்மைதனிலிப்போது இங்குவந்தார்காணுமிவர்
குன்றுவனுபாழ்நரகம் கொற்றவனேபார்ப்பதற்கு
இன்றுநீவாருமென்று ஏகினார்தர்மருடன்
ஒன்றுநரகம் ஒருநூறுயோசனையாம்
பொருந்துதிருமகளாய்ப் பேருடலுமுள்ளதுவாய்
வருத்தமறியாமல் மாண்டாரத்தானபிடுங்கி
நெளியப்புழுவுகளும் நிறைந்தவுதிரங்களும்
உளையபுகலையுடன் ஊநருநாறஅட்டையுடன்
பாம்புடனேநீர்நாயும் பற்றிபழுத்திருக்க
சோம்புவார்தம்மைத் துயரமுடன்தர்மர்கண்டு
சிவசிவாவென்று செவியிலிருகையைவைத்து
தவமேதுசெய்கிலையோ தம்பியிவர்தாமும்
பொய்யும்புரட்டும் பொருந்தாக்கொலைகளவும்
செய்யாதகாரியங்கள் செய்தோரிவர்காணும்
இந்தநரகமதில் ஏழாநரகமதை
வந்துநீபாருமென்று மலைந்துசொன்னார்தர்மருக்கே
நாடியேஏழாம் நரகிலுள்ளபாவமதை
ஓடியேதர்மர் வுலாவியேபார்ப்பளவில்
ஏழாநரகமதில் கீழாகநின்றருளும்
பாழ்நரகமது பாதாளபாதகமும
தாழாமுடிமன்னவனைத் தான்கண்டுதர்மருமே
ஆழாநரகமதில் அலறிக்கிடைப்பாரை
பாசமுடனருகில் பாதலிக்கும்நூற்றுவரை
வாசமுடன்தர்மர் வாகுடனேகண்டாராம்
பொல்லாதநூற்றுவரைப் புழுக்களெரித்துடம்பை
இல்லாதகொட்டாலே யிருசெவிகள்மூக்கதிலும்
ஊடுருவியேதுளைத்துஉலாவித்திரிவதையும்
வாடுமுடல்கிடந்து மயங்கித்தவிப்பதுவும்
கவ்விமுதலை கடித்துப்பிடித்திழுக்க
மதித்ததொருநூற்றுவர்கள் மயங்கும்வருத்தமெல்லாம்
துதித்தபுகழ்தர்மர் கலங்கியுடல்பதறி
கண்டவுடன்தர்மர் கலங்கியுடல்பதறி
அண்டமுறநின்று அரிகரசிவாயவென்று
ஓதுமுலகம ஒருகுடைக்கீழாண்டதொரு
மாதுபதிமன்னனை யாநரகிற்குள்ளானான
எனவுச்சலித்தருமர் ஏங்கிமனமிடைந்து
நின்றளவிலித்த நெடியதுரியோதிரனும்
விண்ணநரகமொட்டாமல் விசாரமாயுள்ளயர்ந்து
கண்டுதர்மர்தன்னைக் கலங்கியேயேதுசொல்வான்.

விருத்தம்,

தம்பி துணையையான்செய்த சதிகேடனைத் தம்பொறுத்தருளி
வெம்பித்துயரிலழுந்தாமல் வேண்டுகிறீரெனையேசறைறபோற
நம்பிக்கரத்தாலெடுத்தணைத்து நன்மைபெறவே தர்மரேநீ
எம்பிளனையேவைகுந்தத் திருக்கதினைவந்தவழுமாக்க ௱௰௯

யான்செய்தவினையினாலே யழுந்தினேன்னரகில்வீழ்ந்து
தான்செய்ததவத்தினாலே தர்மரேநீரிங்குவந்தீர்
ஊன்செய்தபகைபினாலேயுடல்தனைக்கிடத்திப்போட்டு
வான்செய்தழுந்தால்வாடு மயக்கமும்தீர்ப்பாய்தம்பி ௱௨௰

போற்பெரியதர்மரெனப்பெற்றாய்பெருமையதனாலே
நேராயானும்தர்மரென்றே நின்றேகொடுமையதனாலே
பாராய்புவியுலுன்னையென்னைப் பகைவாபெரியபாரதத்தில்
சீராய்தயவுமனதுடனே சிரமமாய்வந்துவகைதாரும் ௱௨௧

பஞ்சவரைந்துபேர்க்கும் பாஞ்சாலிதனக்குந்தானே
வஞ்சமாய்செய்தபாவ மட்டல்லோர்சொல்லக்கேளும்
கொஞ்சமாய்நினைந்தபத்தி கொடியதோர்நரகில்வீழ்ந்தேன்
தஞ்சமென்றுன்னைச்சொன்னேன் தர்மரேகையைத்தாரும் ௱௨௨

சூதுதான்கபடஞ்செய்து தாரத்தினேன்வனத்தில்யானும்
ஏகினேர்குவலயத்தி லிப்படிநரகம்புக்க
வாதினர்கொலையேசெய்து வங்கிஷமழுந்தம்ர்ண்டு
நீதினால்நரகஞ்சேர்ந்தேரம் செய்தர்மர்கையைத்தாரும் ௱௨௩

மாயனார்தூதுவந்தார் மதித்துநான்றுதித்ததில்லை
ஆயனார்மனதுக்கேற்ற தாகவேவரசுபெறறேன்
தூயவர்பாதம்போற்றித் தொழுதவர்க்கெதிரேபோற்றி
வேயனார்காகத்தர்மர் விரைந்துநின்கையைத்தாரும் ௱௨௪

பொறுமையுடையதர்மரே போனாலெனக்கெதியிலையே
சிறுமியுடலைத்துளைக்குதுபார்கெஞ்சியழுதுபரதவிக்க
உருமியகட்டுநீர்காயுமுறுக்கிமுதலைபிடித்திழுக்க
சிறுமைநெடுநாள்பட்டலுத்தேன் தெய்வபிறப்பேகைதாரும் ௱௨௫

வேற்றுமையுனக்கேயப்பா மெய்யுயிராசையெல்லாம்
பார்த்திபனைமூர்த்தி பராபரம்வந்தாய்சேர்ந்தாய்
நாற்றிசைபுகழுங்கீர்த்தி நரகம்விட்டகலவென்னை
ஏற்றியேகரையில்விட்டு இருக்கவைகுந்தஞ்சேர்ப்பாய் ௱௨௬

உந்தனைக்கண்டபோதே வுடலுயிர்மகிட்சிபெற்றேன்
எந்தனைவிட்டுபோனா லெனக்கினிதுணைவேறில்லை
சிந்தனைதூர்த்துத்தம்பி திருவுளமறியநீயும்
வந்தெனைத்தன்மரேநீ வைகுந்தஞ்சேருமிப்போ ௱௨௭

௯௰௩. நேர்வேந்தனுனக்குச் செய்ததொருதீவினையால்
ஓர்கசடித்தானும் வுன்மனதிற்காணாமல்
தருமநெறிமறையுந் தவமுந்தயிரியமும்
உரிமையுங்கீர்த்தியுநல் வுற்பனந்திலும்பரிடம்
வத்திரமைகுத்தம் வாழ்பதியுந் தான்பெருக
மூர்க்கனுஞ்செய்த மோசமெல்லாமவிட்டுவிடு
மன்னவனையர்ன்செய்த வன்மமெல்லாம்விட்டுவிடு
என்னைநரகமவிட்டு ஈடேற்றத்தான்பாரும்
ஏராதபாவி யிவையுரைக்கத்தான்கேட்டு
தாராருந்தர்மர் தயவுடனே தானோக்கி
பேதமறப்பார்த்துநின்ற பேர்பெரியதருமருக்கு
ஆதரியகிங்கிலியர் உகந்தேதுசொல்வார்கள்
பார்த்திபன்செய்ததெல்லாம் பாவமேயல்லாது
ஏத்ததொருதர்மம் யிவன்செய்தானில்லையென்றுன்
இவன்தான்பரகெதிக்குஎய்துவதுமெப்படிகாண்
தவமுடையதர்மரேநீர் சாற்றுகிறீரென்றுரைத்தார்
இருத்தவேதான்தர்மஞ் செய்திலரேயாமாகில்
பொருந்தியிப்போனுஞ்செய்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
மன்னனுக்குநன்றாய் மகிழ்ந்தேநானிப்போது
சொன்னேனகாண்டாதுவனே சுகமாகநீர்சாலும்
பூலோகராசனையே புழுக்குழியைவிட்டேக
மேலாகத்தூக்கிவிடு யென்றாரேதர்மருமே
அந்தமொழிகேட்டு ஆனதொருதூதவனும்
வந்ததொருகாந்தாரி மைந்தனையேகைதூக்கி
கூசாமல்தானெடுத்து கூட்டினார்மன்னவனை
ஆதாரமாக அண்ணன்திரியோதனனை
காராருந்தர்மர் கடுந்தோடுறவனைத்து
சீராய்மகிழ்ந்து தீவினையெல்லாமாற்றி
தாராருமன்னன்முன்னே தான்சென்றாரம்மானை
பாரார்புகழ்மன்னன் பாண்டுமைந்தன்தானவருக
இருவர்வரக்கண்டவுடனே யமராசன்தான்கலங்கி
அருவினைகள்மாபாவி அவன்வருவதேதெனவே
எமதர்மன்கேட்க என்றதொருதூதவனும்
நியமமுடன்வாய்புதைத்து நின்றேதுசெப்பலுற்றார்
புகழ்தருமன்செய்துவந்த புண்ணியத்தில்பேர்பாதி
இகழாதின்வேந்தனுக்கு ஈந்தானெனவுரைத்தார்
கேட்டுமகிழ்ந்தேமன் கிட்டவேமுனனிருத்தி
வாட்டமில்லாமன்னனுக்கு மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
நடந்துகருமம்செய்தவர்கள் நல்லதவம்பெருவார்
அடர்ந்துவினைசெய்தவர்கள் அவதிபடப்படுவார்
இன்றேதானகண்டோமதாம் எமதர்மன்றன்மொழிந்து

முன்னேபெரியோர்தா மொழியுந்தான்கேட்டிருப்போம்
ஆயாநெடுமாலிலற்கு ஐந்தூர்கிடுக்கவென்று
ஈயுருக்கத்தானும் இடமில்லையென்றார்காண்
தெரிந்தவன்றான்செய்த தீமைபொருத்ததொரு
பரிந்து தர்மர்புண்ணியத்தில் பாகிஇவர்க்கீந்ததினால்
ராஜரிஷிகாணும் ன் ரத்தினமுடிசூட்டுமென்றார்
பாசமுள்ளதர்மர் பகுத்துரைத்தாரிவ்வசனம்
இமையோர்மகிழ்ந்து இராஜரிஷிஎன்றுபட்ட
அமையமுடிசூட்டி அங்கிருக்கவேதருமன்
தோற்றுமாநகரம்விட்டுச் சுற்றத்தாருளளோரை
ஏற்றுங்கரையென்று எமதருமர்தானுரைத்தார்
வையகமகிழ்ந்தமன்னர் வங்கிஷத்திலுள்ளோரை
எமதர்மர்சொற்படிக்கு சொர்க்கத்திலேதினரே
துதிக்குந்தருமனையே மகிழ்ந்துநல்லவானோர்கள்
சுற்றமெல்லாம்பூவுலகில் சூழ்ந்துநித்தம்வந்ததுபோல்
வற்கமுள்ளசொர்க்கமதில் வைத்தானெனவேதான்
தோனூர்தொடைமார்மன் தெய்வத்தருமனையும்
வானோர்களெல்லாம் மகிழ்ந்தனர்காணம்மானை
அந்தச்சிறுமைந்தனையே அன்பாய்முகம்நோக்கி
உந்தனுக்கேயிந்த உலகமெல்லாம்நானே தருவேன்
துங்கமுடிசூட்டி சொர்க்கந்தனையாளுமென்றார்
அங்கேமறலி அருணினார்மைந்தனுக்கு
தர்மாதுகேட்டுச் சரணமெனப்பணிந்து
சென்மமழிந்தாலும் செய்ததர்மம்போனாலும்
எம்பிரானெம்பெருமாள் இறையோன்வைகுந்தமல்லால்
கம்பியேயோரிடத்தில் நான்தரியேனென்றுரைத்தார்
மகன்றனக்குமாற்றி வைகுந்தவாழ்பதிக்கு
உகந்துநீர்செல்லுமென்று உபசாரமாயுரைத்தார்
சிந்தைமகிழ்திப்போ செல்லுமவைகுந்தமென்றார்
இடந்தசுற்றமுள்ள துரியோதனன்றனையும்
அடைந்துசொர்க்கஞ்சேருமென்று அன்புடனேதாருமென்று
வானோர்கள்தன்மனையும் மகிழ்துரதமேறி
சேனுபதிதாமர் செல்லுற்றாரம்மானை
அந்தரத்தில்துந்துமிகள் ஆற்பரிக்கும்பேரொலியும்
முந்தினபேரிகையும் முரசினிடபேரொலியும்
எழுகடல்போல்வானுலகம் எத்திசையுமேமுழங்க
அகத்தியனுமகேச்சுரரும் அந்தவியோசனரும்
மகத்தில்கெவுதமரும் வஷிஷ்டர்அரசருடன்
சொல்லுஞ்சவுமியரும் துருவாசகாசிபரும்

எல்லுபுயமாதரும் வருணன்முதலுள்ளோரும்
மட்டுதிக்குப்பாலகரு மேற்றவசுக்களுடன்
கொட்டுச்சத்தலோகம் குமுகுமென்றுதான்முழங்க
மாணிக்கத்தால்சமைத்த வச்சிரமணிமண்டபமும்
ஆணிக்கனகம் அழுத்தியசிங்காசனத்தில்
ஓதுபதினாலுலகம் உலகம்படைத்தோரும்
வேதரும்நன்றாக வீற்றிருக்கும்வேளையிலே
தெரிந்தமுனிவர்களும் தேவர்களுஞ்சூழ்ந்துவர
பரிந்துவருந்தர்மர் பணிந்தனர்சரணம்மானே
இசைநான்முகத்தோன் இவராரெனக்கேட்க
நிசவான்குருகுலத்தில் நீள்பாண்டுதன்புதல்வன்
தருமனிவன்றான்காணும் தரணிதனிற்கலியன்
பெருமையுடன்வந்ததினால் பேருலகைத்தானிழந்து
ஆதிநெடுமால் அரிகேசவன்பாதம்
நீதிவைகுந்தம நினைத்துவந்தாரென்றுரைத்தார்
தானவன்போய்த்தர்மர் தனக்கங்கெகிராக
வானவரேசெல்லுமென்று மாமறையோன்றான்கூற
அழைத்துவந்துமுன்னே அடிபணியவிட்டார்கள்
தழைத்தோங்குந்தர்மரென்று சாற்றினார்வானோர்கள்
செப்பரியநான்முகத்தோன் சிந்தைதனில்மகிழ்ந்து
ஒப்பரியதாமர் உலகமதிலெப்போதும்
நன்றாகச்செங்கோல் நடத்தும்விசேஷமெல்லாம்
குன்றாதமாமுனிவன் கூறினான்கேட்டிருப்போம்
நன்னிசெய்மகாயமுடன் நன்றாகவிங்குவந்தான்
புண்ணியவானென்றுமிகப் போதமிகமகிழ்ந்து
இன்னமிந்தப்பூவுலகில் இவர்கதையுண்டோவென்று
அன்னத்தின்மீதில்வரும் அவனுமெடுத்துரைப்பார்
எவ்வுலகும்வேண்டியது இப்போமுடிசூட்ட
அவ்வுலகந்தன்னில் அரசாளவைப்பேனென்
வேண்டியதுகேளெனவே வேந்தன்மகிழ்ந்துரைக்க
ஆண்டவனேவைகுந்தம் அமையுமென்றார்தருமருக்கு
ஏதுமிவற்காசையில்லை இறையவனேயிப்போது
தாதுரையுமவேந்தர் வேதத்தைப்பலம்வேண்டி
வந்தாரிவரெனவே வானோருரைத்தபின்பு
சிந்தாகுலமடைக்குந் திசைமுகனுமேதுரைப்பார்
தருமன்தனக்கிப்போ தானவரேவானவரே
அறத்திலுள்ளோர்வானோரும் அருமுனிவர்நாதர்களும்
பிரமரிஷிதீர்த்தம பிரமரிஷியென்றுரைத்தார்
மெய்கண்வாழ்தருமன் விரும்பிவருவதற்கு
நன்மணிசேர்மண்டபமும் நற்கனகமண்டபமும்
மற்றும்வைடூரிய சேர் மாணிக்கமண்டபமும்

கற்றுங்கடல்முத்துடனே கனகத்தூண்மண்டபமும்
புஷ்பராகம்பதித்த புதிதாயமணபமும்
சற்பமிகுரத்தினமணிதான்சமைத்தமண்டபமும்
துய்யகோமேதகத்தால் தான்சமைத்தமண்டபமும்
வையமகிழ்புட்ப ராகத்தூண்மண்டபமும்
சிங்காரமண்டபமும் சீர்பளிங்குமண்டபமும்
வங்காரமண்டபமும் வச்சிரத்தூண்மண்டபமும்
வீரானபாட்டை மேற்கட்டுமண்டபமும்
மாறுதகண்ணுள் மாளிகையின்மண்டபமும்
விரைந்துநல்லசந்தணத்தால்மெழுகியதோர்மண்டபமும்
நிறைந்துநல்லசந்தணத்தால் நிலமெழுகிமண்டபமும்
மந்தாரைப்பிச்சி யலர்ஆக்குமண்டபமும்
கந்தபொடிதரசங் கமகமென்றமண்டபமும்
சாம்பிறுணிகற்பூரம தான்மணக்குமண்டபமும்
ஆரகீதகஸ்தூரி யால்மணக்குமண்டபமும்
ஆறிரண்டாழ்வார்கள் அமர்ந்திருக்குமண்டபமும்
கூறுமொருபொக்கிஷங்கள் வைத்திருக்குமண்டபமும்
நீண்டகெருடக் கொடியுடையநீண்மதிலும்
கூண்டஅனுமக் கொடிநிறைந்தமண்டபமும்
உப்பரிகைமேடைகளும் உயர்ந்தசிகரமுமாய்
அப்பெரியதேவர் அலங்கரித்தமாளிகையும்
துய்யதொருமாணிக்கத் தோரணமுந்தான் காட்டி
மாயனிடமாளிகைகள் வகையாயலங்கரித்து
போத்திவீதியெல்லாம் புனுகுமணம்வீச
சிதப்பரிமளங்கள் கெந்தபொடிசந்தணமும்
வாசனைகளாக மல்லிகைமுல்லைபிச்சி
பேசரியவெட்டிவேர் பெரியமருக்கொழுந்து
கமகமெனவாசங் களபமொடுதுளபம்
பொன்னெனவேவைகுந்தம் போதவலங்கரித்து
மாசில்லாத்தர்மருடன் வானவர்கள்தேறேறி
ராசகோபாலரிட நகர்தனிலேவந்துபுக்கார்
மண்ணுலகில்வாழ்தர்மன் வைகுந்தமவாழ்ப்பதிக்கு
எண்ணரியதேவருடன் யிங்குவந்தோமென்றுசொல்லி
கேசவனுந்தான்மகிழ்ந்து கெம்பீரமாகவேதான்
வாசமுனிவர் மற்றுமுள்ளதேவருடன்
சக்கரமுஞ்சங்குந் தரித்தமணிமாலையுடன்
எங்கெங்கும்கொண்டாடச் செங்கருடன்மீதேறி
மாலைதுளபமணி மாலையது தானணிந்து
வாகனைதர்மரென்று வந்தனர்காணம்மானை
அண்டபகிரண்டம் அகண்டமெல்லாமொன்றாக

உண்டதொருபாதமதில் ஒடிந்துன்பமேறுவாக
பண்டுகானசெய்த பாக்கியமாயிதேது
கண்டுனதுபாதங் கண்குளிரதெண்டனிட்டு

விருத்தம்.

கண்டபோதேகளிகூர்ந்தேன் கனகவினைகசடறுத்தேன்
அண்டர்புகழும்பொற்பாத மடியேன்பணியக்கவங்கள்பெற்றேன்
தொண்டனிவனுமென்றெண்ணிச் சொல்லுமபெரியவைகுந்தம்
குண்டங்தன்னிலேயென்னையிருந்துங் கோவேஙந்தகோபாலர் ௱௨௮
ஆதரவாயுன்னைக்கண்டே னல்லிருளகன்றதிப்போ
மாதவாயென்றன்சிந்தை மயக்கமுந்தீர்ந்ததிப்போ
கேதவா துளபமார்பா தேவகிநந்தகோபா
சீதவாயிறைவன்சேருங் கிருஷ்ணவைகுந்தஞ்சேர்ந்தேன்
ஜானகிராமராமா சாரங்கராமாராமா
மானகரயோத்திராமா மாதவாவாசுதேவா
ஓம்நமோர மாராமா மாதவாவாசுதேவா
தானவாவுனதுபாதஞ் சரணமேகண்டேன்கண்டேன். ௱௨௯
பட்டேன்புவியிலுன்னடியேன்பாசங்களைந்துவருமளவும்
விட்டேனுணர்வுதனைமறந்துவிரதமுணது வைகுந்தம
மட்டேயேறிகடந்துவந்தேன் மறவிமறையொவானவருந் (னே
தொட்டேயழைத்தார்சுகம்பெற்றே தொழுதேனுனைனுன் றொழுதே

கதை.

மாயாமுகுந்தா மாபாரந்தன்னிலே
ஆயர்குறிப்பறிந்து ஆதவனைத்தான்மறைத்து
சிராகவீமனுக்கால் மற்றரசன்வென்று
தாராவிசையனையுஞ் சாகாமற்காத்தனையே
ஆலநின்றமூலமென்ன அந்தமடுக்கரையில்
தானில்வந்துஅன்றுசென்று காகுத்தாவென்றுசொல்லி
தொழுதான்பணிந்தான் துயரமெல்லாந்தான்தீர்த்தான்
காற்றும்புகழ்தருமருந்தான் சரணமென்றுமாயனையும்
போற்றிநித்தம்பூசைபண்ணி பொற்கோவில்தானிருந்தார்
ஏற்றதொருமாயன் யிருமென்றுதானுரைத்தார்
வீற்றிருந்தார்தர்மர் விசரணிந்துமாளிகையில்
பொய்யில்லாவாசகனே புவிராஜமன்னவனே
ஐயன்முகுந்தன் அரிகேசவனுடனே
செயயுமபுகழ்தர்மருந்தான் திருமாலிடமடைந்தார்
கூறியமாபெலிதன் கோவிலும்வாசலதன்னில்
வீறுடனேதானடந்து மேகவண்ணர்தாமுமநின்றார்
மாயனுந்தர்மருமாய வாசலில்வந்தாரெனவே
தூயதொருமாபலிக்குத் தூதுவர்தான்போயுரைத்தான்
விரைந்தங்கேமாபெலியும வேகமாயோடிவந்து

நாலுமற்றேவர்களும் நான்முகனுந்தான்தேடி
காணுதபாதமதை கடையேன்பொருட்டாக
கொடியேன்சிரசில் கோபாலர்வந்துநின்ருர்
அடியேன்பொருட்டாக ஐயருமிப்போது
இங்கேயெழுந்தருள ஏதுதவஞ்செய்தானே
சங்கேந்துமாலே சரணஞ்சரணமென்னுர்
திருமாலேயிங்குவாராய் செப்புமென்ருர்மாபெலியும்
குருகுலத்தார்தர்மரிவர் குணமும்பெருமையுள்ளோன்
சாதகமாய்நாள்தோறுஞ் சத்தியவான்காணுமிவர்
நீதமுடையவன் நீணிலத்தில்மன்னவர்க்கு
தக்கபுரைநெறியுந் தவமுடைவான்காண்
மிக்கனேகாணவென்று வேண்டியேவந்தேன்காண்
மாபெலியேயென்றுரைக்க மாயோனேநம்முடைய
ஏவலினுலேவருந்தா னிருந்தாரேருபமதில்
தாழ்ந்தகொருசற்றோராய் தாழ்ந்திருப்பீர்கண்டீரே
வாழ்ந்தாரிவர்பெருமை மாதாவேசொன்னீரே
தங்குசெம்பொன்மேரகனில் தங்காலஞ்சேர்ந்திருந்தாய்
புறகுமந்தக்காதம் பொன்னிறமாகிலேயோ
அழுதான்கருணைவிழி ஆனந்தநீர்சொரிய
தொழுதுகாணமாபெலியுந்தோத்திரங்கள்சொல்லியபின்
ஆடினன்மெய்மகிழ்ந்து அரிகரியென்றுசொல்லி
பாடினனுள்மகிழ்ந்து பச்சைபால்பாதமதில்
செங்கைமலர்பாதரு சேர்வைபண்ணிநித்தமுமே
இங்கிருக்கப்போறேனன் என்னதவஞ்செய்தேனே
என்றுசொல்லிதருமர் ஏற்றுகின்றதோத்திரங்கள்
மன்றவருமாயோனே மனமகிழ்ந்துதர்மரையும்
வாருமென்றுதானழைத்த வானவர்களன்னேரம்
தானவரும்வானவருஞ் சதுர்முகமிந்திரனும்
தேடரியபாதந்தெரிசிக்கப்பெற்றனேயோ
ஆடல்புரிதர்மரேநீர் அரிபாதஞ்சேர்ந்தனேயோ
என்றுசொல்லிவனத்தி லிமையோர்மகிட்சியுடன்
அன்றுதான்கட்டி அணைத்ததற்காணம்மானே
மன்றுமந்தவானவர் வானேர்தனேநோக்கி
கொற்றவனேக்கொன்றுசெம்பொற் கோவிலிலேவாருமென்ருர்
பரிந்துத மாகோவிலபக்கம டச்சைமால்தான்மகிழ்ந்து
இருந்தங்கிமையோரை எம்பெருமாள்தானனுப்பி
என்றுதான்மாபெலியு மிவ்வசனந்தானுகந்து
நின்றதொருமாயோனும நேராகயிப்போது
ஆகிலுமகாணின்னமொன்று அருள்க்கேள்மாமுனியே
தாகமுடன்கேளுமென்று சாற்றினுரம்மானே
பரிந்துநல்வேதியர்கள் பதினுயிரம்பேர்க்கு

தெரிந்துமொருகேள்விதினந்தோறும்பண்ணிவைத்தார்
மற்றுமோராயிரம்பேர்மாமறையோர்தங்களுக்கு
நிற்றகனன் தர்மாநிறையைக்கொடுத்தவன்காண்
நன்றாய்மனுநீதி நடத்துமுறைதனிலே
குன்றான்மலாரிலொன்று கொண்டாரிவர்காணும்
இல்லோரிறப்போர் இளைத்தோர்கள் தங்களுக்கு
எல்லோருயிரு மிவனுயிர்போற்காத்தவன்காண்
சத்தியவாழ்வை தவறாமல்பூவுலகில்
நித்தியும்நீதி நிலைநிறுத்தும்புண்ணியர்கள்
திங்கள்மும்மாரி சிறக்குமிரம்பொழியும்
பொங்கும்புலியும் புல்வாயில்மோர்துறையில்
வுண்ணுமதுதண்ணீரில் வுரவுமிகமுண்டாம்
மண்ணுலகிலிந்த மகிமையிவநீதியிது
வழக்காகவிமனுடன் வரும்புருஷர்மாமிருகம்
பழவருந்தர்மருடன் பக்கலிலேஞாயமிது
வருந்திவர்தானும் வழக்கென்றுதான்கூற
பிந்திஞன்வீமன் பிளந்துகொள்ளென்றனன்காண்
தெரிந்துதுரௌபதையைத் திரியோதிரன்பிடித்து
பிரிந்துதுகிலுரியப் பார்த்துநின்றகால்பெரும்
வில்லம்புதீட்டி வெகுண்டுசினத்தெழுந்து
வில்லம்புதன்னை விலக்கியேநின்றவன்காண்
பாரின்மேலாசையற்றுப் பரிந்துமேயிங்குவந்தான்
சேரவேதானிருந்து தீங்கொன்றும்பேசாமல்
ஆவலுடனிங்குவந்தான் அன்பாகம்மருகில்
மாபெலியேயென்று மகிழ்ந்துரைத்தார்மாயோனும்
யென்றளவில்மாபெலியும் இருதாமமதான்முழுகி
சென்றுதருமறையுஞ் சிரசையுறத்தான்தழுவி
மன்னவரேநீகாண் வருந்தியேசெய்தவத்தில்
இன்னகரில்வந்தாய்நீ என்றுமிகப்புகழ்ந்து
உற்றதொருதர்மருக்கு உபசாரமாயுரைத்து
மற்றுமந்தமாபெலியும் வணங்கினாரம்மானை
மாபெலியுந்தானிருத்தி மாயோனையுன்பாதம்
காவலனார்தருமரையுங் கையுடனேகொண்டுசென்று
பேராரும்பார்த்தனு பிரகலாததேவருடன்
தாராருநாரதனுஞ் சதுர்வேதமாமுனியும்
பக்தியுள்ளஆழ்வார்கள் பன்னிருபேர்தன்னுடனும்
வீற்றிருக்குஞ்சோலைதன்னில் மேகவண்ணர்கோவிலிலே
போற்றியேவானவர்கள் பொற்றாளடிபணிந்து
தங்கும்புகழ்தருமருக்குச் சக்கரமுந்தான்தரித்து
பொங்குந்திருமால்பாதம் போற்றிநின்றுவானோர்கள்
அங்கவர்தம்மை அச்சுதனார்தாமிறுத்தி

தங்கள்முதல்வேந்தருடன் திருமாலெழுந்தருளி
குளிர்ந்தமலேச்சோலேதன்னில் கோபாலர்தாணடக்தார்
அழுந்தகவரத்தினத்தில் அலங்கரித்தார்மேடைதனில்
செல்லும்பொழுது திரல்வீமன்விறசயனுடன்
சொல்லுமொருகுலன் தோற்றமுள்ளசகாதேவன்
தோராதுரௌபதையுஞ் சுகிர்தவாவர்தர்மரையும்
இருவரையுங்கண்டு எதிரேஎழுந்திருந்து
அரியபொருள்கணடவர்போல் அரியினிடபாதமதில்
வந்துபணிந்து மலர்கள்மிகச்சொரிந்து
சிந்தைபணிந்து சேவித்துநிற்பளவில்
தம்பிமார்தங்களையும் தர்மரெடுத்தணைத்து
எம்பிரானசீர்பாதம் இன்றஞ்சினேம்பாருமினி
நந்தகோபாலர் நரசிங்கரூபமுடன்
விந்தையில்கடந்து மெய்தளர்ந்துவிட்டீரே
என்றுரைத்ததம்பியரே இயல்பாகஐவருந்தான்
மண்ணுலவுமாயோனை மகிழ்ந்துரைத்தாரம்மானை
இன்னரகரிலிப்போதும் இருமென்றுதானுரைத்தார்
ஆனந்தப்பருதிகொண்டு ஐவரும்நோட்டி
தானந்தமானவள்ளல் சாத்திமுடிசூட்டி
மாபலனுர்தாபமும் மனமகிழ்துதான்வாழ்த்தி
நேயமுடன்கொணடுசென்று நித்தியஞ்சேர்மண்டபத்தில்
அன்பாகஙம்மிடத்தில் அருகேயிருமெனவே
இன்பாகமாய னிருமென்றாரம்மானை
நாரதனுர்தாமுதலாய் நவமுனிவர்தான்கூடி
சீரானநால்வேதந் திருந்தவேபாருமென்று
வீரசிங்காசனத்தில்மேவி யிருமென்றுதானுரைத்தான்
பாரதக்கொள்மாவேந்தர் பரிந்துமிகவீற்றிருந்தார்
வெங்கவுரிதான்விச விருதுபலமுழங்க
தங்கமணிமண்டபத்தில் தம்பியருந்தர்மருந்தான்

ஏந்திழையோர்தம்மோடு இருந்துபணிமாற
ஆய்ந்தமடமாதர் அரம்பையர்களாடல்செய்ய
அச்சுதனுர்நேசம் அகலாதபஞ்சவர்கள்
மெச்சும்புகள்வைகுந்தம் வீற்றிருந்தாரம்மானை
பொய்யில்லார்கையில் புண்ணியமேசெய்ததினுல்
செய்யும்வெகுதாமமெல்லாம் தேடியேசெய்தபலன்
பரிதிமதிகாணுத பச்சைமால் தன்பதத்தில்
வினிதபசுபஞ்சவர்கள் மேவினர்காணம்மானை
கவருற்றபஞ்சவர்கள் காணுதவிந்தநகர்
கண்டாரிவரென்னை கனகசபைதான்முழுதும்
அண்டர்முனிவோரும் அதிசயமாய்க்கொண்டாடி
மெய்கண்டார்கண்டார் வெளியிலொளியிருந்தார்

வைகுந்தங்கண்டா வாசமுள்ளபஞ்சவர்கள்
என்றுகந்தசொல்ல ஏற்றமெனமேசெயன்றான்
சென்றுதிருச்செவியில் செவிடுமதுனன்றாக
ஓசையாய்க்கேட்டு உளமகிழ்ந்துதானிருக்க
வாசமுடன்போற்றுகிற பழையகருப்பட்டதுவும்
வெண்பட்டுமாகி விருமையதுதானீங்கி
பண்டுபட்டுவார்த்தை பழையபடிதான்பேசி
விருமையகன்றுவென்று மேதினியோர்கொண்டாட
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் புவியாண்டுவிந்தமதி
போனவதிசயந்தான் புதுமையிதுமையென்று
ஆனசனமேயற்கு அறிவுமிகவந்ததினால்
சத்தியவான்விசயம் சத்திவிளங்குதென்று
பத்தியுடனப்போது பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
கட்டிமுடித்துக் கைகுவித்துபூசைபண்ணி
திருஷ்டிகழித்துத் திருக்கோவிலாலயமாய்
பூமிதனிலந்த பூலோகங்கொண்டாட
ராமனேராமாவென்று காதமணிதானாட
திருவிளக்குநின்றிலங்கத் தீபமுடன் தூபமதாய்
பரிமளங்கள்வீசப் பஞ்சவர்கள்கோவிலொன்று
வருவார்பணிவார் தன்வினைகள்தானகல
மெய்யடிகள்காட்டி விளங்கியலோகமெல்லாம்
ஐவரதிசயங்க ளன்புடையோர்கொண்டாட
தர்மர்கதையென்று தாரணியிமேலதுதிக்க
கர்மமலக் கற்பனைகள்விட்டோட
நோய்கள்பலதீர நொந்தமனங்களிக்க
பேய்களகல பிரமஹத்திதான்தீர
குட்டங்குலைநோய் சூலைமுட்டிகிராவை
அட்டங்குணவாய்வு அடங்காதபீனிசமும்
வெட்டைக்கரப்பன் வெடிசூலைமேகமுதல்
துட்டகிரந்திபல சோகைகாமாலையுடன்
அந்திரவாய்வு அண்டப்பவுத்திரமும்
முந்திஇடுப்புவலி முழங்கால்கரப்பனுடன்
கன்னிகரப்பன் கடியாண்டமாயுடன்
அன்னக்கிருமி அழிநீரழிவுமுதல்
பல்குத்துப்பல்லரணை பாண்டுநீராம்பலுடன்
உடக்குத்துடன்பருதல் ஓசுங்கச்சுரமுதலாய்
ஈளையிருமல் இளைப்புப்பெருவயிறும்
கோழைகுவளைக் கொடியகீர்பீசினமும்
வாதகாப்பன் மண்டைசொரிகரப்பன்
காதிரைச்சல் கண்புகைச்சல் கண்மாசடைவுமுதல்
வைப்புவதைப்பு வலுத்தபில்லிசூனியமும்

வெட்புவெதுப்பு விரணம்பலபலவும்
மூகவாதசன்னி மூடங்கள்தலையசைப்பும்
பக்ஷாதபித்தம் பழுத்தரத்தக்காசலமும்
கடுத்தவயிற்றுளைகள் கண்டிப்புக்கொண்டையுடன்
அடுத்தநடுக்கல் அகுதிதந்திவாதமுதல்
வலிப்புவிசைப்பு வாயொய்வரட்சியுடன்
கலிப்புபிள்ளை கண்ணோசைவிப்புருதி
சண்டிவலிவுப்புருமல் தாதுநட்டமானதுவும்
ஆண்டிவலுக்கோர்நோய் அத்தனூர்வாய்வுமுதல்
பருப்பவெனசிலவிஷங்கள் பண்டிப்புத்தொண்டைவலி
கருப்பழிகளூர்கிருமி கனவுமிகச்சொற்பனமும
உள்ளுக்கிருவாட்டு மூடலிலெலும்புருக்கும்
வெள்ளுருவைவெள்ளுகடு விக்கம்பெரும்பாண்டு
எரிபிடவைகரிபிடவை ஈடுமூன்றப்பாடுமுதல்
அரிபினவைச்சாணி ஆனைந்தவாழ்வுடனே
அழல்நோய்பொருமலடைப்புநீர்கல்லடைப்பு
வெள்ளைக்குழந்தைகட்கு வந்தவியாதிகளும்
சீதஞ்சுபாவை சேட்டுமத்தின்கொட்டாலே
வாதசுரம்பித்தசுரம் வலுத்தசுரமானதும்
எழுநாயராஇ எழுந்தவியாதிகளும்
பழுநாயரான பாரிசவாய்வுமுதல்
தீருமென்றுமாயன் திருவாய்மொழிந்தபடி
ஆருந்தவமுடையார் அரிகரியென்றுசொல்ல
வாக்குமனமொன்றாய் மகிழ்ந்திருந்துதான்கேட்க
பார்க்கும்பழிபாவம் பரந்துவிடுஞ்சத்தியமே
என்னதவமானாலு மிட்சித்துகேட்போர்க்கு
சொர்ணமயமாக சொரிவாள்துரௌபதையும்
பிள்ளைத்தவமும் பெருந்தவமுந்தான்கொடுத்து
இள்ளைத்துரௌபதையுங் கேட்டளரந்தானீய்ந்து
நேமமுள்ளகாரியந்தான் நிமிஷத்தில்வேணுமென்று
விமனுதவிசெய்ப விசையன்மனமகிழ்ந்து
சென்றுசெலுத்தித்திசைகளெட்டுங்கீர்த்திபெற்ற
வென்றுகுலன் வெகுவரங்களைதானீய
மறுத்துஞ்சகாதேவன் மற்றுமுள்ளநோய்பலமும்
பன்னுமொருஞானப் பார்வையாள்தான் தீர்க்க
தருமர் குருவாகத் தான்கொலுவிலேயிருக்க
அரும்பாந்தோடக் கசடுவினைதீர
வெற்றிகொண்டதன்மரென்று விண்ணுலகம்மண்ணுலகம்
அங்குந்திருமா லிடத்திலேவர்சிறந்திருக்க
இங்குமவர்தானிருந்து எற்றவரங்கொடுக்க

பெற்றோர்பெருமையென்று பேருலகோர்கொண்டாட
உற்றோருவோர உகந்துபணிமாற
பூங்காவில்வாசனைகள் போதவேதான்வளர்க்க
தூங்காமணிவிளக்குச் சந்நிதியெல்லாமணக்க
சாம்பிராணிவாசம் சந்நிதியெல்லாமணக்க
தேம்பாமல்நாதமணி திருச்சங்குதான்முழங்க
தீராவினைதீர்க்கும் திரமுமசவுரியமும்
தாரானசெனமேசயன் தானறிந்துபோற்றிசெய்ய
பொருமையுள்ளபஞ்சவர்கள் பூலோகந்தன்னிலிப்போ
வெறுமைபிடித்திருந்த பொய்மறதிதான் தீர்ந்தோம்
விதிவசத்தையாராலும் விலக்கமுடியாதெனவே
அதிசயமாய்க்கொண்டாடி அத்திபுரநகரில்
வீற்றிருந்துசெங்கோல் விளங்குமுடிசூட்டி
பார்த்திபருஞ்சூழப் பார்மன்னர்தான்சூழ
சிங்காசனத்திருந்து செங்கோல்செலுத்துதற்கு
மங்காவுயிர்கருட வாக்கிறமுந்தான்கேட்க
நினைத்துசெனமேசெயன் நெஞ்சுருகித்தான்வேண்ட
அனைத்துயரம்வேத வியாசரதுவரிந்து
பொன்னுலகம்விட்டு பூலோகந்தன்னில்வந்தார்
மின்னுலவுமந்த வேதவியாசனையும்
கண்டுசெனமேசெயன் கண்களிக்கத்தான்போற்றி
தொண்டனுக்குப்புத்தி தோற்றமுடனுரைத்தீர்
அந்தவிவரமதை யாராய்ந்துபாராமல்
வந்தபிர்மஹத்தி மாற்றிவிக்கவேண்டியென்னை
பஞ்சவர்களெவர் பாராணடுபொரிழந்து
வஞ்சமில்லாவைகுந்தம் வாழ்பதிக்குப்போனகதை
பேறுமென்றுசொன்ன இருப்படிதானும்
நாளுமொருமாதம் நன்றாகத்தான்கேட்டான்
நாரதப்பிரமையது அகன்றதுகாண்மாமுனியே
போனநிறைலெவர் புதுமைவரசயத்தின்
தானமுடன்கோவில் தான்சமைத்தார்பூசைபண்ணி
வானவரேயெப்போதும் வைத்துவணங்கிறேன்காண்
காமுர்தன்பாதம் நாள்தோறும்நான்மறவேன்
என்றுசெயமேசெயன் இவ்வார்த்தைதான்கூற
அன்றுகுருவேத வியாசர்கவிகளது
சத்தியவாண்மை தவறுகாரிப்போது
நித்தியமாயெங்கும் நிரந்தரமாய்நின்றவர்கள்
எங்குமிருப்பார் எவ்வுலகுக்காளுவார
அங்குமிருப்பார் ஆமமோடாசனத்தில்

நல்லவர்கள்பஞ்சவர்கள் நற்றவம்பெற்றாரெனவே
நல்லவர்கள்மாமுனிவர் மகிழ்ந்துசெனமேசனுக்கு
ராசசிங்காதனத்தில் நன்றாயிருந்துசெங்கோல்
வாசமுடன்பூவுலகில் மன்னாயிருமெனவே
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மகிழ்ந்துசெனமேசனுமே
போற்றிநமஸ்கரித்துப் பொற்பாதம்பூண்டுகொண்டு
சாற்றியமாமுனியைச் சரணமென்றுகைதொழுது

விருத்தம்.

பூருவத்தரசுநாட்டில் பூவுலகனைத்தும்பூட்டி
வேறுசொற்பனையுங்காட்டி மித்திரபேதமாக்கிக்
கூறுமுற்கதையுங்காட்டி குலத்தொழில்புரியவிட்டில்
பேர்பெற்றஐயவொன்று பெருமையைமுடித்தாய்போற்றி, ௧௰௨
அடியேன்செய்தபிழைபொறுத்தீர் ராகநிஜத்திவினையறுத்தீர்
சிறியேனுனதுபயலாகச் சித்தமிரங்கியவைதினமும்
வெறியோர்க்கல்விகளைபுரிந்தீர் விட்டகுறையுநிறைவேற்றி
குறியாய்மகுடமுடிசூட்டுங் கோவேயெனதுகுலக்கொழுந்தே ௧௰௩
இன்னஞ்சிறியேன்கலியுகத்தி லிருந்துமெலிந்துழலாமல்
முன்னஞ்சொன்னோர்க்குநாற்றுவற்கு மொழியும்விவாகமதுபோக
பின்னஞ்சுமாரநெடுஞ்சமயம் விரும்பியுறைத்தவடியேனை
தன்னஞ்சறிவத்தானதுபோற்றற்காத்தருளுஞ்சற்குருவே, ௧௰௪
முன்னாள்நடந்தவழிவசமு முறையுமெனக்குத்தெரியாது
இன்னாள்நமக்குவிடமீதமா யென்னைமறந்துசகியாமல்
அன்னாட்கலியன்வந்ததினா லவர்நடந்தாரரியிடத்தில்
இன்னாளுமக்குநானடியேன் பேசாதடிமைவாழ்வேனே. ௧௰௫
குருகுலத்தரசர்க்கெல்லாங் கொற்றவாயற்றபோது
வருமெனச்சமையமென்பேன் தந்தருள்புரிந்துநீரும்
இருவெனத்தடுத்தாட்கொண்டு யேங்கியேவடியின்மீதில்
தருவெனக்கனகமீருஞ் சற்குருநாதாபோற்றி ௧௰௬

கதை.

தோத்திரமுஞ்சொல்லித் தொழுதசெனமேசனையும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மகாமுனிவர்தான்போனார்
வேதவியாசர் விண்ணகத்துக்கேகியபின்
சானுசெனமேசயன் தாரணியோராசன்
இருந்தான்செழுவி லேகசிங்காதனத்தில்
வருந்தார்தமக்கு வணங்காதகோட்டியாம்
கலியுகத்திலேயிருக்க காரணமாம்நற்கதையை
சலியாமல்கேட்கத் தான்பிரமைதீர்ந்தமையால்
பலிதமுள்ளதன்கதையைப் பட்சமுடன்தான்கேட்டு
வலியவர்களதன்கதையை மனமகிழ்ந்துகேட்டோரும்
எழுதிப்படித்தோர்க்கு மின்பமுற்றுக்கேட்டோரும்
தொழுதுவருந்தகதை சொல்லிமுடித்தோர்க்கும்
வைகுந்தமென்றொருகால் வாயினாற்சொன்னோர்க்கும்

செயகண்டவாசன் விஷ்ணுபதமுண்டாகி
வந்தவினையும் வருவினையுந்தான்தீர்த்து
செந்திருமால்பாதஞ் சேர்ந்திருப்பீர்கண்டீரோ
இந்தவைகுந்தமதை இயல்பாகமுன்றனில்
சிந்தைமகிழ்ந்து ஸ்ரீரங்கர்தன்சிஷன்
வேங்கியருள்கூடவான் விளம்பினனிக்கதையை
பொங்கியசொற்றமிழைப் பூரித்துநன்றாக
முதலின்முதல்தெரிந்து முற்கதையையாராய்ந்து
அதினுட்பொருள்விரித்து அத்தன்செயலாலே
ஒருசொற்பொருளை ஒன்றுபத்தாய்த்தான்விரித்து
கருவாகவேதெரிந்து கற்பித்தோன்விற்பனமாய்
திருந்துபுகழவதைத் தென்விளையம்பதியான்
பொருந்துதமிழ்பெற்றோன் புகழேந்திதன்புதல்வன்
மன்னவனும்பொன்பெருகு மகிபனிடதன்மருகன்
அன்னதருவானவர்க்கு யன்புடையோர்தங்களுக்கும்
மின்னுதமிழ்வாணருக்கும் வேந்தரமைச்சருக்கும்
சொன்னபடிகேட்டுத் தொழுதுமிகவணங்கி
சிஷனடியார்க்கும் சிஷனாய்த்தானிருந்து
தாசனென்றுகூறி தமிழினில்யிக்கதையை
தேடித்தமிழாராய்ந்து திருவிருத்தந்தான்கடந்து
நாடிபொருளாராய்ந்து நமஸ்கரித்துமுற்கதையை
சேத்திரயபோலநன்றாய் இரட்டினனிக்கதையை
கோத்திரமுந்தான்வாழக் கூறினனிக்கதையை
வாழிமிகவாழி மங்காதநூல்வாழி
ஆழியுஞ்செங்கோல்செலுத்து மரசர்மிகவாழி
கேட்போர்படிப்போர் கிளைகளுடன்றான்வாழி
ஆழ்ந்தபெரியோ ரனைவோருந்தான்வாழி
அன்னைசுற்றம்வாழி அருந்தமிழோர்தான்வாழி
சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செல்வமுடன்றான்வாழி
ஆல்போல்தழைத்து அருகதுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலனைவோர் முற்றமுசியாமல்வாழிபதே
பால்பசுபாண்டவரைப் பாரில்மிகவாழிபதே
ஓங்கியநால்வேத முயிர்பலவுந்தான்வாழி

விருத்தம்.

அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாஞ்செல்வமாகும்
அரிகரிராமாவென்றால் அனேகமாய்பொருளுஞ்சேரும்
அரிகரிராமாவென்றால் அறங்களுமிகுந்துவாழும்
அரிகரிராமாவென்றால் அவர்கள்மெஞ்ஞானியாமே.

மகாவிர்த்தமென்னும் வைகுந்த அம்மானை

முற்றிற்று.

ஸ அவி

செயகஸ்

வந்தி

உ — சிவமயம்

ஸ்ரீ ஸ. மு. கை — மொஸ்திக்கு

11-7-04

உ

தி — ப. நா. அ. நா. கனை — மொஸ்திக்கு

5-6-04

தி — ப. நா. அ. நா.

மொஸ்திகிம்